

G 5019

www.libtool.com.cn

Harvard College Library

From the
CONSTANTIUS FUND

Bequeathed by
Evangelinus Apostolides Sophocles

Tutor and Professor of Greek
1842-1883

For Greek, Latin, and Arabic
Literature

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Q. 55.9

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SORNOLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books (the ancient classics), or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books."

(52)

www.libtool.com.cn

W. B. E. B. O.
PUBL. LIB. B. O. S. O.

**EPISTVLÆ PRIVATÆ
GRAECAE**

www.libtool.com.cn

**QVAE IN POPYRIS AETATIS
LAGIDARVM SERVANTVR**

D. 703

EDIDIT

STANISLAVS WITKOWSKI

ADIECTA EST TABVLA PHOTOTYPICA

1906
MCMVI

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

www.libtool.com.cn

~~G 55.9~~

G 55.9

www.abtool.com.gr
Constantinus fund

εχθρόν γάρ εικόνα έκαστος τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τῆς ἐπιστολῆς. καὶ ἴσκι μὲν καὶ ἐξ ἄλλου λόγου παντὸς ἰδεῖν τὸ ἦθος τοῦ γράφοντος, ἐξ οὐδενὸς δὲ οὕτως ὡς ἐπιστολῆς.

Demetr. de elocut. 227

(Hercher p. 18).

φιλοφρόνησις γάρ τις βούλεται εἶναι ἢ ἐπιστολὴ σύντομος καὶ περὶ ἀπλοῦ κειμήλιος ἐκθεσις καὶ ἐν ὀνόμασι ἀπλοῦς.

Demetr. de elocut. 231

(Hercher p. 14).

Briefe gehören unter die wichtigsten Denkmäler, die der einzelne Mensch hinterlassen kann.

Goethe.

www.libtool.com.cn

CASIMIRO DE MORAWSKI

S.

www.libtool.com.cn

ARGUMENTUM.

www.libtool.com.cn

	Pag.
Conspectus epistularum in hac sylloge editarum . . .	VI
Conspectus papyrorum in hoc libello editarum . . .	X
Conspectus epistularum secundum gradum eruditionis eorum; qui scribunt, dispositus	XI
Conspectus epistularum secundum locos, quibus repertae sunt, dispositus	XIII
Praefatio	XV
Addenda	XXII
Menses Aegyptii	XXIII
Conspectus librorum, qui saepius laudantur saepiusve sunt adhibiti	XXIII
Explicatio ad textum et apparatus criticum	XXVI
Compendia	XXVI
Textus epistularum	1—98
Appendix (Ep. Lips. 104)	98
Indices	101
I. Observationes grammaticae	101
II. Indices	111
A. Index nominum	111
B. Index vocabulorum	116

CONSPECTUS EPISTULARUM IN HAC SYLLOGE

www.litlib.it **EDITARUM.**

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
1	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	saec. III. med.	P.Fl.P. I 30, 1
2	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	" "	" II 11, 2
3	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	" "	" II 11, 1
4	Ep. hominis cuiusdam ad Cleonis familiam pertinentis ad Cleonem	" "	" II 16
5	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" III 42 H 7
5a	Fragmenta epistolae Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" III p. 113
6	Ep. Metrodorae uxoris ad Cleonem	" "	" III 42 H 8 f
7	Fragmenta epistularum Metrodorae uxoris ad Cleonem	" "	" III 42 H 8 a, b, c, d, e
8	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" II 13, 19
9	Ep. Cleonis ad Paeonem	" "	" II 42 b
10	Ep. Philonis ad Cleonem	" "	" III 42 G 9

B. RELIQUAE EPISTULAE III SAECULI.

11	Ep. Dioscuridis ad Diophanem, strategum nomi Arsinoitici	saec. III. med.	P.Fl.P. II 2, 3
----	--	-----------------	-----------------

CONSPECTUS EPISTUL. IN HAC SYLLOGE EDITARUM. VII

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
12	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad patrem Dioscuridis	saec. III. med.	P. Fl. P. II 2, 4
13	Ep. Alcaei vilici ad dominum Sosiphanem	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	" I 29
14	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Sosiphanem	saec. III.	" III 58o
15	Ep. Dorothei ad Theodorum	saec. III. (a. 7 Ptol. II. vel III.)	" II 40b
16	Ep. Manreos ad homines Aegyptios in colonia quadam ad Mare Rubrum commorantes	saec. III. (a. 24 Ptol. II. vel III.)	" II 40a
17	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Antipatrum	saec. III.	" III 58q
18	Ep. Ammonii ad Apollonium	"	" III 58n
19	Epistulae fragmentum	"	" III 58r
20	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Diotimum (?)	"	" III 58k
21	Ep. Ptolemaei ad Achillem	"	P. Goodsp. 3
22	Subscriptio graeca epistulae demoticae a sacerdotibus Suchi missae	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	P. Granf. II 14d
23	Ep. Aristo . . . ad personam, cuius nomen intercidit	saec. III., ut vid.	P. Alex. 3
24	Epistulae fragmentum	" " "	" " 4
25	Ep. Timoxeni ad Moschionem	" " "	P. Passalacqua 1563

C. EPISTULAE AD MAGNUM SARAPEUM PERTINENTES.

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM AB UXORE ISIADAE ET A FRATRE DIONYSIO MISSAE.

26	Ep. Isiadis ad maritum Hephaestionem in Sarapeo reclusum	a. 168, ut vid.	P. Lond. 42
27	Ep. Dionysii ad fratrem Hephaestionem in Sarapeo reclusum	" " "	P. Vat. A

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI, EIUS FRATRUM ET AMICORUM.			
28	Ep. Lysimachii ad Ptolemaeum	a. 162	P. Par. 32
29	Ep. Dionysii, strategii Memphidis, ad Ptolemaeum	a. 164—168	" " 49
30	Ep. Apollonii ad fratrem Sarapionem	circa a. 162	" Lond. 28
31	Initium ep. Apollonii ad fratrem Hippalum	a. 161	" " 33 b
32	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 160	" Par. 59
33	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 154	" " 60
34	Ep. Sarapionis ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium	a. 154	" " 43
35	Ep. Ptolemaei ad fratrem Hippalum	circa a. 158	" " 58
36	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 158	" " 44
37	Ep. Apollonii, fratris Ptol., ad Apollonium, <i>ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀπολλωνίου</i>	a. 158	" " 45
38	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 158	" " 46
39	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	circa a. 158	" " 47

c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM.

40	Ep. Myrullae et Chalbae Arabum ad Dacutin in Sarapeo commorantem	a. 158	P. Par. 48
----	--	--------	------------

D. RELIQUAE EPISTULAE II SAECULI.

41	Epistulae fragmentum	saec. II. pars prior	P. Amh. II 37
42	Ep. Polycratis ad Philoxenum	saec. II. medii, ut vid.	" Goodsp. 4
43	Ep. Esthladae ad patrem	a. 181/0	" Revill. M61. p. 296

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
44	Ep. Musaei ad fratrem Menechen	saec. II. pars post.	P. Tebt. 55
45	Ep. Petesuchi ad Marretam	saec. II. pars post. (ca. 130—121)	" " 56
46	Ep. Petenephiotis ad personam, cuius nomen intercidit	a. 114	" " 57
47	Ep. publicani ad socium	a. 111	" " 58
48	Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros	a. 103	" Amh. II 39 (+ Grenf. I 30)
49	Ep. Menonis (?) ad fratrem Hermocratem	saec. II.	P. Grenf. I 43
50	Fragmentum epistulae matris ad filium	saec. II., ut vid.	" Lond. I 43
51	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem	saec. II.	" Berol. 1009

E. EPISTULAE I. SAECULI

52	Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses	a. 99	P. Tebt. 59
53	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem (?)	circa a. 99	" Leid. K
54	Ep. Petosuchi ad fratres eius Petearsemthen et Paganin et aliquot amicos	a. 95	" Grenf. II 36
55	Ep. Pasionis ad patrem Niconem	saec. I. med.	" " II 38
56	Ep. Antatis ad Faustum	a. 2	" Oxyrh. 742
57	Fragmentum epistulae	a. 2	" " 743
58	Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem	a. 1	" " 744

CONSPECTUS PAPYRORUM IN HOC LIBELLO

EDITARUM.

www.libtool.com.cn

	huius edit.		huius edit.
P. Vat. A (= Mai V 601 sq.)	[— Nr. 37]	P. Flind. Petr. III 42 H 8	(a—f) [— Nr. 7 + 6]
P. Leid. K	[— " 53]		53 (k) [— Nr. 20]
P. Par. 32	[— " 28]		53 (n) [— " 18]
43	[— " 84]		53 (o) [— " 14]
44	[— " 86]		53 (q) [— " 17]
45	[— " 87]		53 (r) [— " 19]
46	[— " 38]		p. 113 [— " 5a]
47	[— " 39]	P. Revill. M6l. p. 295	
48	[— " 40]	(= Par. 10594)	[— " 43]
49	[— " 29]	P. Grenf. I 30	[— " 48]
58	[— " 35]	43	[— " 49]
59	[— " 32]	II 14 d	[— " 22]
60	[— " 33]	36	[— " 54]
P. Lond. I 28	[— " 30]	38	[— " 55]
33 b	[— " 31]	P. Alex. 3	[— " 23]
42	[— " 26]	4	[— " 24]
43	[— " 50]	P. Berol. 1009	[— " 51]
P. Flind. Petr. I 29	[— " 18]	P. Passal. 1563	[— " 25]
30 (1)	[— " 1]	P. Amherst II 37	[— " 41]
II 2 (3)	[— " 11]	39	[— " 48]
2 (4)	[— " 12]	P. Goodsp. 3	[— " 21]
11 (1)	[— " 3]	4	[— " 42]
11 (2)	[— " 2]	P. Tebtyn. 55	[— " 44]
13 (19)	[— " 8]	56	[— " 45]
16	[— " 4]	57	[— " 46]
40 (a)	[— " 16]	58	[— " 47]
40 (b)	[— " 15]	59	[— " 52]
42 (b)	[— " 9]	P. Oxyrh. (IV) 742	[— " 56]
III 42 G 9	[— " 10]	743	[— " 57]
42 H 7	[— " 5]	744	[— " 58]

CONSPECTUS EPISTULARUM

www.libtoof.com.cn

SECUNDUM GRADUM ERUDITIONIS EORUM, QUI SCRIBUNT, DISPOSITUS.

a) EPISTULAE HOMINUM ERUDITORUM.

1. [Nr. 9] P. Fl. P. II 42 b Ep. Cleonis architecti ad Paeonem.
2. [„ 1] P. Fl. P. I 30, 1 Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
3. [„ 5] P. Fl. P. III 42 H 7 Ep. Philonidia, filii Cleonis, ad patrem.
4. [„ 5a] P. Fl. P. III p. 113. Fragmenta ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
5. [„ 8] P. Fl. P. II 13, 19. Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
6. [„ 2] P. Fl. P. II 11, 2. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
7. [„ 3] P. Fl. P. II 11, 1. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
8. [„ 6] P. Fl. P. III 42 H 8 f. Ep. Metrodorae, uxoris Cleonis, ad maritum.
9. [„ 7] P. Fl. P. III 42 H 8 a—e. Fragmenta epistularum Metrodorae ad maritum.
10. [„ 4] P. Fl. P. II 16. Ep. hominis cuiusdam ad Cleonis familiam pertinentis ad Cleonem.
11. [„ 10] P. Fl. P. III 42 G 9. Ep. Philonis ad Cleonem.
12. [„ 11] P. Fl. P. II 2, 3. Ep. Dioscuridis ad Diophanem, strategum nomi Arsinoitici.
13. [„ 12] P. Fl. P. II 2, 4. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad patrem Dioscuridis.
14. [„ 13] P. Fl. P. I 29. Ep. Alcaei vilici ad dominum Sosiphanem.
15. [„ 14] P. Fl. P. III 58 o. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Sosiphanem.
16. [„ 15] P. Fl. P. II 40 b. Ep. Dorothei ad Theodorum.
17. [„ 16] P. Fl. P. II 40 a. Ep. Manreos ad homines Aegyptios in colonia quadam ad Mare Rubrum commorantes.
18. [„ 18] P. Fl. P. III 58 n. Ep. Ammonii ad Apollonium.
19. [„ 20] P. Fl. P. III 58 k. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Diotimum (?).

20. [Nr. 22] P. Grenf. II 14 d. Subscriptio graeca epistolae demoticae a sacerdotibus Suchi missae.
21. [„ 23] P. Alex. 3. Ep. Aristo . . . ad personam, cuius nomen intercudit.
22. [„ 25] P. Passalacqua 1568. Ep. Timoxeni ad Moschionem.
23. [„ 26] P. Lond. 42. Ep. Isiadis ad maritum Hephaestionem.
24. [„ 27] P. Vat. A. Ep. Dionysii ad fratrem Hephaestionem.
25. [„ 29] P. Par. 49. Ep. Dionysii, strategi Memphidis, ad Ptolemaeum.
26. [„ 42] P. Goodsp. 4. Ep. Polycratis ad Philoxenum.
27. [„ 43] P. Revill. M6l. p. 295. Ep. Esthlae ad patrem.
28. [„ 44] P. Tebt. 55. Ep. Musaei ad fratrem Menohen.
29. [„ 46] P. Tebt. 57. Ep. Petenephetis ad personam, cuius nomen intercudit.
30. [„ 49] P. Grenf. I 43. Ep. Menonis (?) ad fratrem Hermocratem.
31. [„ 50] P. Lond. I 43. Fragmentum epistolae matris ad filium.
32. [„ 51] P. Berol. (III) 1009. Epistula personae, cuius nomen intercudit, ad fratrem.
33. [„ 52] P. Tebt. 59. Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses.
34. [„ 53] P. Leid. K. Ep. personae, cuius nomen non servatur, ad fratrem.

b) EPISTULAE HOMINUM MODICE ERUDITORUM.

35. [Nr. 17] P. Fl. P. III 58 q. Ep. personae, cuius nomen intercudit, ad Antipatrum.
36. [„ 19] P. Fl. P. III 58 r. Epistolae fragmentum.
37. [„ 21] P. Goodsp. 3. Ep. Ptolemaei ad Achillem.
38. [„ 24] P. Alex. 4. Epistolae fragmentum.
39. [„ 41] P. Amh. II 37. Epistolae fragmentum.
40. [„ 45] P. Tebt. 56. Ep. Petesuchi ad Marretem.
41. [„ 47] P. Tebt. 58. Ep. publicani ad socium.
42. [„ 48] P. Amh. II 39 (+ Grenf. I 30). Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros.
43. [„ 54] P. Grenf. II 36. Ep. Petosuchi ad fratres eius Petarsenthen et Paganin et aliquot amicos.

c) EPISTULAE HOMINUM NON ERUDITORUM.

44. [Nr. 28] P. Par. 32. Ep. Lysimachi ad Ptolemaeum, Glaucia filium.
45. [„ 30] P. Lond. 28. Ep. Apollonii, Glaucia filii, ad fratrem Sarapionem.

46. [Nr. 31] P. Lond. 33 b. Initium ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Hippalum.
47. [„ 32] P. Par. 59. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
48. [„ 33] P. Par. 60. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
49. [„ 36] P. Par. 44. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
50. [„ 38] P. Par. 46. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
51. [„ 39] P. Par. 47. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
52. [„ 37] P. Par. 45. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad Apollonium, *ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀπολλωνίου.*
53. [„ 34] P. Par. 43. Ep. Sarapionis, Glauciae filii, ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium.
54. [„ 35] P. Par. 58. Ep. Ptolemaei, Glauciae filii, ad fratrem Hippalum.
55. [„ 40] P. Par. 48. Ep. Myrullae et Chalbae Arabum ad Dacutin.
56. [„ 55] P. Grenf. II 38. Ep. Pasionis ad patrem Niconem.
57. [„ 56] P. Oxyrh. 742. Ep. Antatis ad Faustum.
58. [„ 57] P. Oxyrh. 743. Epistulae fragmentum.
59. [„ 58] P. Oxyrh. 744. Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem.

CONSPECTUS EPISTULARUM

SECUNDUM LOCOS, QUIBUS REPERTAE SUNT, DISPOSITUS.

1. Fajûm:

universae papp. Fl. P. (= Nr. 1—20).

P. Goodsp. 3 (= Nr. 21).

P. Grenf. II 14 d et 38 (= Nr. 22 et 55).

? P. Alex. 3 et 4 (= Nr. 23 et 24) (Botti tantummodo a Flindersio Petrio repertas esse indicat).

P. Amh. II 37 (= Nr. 41).

2. Tebtynis prope Fajûm:

universae papp. Tebt. (= Nr. 44—47 et 52).

3. Memphis:

- P. Lond. 42, 28, 33b (= Nr. 26, 30, 31).
P. Vat. A (= Nr. 27).
universae papp. Paris. (= Nr. 28, 29, 32-40).
P. Leid. K (= Nr. 53).

4. Oxyrhynchus:

- www.libtool.com.cn
omnes tres papp. Oxyrh. (= Nr. 56-58).

5. Pathyris in Aeg. sup.:

- P. Bevil. M6l. p. 295 (= Nr. 43).

6. Gebelên in vetustâ Thebaide (Aeg. sup.):

- P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30) (= Nr. 48).

7. In Thebaide:

- P. Grenf. I 43 et II 36 (= Nr. 49 et 54).

8. Locus non indicatus:

- P. Passal. 1563 (= Nr. 25).
P. Goodsp. 4 (= Nr. 42).
P. Lond. I 43 (= Nr. 50).
P. Berol. (III) 1009 (= Nr. 51).

PRAEFATIO.

Epistularum privatarum, quae in papyris graecis aetatis Ptolemaeorum servantur, syllogen non inutilem fore existimavi. Etenim „documenta humana“ illa digna sunt, quae legantur, cum nulla alia antiquitatis monumenta vitam cottidianam istorum temporum tam vividis coloribus tamque fideliter nobis depingant. Collectionem hanc Corpori epistularum graecarum, quo aetas futura sine dubio nos donabit, aliquantulum profuturam spero. Sed et alteram ob causam — eamque graviolem — chartulas illas colligi operae pretium fore putavi: epistulae privatae sunt *κοινῆς* cottidianae monumenta pretiosissima, quibus praestantiora non habemus.

Cum huic sermoni cottidiano cognoscendo syllogen meam imprimis inservire cuperem, in epistulis ordine digerendis temporum rationem secutus sum. Sed intra temporis terminos argumentorum nexum, quantum fieri potuit, esse respiciendum probe sentiebam. Qua re epistulas, quae ad easdem personas pertinebant, una collectas proposui. Ob eandem rationem epistulas ad magnum Sarapeum spectantes in unam seriem conexui.

Hanc epistularum syllogen non in eorum destinavi usum, qui in papyris cognoscendis et dilucidandis versantur. Sane et his nonnihil novi afferre studui. Praebeo eis in hac editione novam recensionem papyrorum Parisinarum et papyri Vaticanae, utramque nova collatione fultam. Praeterea inveniunt in hoc opusculo

textum ceterarum papyrorum haud paucis locis emendatiorem, lacunas hic illic primum aut rectius expletas, res et voces hic illic accuratius quam adhuc factum est explicatas. Ceterum editione mea his primum prodesse volui, qui ceteris antiquitatis graecae provinciis operam navant et epistulas illas non nisi carptim et sine multa temporis impensa cognoscere in animo habent, in horum vero numero potissimum eis, qui ad linguam graecam eiusque historiam studium conferunt et monumenta κοινῆς cottidianae una collecta possidere cupiunt; tum philologis et historicis, qui ex epistulis tamquam e speculo fidelissimo cultum atque humanitatem illorum temporum cognoscere student. Spectavi et id, ut adolescentibus litterarum graecarum studiosis papyrorum exempla ceteris quadamtenus intellectu faciliora proponerem. Iam hic tamen moneo me in commentario adolescentium illorum non semper rationem habuisse, cum, si hoc facere voluissem, longe plura mihi explananda fuissent quam a me explicata videbis. Cuius rei causas infra exponam.

Sylloge mea universas epistulas privatas complectitur, quae usque ad annum 1905 e papyris publici iuris factae mihi innotuerunt. In qua componenda me terminum temporis, quem in titulo huius opusculi expressum vides, servilem in modum tenere minime volui et ultra mortem Cleopatrae egredi atque ad Christi nati annum epistularum seriem extendere mihi licere credidi. Itaque recepi tres epistulas aetatis Augusti antechristianae, quae in IV. tomo papyrorum Oxyrhynchi (Grenfell-Hunt, *The Oxyrhynchus papyri. Part IV. Oxford 1904*) editae sunt (nr. 742—744, duae anni 2. a. Chr., tertia anni 1. a. Chr.). In collectione instituenda fundamento mihi fuit utilissimus index epistularum privatarum, quem Ulricus Wilcken in libri *Archiv für Papyrusforschung* volumine I edidit. A quo viro docto duabus in rebus discessi. Primum secludendas putavi P. Paris. 31, quae non est epistula privata, sed libellus supplex, et P. Flind. Petr. II 3, quam fragmenta epistulae privatae continere pro certo affirmari non potest.

Contra in epistularum privatarum numero posui P. Flind. Petr. II 13 (19), quae epistula privatis omni nomine adnumeranda mihi videbatur. Epistularum numerum a Wilckeno constitutum auxi compluribus epistulis, quae postea in lucem sunt protractae: una epistula Berolinensi, duabus Amhersti, duabus Goodspeedi, quinque epistulis Tebtyniensibus, tribus Oxyrhynchi repertis, denique novem epistulis in III. volumine papyrorum Flindersi Petri editis.¹⁾ De papyro Amhersti II 39, quae epistulam Portidis ad Patetem et Pachratem missam continet, diu dubitavi, essetne collectioni meae inserenda; privatis ut adnumerarem, Deissmann eis, quae in libro Bibelstudien p. 205 sq. de indole et natura epistularum privatarum disseruit, me adduxit. Maiores etiam scrupulos mihi iniecit epistula (P. Louvre 10593, reperta Pathyri, edita a Revilloutio Mélanges p. 291, repetita a Seymouro de Ricci Arch. f. P. II 515 sq.), qua Philammo quidam eosdem ipsos Patetem et Pachratem invitat, ut ad certamen (ἀγών) aliquod cum ipso et ipsius patre eadem nave proficiscantur. Si ἀγών est certamen sodaliorum (clubs), epistula est privata; si vero de certamine aliquo militari vel exercitiis (manoeuvres) agitur, epistulam e privatarum sylloge secludendam esse elucet. In re incerta malui omissionis crimen merere quam in syllogen rem ab ipsa alienam introducere. Fortasse papyri, quae proximis annis in lucem protrahentur, dubitationem hanc tollent. Ut in hac, dubitavi et in nonnullis aliis epistulis a magistratibus vel ad magistratus missis, essentne epistulis privatis an epistulis ad res publicas spectantibus adnumerandae. Altera ex parte inter privatas recepi epistulas, quae primo obtutu alii papyrorum classi assignandae videntur, velut P. Par. 59 (= Nr. 32), qua rationes accepti et expensi mittuntur; id vero feci ductus consideratione etiam nos hodie in epistulis privatis res admodum varias tractare: de pecunia accepta et expensa

1) Praeterea papyro Grenf. I 30, quae est posterior pars epistulae P. Amh. II 89.

accuratissime agere, de rebus publicis opinionem nostram per ambitum exponere cett., nihilominus tamen epistulas id genus privatis adnumerari.

Textum haud paucis locis puriorem quam superiores editores praebeo. Quod et mea et aliorum opera factum est. Ipse papyros Parisinas denuo contuli; quo in labore quod duos solum dies consumere potui, doleo. Papyri Vaticanae collationem novam Thaddaeo Sinko debeo. In aliis papyris imaginibus papyrorum phototypicis nisus hic et illic enodavi, quod alii enodare non potuerunt aut falso enodaverunt, in omnibus lacunas plerisque locis aut primum aut rectius explevi. Multorum aliorum locorum emendatio Ulrico Wilcken debetur. Ille, qua est humanitate, lectiones e collatione in usum sui Corporis papyrorum Ptolemaicarum ab ipso instituta benignissime in meum commodavit usum. Quod eo factum esse pacto, ut plagulas recentes a prelo sibi transmissas legeret et locis illis suas lectiones adscriberet. Quas emendationes quovis loco illius viri docti nomine insigniri superfluum est monere. Nonnullis locis papyrorum Londinensium, ubi papyri scripturam ab editore parum recte erutam esse suspicabar, vir doctus Fridericus Kenyon me rogante papyrum denuo inspexit.

In textu papyrorum Flindersianarum constituendo emendationum, quas in III. volumine libri *The Flinders Petrie papyri* Mahaffy, Smyly, Wilcken, alii protulerunt, diligenter rationem habui. Wilkeni emendationes harum papyrorum scito inspectis papyris factas esse¹⁾; quod etsi cuivis eas examinanti fere manifestum est, tamen, quia ab editoribus nullo loco diserte indicatur, hic memorare non supervacaneum esse putavi.

Papyri Leidensis K (= Nr. 53) textus, quem praebeo, multis vitiis laborat. Etenim Leemans, quem secutus sum, neque omnia enodavit, quae enodari poterant, neque ea, quae praebet, recte semper eruit.²⁾ Cum textum

1) Confirmavit hoc Wilcken per litteras.

2) Ut a Wilckeno accepi. -

meliozem mihi comparare non possem, dubitavi, utrum textum Leemansianum parum emendatum reciperem an epistolam hanc omnino omitterem. Ut reciperem, ea res momentum attulit, quod sylloge mea, quae hodie universas epistulas privatas in papyris Ptolemaeorum servatas continet, hac epistula omissa manca facta esset.

Textui apparatus criticum subieci. In quo diligenter indicavi, quid meum esset, quid alienum. Eis, quae ipse inveneram, nomen meum adscriptum invenies aut a me esse inventa alias facile intelleges. Lectiones et supplementa lacunarum, ad quae auctor non adnotatur, scito, ubi unus sit editor, huius editoris esse. Ubi plures editiones erant, secutus sum rationem hanc. In papyro Vaticana, cuius novam collationem tum demum accepi, cum iam plagulas corrigebam, lectiones universorum editorum enotatas invenies. Papyri Londinenses a Kenyone diligenter collatae sunt; in his superiorum editorum lectiones hodie falsas singillatim afferre superfluum ratus recentissimi tantum editoris rationem habui. Addendum est in papyris Parisinis, ut brevitati consulerem, universas scripturas et supplementa Letronnio me tribuisse, cum accurate dicenti saepius vel alter editorum, Brunet de Presle, vel uterque editor appellandus fuisset.

In papyris Parisinis litteris ambiguis puncta supposui ego, a Letronnio enim litterarum ambiguitas non indicatur. In aliis papyris idem feci passim, eis nisus, quae editores de litterarum vestigiis adnotaverunt.

Epistulas notis instruxi. Quibus paucissimo legentium numero me satisfacturum scio, cum futurum sit, ut aliis superflua, aliis pauca explicare videar. Non enim praebeo commentarium plenum atque integrum, qui et sermonem et res ab omni parte et abunde illustret; immo notarum quam parcissimus esse volui et ea tantum explicare studui, quae mihi imprimis explicatione indigere videbantur. Nullis notis additis epistulas edere nolui, tum enim tironibus nimis magnas difficultates afferrent; contra omnia explicare nec potui nec volui. Non potui, epistolae enim multa prae-

bent, quae nobis obscura sunt; sed ne volui quidem, cum enim id agerem, ut sylloge haec etiam scholis academicis subici posset, videndum erat, ut pretium libelli modicum fieret. Restabunt igitur nonnulla, quae explicatione indigeant, velut mensurae, rationes temporum, munera magistratum, alia. Quae si explicare voluissem, longus esse debui. Itaque eos, qui hoc libello usuri sunt, ad libros de papyris tractantes relego, ubi res illas uberime explanatas invenient. Ipse potissimum significationem vocabulorum indicare studui, utpote quae mea quidem opinione legentibus maximas difficultates praebere soleat. Res grammaticas paucis tantum locis attigi, cum et hic omnia explanaturo mihi certi fines vix inveniri potuissent. Haud pauca, quae in his epistulis mihi obscura erant, perspicua fortasse facta essent, si universas papyros, quae his proximis annis in lucem protractae sunt, universosque libros de eis conscriptos perlegere potuissem; quod me aliis officiis occupatum facere non potuisse vehementer doleo.

Quod lectiones supplementaque lacunarum a viris doctis in ephemeridibus et peculiaribus libris proposita, tum ea, quae ad res vel ad singula vocabula explicanda scripta sunt, fortasse non semper in meum converti usum, facile condonabit, qui res illas innumeris locis dissipatas esse reputaverit. Certe scito emendationes illas, quantum fieri potuit, diligenter me adscivisse. Nonnullas ephemerides inspicere mihi non licuit.

In hoc libello adornando difficultates mihi proponebantur haud exiguae. Etenim epistolae illae intellectu saepe perquam difficiles sunt, cum homines, de quibus in eis agatur, eorum vitae condiciones, alia nobis haud raro prorsus ignota sint. Praeterea passim res attingendae erant, quarum plena et accurata cognitione me carere sentiebam. Quae cum ita sint, errorum, quos in primo hoc papyrorum delectu plane evitari non posse mihi probe conscius sum, a lectoribus veniam peto. In hoc libello adornando omnibus me placitum minime speravi, quoniam ita sunt homines, ut alii alia desiderent; contentus ero, si concedent opusculum hoc quadamtenus utile esse eis, quorum studiis inservire

volui et si ad epistulas illas restituendas et interpretandas hic illic aliquid de meo vel aliorum penu attulisse videbor.

Denique liceat mihi nonnulla de fatis huius opusculi subicere. Syllogae mese exeunte anno 1904 plagulas corrigebam, cum papyrorum Flindersianarum volumen III et novas epistulas et superiorum epistularum emendationes continens propediem lucem visurum a Wilkeno comperi. Cum ab editore Smylio impetrare non potuissem, ut plagulas novae editionis ad meas epistulas spectantes mecum communicaret, expectare, dum editio ipsa prodiret, coactus eram. Quod tandem aestate anni 1905 factum est. Novas epistulas, quae in volumine III editae sunt, huic syllogae inserui, et emendationes virorum doctorum ibidem collectas diligenter adscivi. Non potui tamen universas papyros III illius voluminis accurate examinare, ne plagulis mei opusculi prelum multos menses expectantibus longioris morae auctor essem. His, quae exposui, libelli mei fatis viros doctos excusaturos spero, si in nonnullis rebus minoris momenti mihi non semper constiterim.

Restat, ut viris doctis, qui me in hac sylloge edenda opera sua adiuverunt, gratias agam debitas. Ulricus Wilcken quantum hunc libellum foverit, iam supra exposui; qui plagulas sibi transmissas legit, multorum locorum emendationes mecum communicavit, omnino praesentem operam non denegavit. Post Wilkenum singulares gratiae persolvendae sunt viro docto Carolo Boreux, in museo Louvre antiquitatum aegyptiarum custodi, qui absente huius sectionis praefecto Eugenio Revillout papyros graecas collaturo mihi insigni liberalitate commodavit. Complures locos papyrorum Londinensium vir doctus Fridericus Kenyon a me rogatus summa benignitate inspexit, Bernardus Grenfell me de patria aliquot papyrorum ambigentem et locum, quo asservarentur, ignorantem humane verum docuit. Papyrum Vaticanam Thaddaeus Sinko in usum meum prompto animo contulit. W. Schubart, quem de nonnullis papyri Passa-

lacqua locis interrogavi, cum papyrum ipsam reperire non potuisset, imaginem libro Passalacqua adiectam consuluit et, quae enodaverat, summa humanitate mecum communicavit.

Quod universas fere recentiores collectiones papyrorum Leopoli consulere potui, Alexandro Semkowicz, bibliothecae Universitatis praefecto, debeo.

Denique grato animo nominandus est bibliopola egregius B. G. Teubner, qui propenso animo concessit, ut plagulis iam prelo paratis epistulas e tertio papyrorum Flindersianarum volumine insererem, in papyris Parisinis eorumque apparatu post papyros inspectas multa immutarem, editionem meam tabula phototypica ornarem.

Discipulus meus Ed. Skarbiński mihi extra Leopolim commoranti complurium librorum locos inspexit.

Scribebam Leopoli mense Maio MCMVI.

ADDENDA.

- Ad p. XIII: „7. In Thebaide“; ut vid., repertae in Gebelèn, cf. Grenf. II p. 42.
- „ p. 13: P. Fl. P. III 42 H 8f, 9 [— Nr. 6] an μ μεταβλητέον?
- „ p. 26: P. Fl. P. II 40a, 4 [— Nr. 16] Ἄδων[χιος] (vel Ἄδων[χου])?
- „ p. 42: App. crit. l. 19: Sinko conferebat papyrum cum textu, in quo τὴν τε γυναικα legebatur.
- „ p. 43: P. Par. 32, 16 [— Nr. 28] (comment.) ελεγκης — ελεγκης, cf. παραλληλος Oxyrh. 742, 4 [— Nr. 56].
- „ p. 57: P. Par. 58, 13 [— Nr. 35] an ἀποδοῦνη? (cf. ἀποδοῦνη Aristaeas 238).
- „ p. 90: P. Grenf. II 36 [— Nr. 54] (comment.)
 l. 1: Hic Petosuchus (in aliis papyris audit Petesuchus), Panebchunios (vel Panobchunios) filius, eiusque tres fratres: Petearsemtheus, Phagonis, Psennesis noti sunt nobis ex multis contractibus (Grenf. II 23a; 24—30; 32; Lips. I 1; 2; 7; 104), a. 107—99 scriptis. Erant Πίστεαι τῆς ἐπιγονῆς et habitabant Pathyri. De genealogia familiae cf. Grenfell II p. 48; Mitteis Lips. I p. 24 sq.; Gerhard Philol. 63, 568—571.
 l. 2: Παγάνου; in aliis papyris audit Φαγώνις. (app. crit. l. 7): In P. Lips. 104, 21 [— Nr. 58b] occurrunt eadem sex personae. Ibi Wilck. legit: Ἐσθάρης et Ἀλμάρης.

MENSES AEGYPTII.

1. <i>ῥαβδ</i>	Aug. 29 — Sept. 27
2. <i>φάβοι</i>	Sept. 28 — Oct. 27
3. <i>χολαχ</i>	Oct. 28 — Nov. 26
4. <i>ἀθήρ</i>	Nov. 27 — Dec. 26
5. <i>ῥῥβι</i>	Dec. 27 — Ian. 25
6. <i>μυζιό</i>	Ian. 26 — Febr. 24
7. <i>φαινερόθ</i>	Febr. 25 — Mar. 26
8. <i>φαρμρόθ</i>	Mar. 27 — Apr. 25
9. <i>παχόν</i>	Apr. 26 — Mai. 25
10. <i>παῶνι</i>	Mai. 26 — Iun. 24
11. <i>ἐκλιφ</i>	Iun. 25 — Iul. 24
12. <i>μυσορή</i>	Iul. 25 — Aug. 23.

CONSPECTUS LIBRORUM,

QUI SAEPIUS LAUDANTUR SAEPIUSVE SUNT

ADHIBITI.

Ägyptische Urkunden v. Urkunden.

Anz Henr., *Subsidia ad cognoscendum Graecorum sermonem vulgarem e Pentateuchi versione Alexandrina repetita.* Diss. Halensis. Halis 1894.

Aristeae ad Philocratem epistula . . . ed. Paulus Wendland. Lipsiae 1900.

Blass Friedr., *Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch.* 2. Aufl. Göttingen 1902.

Botti, *Bulletin de la Société archéologique d'Alexandrie* (Nr. 2). Alexandrie 1899. [= P. Alex.]

Crönert Guil., *Memoria graeca Herculaneensis.* Lipsiae 1903.

Deissmann Adolf, *Bibelstudien.* Marburg 1895.

Deissmann Adolf, *Neue Bibelstudien.* Marburg 1897.

Gerhard Gustav Adolf, *Untersuchungen zur Geschichte des griechischen Briefes.* I. Heft. Die Anfangsformel. Diss. Heidelb. Tübingen 1903.

Epistulae privatae graecae ed. Witkowiaki.

- Glaser Otto, De ratione, quae intercedit inter sermonem Polybii et eum, qui in titulis saeculi III, II, I apparet. Diss. Gissae 1894.
- Goetzaler Ludov., De Polybi elocutione. Diss. Erlangensis. Wirceburgi 1887.
- Goodspeed Edgar J., Greek papyri from the Cairo Museum. (The University of Chicago. The decennial publications. Vol. V.) Chicago 1902. [= P. Goodsp.]
- Grenfell Bernard P., An Alexandrian erotic fragment and other Greek papyri chiefly Ptolemaic. Oxford 1896. [Greek papyri, Series I.] [= P. Grenf. I.]
- Grenfell Bernard P. and Mahaffy J. P., The revenue laws of Ptolemy Philadelphus. Oxford 1896. [= P. redituum.]
- Grenfell B. and Hunt S. A., New classical fragments and other Greek and Latin papyri. (Greek papyri, Series II.) Oxford 1897. [= P. Grenf. II.]
- Grenfell B. and Hunt S., The Amherst papyri. Part II. London 1901. [= P. Amh. II.]
- Grenfell B. and Hunt S., The Oxyrhynchus papyri. Part IV. London 1904. [= P. Oxyrh. (IV).]
- Grenfell B.-Hunt S.-Smyly J. G., The Tebtunis papyri. Part I. Vol. I. London 1902. [= P. Tebt.]
- Grenfell B.-Hunt S.-Hogarth D., The Fayûm towns and their papyri. London 1900. [= P. Fajûm.]
- Hatsidakis G. N., Einleitung in die neugriechische Grammatik. Leipzig 1892.
- van Herwerden Henr., Lexicon graecum suppletorium et dialecticum. Lugd. Bat. 1902.
- Kenyon Fred. G., Greek papyri in the British Museum. 1. Catalogue. 2. Facsimiles. Part I. London 1898. [= P. Lond.]
- Leemans C., Papyri graeci Musei antiquarii publici Lugduni-Batavi. T. I. Lugd. Bat. 1843. [= P. Leid.]
- Letronne, Les papyrus grecs du Musée du Louvre et de la Bibliothèque Impériale, publication préparée par L., exécutée par W. Brunet de Presle et E. Egger. (Notices et extraits des manuscrits de la Bibl. imp. T. XVIII, 2.) Paris 1866. [= P. Par.]
- Mahaffy John P., The Flinders Petrie papyri with transcriptions, commentaries and index. (Royal Irish Academy. Cunningham Memoirs. Nr. VIII, IX, XI.) Part I. Dublin 1891. — Part II. Dublin 1893. — Appendix. Dublin 1894. — Part III. by Mahaffy John P. and Smyly J. Gilbert. Dublin 1906. [= P. Flind. Petr.]
- Mai Angelus, Classicorum auctorum e Vaticanis codicibus editorum t. V. Romae 1833. [= P. Vat.]

- Mayer-G'schrey Ricardus, Parthenius Nicaeensis quale in fabularum amatoriarum breviario dicendi genus secutus sit. Heidelberg 1898.
- Mayser Edwin, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. 1. Teil. Progr. Heilbronn 1898. — 2. Teil. Progr. Stuttgart 1900.
- Nachmanson Ernst, Laute und Formen der magnetischen Inschriften. Upsala 1903. libtool.com.cn
- Peter Hermann, Der Brief in der römischen Literatur. Leipzig 1901.
- Peyron Amedeus, Papyri graeci regii Taurinensis Musei Aegyptii. Pars I. Taurini 1826. — Pars II. Taurini 1827. (Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino. T. XXXI e XXXIII.) [= P. Taur.]
- Peyron Bernardino, Papiri greci del Museo Britannico di Londra e della Biblioteca Vaticana. (Memorie della R. Accademia delle Scienze di Torino. Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche.) Torino 1841. [= P. Vat.]
- Preisigke F., Familienbriefe aus alter Zeit. Preuß. Jahrb. 108 (1902) p. 88—111.
- Reveillout E., Mélanges sur la metrologie, l'économie politique et l'histoire de l'ancienne Egypte. Paris 1895. [= P. Revill.]
- Schmid Wilh., Der Atticismus in seinen Hauptvertretern von Dionysius von Halikarnaß bis auf den zweiten Philostratus. 4 Bde. und Registerband. Stuttgart 1887—1897.
- Schweizer Eduard, Grammatik der pergamenischen Inschriften. Berlin 1898.
- Strack Max, Die Dynastie der Ptolemäer. Berlin 1897.
- Urkunden, Ägyptische, aus den Kgl. Museen zu Berlin. Griechische Urkunden. Bd. I—III, IV 1—3. Berlin 1892—1905. [= P. Berol.]
- Wessely Carl, Studien zur Paläographie und Papyruskunde. Heft 3. Leipzig 1904. — Heft 4. Leipzig 1905.
- Wessely Carl, Topographie des Faijûm (Arsinoites nomus) in griechischer Zeit. (Denkschriften der Wiener Akademie der Wiss.) Wien 1905.
- von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Griechisches Lesebuch. 4 Halbbände. Berlin 1902. [= Gr. Les.]
- von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Reden und Vorträge. Berlin 1902.
- Wilcken Ulrich, Griechische Ostraka aus Ägypten und Nubien. 2 Bde. Leipzig und Berlin 1899.
- Witkowski Stanislaus, Prodrömus grammaticae papyrorum graecarum aetatis Lagidarum. (Seorsum impressum ex XXVI. Tomo Classis philologicae Academiae Litterarum Cracoviensis.) Cracoviae 1897.

EXPLICATIO

AD TEXTUM ET APPARATUM CRITICUM.

- Uncis quadratis [ ] circumdedi ea, quae in papyro perierunt.
- Uncis fractis <> ea inclusi, quae a scribente supra lineam sunt addita.
- Uncis fractis geminatis <> inclusi, quae ab editore recenti suppleta sunt.
- Uncis rotundis ( ) circumduxi vocabula vel litteras, quae in papyro compendio scriptae sunt, velut (ἄροϋς) = L.
- Uncis bipartitis {} ea sunt inclusa, quae editoribus recentibus removenda videntur. (Eis tamen, quae ad solam orthographiam pertinent, hoc signum plerumque non apponitur.)
- Uncis bipartitis duplicibus {{{}} circumscripti ea, quae a scribente deleta sunt.
- Puncta litteris supposita (velut α) litteram nec prorsus evanuisse nec distincte legi designant.
- In lacunis, quae in medio versu exstant, punctis numerus litterarum, quae interciderunt, indicatur, quem tamen accuratum esse non posse res ipsa declarat.
- Papyri Parisinae. In apparatu harum papyrorum „Witk. Prodr.“ significat lectionem a me in Prodro-mo coniectam papyro inspecta confirmatam esse.

COMPENDIA.

im.	— imago.
Arch. f. P.	— Archiv für Papyrusforschung.
B. ph. W.	— Berliner philologische Wochenschrift.
G. g. A.	— Götting. gelehrte Anzeiger.
Gf.-H.	— Grenfell-Hunt.
Gf.-H.-Sm.	— Grenfell-Hunt-Smyly.
Keny.	— Kenyon.
Mah.	— Mahaffy.
Sm.	— Smyly.
Wilam.	— Wilamowitz.
Wilck.	— Wilcken.
Witk.	— Witkowski.
Witk. Prodr.	— Witkowski Prodromus.
W. f. kl. Ph.	— Wochenschrift für klass. Philologie.
Z. f. ö. G.	— Zeitschrift für österr. Gymnasien.
-

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

In papyris Flindersi Petrii exstat epistula a Philonide ad patrem missa (P. Fl. P. I 30, 1 — Nr. 1 huius edit.). Eadem manu exaratae sunt tres aliae epistulae, quarum duas Mahaffy publici iuris fecit (P. Fl. P. II 13, 19 — Nr. 8, P. Fl. P. III 42 H 7 — Nr. 5), tertiam misere dilaceratam edere omisit (v. Nr. 5 a). In parte aversa epistulae editae in P. Fl. P. III 42 H 7 (= Nr. 5) legitur vox *Κλέωνι*, id quod docet Philonidem fuisse filium Cleonis architecti, ad quem multae papyri Flindersianae pertinent. Iam in compluribus papyris fit mentio Philonidis illius una cum Polycrate eum in modum, ut Philonidem et Polycratem fratres fuisse probabiliter conicere possimus; cf. P. Fl. P. II 16, 11 (= Nr. 4) *καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμενον αὐτῶι παρὰ Φιλωνίδου ἕως τοῦ νῦν κτλ.* et l. 6, P. Fl. P. II 11, 1, 5 (= Nr. 3) *γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλωνίδου (δραχμὰς) ὄ* (in epistula Polycratis). (Epistulam Philonidis P. Fl. P. II 42 c in hac sylloge non repetivi, quia non ad res privatas, sed publicas spectat.) Ipsius Cleonis habemus epistulam unam (Nr. 9), ad Paeonem missam. Cleo ille fuit *ἀρχιτέκτων* nomi Arsinoitici, quae regio hodie Fajûm appellatur. Curae eius mandatae erant aquae, canales et aggerationes, tum aedificia publica. Circa a. 260 grandi fossa incili ducta Cleo aquam meridionalis partis Moeridis lacus emisit solumque hoc modo comparatum in agrum fertilem commutavit. Quo in agro Philadelphus colonis Graecis deductis multos vicos condidit. Nomi caput *Κροκοδιῶν πόλις* vocabatur; quae posteriore tempore a nomine coniugis Philadelphi Arsinoes appellationem accepit. Cleonem officia cogebant, ut magnam anni partem extra nomi caput degeret. Filiorum natu maior fuit Philonides.

Alter, Polycrates, in Crocodilorum sine dubio urbe *σις γαστήρων ἐπορεύετο* (P. Fl. P. II 11, 2, 3 — Nr. 2), i. e. apud agrimensores regios artem agros metiendi discebat.¹⁾ Qui pecunia deficiente a Philonide fratre 70 drachmas mutatur. Philonidis domicilium et ipsius Crocodilopoli primo videtur fuisse constitutum, in P. Fl. P. I 30, 1 (— Nr. 1) enim plurali numero *ἐγάραμεν* sine dubio se ipsum et fratrem, fortasse etiam matrem et ceteros propinquos, designat. Idem, qui in hac epistula in inopia se degere queritur, in P. Fl. P. II 11, 1, 5 (— Nr. 3) habet non solum, unde ipse vivat, sed etiam, unde fratri natu minori commodet, qua ex re colligi potest eum interea magistratum aliquem vel aliud munus adeptum esse. Utrum et tunc Crocodilopoli an alio in loco habitaverit, diiudicari non potest. Cum rex in nomum Arsinoiticum venisset, Cleonem parum benigne accepit. Quam iram graviter ferentem Philonides consolatur (P. Fl. P. II 13, 19 — Nr. 8).²⁾ Cf. Mahaffy, *The Flinders Petrie papyri* II praef. 6 sq.; Wilamowitz, *Reden und Vorträge* 246 sqq. (ubi de Cleone plura) et *Gr. Les.* II 261.

Vicarius Cleonis fuit Theodorus (P. Fl. P. II 13, 19, 11 — Nr. 8). Qui ei postea in munere successit.

In compluribus papyris ad Cleonem spectantibus occurrit nota anni tricesimi (velut P. Fl. P. II 4, 1)³⁾, id quod ad tricesimum Philadelphi annum referendum est. Qua re innisi acta et epistulas ad Cleonem et a Cleone missas medio III. a. Chr. saeculo tribuemus.

1) Paulo aliter Wilamowitz: „in dem Bureau der königlichen Landmesser gegen ein kleines Gehalt arbeitete“ (*Gr. Les.* I. moxl.).

2) Wilamowitz, *Gr. Les.* II 261: „als der — angekündigte (sc. in P. Fl. P. II 11, 1 — Nr. 3) Besuch des Königs stattfand, ist er in Ungnade gefallen.“ Quam acutissimam viri docti coniecturam papyrus nuper publici iuris facta (P. Fl. P. III 42 H 8 f — Nr. 6) splendide confirmavit. Opinione Mahaffii Cleo fuit aetate provecta et magistratu suo decedere in animo habebat (*The Fl. Petr. pap.* II praef. 6 sq.).

3) Etiam tricesimi primi, tricesimi secundi et fortasse tricesimi tertii (P. Fl. P. III p. 106 sq.).

1. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM

www.CLEONEM.com.cn

P. Flind. Petr. I 30, 1. Asservatur in Museo Britannico (nr. DCCC). Reperta in Fajdm. Saec. III a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. I 80, 1 (cum imagine phototypica). Cf. Wilcken in Fl. P. III p. XVI.

Φιλωνίδης τῷ πατρὶ χαίρειν. καλῶς ποιεῖς, εἰ ὑγιαίνεις,
 ὑγι[αίνω δὲ
 και] αὐτός. ἐγράψαμέν σοι καὶ ἐν ταῖς ἐνπροσθεν
 ἐπιστολαῖς, ὅ[τι . . . .
 . . .] ὡ ἐχομεν οὐδὲ τὰ ὀθόνια ὡς ἂν <οὖν> λάβωμεν,
 π[όησον?, οἴσθα γὰρ τὸν

1 ὑγιαίνεις Witk. ex im., ὑγιάνεις Mah. errore 2 ἐνπροσθεν Witk. ex im. et Wilck., ἐμπροσθεν Mah. falso 3 οὐπ[ω Wilck.,]α Mah. | post ὡς videtur littera esse crassa | an π[αρά σοῦ? Witk. | οἴσθα γὰρ τὸν suppl. Witk. 3 sq. non fuit τὸν | οἴδ]ε;

2 ἐγράψαμεν de se ipso et de fratre loqui videtur.

3 ὀθόνιον secundum Suidam est λεπτὸν ὄφρασμα. Sic et textum (pannus) et vestimentum, imprimis linteum, appellatur. Cf. Wilcken, Gr. Ostr. I, 266 sq. Hic de vestimentis linteis cogitandum videtur (cf. ὀθόνιον ἐγκοιμήτην pro -ιον P. Par. 53, 8). Aristaeas 320 ἐκρηψε δὲ καὶ τῶ 'Ελεαζάρφ . . . . στολὰς δέκα καὶ πορφυραν καὶ στέφανον . . . καὶ βυσσίνων ὀθονίων ἰστούς ἑκατόν; tit. Rosett. 17 sq. τῶν τ' εἰς τὸ βασιλικὸν συντιλουμένων ἐν τοῖς ἰσροῖς βυσσίνων ὀθονίων

ἀπέλυσεν τὰ δύο μέρη et 29. Cf. Grenfell-Hunt, Tebtun. pap. I. ad 5, 63. Apud Polyb. 5, 89, 2 sunt lintea velis conficiendis, quo sensu et hoc loco Mahaffy vocem accipiebat. Vix sunt lintea ad alliganda vulnera. ὡς ἂν c. con. (opt.) iam apud Hom., velut β 376; occurrat in enuntiatibus finalibus et apud Atticos, cf. Xen. Anab. 2, 5, 16 ὡς δ' ἂν μάθης, . . . ἀντάκουσον. In papyris, titulis et apud auctores aetatis hellenisticae ὡς et ὡς ἂν in his enuntiatibus raro inveniuntur; cf. Amelung, De Polybii enuntiatibus finalibus (Ha-

4 A. EPIST. CLEONIS ARCHIT., EIUS UXORIS ET FIL.

...]. τὸν θυ[τ]α ἐν Μέμφει ἀρρωστοῦντα καὶ τ[.....]
 5 ἐν τ[ῷ] Δουληκισίῳ. ἔρρωσο.
 φαρμοῦδι [...]

Wilam. Reden 250 de servo cogitat 4 τὸν θυ[τ]α Witk., si non est τ, est ρ aut γ; [υ]ρον οργα Wilck. (idem: Μ[ό]ρον?),]φομον[ ]α Mah., sed -ονον[videtur certum esse | καὶ τ[video, neque igitur θ[σρακονόμενον neque κ[σίμενον fuit 5 | ἐν Witk., ἐν] | [τ]ῷ Wilck.

lis 1901). Sed fortasse enuntiatum est temporale, v. notam ad P. Par. 46, 18 (= Nr. 38).

5 ἐν τ[ῷ] Δουληκισίῳ αε-
 grotantes curabantur.

2. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM
 CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 2. Asservatur in Collegio Trinitatis (Trinity College) Dublinensi. Reperta in Fajúm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II, 11, 2. Nonnulli loci correcti sunt in P. Fl. P. III p. 112.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 2 τὴν Ἰεροπόλιν, l. 3 τὸ οὐκείπιδον). De eodem vectigali agitur etiam P. Fl. P. II 16, 8 sqq. (= Nr. 4).

Πολυκράτης τῷ πατρὶ χαίρειν. [εἰ δ]ῖρρ[ῶσαι κ]αὶ τὰ
 λοιπὰ σοὶ κατὰ γνώμην ἐστίν,
 καλῶς ἂν ἔχοι, ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοί. γίνωσκέ με
 τὴν Ἰεροπόλιν ὠικονομημέ-

2 με τὴν Ἰεροπόλιν ὠικονομημένον. Filius ea, quae ad dies festos sive sollempniter celebrandos sive iam celebratos necessaria erant, praeparavit. Mahaffy: 'he has administered a sacred office or priesthood which probably gave him some immunity'. Potest de Arsinoiis (P. Fl. P. II 11, 1, 4 = Nr. 3) cogitari. In epistula alterius fratrum,

Philonidis (Mah. II 420), Thesmophoriorum mentio fieri videtur (l. 3 τοῖς Θεσμοφ[ο]ροῖς). — Ἰεροπόλιν (Ios. et alii) ut ὀδοπόλιν P. Grenf. II 28, 6 (III. saec. a. Chr.), εἰτ[ο]πρῶ P. Oxyr. I 86, 14 (a. 388 p. Chr.), alia. Similiter ὀδοπόλιν tit. Iasi (s. III.—II. a. Chr.) Bull. corr. hell. 15, 546, alia, cf. Crönert, Mem. gr. 120.

[νον] καὶ εἰς γεωμέτρον πορευόμενον. ἀπογέγραμμαι
 δὲ ἐπὶ τελώνιον τὸ οἰ-
 κόπεδον φέρον ἐν[οίκιο]ν (δραχμῶν) εἰς (ἡμισίας),
 ἵνα ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστὴν καὶ
 μὴ, ὧ[σ]κ[ε]ρ κ[ρ]ότσο[ν, ἐκ τ]ριάκοντα (δραχμῶν). 5
 ἀναγγέλλουσ[ι] δ' ἡμῖν | εἰκηγεροδοικ.χη
 .....]ἀπέγνωκ[..... ο]ἰδὲ
 γράμματα θέλειν

4 φέρον ἐν[οίκιο]ν Sm., quamquam non sine dubitatione
 quadam; φερόμεν[ο]ν Mah. 5 uncus et exitum corr. Mah.-Sm.
 6 ante ἀπέγνωκ[24 litteras intercisisse docent Mah.-Sm. |
 ἀπέγνωκ[α Mah.-Sm. | ο]ἰδὲ Mah.-Sm. | θέλειν Mah.-Sm.

3 εἰς γεωμέτρον cf. p. 2.
 ἀπογράφομαι 'profiteor me
 rem vectigalem possidere', vox
 sollemnis. Iam Herodot. II 177
 ἀποδεικνύομαι ἔτος ἐκάστου
 τῷ νομάρχῃ — εἶπεν βιοῦται.
 Diod. I 77. 5 servavit nomen
 sollemne huius declarationis,
 quae libello oblato fiebat:
 ἀπογράφεσθαι. ἀπογραφὴ sine
 dubio quotannis fiebat (Wil-
 cken, Gr. Ostr. I 456—459).

οἰκόπεδον 'locus, in quo do-
 mus exstructa est'.

4 Aetate Romanorum de
 προσόδοις οἰκοπέδων legimus
 (Wilcken, Gr. Ostr. I 363 sq.,
 458).

5 ἀναγγέλλω hellenicum
 idem fere quod Atticum ἀπαγ-
 γέλλω 'renuntio, refero, nuntio,
 dico'. Cf. Anz, Subsidia
 p. 27 sq.

3. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 1. Asservatur in Collegio Trini-
 tatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii.
 (C. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396.) — Ed. Mahaffy,
 The Flinders Petrie pap. II 11, 1 (cum imagine phototypica).
 (Antea publici iuris facta a Saycio in Hermathena nr. XVII, quem
 textum in I. volumine repetivit Mahaffy.) Edita et commentario
 instructa a Wilamowitzio Gr. Les. I 396 sq. Versionem huius
 papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 251.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 4
 τὰ Ἀρσινόεια). De iisdem rebus agitur etiam P. Fl. P. II 16,
 6 sqq. (= Nr. 4).

Πολυκράτης τῷ πατρὶ χαίρειν. καλῶς ποιεῖς, εἰ ἔρω-
σαι καὶ τὰ λοιπὰ σοὶ κατὰ γνώμην ἐστίν, ἐρῶ-
μεθα δὲ καὶ ἡμεῖς. κολλᾶντες μὲν γέγραφα σοὶ παρα-
γενέσθαι καὶ συστήσαι με, ὅπως τῆς ἐπὶ τοῦ
παρόντος σχολῆς ἀκολουθῶ. καὶ νῦν δέ, εἰ δυνατόν
ἐστίν καὶ μηδὲν σε τῶν ἔργων κωλύει,
κειράσθηναι ἐλθεῖν εἰς τὰ Ἀρσινόεια· ἐὰν γὰρ σὺ παρα-
γένῃ, πέπεισμαι φαιδῶς με τῷ βασιλεῖ
5 συσταθῆσεσθαι. γίνωσκς δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλω-
νίδου (δραχμὰς) ὁ· ἀπὸ τούτου τὸ μὲν ἤμισυ
εἰς τὰ δέοντα ὑπελικόμην, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ δάνειον
κατέβαλον.· τοῦτο δὲ γίνεται

1 κατὰ γνώμην, saepius κατὰ
λόγον (= κ. λογισμὸν), cf. Deiß-
mann, Bibelstud. 209 ('nach
Wunsch').

2 παραγίνομαι cf. notam ad
P. Fl. P. II 40 a 17 (= Nr. 16).
εὐστήσαι sc. τῷ βασιλεῖ. —
ἐπιτίμημι τινά τινι 'commendo,
introduco apud aliquem' ('vor-
stellen', 'przedstawiać'), cf. l.
4. Sic iam Xen. Anab. 3, 1,
8 et 6, 1, 23. Cf. Herwerden,
Lex. gr. suppl. s. v. De intro-
ductione illa agitur etiam P.
Fl. P. II 16, 6 (= Nr. 4).

ἐπὶ τοῦ παρόντος = ἐν τῷ
παρόντι.

3 σχολή 'Studium' (Wilam.).

4 τὰ Ἀρσινόεια dies festi in
honorem reginae Arsinoes, no-
vae deae, celebrandi (Wilam.).
Ad sollemnia illa regem ad-
venturum esse Arsinoitae ex-
spectabant. Cf. P. Fl. P. II 16,
13 (= Nr. 4): ἀριθμὸν ἔσειθαι
ἐκ τῶν Ἀρσινειῶν.

5 ἤμισυ. Sic constanter

scribitur in papyris III. saec.
a. Chr. Cf. Mayser, Gramm. ptoł.
Pap. I p. 14, Crönert, Mem.
gr. 23, Schweizer, Perg. Ins. 99,
Nachmanson, Magn. Ins. 67.

6 ὀφειλίκομαι 'in posterum
relinquo'; similiter iam Dem.
μαρτυρίαν εἰς τὸν ὑστερον λόγον,
ἀναφορὰν. Sic Mahaffy: 'I
have kept the half by me for
necessaries.' — τὰ δέοντα 'res
ad vitam sustentandam neces-
sariae, alimentum', cf. P. Par.
28, 27 ὅπως — ἔχω τὰ δέοντα
καὶ μὴ διαλύσασθαι τῷ λιμῷ,
P. Par. 26, 13 κομισαμένων τὰ
ἐαυτῶν καθ' ἡμέραν δέοντα
(cf. l. 6); P. Par. 27, 9 τῆν
καθήκουσαν ἡμῖν διδοσθαι κατ'
ἐνιαυτὸν εἰς τὰ δέοντα δίνουσαν
(= P. Par. 28, 7), Leemans,
Pap. Lugd.-Bat. I 32. Aliter
Wyse (in Mahaffii Addendis
p. 4): 'I have paid as an in-
stalment of interest' et Wila-
mowitz (Les.): „habe ich auf
die Schuld (als Teilszahlung)

διὰ τὸ μὴ ἀθροῦν ἡμᾶς, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν λαμβάνειν.
 γράφει δ' ἡμῖν καὶ σὺ, ἵνα εἰδῶ-
 μεν, ἐν οἷς εἶ, καὶ μὴ ἀγωνιῶμεν. ἐπιμέλου δὲ καὶ
 σαυτοῦ, ὅπως ὑγιαίνῃς καὶ πρὸς ἡ-
 μᾶς ἐρρωμένους ἔλθῃς. εὐτόχῃ.

www.libtool.com.cn

8 ὑγιαίνῃς Witk. ex im., Mah. -ης errore.

ausgegeben“. (In libro Reden und Vorträge 251 Wilamowitz alterum explicandi modum sequitur: „davon habe ich die Hälfte für meine Bedürfnisse zurückbehalten, die andere habe ich auf meine Schulden verwendet“. Proximum enuntiatum sic vertit idem vir doctus: „Zu denen kommt es, weil wir nicht auf einmal, sondern in kleinen Raten Geld beziehen.“)

7 ἀθροῦν. Forma contracta in Anonymi Iatricis pluries occurrit; volumina Hercul. constanter ἀθρόος habent. Pap. Amh. II 79, 64 (II. saec. p. Chr.) ἀθρόον ἀργύριον praebet. De orthographia horum fontium et auctorum cf. Crönert, Mem. gr. 166, qui tamen mendum Mayseri (Gramm. ptol. Pap. 1 p. 43) repetens e papyris Petrii duo exempla laudat, cum unum tantummodo exstet. In voluminibus Hercul. ἀθρόος, non ἀθρόος, certe uno testimonio confirmatur (Crönert o. l. 150).

λαμβάνω sc. τὴν σύνταξιν
 salarium 'accipio' (Wilamowitz, Gr. Les.).

8 ἐπιμέλου, non ἐπιμελοῦ, in papyris enim ἐπιμέλομαι occurrit; cf. ἐπιμελόμενος P. Fl. P. II 4, 8 (ca. 250 a. Chr.), P. Par. 63, 18 (a. 165 a. Chr.), 42, 15 (a. 156 a. Chr.), ἐπιμελό- | [μενος] P. Fl. P. III 53 o, 7 (= Nr. 14), ἐπιμελόμενοι P. Grenf. I 62, 10 (a. 102 a. Chr.), 67 (a. 99 a. Chr.), II 61, 19 (a. 95 a. Chr.), al. Formam ἐπιμελοῦ[μενος] in P. Par. 63, 12, 100 (a. 165 a. Chr.) Letronne excusit, at ego in imagine ου dignoscere mihi non videor (an est η?). Cf. Crönert, Mem. gr. 223. Tituli aetatis Lagidarum contractae formae magis favent, cf. Schweizer Perg. Iss. 174, Nachmanson Magn. Iss. 154.

9 εὐτόχῃ. Hac voce claudabantur epistulae, quae ad personas superioris et amplioris conditionis mittebantur.

4. EPISTULA HOMINIS CUIUSDAM AD CLEONIS FAMILIAM PERTINENTIS AD CLEONEM MISSA.

P. Flind. Petr. II 16. Asservatur in Museo Britannico (nr. DL). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed.

Mahaffy, *The Flinders Petrie pap. II* 16 p. 54. Aliquot locos papyro denuo inspecta correxerunt Mahaffy-Smyly (*Fl. Petr. pap. III* 42 H 3 p. 112) et Wilcken (*ibid.* p. XVI).

Videtur esse epistula sive tertii alicuius filii Cleonis ad patrem sive vilici Cleonis ad dominum sive denique hominis alicuius cum Cleone eiusque familia familiaritatis vinculis coniuncti. Litterarum formae opinione Mahaffii scripturam Polycratis in mentem revocant, qua ex re idem vir doctus concludit epistulam ab homine conscriptam esse, qui familiae Cleonis fuerit. Est tamen Mahaffio teste scriptura haec minus elegans quam Polycratis scriptura. Certum est epistulam neque a Metrodora uxore neque a Philonide neque a Polycrate mitti. Epistulam esse Cleonis, id quod Mahaffy et Smyly dubitanter coniciunt, nequaquam est probabile, primum propter mendum orthographicum (*ἄποσφάλλει* l. 12), tum quod scriptura huius epistolae plane differt a manu Cleonis, quam in P. Fl. P. II 42 b (= Nr. 9) habemus¹⁾, denique quod personae, cui epistula mittitur, tamquam ratio redditur omnium, quae ad familiam et rem familiarem spectant, et eius adventu res melius cessurae creduntur (l. 15), ut potius ad Cleonem epistulam mitti suspicandum sit.

Commemoratur in epistula annus 20 et, ut videtur, 21 Philadelphii, est igitur missa post a. 265 a. Chr. n.

Agitur in hac epistula de iisdem rebus atque in P. Fl. P. II 11, 2 (= Nr. 2), II 11, 1 (= Nr. 3), III 42 H 7 (= Nr. 5), qua ex re concludi potest omnes quattuor epistulas eodem fere tempore missas esse. Philonidis dona (l. 6 et 7) commemorantur in III 42 H 7, 2 sq. (= Nr. 5), τὰ Ἀπορίβια (l. 7 et 13) in II 11, 1, 4 (= Nr. 3), pecunia, quam Polycrates a Philonide habet (l. 11), in II 11, 1, 5 (= Nr. 3), negotium, quod ad τὸ οὐκὼνδον pertinebat et hic iam absolutum esse dicitur (l. 8), idem sine dubio est, cuius in II 11, 2, 3 sq. (= Nr. 2) mentio fit, γῶδες chrematistarum (l. 3) et in III 42 H 7, 8 (= Nr. 5) redit, denique Cleonis (?) adventus (l. 14 sq.) et in II 11, 1, 4 (= Nr. 3) expectatur. Scripta esse tamen videtur haec epistula ante III 42 H 7 (= Nr. 5), cf. l. 6 Φιλωνίδης —, δι' εὐκρίναι καὶ τὸ [πρὸς τὸ] βασιλῆα cum III 42 H 7, 2 ἦ) γῶνα — τὸ βασιλῆα.

Epistula Metrodorae (III 42 H 8 f = Nr. 6) et epistula Philonidis, qua patrem consolatur (II 18, 19 = Nr. 8), tempore reliquis posteriores sunt.

1) 'The hand is not at all like that of 584 b [= Nr. 9]. It is a fine, regular hand, with very few ligatures, while 584 b is written in a small, irregular, cursive hand' (Kenyon p. litt.).

initium deest.

ἔξω, ἀποστ[ελ]ῶ σοί, νῦν [δὲ ..] παραγεν[.....]

πειράσομαι οὖν ἀμφοτέρως ἔχων παραγίνεσθαι. ἀναγκαιον οὖν [www.libtool.com.cn]

παραμένειν διὰ τε τὴν γνῶσιν καὶ διὰ τὸ παρὰ Διονύσει μὴ[.....]

ἰδόθησαν, ἐξέκλειτο δὲ ἤδη τότε εἰς [..]ρα καὶ τὸ εἰσόδιον εἰ[.....]

ἐν τῷ Διονυσσοδώρου [.....]ηρίωι, [περ]ὶ ὧν συν- 5
ἔτ[αξ]ας καὶ οὐκ [.....]

γομένων, Φιλωνίδης δὲ [.....], ὧι εἰσιέναι ἔστιν [πρὸς τὸ]ν βασιλέα [.....]

ἀξιόλογον διάλιθον, ἔστιν δὲ τριτωνίς καὶ ἄλλα δ[ῶρα
..... Ἄρσι-

νόσια. δικάηται δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ οἰκ[ό]πεδον ἐξω
δ[.....] πρώτου

Mah.-Sm. ll. 2—6 supplement 13—15 litteras, at ll. 12 et 13, quae certo suppleri possunt quarumque altera 68, altera 67 litteras habet, lineis 2—6 litteras 16—22 supplendas esse docent 1 ἀποστ[ελ]ῶ suppl. Witk. | σοί? Witk., [..]οί. . . pap. teste Mah. | δέ Witk. 2 παραγίνεσθαι, ε in γι videtur certum (Kenyon p. litt.: „The letter in question is slightly damaged, but I think it is certainly ε“). 3 τὸ Wilck., τὰ Mah. 4 εἰς [ἐνέχ]ρα Wilhelm, at duas tantum litteras intercidisse testes sunt Mah.-Sm. 5]ηρίωι [περ]ὶ ὧν συνέτ[αξ]ας Sm.,]ορίωι [..]. ὧν δυο[.]αι Mah., qui tamen in hac pap. δυο, συν, συν admodum similem formam exhibere monet | οὐκ Wilck., συν Mah. 6 δὲ [δ εἰός] Sm. | πρὸς Sm. et Witk. 7 διάλιθον Wilam. et Sm., διὰ λίθον Mah. | δ[ῶρα Sm. 8 δικάηται Sm., δικάηται Mah. | ἐξωδ[Sm., ἐξοδ[ια? Mah., an ἔξω δ[? Witk. | πρώτου

3 γνῶσις chrematistarum, v. P. Fl. P. III 42 H 7, 8 (= Nr. 5).

4 εἰσόδιον 'reditus' LXX (Mah.).

5 συντάσσω 'inbeo', cf. P. Fl. P. II 40 (b) 9 (= Nr. 15).

7 Ἄρσινόσια cf. l. 13 et P. Fl. P. II 11, 1, 4 (= Nr. 3).

καὶ εἰκοστοῦ ἔτους καὶ εἰκοστοῦ ἐπιχ[ε]ρσι, ὃ ἔλαβεν
[ ] περὶ πάντων [.....]

10 μνος. καταβαλοῦμεν οὖν καὶ τοῦτ[ο, ἵνα μῆ]θὲν ἐνοχ-
λήται τὸ οὐκίον [ ]...

καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμεν[ον] αὐτ[ῶι κα]ρὰ Φιλω-
νίδου ἕως τοῦ νῦν εἰς[μ]εχ[ε]ρ γ'

ὀλίγον τι αὐτῶι προσωφέλλει, περὶ δὲ [τοῦ εἰ]κοστοῦ
πρὸς σὲ παραγενέσθαι. ἡκούσ[α]μεν

ἀριθμὸν ἔσσεσθαι ἐκ τῶν Ἄρσινοσ[ω]ν, οὐ μῆ[ν ἀλλ]ὰ
κενσόμεθα ἀκριβέστερον. ἔγ[ραψα] οὖν

σοι, ἵνα εἰδῆς, οὕτως δὲ ὑπολάβανε εὐ[τωνώ]τερ[ον]
[ ] διοικεῖν [

16 σοῦ παρόντος

Wilam. ll. 10—15 sub finem eas litteras plane oblitae ('expunged' Mah.) exhibent, quae a me uncis includuntur; papyrus ipsa nulum damnum tulit. 10 τρεῖ[ο, ἵνα μῆ]θὲν Witk., τοῦτ[οι μῆ]θὲν Mah. 12 προσωφέλλει sic edd. (errore?) | [τοῦ εἰ-] Mah.-Sm. | ἡκούσ[α]μεν Witk., ἔγ[ραψα]μεν Mah. 13 μῆ[ν ἀλλ]ὰ Wilh. et Mah.-Sm. | κενσόμεθα Sm., -μεσθα Mah. 14 εἰδῆς Wilck., ... v Mah. | διοικεῖν [τὰ πάντα Mah. 15 Videntur esse ultima verba epistolae (nisi quod ἔρρωσο intercidit). Mah. hac de re nihil adnotavit.

10 καταβάλλω de pecunia, 13 τῶν Ἄρσινοσίων, cf. l. 7
v. P. Fl. P. II 11, 1, 6 (= Nr. 8). et adn.

5. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 7. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 118.

Φιλωνίδης τ]ῶι πατρὶ χαίρειν. εἰ ὑγιαίνεις καὶ τὰ
λοιπ[ά σοι κατὰ γνώμην ἔστιν, καλῶς ἂν ἔχοι,
ὑγιαίνω δὲ

1 A Philonide hanc epistolam mitti docet P. Fl. P. II 16, 6 sq. (= Nr. 4). De manu Mah.-Sm. nihil adnotaverunt | σοι — δὲ suppl. Witk. Interciderunt, si recte supplēvi, in dextra papyri

καὶ αὐτός. ἤ]νεγκα <πρός> τὸ Ἀφροδίσιον τῷ βασιλεῖ
ἐν τοῖς [desunt fere 37 litterae

.....]φάλλινην γενέσθαι καὶ ἑντὸν τριτ[ων- desunt
fere 45 litterae

..... κ]αὶ δε[ο]ν πενταπήχους ζώιον, ὁ γὰρ[desunt
fere 50 litterae

.....]ι χορηγῶν .. φσεν [α]ύτος π[ο]νήσειν μοι γε 5
[....]αι[desunt fere 38 litterae

ξ[ν] τῷ Ταυλίτη εἰ[ν]αι κο[.....]φι ἀποδοῦναι
[...]. δων[desunt fere 41 litterae

πόθεν δεῖ δοῦνα[ι]. ξὰν [ο]ὕν σ[υν]τελέσωμαί τι,
ἀποστελῶ π[ρός] desunt fere 37 litterae

γνώσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν. ἔστι δὲ πάντα,
ὡς θέλ[εις] desunt fere 37 litterae

ἐπιστολήν, ὅπως ἀν[.....].. α σε καὶ μεσ[...]
μισακοσταλ[desunt fere 37 litterae

οἰς ἀναγκα[.]ην. εὐ[τύχει.

10

In tergo:

Κλέωνι.

parte 39 litterae, ita ut integra linea 38 litterarum fuerit. Si pro
κατὰ γνώμην ἔστιν (quae locutio in epistulis Polycratis occurrit)
voces εὐ χῶρεῖ (ut in Nr. 12) supplentur, fit linea 75 litterarum et
desunt 31 litterae. Voces καλῶς ἀν ἔχοι, quae plerumque omit-
tuntur, in epistula filii amantissimi vix defuerunt. 2 καὶ αὐτός
suppl. Witk. | vocem πρὸς a scribente esse deletam unci apud Mah.-
Sm. docent, errore tamen, ut puto, vox haec enim est necessaria
(voluerunt fortasse editores indicare vocem πρὸς postmodo inser-
tam esse) 3 de τριτωνίδε (P. Fl. P. II 16, 7 = Nr. 4) hic agi viderunt
Mah.-Sm. 5 .. φσεν Mah.-Sm., an ἔφησεν? Witk. | γε[νέσθ]αι
Mah.-Sm. 7 π[ρός]? Witk. 8 θέλ[εις] Witk., θέλ[ω] Mah.-Sm.

2—3 De iisdem donis a Phi-
lone regi Philadelpho, cum in
homum Arsinoiticum venisset,
oblatis agitur P. Fl. P. II 16
(= Nr. 4): ἀξιόλογον δαίσιον,
ἔστιν δὲ τριτωνίς καὶ ἄλλα δ[

3 τριτωνίς commemoratur in
P. Fl. P. II 16, 7 (= Nr. 4); fortasse
vas capite Tritonis ornatum.

3 Eius litis apud ohrema-
tistas habitae fit mentio in P.
Fl. P. II 16, 3 (= Nr. 4).

5a. FRAGMENTA EPISTULAE PHILONIDIS
AD PATREM CLEONEM.

P. Fl. P. III p. 113. Asservantur in Museo Britannico (nr. DXCIII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. Incipiunt: www.libtool.com.cn

Φιλωνίδης τῷ πατρὶ χαί[ρειν].

Sunt adeo minuta, ut Mahaffy et Smyly vix digna esse putent, quae publici iuris fiant.

6. EPISTULA METRODORAE UXORIS
AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 8 f. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 115 una cum quinque fragmentis minutis, quae a me infra (Nr. 7) eduntur.

Et haec epistula et fragmenta illa eadem manu et in eodem papyri genere exarata sunt. Ex verbis: *Μητροδόρα Κλέωνι χαίρειν*, quae in fragmentis bis occurrunt, elucet et hanc epistolam a Metrodora mitti. Composuerunt eam editores ex sex papyri particulis, fibrarum cursum secuti.

desunt fere 30 litterae]τατα φέρειν

.....]ρον τοῖς πράγμασιν τοῖς ἐν

.....]. ἡ ἐφιλοτιμοῦ με παραγυ-

νίσθαι πρὸς σὲ καὶ] ἦλθον ἂν π[ά]ντα παραλιπούσα,
νυνὶ

5 δὲ ἐν φόβῳι ε]!μὶ οὐ μετρίῳι, πῶ[ς] τε σοὶ ἀποβήσεται καὶ ἡμῖν. οἱ γ]ὰρ κυνηγοὶ οἱ πρῶτ] παραγυνομένοι τὰ γεγενημέ]να σοὶ ἐμοὶ ἀνήγγελλον, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔλθων εἰς τὴν Δ[ε]λμωγὴν κικρ[ῶ]ς σοὶ ἐχρήσατο καὶ

4 et 5 suppl. Mah.-Sm., nisi quod pro πρὸς σὲ, quod ego dedi, σοὶ legunt 6 suppl. Witk., -ται, ὅτι οἶδα, οἱ γ]ὰρ Mah.-Sm. ?—8 suppl. Mah.-Sm.

7 ἀναγγέλλω, cf. notam ad P. Fl. P. II 11, 2, 5 (= Nr. 2).

.....]... βεβλημένοι οὕτως α-
 .....] λυκοῦμα[ι.....] καλέσασα ἐκνυθα- 10
 νόμην .....] τσακηκ[.]ισυ[.....] ν δὲ παραγενόμενος
 .....] εἶσθαι εἰο[.....] ε ἀπέβη, ἐφ' οἷς
 .....] ανσαν ὁ βασιλεὺς αν[.....] ν[.] νουτεν-
 .....] ι γῆν λήμψασθαι τ[.....] υν σαν-
 τ.....] δεκας εἰς μελῶ φόβ[ον.] ν, ἀλλὰ βελ- 15
 τι.....]. ἐκείνων γένοιτ[ο ὡς] θέλω καὶ ὑ-
 .....]. οἷ μοι ὡς [τ]άχιστα ἐκεί

desunt fere 30 litterae	.....]	
desunt 26—31 litterae	]	να δὲ προς τι
desunt 24—29 litterae	].	[.] ω ἄνευ ἐμοῦ 20
desunt 23—28 litterae	]	ἡμέρας κ' ἐκάθητο
ε . [desunt fere 20 litterae	]	μει οὐθὲν ποιῶν οὕτως
α [desunt fere 19 litterae	].	οι οικονομοιεισθε καὶ
το . [desunt fere 24 litterae	]	μ, δπως μῆ † κει-
νη ποιῶν [desunt fere 21 litterae	]	σαι φαρμάκιον 25
δε σοι π [desunt fere 22 litterae	]	Ἄριστοτέλους
ἀφιστα [desunt fere 25 litterae	]	α καὶ ῥάκος
λεπτὸν [	;	]. (finis.)

13 οὐ τεν- (e. g. οὐ τούτη) vel -νου τεν- (vix οὕτε φ-)
 16 ὡς Mah.-Sm.; an ὄν? 23 οικονομοιεισθε sic ediderunt
 Mah.-Sm.

7. FRAGMENTA EPISTULARUM METRODORAE
 UXORIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 8 a, b, c, d, e. Asservantur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajūm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 114 sq. (cf. quae papyro Nr. 6 praemittuntur).

Frag. a (Mah.-Sm.).

Μητροδόρα Κλίωνι χαίρειν. [εἰ ἔρωσαι, καλῶς ἂν ἔχοι,
 ἐρωθήμεθ[α δὲ κ]αὶ ἡμεῖς. ἔγραψ[
 κ]αραγε[νέσθαι]· πρὸς σὲ γραψα[

www.libtool.com.cn

Frag. c (Mah.-Sm.).

Μητρ]οδόρα Κλί[ωνι χαίρειν.

.... σου θαυμαζ[
 ποστ[.]τι Ἀπολλοδώ[ρ
 μετε[

Frag. c (Mah.-Sm.) (initia linearum):

... αἰρωι το . [
 πασαν τὸν ἄν[
 τελείως ποιήσεις [
 θ ... [
 5 δ ... [
 στύειν α[
 καὶ πο[
 παρην[
 μηλα[
 10 καὶ μαχ[
 μετε . [

Frag. δ (Mah.-Sm.) (media pars columnae):

]θαι ἄλλα πολ[
 ]τροπον ακοιου[
 ]τύχη δοκαίτε[

Frag. a 1 suppl. With. 8 suppl. Mah.-Sm. Frag. c 1 suppl.
 Mah.-Sm. Frag. δ 1 Περί[σηρατης Mah.-Sm.

Frag. d (Mah.-Sm.) (exitus linearum):

] αἰ . . λ

] . ν καὶ

] ηὶ ἀπισ-

] ωπον καὶ

] αφορ . .

www.libtool.com

5

8. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM
CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 13, 19. Asservatur in Museo Britannico (nr. DXLV). Reperta in Fajdm. Saec. III. a. Chr. medii. (Ca. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 13, 19, Wilamowitz, Gr. Les. I 397. Versionem huius papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 252. Nonnullos locos correxerunt in Fl. P. III papyro inspecta Mahaffy-Smyly (p. 118) et Wilcken (p. XVI).

initium intercidit.

.....] . . νον ἔχων [.....

.....

.....] αἰς, οὕτω γὰρ [ἔστα] ἰ τυχεῖν

καὶ τὸν

ὑστερον χ]ρόνον εὐιλάτου τοῦ βασιλ[έως. οὐ] μὴ
οὐθὲν ἐμοί.

8 οὐ] μὴν Wilam., ἦ] μὴν Mah.

2 Philonides opinione Wilamowitzii suaserat patri, quo modo in regis gratiam rediret.

3 εὐιλάτος 'propitius' = ἔλεως (imprimis in locutione εὐιλάτου τινὸς τυχεῖν), hoc loco de rege, alias de deo; LXX Ps. 98 [99], 8 et 1 [3], Esra 8, 53 (ubi εἰ. τυχ.), CIA. III 73 sq.

(titulus aetate Romana non superior) εὐιλάτος γένοιτο ὁ θεός, tit. Cnidi ap. Collitz, Dial. iss. 3543, 4 εὐιλάτα ἀ-τῶ εἰ (= εἰη), ibid. 3535, 4 μὴ τύχη εὐιλάτου Δάματρος καὶ κούρας, 9 μὴ τύχοι — εὐιλάτων. Cf. Deißmann, Bibelstud. 119, Neue Bibelstud. 86; Herwerden, Lex. gr. suppl.

- ἔσται με]ἴζον ἢ σοῦ προστατῆσα[ι τὸν] ἰ[κ]λοικον
 βίον, ἀξίως
 5 μὲ]ν σοῦ, ἀξίως δ' ἐμοῦ, καὶ ἴαν τι τῶν κατ' ἀνθρώ-
 πον γίνηται,
 τυχεῖν σε πάντων τῶν καλῶν· ὁ ἔμοι [μ]έγιστον ἔσται
 καλ[λ]ῶς σου
 προστατῆσαι καὶ ζῶντός σου καὶ εἰς θεοῦς ἀπειθόντος.
 μάλιστα
 μὲν οὖν τὴν πᾶσαν σκουδὴν κόησαι [το]ῦ ἀφειθῆναι
 σε διὰ τέλους·
 εἰ δ' ἄρα μὴ ὄραῖς ὅν δυνατόν, «κατ'» αὐτῆν γ[ε] τῆ]ν
 ἀνα[χ]ώρησιν τοῦ
 10 ποταμοῦ, καθ' ὃν χρόνον οὐδαίς ἐστιν κίνδυνος, ἀ[λλ']
 ἔσται καὶ
 Θεόδωρον καταλειφθέντα ταῦτό ποιεῖν, ὅπως τ[οῦ-
 τό]ν γε
 τὸν χρόνον παρεπιδημῆς. τοῦτο <δ'> ἔχει τῆι δια-
 [νοία]ι, ὅτι

4 ἔσται suppl. Wilam. | τὸν] ἰ[κ]λοικον Wilck. (p. litt., ap. Mah.-Sm. errore ἰ[κ]λοικον), εἰς τὸν] λοιπὸν Wilam., τὸν σου] λοιπὸν Mah. 5 δ' ἐμοῦ Witk. Prodr., ὅς μου Mah. | γίνηται certum (non γένηται) Keny. (p. litt.) 6 καλλῶς pap. testibus Mah.-Sm. 8 ποησαι Mah.-Sm. 9 αὐτῆν γ[ε] τῆ]ν Wilck., qui ante αὐτῆν vocem κατὰ omissam esse iure conicit; αὐτῆν [κατὰ τῆ]ν Wilam., αὐτῆν [περὶ τῆ]ν Mah. 10 ἀ[λλ'] ἔσται Wilam., ἀ[να]χ[ω]ρεται (= ἀνάγχεσθαι) Mah. 11 ταῦτο ποιεῖν Mah. 12 <δ'>

4 προστατίω τινός 'praesidio sum, curam gero'.

8 ἀφειθῆσαι sc. τῆς ἀρχῆς; ἀφίημι vox sollemnis de missione militum.

διὰ τέλους Wilamowitz: 'für immer' (Roden 252); δ. τ. = διὰ πάντος iam apud Atticos.

9 ἀναχώρησις. Diod.: ὁ ποταμὸς τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖται.

11 Θεόδωρον, vicarius Cleonis, qui postea ei in munere successit.

12 παρεπιδημῆς in titulis et apud auctores 'ad tempus commoror', 'temporarium do-

οὐθέν σοι μὴ γενηθῆι λυπηρόν, ἀλλὰ πᾶν ἐ[μοι ἔστ]αι
 κερρον-

τισμένον τοῦ σε γενέσθαι ἄλυπον. [ἔρρωσο.

ἔξ Mah.-Sm. 14 post *ἄλυπον* dubitanter [πάντως Mah., at nihil intercidit (ut et Wilck. testatur) | [ἔρρωσο (Witk.) vel εὐτόχει, ut Wilam.

micilium habeo'. Sic frequenter de peregrinis, *ξένοι*, quorum alii *κατοικοῦσι* (stabili domicilio habitant), alii *καρκεπιδημοῦσι*. Egit de hac voce Am. Peyron, Pap. Taur. II 50 sq. Similiter *καρκεπιδημος* (P. Fl. P. II 23 anni 238/7 a. Chr. et P. Fl. P. I 19 anni 225 a. Chr., LXX Gen. 23, 4 et Ps. 38 [39] 13, N. T., Polyb. et Athen.); cf. Deißmann, Bibelstud. 146 sq. Cf. *ἐπιδημῶ* P. Par. 26, 4 *ὄμιν ἐπιδημήσα[σι]ν ἐν Μέμφει* (de rege et regina) καὶ ἀναβάσιν εἰς τὸ ἱερόν. Hic de adventu et temporario domicilio in loco, quo Philonides commoratur (Wilamowitz, Les.).

13 *ἐγενήθη*. De hac forma, in papyris, in N. T., apud Iosephum obvia, cf. Schweizer, Perg. Iss. 181, Nachmanson, Magn. Iss. 168 et auctores, qui illis locis citantur.

οὐθέν — μὴ γενηθῆι — οὐ μὴ γ. οὐθέν (Wilamowitz l. l.). Cf. οὐδεὶς — μὴ ὠφειλήθη P. Alex. 4, 9 sq. (= Nr. 24), *γίνωσκς, δεῖ — οὐ μὴ εἰσέλθω* P. Par. 49, 35 (= Nr. 29), Blass, Gramm. d. neutest. Gr. 214.

ἔσται κερροντισμένον. Raro Lagidarum aetate hunc in modum futurum pass. circumscriptur. Cf. *ἔσθι παραρτισμένος* P. Tebt. 56, 16 (= Nr. 45) (saec. II.).

14 τοῦ — γενέσθαι gen. finalis (Wilamowitz l. l.).

9. EPISTULA CLEONIS AD PAEONEM.

P. Flind. Petr. II 42b. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXIV b). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 42b, denuo collatam Mahaffy-Smyly, P. Fl. P. III 42 J (p. 116). Nonnullos locos papyro inspecta rectius enucleavisse videtur Wilcken apud Mah.-Sm. p. XVI. Versionem huius papyri dedit Wilamowitz Reden und Vorträge 252 sq.

Κλέων Παλοῦ κλέειν. ἀπ[όστει-
 λόν μοι τὴν ὄνον, χρέαν γὰρ
 ἔχομεν <αὐτῆς> πρὸς τ[ὸ] τὸν χόρτον {{τ[ὴν

1 ἀπ[όστει | λον Mah.-Sm. 2—3 γὰρ | ἔχομεν Mah.-Sm. | αὐτῆς (incertum, vox enim a scribente correcta) Wilck., εὐτόχεις

ταχίστην κομισθῆναι } <εἰσκομίσαι>,
 5 εἰμὶ γὰρ πρὸς τῷ ἀποδημῆν . . . .
 δω. ἔρρωσο.

Mah.-Sm. ('möglich' Wilck.) | πρὸς τ[ὸ] Wilck., . . ε . . . Mah.-Sm. 3—4 {{{τ[ὴν ταχίστην κομισθῆναι}}} <διακομίσαι> Mah.-Sm., Wilck. potius εἰσκομίσαι legendum esse putat. Scripserat igitur Cleo primum: χρ. γὰρ ἔ. πρὸς τὸ τὸν χέρον τὴν ταχίστην κομισθῆναι (sine αὐτῆς?), tum mutavit in: χρ. γ. ἔ. αὐτῆς πρὸς τὸ τὸν χ. εἶμ. 5 nulla lacuna in fine (Mah.-Sm.)

10. EPISTULA PHILONIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 G 3. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajúm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 111.

Φι]λων Κλέωνι
 χαί]ρειν. καθάπερ
 ἔγρα]ψας, ἀπίσταλκά σοι
 . . .] . . . . ν γγραμ-
 5 μ . .] . . . , ὅσπερ σὺ ἠβού-
 λου], καὶ εἰς τὸ λοιπὸν,
 εἰ]ς τινος χροσίαν ἔχης,
 . . .] . ας ἡμᾶς ἐπίσ-
 τ]ελλε, ποιήσομεν γὰρ
 10 πάντα. οὐδὲ γὰρ
 τοῖς .. [. . . . .
 cetera desunt.

4—5 an τὴν ε]πιστάλην γγραμ[μίσ]ην . . , ὅσπερ (cf. P. FL P. III 53 k = Nr. 20) vel τὴν ε]γγράμην? Witk. 8 an π]ρὸς? (aut particip.?)

B. RELIQUAE EPISTULAE

III. SAECULI

Universae hae epistolae, excepta pap. Passalacqua
(— Nr. 25), in nomo Arsinoitico repertae sunt.

11. EPISTULA DIOSCURIDIS AD DIOPHANEM, STRATEGUM NOMI ARSINOITICI.

P. Flind. Petr. II 2, 3. Asservatur in Museo Britannico (nr. DVII). Reperta in Fajūm. Saec. III. a. Chr. medii (cf. infra). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 2, 3 (cum imagine phototypica). Servatae sunt particulae papyri sinistra et dextra; pars media intercidit. Egerunt de hac papyro Wilhelm, Z. f. ö. G. 1894 p. 910, tum, papyro iterum collata, Mahaffy-Smyly, The Flind. Petr. pap. III p. 58 (Nr. XXVIII c) et Wilcken (P. Fl. P. III p. XIV).

Videtur esse *ἐπιστολή εὐστατική*.

Annus 25, qui in papyris ad Diophanem spectantibus (velut in hac epistula) commemoratur, potest esse annus et Philadelphi et Energetis. Mahaffy (P. Fl. P. II praef. p. 8) annum 25. Philadelphi praeferebat, contra Grenfell papyros illas temporibus Energetis tribuit (Grenfell, The revenue laws 161-sq.). Grenfellio assensus est Wilamowitz (Reden und Vorträge 238). Wilcken (Gr. Ostr. I 186) et Mah.-Sm. (P. Fl. P. III p. 58 et 60) tempus Philadelphi tuentur. Quos secutus sum.

Διοσκουρίδης Διοφάνει τῷ πατρὶ χαίρειν. εἰ ἔρ-
ρωσαι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀλύπως ἀκαλ-

1 suppl. Wilhelm.

1 τῷ πατρὶ tituli causa
poni videtur, cf. l. 11 (Wilck.).
ἀκαλλέσω cf. Theophr.
char. 8 p. 132 P τῶν τοιοῦτων
ἀνεθρόπων τεθαύματα, τί ποτε

βούλονται λογοποιήσας· οὐ
γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ
ἀλυσταίως ἀκαλλάνουσι, ubi
ἀκ. a Wilhelmo (Z. f. ö. G.
1894 p. 910) contra Nauckium

λάσσεις, εἴη ἔν, ὡς ἐγὼ τοῖς θεοῖς εὐχόμενος[ος διατελεῖ,
καὶ αὐτὸς δ' ὄν[γ]αινον. Ἀσκληπιάδης
ὁ ἀποδεδωκὸς σοὶ τὴν ἐπιστολὴν ἔστιν ἀ[δελφός μου

..... ἐν]εκεν ἀνακλίσειν

www.libtool.com.cn

..... εἰάν π]ερὶ τινός σου χρεῖαν

6 ἔχη.

.....]ηὶ ἀπαγγέλλειν τοῖς

..... εὐτύχῃ. (ἔτους) κς] φαρμοῦθ' ια'.

In tergo:

litteris grandioribus:

Διοφάνει

sequitur litteris minutis:

(ἔτους) κς' ἀπελλαιου ια' φαρμοῦθ' ε'

Διοσκουρίδου ἐ(πιστολῇ) περὶ Ἀσκλη-

10 Διοφάνει] στρατηγῷ

-π[ι]άδου τοῦ ἀποσ(ταλέντος) ἀδελφοῦ.

2 suppl. Wilhelm, male Smyly: θέλω ἐγὼ δὲ καὶ αὐτός |
εσομεν[falso Mah. 3 ἀ[Wilck. et Sm.; ἀ[δελφός μου
dubitanter Wilck. coll. l. 11; idem dubitanter σοῦ ἐν]εκεν
4 sq. εἰάν et ἔχη suppl. Witk. (vel si et ἔξει) 5]ηὶ exitus
coniunctivi, ni fallor 6 εὐτύχῃ. (ἔτους) κς' suppl. Witk. | ια'
Mah. II. praef. p. 28 8 φαρμοῦθ' ε', quod dubitanter legerat
Mah., certum esse testatur Sm. 9—11 Wilck.; Mah.: Διοσ-
κουρίδης περὶ Ἀσκλη|πιάδου] στρατηγῷ: 'and an illegible line'
10 linea haec postea inserta esse videtur.

et Dielsium (Theophrastea p. 9)
hanc vocem in κλάττουσι mu-
tantes defenditur.

3 Cf. P. Passal. 2 sq. (= Nr.
25) M. . . . ε δ ἀποδιδούς σοὶ
τὴν ἐπιστολὴν ἔστιν Φίλωνος
ἀδελφός κτλ.

7 sqq. Aetate Lagidarum
in parte epistolae aversa nihil

nisi nomen eius, ad quem epi-
stula mittitur, poni solet. Raro,
quemadmodum hoc loco, ali-
quid insuper additur. Cf. Ger-
hard, Untersuchungen p. 36
nota 101.

9 ε — ἐπιστολῇ (Wilck.).

11 ἀποσ — ἀποσταλέντος
(Wilck.).

12. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD PATREM DIOSCURIDIS.

P. Flind. Petr. II 2, 4. Asservatur in Museo Britannico (nr. DVIII). Reperta in Fajúm. Saec. III. a. Chr. medii (ut docet Nr. 11). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 2, 4, qui tamen iniuria epistulam hanc ab uxore et liberis ad Diosphanem mitti coniecerat. Dioscurides (l. 3) videtur esse idem, a quo epistula praecedens mittitur. Nonnullos locos correxit Smyly in P. Fl. P. III p. 59.

Epistula *ευστατική* esse videtur.

..... χαιρειν· *σι* ξερωσαι] και η θυγάτηρ σου
 και τα παιδια
 αυτης και ταλλα σοι κατα λογον χ]ωρσι, ειη αν, ως
 ημεις τοις θεοις
 ευχόμεθα, υγιαλω δὲ και] αυτος και Διοσκουριδης ο
 υιος σου.
 ..... ο αποδεστωκός σοι την ε]πιστολην συνεσταθη
 ημιν υπο
 .....]ας χριστιαν εχων [του] γραφαι ε
 προς σε
 ..... προ]σκορευηται σοι, ευχαριστή-
 σεις μοι,
 περι αν αν αυτος παρα]γινηται, δι' ημας πεπολυωρη-
 μένος,

L. 3 docet in parte papyri sinistra non minus quam 17 litteras (20, si *και* suppletur) in quavis linea intercuisse (fere 29 opinione Smylyi). 1 suppl. Witk.; *σι ξερωσαι* ad spatium excedere videtur; uxoris nullam fuisse mentionem spatium docet. Ante l. 1 non excidit integra linea (quod initio suspicabar) Kenyone teste (p. litt.) 2 *κατα λογον* Wilhelm Z. f. 5. G. 1894 p. 910 4 suppl. Witk. cll. P. Fl. P. II 2, 3, 3 (= Nr. 11); potest esse etiam ο αποδεστωκός, cf. P. Passal. 2 (= Nr. 25); praecedebat nomen tabellarii 5 [του] suppl. Witk. | σοι erasum (Sm.) 6 προσ]σκορευηται Witk. et Wilck. | ευχαριστήσεις Sm., -στηθείς Mah. 7 περι αν αν αυτος

7 πολυωρω 'magni facio, valde curo' (Aeschin., Aristot., alii).

μάλιστα δὲ σουτοῦ ἐπι]μελόμενος, ἵνα, ὡς ἂν συμμεί-
ξωμεν,

.....]τὸ σῶμα.

ἔρωσο.

παρα]γίηται Witk. coll. P. Goodsp. 4, 11 sq. (= Nr. 42) | πεπο-
λωρημένος Wilam. et Wilok., γὰρ πολωρημένος Mah. 8 μάλιστα
δὲ σουτοῦ? ἐπι]μελόμενος Witk. coll. P. Goodsp. 4, 13 sq. (= Nr. 42) |
συμμίξωμεν Sm., συμμι . . . . . μιν Mah. 9]τὸ σῶμα Sm.,
πε]ρίσθεμα? Mah.

9 Exciderunt verba: 'bene te valentem aspiciam' (ἔρω-
μέρον σε ἴδω?).

13. EPISTULA ALCAEI VILICI AD SOSIPHANEM DOMINUM.

P. Flind. Petr. I 23. Asservatur in Collegio Trinitatis
Dublinensi. Reperta in Fajdm. Saec. III. a. Chr. (aet. Ptole-
maei II. vel III.). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. I 29
(cum imagine phototypica). Cf. Mah.-Sm. P. Fl. P. III p. 149.
Egit de hac epistula brevitur versionem dedit Wilamo-
witz, Reden und Vorträge 245 sq.

Ἄλκατος Σωσιφάνει χαίρειν.

χάρις τοῖς θε<ο>ῖς κολλή, εἰ ὕγιαλ-
νεις, ὕγιαλναι δὲ καὶ Λώνικος.

πεφύτευται δὲ καὶ ἡ ἄμπε-
λος πᾶσα — πυθμένες

τριακόσιοι — καὶ τὰ περὶ τὴν
ἀναδενδράδα. τὸ δὲ ἔλαιον

1 Ἄλκατος Sm., ... ων Mah. 5 ante πυθμένες, ni fallor,

3 Λώνικος videtur ex Λώ-
νικος esse contractum. Wila-
mowitz (l. l.) formam etiam
mendo ortam esse posse putat.

7 ἀναδενδράς. De ἀναδεν-
δράσει cf. lex Philadelphi de
reditibus (Grenfell, The revenue
laws, praef.).

δέδωκεν χροῦς ε'. τούτων
 ἔχει Δύνης γ'. ἐχοησάμην
 δὲ καὶ παρὰ Δύνως ἀρτά-
 βας δ' κριθοκύρων αὐτοῦ
 ἐπαγγελλομένου καὶ φιλοτίμου
 ὄντος. γίνωσκε δὲ καὶ διὰ
 ὕδαρ ἕκαστος τῶν ὀφώντων τὴν
 ἀμπελον φυτευομένην, πρότερον
 δεῖν φασιν ὑπάρχειν.

continuat in parte aversa:

ὀχετεύομεν δὲ καὶ ποτίζομεν
 εὐθὺς τὰ πρῶτα |||.

ἔρρωσο.

vestigium litterae erasae 14 ὀρων pap., ὀφώντων Witk. et Mah.-Sm., τῶν <ἐπιχοησίων> ὀφών Wilam. 16 inter υ et π est spatium vacuum, in quo nonnulla evanuisse videntur; [α] ὄ[τῆς] supplebam ego, ὄ[γρῶν] Diels, ὄ[δωρ] Wilam., at Mah.-Sm. in spatio nullas fuisse litteras testantur 18 εὐθὺς Wilam., Diels, Witk., ἔτους Mah. falso | post τὰ πρῶτα tres lineolae rectae apparent; quae quid sibi velint, ignoratur (Diels: τρία sc. τμήματα).

9 χράομαι τι παρὰ τινος
 'mutuor, mutuum sumo ali-
 quid ab aliquo'.

11 κριθόπυροι hordeum et
 triticum, quod una commixtum
 serebatur (Grenfell-Hunt, The
 Fayūm towns p. 247). Aliter
 Mah.: 'bearded wheat'. Recur-
 rit P. Fayūm (Fayūm towns)
 101, 3, 4; verso 2, 5 et P. Alex.
 in Arch. f. P. 1, 174.

12 ἐπαγγέλλομαι (Att.) 'of-
 fero, operam meam ipse

profiteor, mea sponte pro-
 mitto'.

17 ὀχετεύω 'studiosus'.
 17 ὀχετεύω 'canales fodio'
 (Wilam.); alias 'derivo, avertō'
 aquam (ποταμόν Hdt., Dion.
 Hal.).

ποτίζω 'irrigo' N. T., Lucian.
 Cf. ποτισμός P. Fl. P. II 9, 4
 (a. 240 a. Chr.) et LXX Pro-
 verb. 3, 8 Aquila (Deismann,
 Bibelstud. 152).

18 τὰ πρῶτα 'für den An-
 fang' (Wilam.).

14. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD SOSIPHANEM.

P. Flind. Petr. III 53 c. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

Est fortasse idem Sosiphanes, ad quem epistula praecedens mittitur.

.....] Σωσιφάνει
καί] τῆι γυναικί καὶ τῶι
π]αυδίῳι χ[α]ίρειν . εἰ ἔρρω-
σας] τε καὶ ἄλλα σοι κατὰ
5 γ]νώμην ἐστίν, [θ]εῶι κλει-
στ]η χάρις, ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτό[ς.
καλῶς οὖν ποιήσεις] ἐπιμελό-
μενό]ς τε σου[τοῦ] καὶ ἐπιστε-
desunt fere 12 litterae δ]ν ἂν ἔχης
cetera desunt.

Supplev. Mah.-Sm., nisi quod l. 4 ἔρρω|σας] correxi (Mah.-Sm. ἔρρω|σα]ς) 9 an ἐπιστέ|λλων ἡμῖν κατὰ δ]ν ἂν ἔχης | χρεῖαν . . ?

15. EPISTULA DOROTHEI AD THEODORUM.

P. Flind. Petr. II 40b. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (a. 7 Ptolemaei II. vel III.). (Wilamowitz a. 7 Ptolemaei III., i. e. a. 240, probabiliorem esse putat.) — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 40b (cum imagine phototypica). Cf. praef. Mahaffii in Grenfellii The revenue laws p. XLI et Mah.-Sm. P. Fl. P. III p. 149. Egit de hac papyro breviter eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 245.

Dorotheus est vel vilicus Theodori vel fundi conductor. Mahaffy (praef. in Revenue laws l. l.) Theodorum publicanum esse conicit, sed γινωμένου σοι γλεσκους l. 7 sq. parum mihi hanc opinionem commendare videtur. Expectaretur potius γινωμένου τῆς βασιλῆς.

Δωρόθως Θεοδώρῳ
χαίρειν. γίνωσκέ με
τρυγήσοντα τῆι δ'
τοῦ παῦνι. καλῶς οὖν
ποιήσεις ἀποστείλας
τινὰ <τῆι η'>, ὃς ἐπακολουθή-
σει <τῆι ἐγγύσει> τοῦ γινομένου σοι
γλεύκ<ους>, ἢ γράψας μοι,
πῶς συντάσσεις.

5

ἔρωσο. (ἔτους) ζ' παῦνι δ'.

10

In tergo (litteris grandioribus):

Θεοδώρῳ.

7—8 ους vocis γλεύκουσ supra lineam additum; primo exaraverat ἐκ. τῆι γινομένῳ σοι γλεύκει, tum mutavit in: ἐκ. τῆι ἐγ. τοῦ γινομένου σ. γλεύκουσ (Mah.-Sm.).

6 ἐπακολουθήσω 'comitor', hoc loco 'adsum', ut rem aliquam inspiciam. Cf. P. Fl. P. II p. [7] inf. l. 5 ἐπακολουθεῖτω (sic Wilcken) δὲ τις παρὰ σοῦ τῆι δμ[...], P. redituum 57, 22.

16. EPIST. MANREOS AD HOMINES AEGYPTIOS IN COLONIA QUADAM AD MARE RUBRUM COMMORANTES.

P. Flind. Petr. II 40a. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (a. 24 Ptolemaei II. vel III.) (Wilamowitz a. 24 Ptolemaei III. — a. 228 esse credit). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 40a. Nonnullos locos papyro inspecta correxerunt Smyly et Wilcken in P. Fl. P. III p. 149 et p. XVII. Egit de hac papyro eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 244 sq. Papyrus in tres partes diffracta erat. In utraque fractura una vel plures lineae interciderunt (Mah. p. 186).¹⁾

Homines Aegyptii, ad quos epistula mittitur, aut sunt elephantorum venatores aut stipendia in colonia illa merent.

1) 'H ἑλεφαντηγός (l. 26) cum interiit, non elephantis onusta redibat, quemadmodum Mahaffy vult, sed fortasse coloniae illi meridionali frumentum ferebat.

- Μάνρης Νεκτένιβι, <Ατίβι> Πιστο[,
 Αμακ . . ει, Α . . . λναι <Ωρου>, Τιθωτ[ι,
 'Ερισϋτι, . σον . σωτι Πιστ[,
 Πάσιτι?, Πιστεχώντι Δων?[,
 5 "Ωρωι, Ζασι[ool]σι, Βαρνι[κ
 . . . .]ωι τοις τ[. . . .]ς κολίταις
 κᾶσι χαίρειν. εἰ ἔρρωσθε
 πάντες, καλῶς ἂν ἔχοι, ὑγιαίνο-
 μεν δὲ καὶ αὐτοί. παραγενομε[ν. .
 [. . . . .]
 (papyrus hoc loco diffracta; intercidit una
 vel plures lineae)
 10 ἦμ[. . . . .]σιν
 οἰλ[. . . . .]σαι κατ[. . . . .
 μὴ οὖν ὀλιγοψυχήσητε,
 ἀλλ' ἀνδρῶζεσθε, ὀλίγος
 γὰρ χρόνος ὑμῖν ἐστιν, ἐτοιμά-
 15 ζεται γὰρ ἡ διαδοχὴ
 καὶ οἱ [κ]υνηγοὶ ἐπιλελεγμένοι
 εἰ[σιν οἱ] μέλ[λο]ντες παραγενέσ-
 θ[αι με]τὰ τοῦ στρατηγού.
 παρέσσονται δ[ὲ ὑμῖν] καὶ ἐξ 'Η-*

2 *Αμακ . . ει*, cf. *Ἀμακλις* P. Goodsp. 80 8 . *σον . σωτι*,
 cf. *Τσοριεόντι* (dat.) Wilck. Gr. Ostr. nr. 599 et 1681 6 vesti-
 gia post τοις neque ad [ἄλλοι]ς (Sm.) neque ad [ἰδίοι]ς
 (Wilhelm Z. f. d. G. 1894 p. 910) quadrant teste Wilckeno,
 qui primam litteram τ esse putat 16 [κ]υνηγοὶ Wilcken et
 Wilam., Reden 245, parum recte [οἱ] ὄνηγοὶ Mah. et Grönert
 (Arch. f. P. 1, 214) 17 οἱ] Wilam. et Wilck. 19—20 *παρέσσονται*

17 *παραγίνομαι*. Ad ex-
 primendam notionem „ad-
 veniendi in aliquem locum“,
 ubi vetustiores verba *ἀφικνοῦ-*
μαι, ἔρχομαι, ἦκα sim. usur-

pant, sermo communis vulgo
παραγίνομαι ponit. Rara cete-
 rorum verborum exempla con-
 gessit ex Polybio et titulis saec.
 III—I Glaser, De ratione 36 sq.

ρών πόλι[ως] . . . [. . .]ια . . . 20

συντόμως ἔγοντα μη πυρῶν
καὶ ἡ ἐλεφαντηγῶδ[ς] ἢ ἐν Βερσ-
νίκῃ τέλος ἔχει καὶ αὐτῇ

[. . . . . www.libtuo.com.cn
(papyrus hoc loco diffracta; intercidit una
vel plures lineae)

γράφαι μοι, τί[ς] κατ' ὅμιν

τιμῇ ἐγένετο τοῦ σίτου, 25

ἀφ' οὗ ἡ ἐλεφαντηγὸς κατα-

ποντίσθη, καὶ περὶ ὑμῶ[ν]

ἐντείνεσθε, ἕως ἂν ὑγιαί-

νοντας ὑμᾶς ἴδωμεν.

ἔρρ(ωσθε). (ἔτους) κδ' 20

φαῶ]φ[ι] ιδ'.

Sm., -έσαι Mah. [δ[ὲ] ὅμιν] καὶ ἐξ Ἡ[ρ]ῶν πόλι[ως] . . . [. . .]
Wilck., δ[ὲ] . . .] καὶ ἐξαι[ρέτου] πόλι[. . . . .] Mah. An
πλ]ῆρα? 21 ἔγοντα . . πυρῶν Wilck., qui ante π. litteras μη
dubitanter legit; parum recte ἡμερῶν Sm., μηνῶν Mah.
22 ἐλεφαντηγῶδ[ς] Wilck., ἐλεφάντ[ων θήρα] Mah. 24 τί[ς]
κατ' ὅμιν Wilam., Reden 245, τί[ς] ἢ? κατ' ὅμιν Wilhelm l. l.

20 De frumento Heroonpoli
adventuro agi hic recte obser-
vavit Wilcken (P. Fl. P. III
p. XVII).

28 τέλος ἔχει = τετέλεσται,
cf. P. Leid. U 3, 20 (saec. II. a.
Chr. pars prior) τέλος ἔχει πάντα
παρὰξ (praeter) τῆς ἐπιγραφῆς.

28 ἐντείνομαι περὶ ἑμῶντοῦ,
cf. Xen. ἐντεταμένος εἰς τι 'stu-
diosus alicuius rei', Plut. ἐντείν-
νομαι ἑμῶντόν εἰς τι 'studium
in aliqua re pono' (e. g. II 731
A Wytth.), ἢ τῆς ψυχῆς ἕστασις
Aristeas 178.

17. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD ANTIPATRUM.

P. Flind. Petr. III 53q. Asservatur in Collegio Trinitatis
Dublinensi. Reperta in Fajúm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Ma-
haffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 154.

. . .]ρος Ἀντικράτρωι χαίρ[ειν.
 εἰ ἔρρωσαι, μεθ' ὧν προαιρή, καὶ τ[α
 λοι]πά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, [ἔ-
 χοι] ἂν εὖ· ἐρρόμην δὲ καὶ αὐ[τὸς
 5 καλ οἱ] μίτ' ἐμοῦ· ἠβουλόμην δὲ
 συν[τ]όμως ἀποστῆλαι π . [. .
 . . .]ι ἐπέταξας ἄλλοις ἱκανῶ[. .
 . . .] ἐνεδήμει, παραγενομένου
 δὲ] μετὰ τινα χρόνον ἐνέτυχέν
 10 μο]ι καὶ ἤξιλον χρη[. . . . .
 . . .]ε ἔφησεν μ . πα[. . . . .
 θυ]ναιμ[.

Suppl. Mah.-Sm. 1 an Πέ]ρος? Witk. 4 punctum a
 scribenti positum 6—7 π[ρ]ο[σ] | ὧν μο]ι ἐπέταξας, ἄλλοις ἱκα-
 νῶ[ν, εἰ | δὲ εἶδες]? vel: π[ρ]ο[σ] | οὗ μο]ι ἐπέταξας· ἄλλοις ἱκανῶ[ς
 ἔ]χει (cf. P. Fl. P. III 53 n, 3 = Nr. 18), ἀλλ']? Witk.

18. EPISTULA AMMONII AD APOLLONIUM.

P. Flind. Petr. III 53n. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajúm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

Epistulis privatis adnumeravi, quamquam enim fortasse
 non omni nomine est privata, tamen sermone privatarum pro-
 prio utitur. — In parte postica alius textus servatur, admodum
 mutilatus.

Ἀ]πολλωνίωι Ἀμμώνιο[ς]. εἰ ἔρρωσαι[ι
 καὶ τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, εἴη ἂν,
 ὡς βούλομαι, κἀγὼ δ' ἱκανῶς εἶχον.
 Πιστῶς, ὃν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς
 5 εὐχρηστον ὄντα τοῖς ἐν τῷι
 νομῷ, ἀπέσταλται εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν πρὸς αἰτίαν, ὑπερ ἧς

ἀπ]ολογίζεται, ἀ[λ]λ' οὐ τυχὼν ἐπιδείξειν,
 π]ρὸς βίαν ἔχεται . καλῶς οὖν π(οιήσεις)
 cetera desunt.

19. EPISTULAE FRAGMENTUM.

www.libtool.com.cn

P. Flind. Petr. III 53r. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 155.

[..... χαίρειν. εἰ]
 ἔρρ]ωσαι καὶ [ὁ ἀ]δελφὸς
 κα] τὸ θυγάτριον καὶ ο[ἰ ἔ]λ-
 λοι] πάντες, εὖ ἂν ἔχοι,
 ὑγ]γαινον δὲ καὶ αὐτός.
 οὐκ οἴ]μαί σε ἀγνοεῖν οὐτ[ε
 .... ἀ]πεσχίσθην ἀπὸ σοῦ
 .....]λήσω
 .....]σεις μὴ
 cetera desunt.

1 Mah.-Sm. non indicant unam lineam hic intercidisse;
 supplevi ego. Supplementa ll. 2—7 sunt Mah.-Sm. 7 ἀφ' οὗ
 vel ἔτι vel διὰ τί Witk.

20. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN
 INTERCIDIT, AD DIOTIMUM (?).

P. Flind. Petr. III 53k. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 151.
 Epistulis privatis dubitanter adnumeravi.

.... Δι]στίμαι. ? τῆ[ν
 ....]ἀτην ἀπόσ-

1 supplevi dubitanter. Ad Diotimum illum multae papyri
 Flindersianae spectant.] . τίμαι pap. 2 ἐπιστ]ολήν? Witk.

5

τειλον πρὸς μέ,
 δπως διορθωθῆι,
 κομοῦμεν γάρ σοι
 ταύτην τε καὶ τῆμ
 πρὸς Παγκράτην
 ἐπιστολήν.

ἔρη[ωσο.

21. EPISTULA PTOLEMAEI AD ACHILLEM.

P. Goodspeed 3. Composita ex duabus papyris musei Caireni (Nr. invent. 10313 et 10328) a Goodspeedo. Pap. 10313 reperta est in Fajūm, itaque et pap. 10328 eiusdem est originis. Saec. III. a. Chr. Litterae cursivae. — Ed. Goodspeed, Greek pap. from the Cairo Mus. p. 7 (Nr. 8). Cf. Wilcken, Arch. f. P. 3, 113 sq. In parte papyri avera demotica quaedam inveniuntur. Videntur ea quidem continere descriptionem somnii, de quo l. 5 sqq. sermo fit. Vox ἐπογράφως usurpatur l. 8 de eis, quae in parte papyri avera exarata sunt (Wilcken l. l.). Opinione Crönerti papyrus usui *ἐπιφορμάντως* destinata erat (W. f. kl. Ph. 1908 p. 731).

(Pap. 10313) *Μετὰ τὸ δεξιὰ (?)*

Πτολεμαῖος Ἀχιλλεῖ χαίρειν.

μετὰ τὸ γράψαι περὶ τοῦ
(intercidit una linea, ut videtur)

(Pap. 10328) *Ἰδο]ξῆ [μο]ι ν[ῦ]ν περὶ τοῦ*

5

δράματος διασαφῆσαι σοι,

δπως εἰδῆς, ὃν τρόπον

οἱ θεοὶ σε οἶδασιν. Ἀλυπτισ-

τι δὲ ὑπέγραψα, δπως

ἀκριβῶς εἰδῆς. ἦν ἕνα

1 an sunt extrema verba epistulae spatio deficiente hoc loco adscripta? Crönert (Wesselyi Stud. z. Pal. IV) vertit: 'accepta (epistula tua) (hoc scripsi)'. 7 *Ἀλυπτιστι* Crönert W. f. kl. Ph. 1908 col. 730 et Wilcken Arch. f. P. 3, 113; *Ἀλύπ-*

8 *ἐπογράφως* cf. quae textui praemissa sunt.

ἡμελλον κοιμηθῆναι, 10
 ἔγραφα ἐπιστόλια β', ἐν μὲν
 περὶ Ταύγγιος τῆς ἐκ
 Θεομούθιος, ἐν δὲ περὶ Τετ-
 μοῦθιος τῆς Ταῦττος, ἣ ἔστιν
 Πτολεμαίου θυγάτηρ καὶ 15
 ἐνεσ . εσι . νέθηκα . . .

τιο[ε]. τί δὲ Goodsp. 16 ἔν ἐς (1) [δ] ἐς[μῆ]ν 'ich steckte den
 einen (Brief) in das Bündel' dubitanter Crönert in Wesselyi
 Stud. z. Pal. IV, qui tamen τὸ ἐν expectari ipse adnotat.

22. SUBSCRIPTIO GRAECA EPISTULAE DEMOTICAE

A SACERDOTIBUS SUCHI MISSAE.

P. Grenf. II 14d. Asservatur in bibliotheca Bodl. (MS.
 Egypt. f. 3 [P]). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (aetatis
 Philadelphi vel Euergetis). — Edd. Grenfall et Hunt, New class.
 fragm. p. 29 (Nr. 14d). Epistulae demoticae haec subscribuntur:

παρὰ τῶν Ἰσρέων τοῦ
 Σούχου περὶ τοῦ ἀγίου
 κροκοδιλοταφίου.

Σούχος = Sobk (Sebek), deus crocodili capite ornatus, ab
 incolis Fajûm cultus.

23. EPISTULA ARISTO . . . . . AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Alexandr. 3. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta
 a Flindersio Petrio.¹⁾ Saec. III. a. Chr., ut videtur (Wilcken

1) "C'est sur les indications du rév. John P. Mahaffy que
 . . . j'ai mis à contribution des capuchons et des pectoraux
 de momies provenants d'une trouvaille de M. Petrie. C'est
 donc un nouveau fonds qui vient s'ajouter aux 'Flinders Petrie
 Papyri'" (Botti, Bulletin de la Soc. arch. d'Alex. Nr. 2 p. 65).

Arch. f. P. 1, 172; cf. Botti p. 65). — Ed. Botti, Bull. d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 3).

Ἄριστο . . . [. . . . . χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, [σὺ ἂν εἶη, ἔρρωμαι δὲ
καὶ αὐτός. v.libtool.com.cn

παραγινόμενος ΠIs . . . . .,

ὄν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς ἐν τῇ εἰς . . . . .

5 ἀπηγα . . . .

της τα ο . . . . . ναρ . . . . .

μενος καὶ . . . . . αρδ . . . . .

. . . μα δε . . . . . μενου

. . . . .

1—2 suppl. Witk.; Botti suppl. lin. 1 [χαίρειν. Καλῶς ποιήσεις, εἰ ἔρρωσαι, καὶ], lin. 2 [ἔρρωμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς.]

24. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Alexandr. 4. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta a Flindersio Petrio. Saec. III. a. Chr., ut videtur (cf. ea quae P. Alex. 3 — Nr. 28 praemittuntur). — Ed. Botti, Bull. d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 4).

(prior papyri pars intercidit)

ἡμῖν ἐνκόπτεις

καλὰ καὶ ἐν τοῖς

λοιποῖς πρὸς τὸ μὴ

γίνεσθαι τῷ

5

βασιλεὶ τὸ χρήσιμον,

ἀποδεξιζομέν σε.

ἔτι δὲ καὶ νῦν, εἰ μὴ

5 sqq. distinxit Witk.; Botti distinguit: *χρήσιμον*. Ἄπο-

1 ἐγκόπτω 'impedio' c. dat. (Polyb.) vel c. acc. (N. T.). An antecodebat δε ?

τὴν μήκωνα συν-
 ἀξεις, οὐδεις σε ἀν-
 θρώπων μὴ ὠφειλήσῃ,
 ἐγδίδεσθαι γὰρ
 Στοτοῦτις ἔχειν σε
 εἰς τὴν διαλογὴν . . . . .
 ας ἔξωμεν [. . . . .]τα
 εἰλεφεν [τὰ] παρὰ [σ]οῦ.
 cetera desunt.

δείξομέν σε ἐτι δὲ καὶ ἔδν· εἰ μὴ sqq. 8 τὴν μήκωνα Wilcken,
 Arch. f. P. 1, 178, τὴν Μήκωνα Botti 15 εἰλεφεν sic Botti.

9 οὐδεις — μὴ ὠφειλήσῃ,
 cf. notam ad P. Fl. P. II 13,
 19, 18 (= Nr. 8).

11 ἐνδέχομαι 'comperio'.

13 διαλογή (?) 'rationes',
 ut videtur; cf. διαλογὴ δημο-
 σιώσεως P. Berol. 584, 4 (a. 169
 p. Chr.) (Herwerden, Lex. gr.
 suppl.). διαλογισμός est 'ratio-
 num relatio, depositio' ('Ab-
 rechnung', Wilcken, Gr. Ostr. I
 494), e. g. ὁ δὲ διαλογισμὸς
 τῆς ἐγλήψεως συσταθήσεται
 πρὸς αὐτοῦς κατὰ μήνα P. Par.

62, 4, 18 (2. saec. a. Chr.).
 (Naber, Arch. f. P. 2, 88: „Erat
 autem τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχι-
 δικαστῶν gestorum volumini
 — proprium nomen ἢ δια-
 λογῆ“, relegans ad P. Oxyrh.
 84 II 2—5, P. Berol. 578, 4;
 614, 4; 832, 13.— „Kontrakt-
 gericht“ vertit vocem Mitteis,
 Herm. 84, 97). — Eodem sensu
 ac διαλογισμὸς ('rationum re-
 latio') διάλογος (usurpari vide-
 tur P. Tebt. 58 (= Nr. 47), 23,
 tum 81 et 59.

25. EPISTULA TIMOXENI AD MOSCHIONEM.

P. Passalacqua. (Insignita numero 1563.) Olim in museo regio Berolinensi asservabatur, hodie deperdita esse videtur (Schubart p. litt.). Ubi sit reperta, ignoratur. Aetatis Ptolemaeorum, ut indicat mentio epistolographi, qui magistratus aetate Lagidarum vixit (Notices et extraits XVIII 2 p. 399 sq. et 402 sqq. et Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.) et litterarum formae docent (Notices p. 402). Wilcken eam, litterarum formis nisus, III. saec. a. Chr. tribuit (p. litt.). — Ed. Letronne in libro: Passalacqua, Catalogue des antiquités découvertes en Égypte, Paris 1826 (cum imagine et commentario, cui inscribitur: Lettre à M. Passalacqua sur le papyrus grec 1563 cett.), repetita in Letronne, Notices et extraits XVIII 2 nr. 70 p. 399—410.

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski.

Epistula haec reperta est in arca sepulchrali mumiae et quidem obsignata (Notices p. 408). Is, qui epistolam portabat, in itinere casu quodam iniquo vel morbo decessisse videtur. (Aliter Letronne p. 408). Fuit Letronnii opinione scriba originis Aegyptiacae. Epistula haec generi *επιστατιφ* adnumeranda est.

Τιμόθεος; Μόσχωνι
 χαιρειν. Μόσχος (?) ὁ ἀπο-
 διδούς σοι τὴν ἐπισ-
 5 τολὴν ἐστίν Φίλωνος
 ἀδελφὸς τοῦ μετὰ
 Λύσιδος ἐπιστο-
 λογράφου. φρόντισον
 οὖν, ὅπως μὴ ἀδικη-
 10 θῆι ὁ ἄνθρωπος· καὶ
 γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 ἐστίν ἐνταῦθα

3 M....s, nomen proprium Letronne eruere non potuit; in media voce, quae sex fere litterarum fuit, agnoscebat vestigia litterarum *es*. Puto esse *Μόσχος*; lectioni huic vestigia in im. non repugnare docuit Schubart (p. litt.) 6 *Λύσιδος* vel *Νέσιδος* Letr.; in im. distincte *Λύσιδος* legi docuit Schubart (p. litt.).

6 *Λύσιδος ἐπιστολογράφου*, sic recte coniungit Brunet de Preale (Notices p. 399 sq.): „est frère de Philon, l'employé de Lysis l'épistolographe.“ Letronne, qui a 1826 (cf. Notices p. 401) vertit: „est frère de Philon, l'épistolographe (qui est) avec Lysis“, in libro Recueil des inscriptions de l'Égypte I (1842) p. 360 eandem atque Brunet coniungendi rationem amplectitur, etenim in epistolographorum numero Lysidem recenset.

ἐπιστολογράφος videtur esse hic magistratus inferioris ordinis (ut *ἑπομηματογράφος* P. Tebt. 58, 83 — Nr. 47; cf. notamadill. l.). Fuit in Aegypto inde ab a. 180 a. Ch. magistratus nobilissimus eiusdem nominis, sed hic *εὐγενὴς* honore insigniri solet (*εὐγενής καὶ ἐπιστολογράφος*, cf. Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.) ideoque a nostro plane diversus esse videtur.

περὶ Πετονούριον
 τὸν δευτερεύοντα.
 ἀπεδόθη τὰδ' αὐ-
 τῷ καὶ τὸ σύμβολον
 τῶν ἐγ. www.libtool.com.cn
 ἔρρωσο.

15

In tergo:

Μοσχίωνι.

16 τῶν ἐγ im. teste Schubart (p. litt.); τῶν ἐμ[ῶν] Letr. (qui συγγενῶν mente supplendum esse censebat), at post s vix est μ nec porro quidquam intercudit; post s est γ (fortasse τ, vix μ vel π). Litterae ἐγ compendium esse videntur, quod enotare non possum.

18 δευτεροῦς munus aliquod publicum nomi, ut videtur. Cf. LXX Esth. 4, 8 Ἀμὼν ὁ δευτεροῦς τῷ βασιλεῖ; cf. 1. Paral. 16, 5 Cod. B, Jerem. 52, 24

Cod. κ (Deißmann, Bibelstud. 218), Plut. Eumen. 18. Cf. πρώτος, εὐνοεικροῦτος, τριτοῦς (Letronne l. l. p. 406 sq.).
 14 τὰδ' = haec epistula.

C. EPISTULAE AD MAGNUM www.libtool.com.cn SARAPEUM PERTINENTES.

Sarapeum erat magnum templum et area Sarapidi deo dicata atque ita in viciniis Memphidis urbis sita, ut et *ἐν* et *πρὸς Μίμψι* (vel *Μίμψιν*) dici posset. Magni (τοῦ μεγάλου) nomine distinguebatur ab altero, quod Alexandriae Alexander extruxerat. In eadem area plures aliorum deorum aedes inveniebantur: Aesculapii (τοῦ Ἀσκληπιῶν), Apidis (τοῦ Ἀπιεῖον), Phtah (τοῦ Ἡρασιμῆιον), Anubidis (τοῦ Ἀνουβειῖον) cet. Quae omnia, imprimis vero Aesculapii templum, magnum sacerdotum aliorumque sacrorum ministrorum numerum et famulorum servorumque familiam requirebant. Inter hos Sarapei incolas nonnulli *ἐν κατοχῇ* esse dicebantur. Erat *κατοχή* illa inclusio voluntaria, a vita monachorum haud multum diversa, cui nonnulli se obstringebant (*κατέχεσθαι*) et qua durante Sarapei fines egredi non poterant (*ἀπολαμβάνομαι* P. Lond. 42, 13 — Nr. 26 et P. Vat. A 10 — Nr. 27). (Aliter de *τῆς κατοχῆς* iudicat Preuschen, Mönchtum und Serapiskult, Darmstadt 1899.)

Claustralem illam vitam egit inter alios Ptolemaeus, Glaucae filius, Macedo inde ab a. 173 per multos annos. Neque tamen inclusio eum impediēbat, quominus aliorum *ἐν κατοχῇ* versantium res curaret. Cum autem Sarapei fines egredi Ptolemaeo non liceret, Apollonium, fratrem natu minorem, assumpserat, qui ipsius nomine in urbe Memphi ageret.

Inter personas, quarum negotia Ptolemaeus curabat, erant gemellae Thanes et Thaus, filiae amici eius demortui, quae sacris muneribus in templo fungebantur. (Leemans, Papyri Lugd.-Bat. 7 sq. Brunet de Presle ap. Letronne 261 sqq., Kenyon, Greek papyri I 2 sqq.)

Ptolemaeus habuit praeter Apollonium duos fratres, quorum nomina in epistulis hic editis occurrunt: Sarapionem et Hippalum (P. Par. 39, 7 Ἰσκαλον, Σαραπίωνα, Ἀπολλώνιον).

In papyris Par. 45 et 46 sermo fit de altero Apollonio, qui ab Apollonio, Glauciae filio, frater appellatur, frater tamen eius non fuit. Erat hic Apollonius ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης τοῦ Ἀνορθίου (P. Par. 45, 9 sq. — Nr. 37).

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM
AB UXORE ISIADE ET A FRATRE DIONYSIO
MISSAE.

26. EPISTULA ISIADIS AD HEPHAESTIONEM
MARITUM IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Lond. 42. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. A. 168 a. Chr., ut videtur. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 30.) Commentario illustratam edidit Wilamowitz, Gr. Les. I—II.

Isias potius uxor quam soror Hephaestionis fuisse videtur (cf. l. 28 et P. Vat. A 19 — Nr. 27; ita etiam Kenyon p. 29 et 31 et Wilamowitz, Gr. Les. I 397, similiter Deißmann, Bibelstud. 209; Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722 Isiadem sororem et uxorem Hephaestionis fuisse suspicatur, at ἀδελφὸς nominis usus apud Aegyptios late patet, cf. notam ad l. 1). Hephaestio opinione Wilamowitzii (l. 1.) in Sarapeo se reclusit, ne uxor infansque sibi alendae essent. Tempore κατοχῆς peracto inclusione liberatus in Sarapeo nihilominus mansit. Neque omnino templum reliquisse videtur, epistulae enim uxoris et fratris in templo repertae sunt.

1) Papyrus Londinenses edidit primus Forshall, Description of the greek papyri of the British Museum (London 1839), ex Forshallii editione repetivit Bernardino Peyron, Papiri greci del Museo Britannico di Londra e della biblioteca Vaticana (Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino. Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche. Torino 1841). Quae editiones hodie negligi possunt.

Ἰσιὰς Ἡφαιστίωνι τῷ ἀδελφῷ[ι χαί(ρουν).
 εἰ ἐρωμένωι τέλλα κατὰ λόγον
 ἀπαντᾷ, εἴη ἄν, ὡς τοῖς θεοῖς εὐχο-
 μένη διατελῶ· καὶ αὐτῇ δ' ὕλαινον
 5 καὶ τὸ παιδίον καὶ οἱ ἐν οἴκω πάντες
 <σοῦ διὰ παντὸς μνηστῆρας κοιούμενοι>.
 κομισαμένη τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν
 παρ' Ὀρου, ἐν ἧι διεσάφεις εἶναι
 ἐν κατοχῇ ἐν τῷ Σαρακισίῳ τῷ
 10 ἐν Μέμφει, ἐπὶ μὲν τῷ ἐρωσθεῖσθα[ι] σε
 εὐθὺς τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν,
 ἐπὶ δὲ τῷ μὴ παραγίνεσθαί σε [πάντω]ν

1 - α[ι] Keny., - α[ι χαί(ρουν) Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722, cf. Gerhard Unters. 12 6 haec linea a scribenti postea est inserta (Wilck. per litt.) 8 εἶναι pap.; primo fuisse videtur γεγενῆσθαι, sed γεγον deletum, tum ε insertum (Keny.) 12 [πάν-

1 τῷ ἀδελφῷ. Ex Aegyptiorum consuetudine uxor maritum fratrem appellat (Wilamowitz). L. 28 (ἡ μήτηρ σου) docet Isiadem et Hephæstionem certe non eiusdem matris liberos fuisse (Wilamowitz). Similiter maritus uxorem ἀδελφὴν vocat P. Oxyrh. IV Nr. 744 (= Nr. 58). De usu vocis ἀδελφός, in papyris ad Sarapeum pertinentibus frequentissimae, cf. A. Peyron, Pap. Taur. I 60 seq., Leemans, Pap. Lugd.-Bat. I 58 et 64, Brunet de Preale apud Letronium p. 308, Kenyon, Greek pap. I 31, Deißmann, Bibelstud. 82 sq. Videtur ἀδελφός fuisse vox sollemnis eos designans, qui societati illi Sarapieae certo modo adnumerabantur.

3 ἀπαντᾷ 'accido, contingo' Pol., Dion. Hal., alii.

6 σοῦ διὰ παντὸς μνηστῆρας κοιούμενοι, similiter saepius Paulus apostolus in epistulis, velut Philem. 4 πάντοτε μνηστῆρας σου κοιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου (Deißmann, Bibelstud. 210).

7 κομισαμένη. Asyndeton hoc, ut recte monuit Wilamowitz, eo explicatur, quod formula sollemnis antecedit. — κομίζομαι in sermone hellenistico = 'accipio'.

11 εὐχαρίστῳ 1) 'gratus sum' (Dem.), 2) 'gratias ago' (Pol., al., sic hoc loco). εὐχαρίστῳ ἐπὶ τινι cf. Paulus 1. Cor. 1, 4.

τῶν ἐκεῖ ἀπειλημμένων παραγεγο[υ]των
 ἀηδίζομαι εἴ[νε]κα τοῦ ἐκ τοῦ το[ιού]του
 καιροῦ ἐμαντή[ν] τε καὶ τὸ παιδί[ον σ]ου 15
 διακεκυβερνηκῶτα καὶ εἰς πᾶν τι
 ἐηλυθῶτα διὰ τὴν τοῦ σίτου τιμὴν,
 καὶ δο[κο]ῦσα ν[ύ]γ [γ]ς σοῦ παραγενομένου
 τεύξεσθαι τινος ἀναφυχῆς, σὲ δὲ
 μηδ' ἐντεθυμῆσθαι τοῦ παραγενέσθαι 20
 μηδ' ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν ἡμετέραν περι-
 <στασιν>. ὡς ἔτι[ι] σοῦ παρ[όν]τος πάντων
 ἐπεδεόμην,

τω] cf. P. Vat. A 11 sq. (= Nr. 27) 18 παραγεγο[υ]των
 Wilcken l. l., παραγε[νομεν] = [ν] Keny. 14 το[ιού]του cf. l. 24
 20 μηδ' ἐντεθυμῆσθαι Moulton, Class. Rev. 15 (1901), p. 37 et
 p. 487 et Wilam. Les. 22 ἐπεδεόμην Witk. Prodr., ἐπεδεομεν
 Forshall in edit., ἐπεδεόμεθα Keny., qui tamen haec adnotat:
 „the last three letters are quite doubtful being much huddled“.

13 ἀπολαμβάνω 'separo'
 (τῆν πόλιν Thuc.); 'circumdo,
 includo' τινά Hdt., Attici (ἀπο-
 λαμφθέντες πάντοθεν καὶ οὐκ
 ἔχοντες ἐξήλυσιν Hdt.), sic et
 hoc loco. ἀπολαμβάνομαι = ἐν
 κατοχῇ εἰμι.

14 ἀηδίζομαι 'aegre fero', cf.
 ἀήθεια P. Par. 48, 8 (= Nr. 40).
 ἔνεκα τοῦ — διακεκυβερ-
 νηκῶτα καὶ — ἐηλυθῶτα, parti-
 cipia pro infinitivis. L. 20 sq.
 demum apparent infinitivi ἐν-
 τεθυμῆσθαι — μηδ' ἐνβεβλο-
 φέναι, qui ex ἔνεκα τοῦ pen-
 dent (Wilamowitz).

16 διακυβερώω Plat., Plut.
 'hindurchsteuern' Wilam.

εἰς πᾶν ἔρχομαι 'omnia ex-
 perior', iam Attici, = εἰς τὰ
 ἴσχυατα ἔρχομαι P. Vat. A 12
 (= Nr. 27). (Cf. Mayer-G'schrey,

Parthen. Nic. 37.) — εἰ fre-
 quens in sermone posteriora, ubi
 aliquis generatim atque uni-
 verse designatur (Wilamowitz).

19 ἀναφυχή Eurip. et alii;
 cf. LXX Ps. 65 [66] 12, Jer. 30,
 9 [49, 31], Hos. 12, 8 [9] (Deiß-
 mann l. l.). De verbo ἀναφύχω
 'requiesco' Anz, Subsidia 47.

20 ἐνθυμέομαι τινος in
 modum φροντίζω τινός con-
 structum (Wilamowitz).

21 βέβλοφα perf. aliunde
 ignotum.

περιστασις 'status difficilis,
 condicio d., miseria, inopia,
 calamitas'; sic LXX (2. Macc.
 4, 16, Symmachus Ps. 83 [84]
 5), Polyb., tit. Pergam. 245 A
 (Fränkel p. 140) (ante 133 a.
 Chr.), tit. Sest. 25 (ca. 120 a. Chr.).
 Cf. Deißmann, Bibelstud. 148 sq.

μη ἔτι γε τοσούτου χρόνου ἐπιγεγονότος
καὶ τοιούτων καιρῶν <καὶ> μηθὲν σοῦ ἀπε-
σταλαστός.

25 ἔτι δὲ καὶ Ὁρου τοῦ τὴν ἐπιστολὴν παρασκευ-
μικό[το]ς ἀπηγγαλιότος ὑπὲρ τοῦ ἀπολειψέσθαι σε
ἐκ τῆς κατοχῆς παντελῶς ἀηδέζομαι.

οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἡ μήτηρ σου τυγχάνει
βαρέως ἔχουσα, κα[λῶ]ς ποιήσεις καὶ διὰ ταύτην
30 καὶ δι' ἡμᾶς παραγ[εν]όμενος εἰς τὴν πόλιν,
εἶπερ μὴ

ἀναγκαιότερόν σ[ε] περισπᾶι. χαρῖσι δὲ καὶ τοῦ
σώματος ἐπιμ[ε]λ[ό]μενος, ἐν' ὑγιαίνῃς.

Ἰρρωσο. (ἔτους) β' ἐπιπέ 1'.

In tergo:

Ἡφαιστίωνι.

28 οὐ μὴν ἀλλ' Wilck. l. 1. et Witk., θυμῶν ἀλλ Keny. 31 χαρῖσι
Wilck. l. 1., χαρῖσι Keny. 33 β' Wilck. (p. litt.), θ' Keny.

23 ἐπιγίνομαι 'advenio, se-
quor' (τοῦ ἐπιγενομένου θί-
ρατος); P. Par. 25, 9 καθ' ὅν
καιρῶν τὸ πένθος τοῦ Ἀπίου ἐπ-
εγένετο; 'elabor, praeterlabor'.

26 ἀπαγγέλλω 'renuntio, nun-
tio', ἐπέρ τινας.

ἀπολείνομαι 'discedo, exeo'.
Cf. Ann. Subsidia 29.

31 περισπᾶν 'aliorum traho'
Pol., Diod., Dion. Hal., Plut.;
'occupo' Aristot., 'retineo'.

ἀναγκαιότερον expectatur et.

χαρῖσι, frequentius: καλῶς
ποιήσεις; cf. P. Goodsp. 4, 10
(= Nr. 42).

27. EPISTULA DIONYSII AD FRATREM

HEPHAESTIONEM

IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Vat. A (= LXXXI nr. 134 in catal. Marucchii). Reperta
Memphi. A. 168 a. Chr., ut vid. — Ed. primum Mai, Classic.
auct. t. V p. 601 sq., accuratius (ad exemplar Amedei Peyron)
Bernardinus Peyron, Papiri greci p. 601 sq. Aliquot locos
correxerit Lumbroso in meo Prodomo pap. aet. Lag. p. 206 sq.
Papyrus in usum meum contulit Th. Sinko.

Διονύσιος Ἐφαιστίῳ τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.
 εἰ ἐρρωμένῳ σοι τἄλλα κατὰ λόγον ἀπαντᾷ,
 εἴη ἂν, ὡς βούλομαι, καὶ αὐτὸς δ' ὕψιαινον καὶ
 Εὐδαιμονίης καὶ τὰ παιδία καὶ Ἰσιᾶς καὶ τὸ παιδίον σου
 καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες. κομισάμενος τὴν
 παρὰ σοῦ ἐπιστολήν, ἐν ἧι διεσάφεις διασεσῶσθαι
 ἐγὼ μεγάλων κινδύνων καὶ εἶναι ἐν κατοχῇ,
 ἐπὶ μὲν τῷ ἐρρωσθαι σε τοῖς θεοῖς ἐκευχαρίστουν,
 ἠβουλόμην δὲ καὶ σὲ παραγεγονέναι εἰς τὴν
 πόλ[ι]ν, καθάπερ καὶ Κόνων καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπει- 10
 λη[μμένοι] π[ά]ντες, δ[πως] καὶ ἡ Ἰσιᾶς τοῦ
 παιδίου σου εἰς τὰ ἔσχατα ἐληλυθότος διασεσω-
 κυῖα αὐτὸν ἐκ παντὸς τρόπου, ἔτι δὲ καὶ τοιούτους
 καιροῦς ἀνητηληκυῖα νῦν γε <ἰδοῦσά σε> τύχη τινὸς
 ἀναφυγῆς. οὐ γὰρ πάντως δεῖ στενῶς ἐπανά- 15
 γοντά <σε> προσμένειν ἕως τοῦ πορίσαι τι καὶ κατε-
 νεγκεῖν· ἀλλὰ πᾶς τις πειρᾶται, ὀπηνίκα' ἂν

4 Εὐδαιμονίης B. Peyron et Sinko, Εὐδαιμονίης Mai et Lum-
 broso 6 ἡ Mai, B. Peyron, Sin., ἡ Lumbr. | διεσάφεις Lumbr.
 et Sin., διέσαφεις B. Peyron 10 πόλ[ι]ν Sin., [πό]λιν B. Peyr. |
 οἱ ante ἀπει- non habet B. Peyron, habet Mai et test. Sin.
 11 π[ά]ντες Sin., . . ντες Lumbr., πάντες B. Peyron | δ[πως] B.
 Peyron 14 ἀνητηληκυῖα B. Peyron, Mai, Wilck. (p. litt.), Sin.,
 ἀνησταληκυῖα Lumbr. | ἰδοῦσά σε postea insertum (Wilck. p.
 litt., Sin.) 16 σε postea insertum (Wilck. p. litt., Sin.) |
 προσμένειν Witk. Prodr. ex im., περ (vel τερ)ισμένειν Lumbr.,
 πρισμένειν vid. Sin., non est περιμένειν (id quod supplebat
 B. Peyron) Lumbrosio teste 17 ὀπηνίκα' ἂν ex B. Peyron,

4 Εὐδαιμονίης sine dubio
Dionysii uxor.

14 ἀναπηλία proprie 'ex-
 haurio' (Strabo), κόπους 'labo-
 res exancto, perfero' Dion.
 Hal., hic καιρός.

15 ἀναφυγή cf. notam ad
P. Lond. 42, 19 (= Nr. 26).

ἐπανάγω 'recedo, secedo'
 ἑμαυτὸν (Ael.), hic absolute,
 probabiliter 'in recessu vivo',
 'vivo'. B. Peyron: 'essendo
 tu partito molto alle strette'.

ἐκ κινδύνων διασωθῆι, ταχέως παραγίνεσθαι
 καὶ ἀσπάξεσθαι τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία
 20 καὶ τοὺς φίλους. καλῶς οὖν ποιήσεις, εἴπερ μὴ καὶ σε
 ἀναγκαιότερόν <τι> περισπᾷ, συντόμως κειραθεὶς
 παραγενέσθαι καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελούμενος,
 ἐν ὑγιαίνῃς.

ἔρρωσο. (ἔτους) β' ἐπειρ λ'.

In tergo:

25

Ἡφαιστίωνι.

Wilck. (p. litt.), Sin., σκητικα . . ex Lumbroso 18 παρα-
 γίνεσθαι B. Peyron, Sin., παραγενέσθαι Mai, Lumbro. nihil ad-
 notavit 19 τὴν γ. Mai et Wilck. (p. litt.), τὴν τε γ. B. Peyron,
 Sin. nihil adn. 21 τι Mai, non habet B. Peyron, postea in-
 sertum esse docent Wilck. (p. litt.) et Sin. | κειραθεὶς Mai,
 Sin., κειρασεὶς B. Peyron, Lumbro. nihil adnotavit 24 pap. β'
 testibus Maio, B. Peyronio, Wilckeno (p. litt.), Sin.

b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE
 FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI,
 EIUS FRATRUM ET AMICORUM.

28. EPISTULA LYSIMACHI AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 32. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2355).
 Reperta Memphi. A. 163 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et
 extraits XVIII. 2, Nr. 32 (cum imagine).

Epistula haec in nome Heracleopolite data esse videtur et
 quidem probabiliter in illo pago, ex quo Ptolemaeus oriundus erat.
 Menda haud pauca exhibet.

Λυσίμαχος Πτολεμαίω
 καὶ ταῖς διδύμαις καὶ Ἀπολ-
 λωνίω τοῖς ἀδελ-

1 Lysimachus non est frater
 Ptolemaei Apolloniive (cf. l.

27 sq. Ἰσκαλος — ὁ ἀδελφός
 σου).

φοῖς χαίρειν. εἰ ἔρρωσθε,
καὐτὸς δ' ὑγίαινον. γινώ-
σκετε, ἀφ' οὗ ἀφ' ὑμῶν
ἀπελήλυθα, μὴ ἐς-
χολακ[ε]ναι με,

π[ερὶ ὧν] ἐνετείλασ-
<λαμ[βάνειν] τὰ σιτάρια διὰ τὸ ἕδωρ>

θαί μ[ο]ι, ἔτι δὲ καὶ ἐπι-
λελήσθαι τὰ μέτρα
τῶν ὀθονίων καὶ

μὴ δύνασθαι με δοῦ-
ναι τὸ μέλι καὶ τὰ

λοιπὰ, <ὧι εἰρηκῆς>, Ἄωγγει·

μὴ οὐκ ἀποδώ σοι.

Καβάτοκον δ' ἐπιτη-
ρῶ, ἂν κατα[π]λῆ,

7 sq. εσ|χολακ[ε]ναι Witk., ἐς|χολα[κέν]αι Letr. 8 lacuna in fine, quam Letr. indicavit, in pap. non exstat (Wilck. p. litt., Witk.). 9 π[ερὶ ὧν] Witk., π[ερὶ ὧν] Wilck. (p. litt.), [ποιεῖν] εἶσα Letr. | ἐνετείλασ- l. 9 cum -θαί l. 11 coniungendum esse vidit Wilck. (p. litt.); l. 10 postea est inserta 10 λαμ (incertum) Witk., potest esse etiam λαυ, ἀλλ; λαμ[βάνειν] Witk., λαυθ[άνει] Wilck. (p. litt.), sed λαυθ ad vestigia parum quadrat, ἀλλὰ [μὴ] Letr., at sic spatium non expletur | ἕδωρ Wilck. (p. litt.), ἕδωρ Witk., τοῦ δεῖ|σθαι Letr. 11 θαί Wilck. (p. litt.) et Witk., σθαι Letr. | μ[ο]ι; Witk., μοι; Wilck. (p. litt.), [αὐτῶν] Letr. contra spatium 16 <ὧι εἰρηκῆς> video in pap., λοιπὰ <[ε] μ[ο]ι εἰρηκαῖς> . . . . . ωγγει Letr., at ante Ἄωγγει neque quidquam evanuit neque deletum | Ἄωγγει Witk. (male in Prodr. λωγγει legi) 19 κατα[ ]λῆ pap. (Wilck. p. litt. et Witk.); interociderunt 1 aut 2 litterae; κατα[π]λῆ Wilck. (p. litt.),

9 et 11 ἐνετείλασ-θαί =
ἐνετείλασθε.

16 Ἄωγγει cf. P. Par. 57,
10 π[ερὶ] Ἄωγγιος, P. Par.

58, 17 (= Nr. 35) Ἄωγγιος
λόγος.

17 μὴ οὐκ ἀποδώ cf. Blas
Gramm. d. neutest. Gr.² 217.

- 20 ἀποστέλλαι σοι· ἀπέ-
χω δὲ παρὰ Καβατό-
κου (δραχμᾶς) Δτκ': ἀπόσ-
τειλ[ό]ν μοι τὰ μέ-
τρα τῶν ὁδῶν σου.
- 25 ὅπως συντόμως
ἀποσταλῆ ὑμῖν.
Ἰππαλος δὲ ὁ ἀδελ-
φός σου ἀσυντά-
κτως κατέκλει-
σε <ἐμοῦ ἠτοιμακίτος πάντα>. ἐπιμέλου δὲ
τοῦ σώματος, <ὅπως
ὕγιαινοντας ὑμᾶς ἀσπ->
ἔρρωσο. <{κ}ασώμεθα.>
(ἔτους) κ' μισορῆι λ'.

In tergo:

- 26 ε[ίς] τὸ Σαρα- Πτολεμαῖω
πιήν καὶ ταῖς δ[ιδύ]μ[αις].

κατ[αβα]λή Letr. 23 pro nota drachmae Letr. errore notam
anni posuit | Δ Wilck. (p. litt.) et Witk. (Δ probabilius quam
Δ, cf. Δ vocis ἀσυντάκτως l. 28), Δ Letr. | post κ duo puncta
26 ἀποσταλῆ Witk. Prodr., -λή Letr. falso 27 ἀδελφός Witk.,
ἀδελφός Letr. 30 ἠτοιμακίτος Witk. Prodr., ἐτ- Letr. falso |
ἐπιμέλου Witk., -ος Letr. 31 sqq. primo fuit σώματος.
ἔρρωσο; voces ὅπως — ἀσπ{κ}ασώμεθα postmodo insertae
32 ἀσπ|κασώμεθα Witk., ἀσπ|κασώμεθα Letr. 35 sq. Verba
haec in tergo exstare non indicavit Letr.; erui ex pap.

28 sq. ἀσυντάκτως (a voce
συντάκσειαι τινι vel πρὸς τινι).
Hippalus de suo itinere nihil

monuit Lysimachum, qui om-
nia praeparata habebat (sc. de
quibus l. 9 sqq. sermo fit).

29. EPISTULA DIONYSII, STRATEGI MEMPHIDIS,
AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 49. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2372). Reperta Memphi. A. 164—158 a. Chr. (= 18—22 Philometoris), quibus annis Dionysio a Ptolemaeo multi libelli supplices oblatis sunt. — Ed. Letronne Notices et extraits XVIII, 2, Nr. 49 (cum imagine).

Papyrus haec interpunctionis signa exhibet. Singula enuntiata binis punctis alterum supra alterum positae separantur (quod in textu retinui), praeterea principio versus, in quo puncta apparent, paragraphus supponitur. (De usu paragraphi in papyris, codicibus, titulis v. Blas in praefatione editionis tertiae Hyperidis p. XII.)

Διονύσι[ος Πτολε]μαίωι [χ]αίρειν και
 ἐρωσθα[ι]. τοσ[αύ]την ἐμαντοῦ
 ἐλευθερ[. . . .] . [.]υ βαναυσίαν
 ἐκτέθει[κ]α κᾶσιν ἀνθρώποις,
 μάλιστα δὲ σοι κ[αί] τῷ σῶ ἀδελφῶι,
 διὰ τε τ[ὸν] Σάραπιν και τὴν σὴν

5

2 τοσ[αύ]τ (aut γ) ἦν Witk., τοι[αύ]την Letr., at non est τοι; plus quam duae litterae intercidere potuerunt; τῶτ[ε] τὴν Wilck. (p. litt.), at τ non dignosco, tum plus quam una littera intercidit 2 sq. ἐμαντοῦ [ἀν-] | ἐλευθερίαν Letr., at in fine l. 2 nulla lacuna (Wilck. p. litt. et Witk.) 3 ἐλευθερ[ί]αν και τὴν Letr., ego in pap. αν και τη non vidi; post ἐλευθερ sequitur lacuna 5 fere litt. (papyri particula avulsa), tum dignoscitur in ima linea vestigium litterae (x?), deinde intercidit una littera, denique sequitur υ βαναυσίαν; Wilck. (p. litt.) legit: ἐλευθερ[ί]αν κ[αί] τῶ σῶ βαν., at post ἐλ. plus quam nov exstittisse videtur; an ἐλευθερ[ί]ότητ[ε] κ[αί] τῶ σῶ? 5 τῷ σῶ Witk. Prodr., τῶ σῶ Letr. falso 6 τ[ὸν] Σαράπιν Wilck. (p.

1 Dionysius est is strategus Memphidis, cui multos libellos supplices Ptolemaeus inter annos 18 et 22 obtulerat (cf. οἱ παρ' ἐμοῦ γραμματεῖς l. 13; v. Brunet de Presle in edit.

Letronnii). A. 24 strategii officio fungitur iam Posidonius.

4 ἐκτίθημι 'propono, in conspectu esse volo, ostendo'.

5 τῷ σῶ ἀδελφῶι, Apollo, cf. l. 31 τὸ καιδέριον.

- ἔλυνθε[ρία]ν κα[ι] πεπειράμαι,
 ἀφ' οὗ τε συνεστά[θ]ης μοι, εἰς πᾶν
 τὸ σοι χρήσιμον ἑμαυτὸν ἐκιδιδόναι.
 10 τοῦ δὲ ἀδελφοῦ σου συμπεσόντος μοι
 <τῆι εἰ' τοῦ μεγάλου>
 καὶ ἀξιώσαντός με, ὅπως, ἐὰν ἐνέγκῃ
 τρίτομον, μεταλάβωσιν αὐτῷ οἱ πα-
 ρ' ἐμοῦ γραμματεῖς πάντας τοὺς
 15 χρηματισμούς: εἶπα αὐτῷ μὴ ἐμὲ
 ἀξιοῦν, ἀλλὰ, δόξαντα ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἐν τῆι ἀλλῆι εἶναι, παραγίνεσθαι:
 μονογράφοις δὲ μηθὲν δίδοναι γράφειν
 μηδὲ ἀναλίσκειν χαλκοῦς, καὶ ἀπέλυσα
 20 εἰκας αὐτῷ ὀρθοῦτερον ἔλθειν, ὅπως
 λαβὼν παρ' ἐμοῦ ἐν Μέμφει σησάμου

litt.), ego τ[.] ε[.] σαραπ[.] in vidi; ε est dubium, tum spatium
 inter σα et ε fortasse plus quam duas litteras capit;] ἀγά[κ]ην
 Letr., vix recte 7 καὶ κ. Wilck. (p. litt.), ego κα[.] κ. video
 (κα[?] κα[?]?), κα[τα]κ[α]κ- Letr. 10 ε vocis σου ex alia litt. corr. (μ?)
 11 voces suprascriptae peculiarem lineam non efficiunt, ne
 tamen confusionis auctor essem, numeros linearum Letronnii
 retinui. Idem feci in l. 85, quae neque ipsa pro peculiari linea
 haberi potest, sed lineae 86 particula est 18 τρίτομον Wilck.
 (p. litt.) et Witk., τρίτονον dubitanter Letr. 16 ου vocis αὐτοῦ
 ex ου corr. (Wilck. p. litt.) 18 μηθὲν ex μηθὲν correctum Witk.
 19 post ἀπέλυσα perperam punctum posuit Letr., qui tum scribit

9 ἐκιδίδωμι (oratores Att.)
 'fero' (auxilium); ἑμαυτὸν τινι
 'me totum dedo'; cf. Aristaeus.
 12 ἐνέγκῃ sc. ὁ ἀδελφός σου.
 18 τρίτομον, fortasse ἐν-
 τερξιν, ἐπόμνημα vel simile ali-
 quid, tria exemplaria eiusdem
 libelli. Cf. l. 17 μονογράφοις
 δὲ μηθὲν δίδοναι γράφειν κτλ.

15 χρηματίσω 'libellum sup-
 plicem mihi oblatum tracto',
χρηματισμός 'libelli tractatio'.

18 μονογράφος, in P. Tebt.
 209 Heraclides μονογράφος
Νουμηρίου πιττακίου memo-
 ratur. Cf. P. Tebt. 189.

19 ἀπολέω 'dimitto'.

τέταρτον τρίψῃ μοι ἐν Μέμφει τρίμμα
 διὰ τὸ εἰς τὴν πόλιν με θέλεις δοῦναι
 ἀπενεγκαῖν : ὁ δὲ φαίνεται τὴν
 ἡμέραν ἐκλινην ἀσχοληθεῖς ἤσχονται 25
 συμμίσθαι μοι : εἴπερ οὖν ἐστὶν αὐτῇ
 ἡ αἰτία καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶ φημί πρὸς ἐμὲ
 αἰσχυνοθεῖς : παρακαλέσας αὐτὸν
 ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ, γίνεται γὰρ
 ἐντραπήναι : ἐγὼ γὰρ νῆ τοὺς θεοὺς 30
 ἀγωνιῶ, μὴ ποτε ἀρ[ρ]ωσται τὸ παιδάριον,
 καὶ οὐκ ἔχω σχολὴν ἀναβῆναι πρὸς ὑμᾶς.
 εἰ δὲ δι' ἄλλο τι οὐκ ὀπιάνεται μοι, γίνωσκε
 σαφῶς, ὅτι, ἐὰν ἀναβῶ καὶ γὰρ προσκνηῆσαι,

εἰπας. 22 τρίψῃ Witk. Prodr., -ῃ Letr. falso 25 ἤσχονται
 Witk. Prodr., ἤσχονται Letr. falso 26 ἐστὶν Witk. Prodr., ἐστὶ
 Letr. falso 33 ὀπιάνεται Witk. Prodr., ὀπιάνεται Letr. falso

25 ἀσχολῶ, pass. 'intensus sum' (Diod.), 'impedior' (Polyb.).

Ἄν ἡσχόνται inf. pro ἡσχόνθαι? Hoc tamen est dubium, nam in papyro hac eiusmodi menda non occurrunt.

29 γίνεται c. inf. = συμβάλωσι c. inf. Cf. Atticum ἐστὶν ὥστε 'feri potest, ut; fortasse' Sophocl. — N. T. saepe ἐγένετο c. inf. velut ἐγένετό μοι — περιαστρέφαι φῶς Acta ap. 22, 6 (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 245 sq., 282).

30 ἐντραπέω 'confundo, pudorem infero; convinco' N. T., Ael., Sext. Emp., Diog. L.; med. 'pudet me, metuo, vereor aliquem' Polyb., Plut., alii,

idem fere quod αἰσχυνομαι. (Eandem notionem etiam hodie verbo huic subesse testis est Legrand, Nouveau dictionnaire grec moderne-français, Paris 1882). Similiter P. Par. 47, 4 (= Nr. 89) ἰ μὴ μικρόν τι ἐντραπέωμαι et, ut videtur, P. Par. 37, 24 ἐντραπέωτος (sic) δὲ τοῦ Ἀμώσιος. Altera notio verbi medii est 'curam habeo alicuius'. Cf. Ans, Subsidia 18 sq., Goetzeler, De Pol. eloc. 27, Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² p. 92.

33 ὀπιάνω = ὀράω et ὀπιάνομαι (ὀπιάνομαι τινι) LXX, N. T. (Act. ap. 1, 8). Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² p. 59, 114 sq., 189.

35

<πρὸς σὲ οὐ μὴ εἰσέλθω, εἰς δὲ>
 {{ἄλλ}} τὰ Πρωτάρχου καταλύσω. ὄγλαινε.

In targo:

Πτολσμάλωι.

www.libtool.com.cn

35 voces postea insertas Letr. non indicavit | μὴ Witk., μ[η] Letr. | εἰσέλθω Wilck. (p. litt.), ἐπέλθω Letr. et ego legebam 36 ante τὰ tres litterae deletae, quod apud Letr. non indicatur; tres illas litteras deletas Wilcken all. esse putat et Dionysium 'alium adibo' scribere voluisse interpretatur (p. litt.) (ego antea de εἰς cogitabam) 35—36 cf. notam ad l. 11.

35 οὐ μὴ εἰσέλθω, cf. notam ad P. Fl. P. II 13, 19, 13 (= Nr. 8).

36 καταλύω ('divertor apud alqm., in aliquo loco') Xen., Pol., κατὰ τινα (iam Thuc.) vel κατὰ τινι, praeterea εἰς (Aeschin.).

τὰ Πρωτάρχου = τὸ Π. κατάλυμα, 'Protarchi diversorium, taberna', quae in Sarapei area erat. De qua re edocemur P. Par. 84, ubi Nicanor θεράπων haec narrat (8 sqq.): γνόντι[s] δ' ἐμὲ (?),] ὅτι ἐν τῷ Σεραπειῶι θεραπειῶ, ἡρῶ[τη]σάν

με, ἐν κοίᾳ καταλύματι. ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην. „ἐν τῷ Πρωτάρχου κατα[λ]ύματι[τ], οὐ θυροῦσι Φανακτῆς (?).“ In urbe Memphi erat „taberna Arsinoitaram“ (τὸ κατάλυμα τῶν Ἀρσινωϊτῶν) πρὸς τὸ Ἀφροδισιον sita (ibid. 5).

ὄγλαινε. Est hoc unicum in epistulis privatis aetatis Lagidarum exemplum clausulae ὄγλαινε pro solitis ἔρρωσο et εὐτόχει usurpatae. Clausula haec hoc loco in epistula personae ordinis superioris missa ad personam ordinis inferioris adhibetur.

30. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM SARAPIONEM.

P. Lond. 23. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. Circa a. 162 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 43.

Non est missa e Sarapeo.
 Mendis scetet.

Ἀπολλώνιος [. . .

Σαραπίωνι ος [. . .

τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.

καλῶς οὖν πόσεως

φροτίσαι μοι σιτάρι-

ον. δέδωκα

Πτολεμαίω τὰς

(δραχμὰς) σ'. (ἔχεις παρὰ). εὐτύχει.

1 [. . . et 2 [. . . Wilck. (p. litt.), Keny. nihil nisi terna puncta posuit, uncis non additis 7 τὰς Wilck. dubitanter (τα certum esse monens) (p. litt.), το . . Keny. 8 σ' Wilck., σ' Keny.

2 Sarapio est frater Ptolemaei et Apollonii, commemoratus in P. Lond. 83 b, 3 (= Nr. 31).

5 φροτίσαι = φροτίσαι. σιτάριον 'frumentum, panis' Hippocr., papyri, Polyb., Plut., Anth. Pal.

31. INITIUM EPISTULAE APOLLONII AD FRATREM HIPPALUM.

P. Lond. 33b. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. A. 161 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 20.

Continet a) libellum supplicem Thautis et Thauetis gemellarum Sarapioni oblatum; b) in margine: initium epistulae Apollonii, exercitationis causa scriptum, quod hic repetitur.

Ἀπολλώνιος

Ἰκπάλωι

καὶ Σαραπίωνι

καὶ Βερνίκηι

καὶ Πύρρῳι

καὶ τοῖς ἐν οἴκῳι

6 σποικῶ Wilck. (p. litt.), εν οικο Keny.

6 σποικῶ pro ἐν οἴκῳι = mula τοῖς ἐν οἴκῳι πᾶσι solemnibus est. Idem vir doctus

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski.

κᾶσ(α)ι χαίρειν
καὶ τὰ ἄλλα σοι
κατὰ λόγον ἔσται.
καλῶς οὖν [κο]ιήσις.

10

7 ~~παισι~~ certum Kény. (p. litt.).

ἰσολο(ις), quod G. g. A. 1894 p. 722 legebat, nunc respuit. ἰσοικοθει, quod rationibus palaeographicis magis commen-

datur, quam ἐν οἰκῆι, contra sollemnem dicendi modum peccat.

9 ἔσται pro ἔστω, ut videtur.

32. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 59. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2383). Reperta Memphi. A. 160 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 59 (cum imagine). — Duae manus, quarum altera l. 1—13 et l. 15, altera, quae Ptolemaei esse videtur, l. 14 et 16—18 exaravit.

Epistula haec in nomo Heracleopolite probabiliter data est (cf. Σαραπίωνι l. 8).

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίω τῷ πατρὶ
χαίρειν. τὸν λόγον τῶν χαλκῶν ἀπέστη-

1 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr.

1 τῷ πατρὶ. Apollonius Ptolemaeum, fratrem suum natu maiorem, in cuius tutela quodam modo erat, patris appellatione salutat. Fratris nomen semel tantum ei imponit (P. Par. 46, 1 — Nr. 38). Similiter in Pap. Berol. 6876 (Berl. Urk. Nr. 164) a Lycarione Emphuiti patris nomen imponitur, quamvis Lycario non sit eius filius. Sine dubio

patris titulus personis illis honoris causa impertitur.

2 τὸν λόγον τῶν χαλκῶν sc. λαβέ, cf. l. 16 (sic et Wilck. p. litt.).

Medium ἀφίσταμαι est 'solvo pecuniam debitam'; μὴ χρεῖος ἀποστήσωνται iam Hom. Iliad. Alia notio vocis ἀφίσταμαι est — ἀκαριθμοῦμαι 'mihi pendendum, adnumerandum. curo': CIA I 32, 18 παρὰ δὲ τῶν ὄντων ταμῶν καὶ τῶν ἐπιστα-

κα (δραχμὰς) ἡ' ἀργυρίου (δραχμὰς) Δσξ', καὶ παρὰ
σοῦ (δραχμὰς) Δ'.

πέπρακα τὸ ὀδόνιον (δραχμῶν) φ' καὶ τὸ εἰμάτιον (δραχ- 4-5
μῶν) τπ', | γ(ινεται) τ(άλαντον) α' (δραχμαὶ) (Letr.)
ρμ'. —

Τούτων ἡγώρακα σίτου ἀρ(τάβας) β' (δραχμῶν) χλ', 6
Ἴπκωνι (δραχμὰς) Δτ'

καὶ παρὰ Πιτήσιος ἀρ(τάβας) ι' χο(ινικας) ι' (δραχ-
μῶν) Γοσ',

Σαρακίωνι (δραχμὰς) ο', ἐρσιον (ἡμυσν) (δραχμῶν) σ',
ἔλλο (ἡμυσν) (δραχμῶν) σ'

§ 7 Revillout (Lettres à M. Lenormant p. 219), μ Letr. falso. Ll. 4—5 in papyro unam lineam efficiunt; ne confusionem introducerem, numeros Letronnii retinui. Idem feci in ll. 11—12 et ll. 17—18, quae et ipsae in pap. singulas lineas efficiunt 6 β' omisit Letr. | χλ' Witk. Prodr., αλ' Letr. falso 7 ἀρ(τάβας), scripserat primo ι, tum in α mutavit (Witk. Prodr.) | χο(ινικας) ι' Witk. Prodr.; pro hoc ι' Letr. falso compendium vocis γ(ινεται) posuit | voces (δραχμῶν) Γοσ' in rasura, propterea, quod verba Ἴπκωνι (δραχμὰς) Δτ' postmodo, ut puto, addita sunt 8 ἐρσιον, sequitur compendium litterae σ simile, tum (δραχμῶν) σ' ἔλλο,

τὸν τὸν ἐν τοῖς ἡεροῖς, οἱ ἔδν
διαχειρίζοισιν, ἀπαριθμωσάμενον
καὶ ἀποστειλάμενον (sibi pen-
denda curanto οἱ ταμίαι) τὰ
χρόματα (Herwerden, Lex. gr.
suppl.). Hoc loco, ut videtur:
'solutum accipi' (aut 'pro . .
argenti . . aeris accipi', quo
casu (δραχμῶν) ἡ' legendum).
Grenfell - Hunt - Smyly (The
Tebt. pap. I 585) ἀπίστηκα pro
ἀπίσθηκα exaratum esse sus-
picantur (idem Wilck. p. litt.),
at suffecisset praesens ἀπέχω.

3 drachmae 8 argenteae
convertuntur in 4260 drach-
mas aereas, id quod primus
Lumbroso vidit (Recherches

p. 41 sq.). (Cf. Grenfell-Hunt-
Smyly, The Tebt. pap. I 585 sq.)
Haec est causa, cur postea
8 drachmarum argenti nulla
ratio habeatur.

7 ἀρ(τάβας) sc. σίτου.

8 ἐρσιον (= ἐρσιον) ἡμυσν,
probabiliter λίτρας Wilckeni
opinionem, 'dimidia pars librae,
semilibra' (p. litt.).

3—5 Rationes accepti:

4260 dr.

1000 "

500 "

380 "

—————

6140 dr. = 1 Tal. 140 dr.

- καὶ κακύρους (δραχμῶν) ρμ', ἀνήλομα (δραχμαὶ) ρ',
 10 τῆ δ. ητρία (δραχμᾶς) μ', τῷ γναφει (δραχμᾶς) π',
 11-12 γ(ίνεσται) [vel γ(ίνονται)] (δραχμαὶ) Εωλες', λ(είκεσται)
 (Letr.) (δραχμαὶ) ρνε'. | εὐτύχη.
 13 (ἔτους) κβ' καῦνι ιθ'. ἔρωσαι;
 litteris grandioribus, manu, ut puto, Ptolemaei:
 γ(ίνεσται) (δραχμαὶ) Γ'Π's', λ(είκεσται) (δραχμαὶ) Βολς'.

idem compendium, denique (δραχμῶν) ε' (sic et Wilck. p. litt.).
 Compendium illud cum Wilckeno ἤμισον (vel potius ἡμισον, sic
 enim haec vox scribi solet) significare puto. Letr.: ἐρίλους,
 anni nota (falso), drachmae nota (male in Prodr. post ἔλλο
 litteram s legi) 9 (δραχμῶν) ρμ' Witk. Prodr., γμρ Letr.
 falso | (δραχμαὶ) ρ' Witk. Prodr., Γρ Letr. falso 10 τῆς . ητρία
 Witk., inter s et η potest esse μ, ν, ζ, γ (minus probabile π),
 τῆ ἐπητρία Wilck. p. litt., . . κπη-Letr. | τῷ Witk., τῷ Letr. |
 (δραχμᾶς) π' Witk. Prodr., Γ' ve Letr. falso Ll. 11-12 cf. notam
 ad. ll. 4-5. 13 interrog. signum posuit Wilck. (p. litt.)

6-11 Rationes expensi:

630 dr.
1300 "
3075 . "
70 "
200 "
300 "
140 "
100 "
40 "
80 "
<hr/>
5885 dr
(l. 11) 5885 dr.
λελκ. 155 "
<hr/>
5990 dr.

(Erravit Apollonius, ex-
 spectatur enim:

5885 dr.
λελκ. 305 " (pro 155)
<hr/>
6140 dr.)

10 τῆ ἐπητρία = τῆ ἐκαιτρία
 ('feminae mendicae'), femini-

num ἡ ἐκαιτρία lexicis ignotum
 a voce ἐκαίτης (Wilck. p. litt.).
 Eandem formam introducit
 Wilcken in P. Leid. S II 2:
 τῆ ἐπητρία.

13 καῦνι est mensis deci-
 mus.

ἔρωσαι; dubitanter inter-
 rogationis signum posui Wil-
 ckenum secutus, expectatur
 enim ἄρ' ε.; vel γράφον μοι,
 εὐ ε. Ipse de ἔρωσαι pro ἔρ-
 ωσο dicto cogitabam.

(l. 14) 3905 dr.
 λελκ. 2235 "

6140 dr. (cf. l. 4.)

Numerus 3905 dr. (l. 14)
 constare videtur ex:

630 dr. (l. 6)
3075 " (l. 7)
200 " (l. 8)?
<hr/>
3905 dr.

In tergo:

(manu Apollonii:)

Πτολεμαίωι.

15

(manu Ptolemaei, ut puto:)

λαβὲ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν φαινεῖν ὅθ
 κε· Ἀπολλωνίω (δραχμὰς) Γ', Ἀρμάσις (δραχμὰς) υ', 17—18
 ἔλλας (δραχμὰς) | τ', γ(ινεται) (δραχμαί) Γψ'. (Letz.)

15 Πτολεμαίωι Witk., -ω Letr. 17 Ἀπολλωνίω Witk., -φ Letr.
 18 ἔλλας probabilius quam ἔλλα Witk. | γ(ινεται) (δραχμαί)
 Γψ' Witk. Prodr.; Letr. notam vocis γ(ινεται) omisit et pro Γ
 litteram E posuit. Ll. 17—18 cf. notam ad ll. 4—5.

i. e. summæ pro frumento solutæ adduntur, accedit, ut videtur, ἔρσιον 200 dr.

16 φαινεῖν ὅθ est mensis septimus. Rationes in aversa pyri parte servatæ fortasse ad annum proximum (159 a. Chr.) pertinent. Rationes has Ptolemaeus non cum Apollonio fratre communicat, ut Ἀπολ-

λωνίω l. 17 docet, sed sive ad suum usum conscripsisse videtur sive, ut eas homini nobis ignoto transmitteret.

(l. 17) 3000 dr.

400 "

300 "

3700 dr.

33. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 60. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2384).
 Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 1.
 die 8). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 60
 (cum imagine).

Ἀπολλώνιος

Πτολεμαίωι

τῷ πατρὶ χαίρειν.

ἀπόστιλόν μοι;

2 Πτολεμαίωι cum ε adscr. Wilck. (p. litt.) 8 τῷ Witk.
 Prodr., τῷ Letr.

5

κόσον ἔχει Πεντε-
σοράκιος καὶ ἀπὸ
ποίου χρόνου,

ὁμοίως καὶ Κόττα-
ρος, ὁμοίως καὶ

10

Χεντοσενεύς.

ἔρρωσο. (ἔτους) κη' θ' αὐ <θ>

γ'.

In tergo:

Πτολεμαῖωι.

5 sq. Πεντεσοράκιος Wilck. (per litt.), ρ in pap. ita mihi exaratum esse videtur, ut possit esse etiam *ev* vel *si*, sed forma huius nominis in *-eus* vel *-eis* non exstat (παρὰ σοῦ Σαραπίων Letr. perperam) 6 sq. ἀπὸ ποίου eodem tempore Witk. et Wilck. (p. litt.) (Letr. falso καὶ [ἀφ'] οἱ) 11 κη Letr., Wilck. (p. litt.) et Witk. | θ' αὐ Wilck. (p. litt.) et Witk.; ρ spatio deficiente suprascr. 12 γ Witk., omisit Letr.

5 Πεντεσοράκιος. Egit de hac voce Wilcken Arch. f. P. 3, 250.

34. EPISTULA SARAPIONIS AD FRATRES EIUS PTOLEMAEUM ET APOLLONIUM.

P. Par. 43. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2366). Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 11. die 21). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 43 (cum imagine).

Mendis scatet.

Σαραπίων Πτολεμαῖωι καὶ Ἀπολλωνίω <τοῖς ἀδελφοῖς>
χαίρειν. εἰ ἔρρωσθαι, ἔρρω-

1 Ἀπολλωνίω Letr. falso.

1 ἔρρωσθαι = -εθι.

μαι δὲ καὶ τοὶ συγγέγραμμαι τῆι Ἑσπέρου θυγατρὶ.
μέλλω δὲ ἰσάγειν

ἐν τῷ μεσορῆ μηνί. καλῶς ποιήσεις ἀποστῆλαι μοι
ἱμίχων

ἐλαίου. γέγραφ' ἰμῖν, ἵνα εἰδῆται.

in sinistra parte (postmodo additum videtur): in dextra parte (fortasse l. 4 continuatur):

< παραγενομένου δὲ εἰς ἕρρωσο. (ἔτους) κη' ἐκείῃ 5
τὴν ἡμέραν, κα'.

Ἀπολλώνιος >.

In tergo (eadem manu):

Πτολεμαίω
Ἀπολλωνίω

2 καὶ τοὶ Witk. (certum), κατός Letr. | δὲ ἰσάγειν, non δ' ἰσάγειν, in pap. enim δε et ἰσάγειν distant 3 τῷ Letr. falso | ἱμίχων Witk. (certum), ἡμίχων Letr. falso 4 [καθὸ] post ἐλαίου supplet Letr., at in pap. nulla lacuna (Witk.) | γεγραφοῦμαι video in pap. (ἰμῖν pro ὀμῖν); non est -φαμῖν (pro -φασιν); γέγραφα [α ὀμῖν] Letr. | ἵνα Witk. (certum), ἵν' Letr. falso 6 Ἀπολλώνιος (in Prodr. falso de scriptura Ἀμμόνιος cogitavi) 7 pro Πτολεμαίω Letr. errore Ἀπολλωνίω dedit.

2 καὶ τοὶ pro κατός.
συγγράφομαι τινι 'contractum nuptialem facio cum aliquo'.

ἰσάγω 'nubo'.

Hesperus ille erat vicinus fratri Ptolemaei in pago nomi Heracleopolitani, cuius nomen ignoramus. A. 162, i. e. octo annos ante tempus huius epistolae, inter eum et fratres Ptolemaei inimicitiae erant exortae (P. Par. 38).

3 ἱμίχων = ἡμίχων, cf. ἱμι-

εἶλετα P. Leid. U 3, 8 (saec. II. a. Chr. pars prior).

4 ἰμῖν = ὀμῖν.

εἰδῆται = εἰδῆτα.

5 Verba παραγενομένου — ἡμέραν, opinione Wilkeni etiam Ἀπολλώνιος, postmodo sunt addita. Wilcken παραγενομένου errore pro παραγενοσ, nom. autem Ἀπολλώνιος pro voc. Ἀπολλώνια positum esse explicat (p. litt.).

εἰς τὴν ἡμέραν sc. τὴν τοῦ γάμου.

35. EPISTULA PTOLEMAEI AD FRATREM
HIPPALUM.

P. Par. 53. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2382). Reperta Memphi. Rationes partis aversae papyri ad a. 23, sine dubio Philometoris (= 154 a. Chr.), menses secundum (φάσις) usque ad duodecimi (μῆσεσι) diem 30. pertinent, ineunte igitur a. 29 (= 153 a. Chr.) exaratae sunt. Epistula ipsa, quae in antica papyri parte scripta est, rationes illas aetate procul dubio superat. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 53 (cum imagine).

Scriptura papyri hodie admodum iam evanida. Epistula non est ad finem perducta (deest ἔρρασε) neque e Sarapeo missa. Mendis scatur.

Πτολεμαῖος

Ἰκκάλωι χαίρειν.

τετίμηκα

τὴν βοῦν τάλαν-

των τρεῖς ἡμισυ.

ἔπέχει (δραχμᾶς) Δ',

ἀπόδος αὐτῇ

τάλαντα ας

. . . μ[.]

τρὶς ἡμισυ.

ἢ ἂν μὴ θέλῃ,

δοῦς αὐτῇ, ἕνα

5

10

2 Ἰκκάλωι Witk., Πτολεμα]ίω Letr. falso | prior littera i vocis χαίρειν fortasse ex e corr.; χαίρειν (certum) Witk., χαίρειν falso Letr. 3 Δ Witk. (fere certum), Δ Letr. (minus probab.) 7 αρηη aut αρη (pro Δ legendum esse Δ minus probab.) Witk., ΔΓ (= γίνονται) † (= δραχμαί) H Letr. 8 α finalis vocis τάλαντα ex alia littera corr. | ας, at α ambiguum Witk. (an δ?), τάλαντα . . . ας Letr., at inter τάλαντα et ας nihil fuit 9 . . . μ[.], at fortasse a scribente deletum (Witk.), . . . Letr. 10 τρεῖς Witk., τρις Letr. 11 θέλῃ Witk. (distincte videbam), θέλῃς Wilck. (p. litt.), θέλ[ε]ς Letr. 12 αὐτῇ ἕνα vel αὐτῇ

ἀποδοῦ . . ἰ
ἀραβῶνα, καὶ πα-
ραγίνου μοι
εἰς τὸ Σαρακιῆν.

15

In *tergo* li (eadem manu):

Ἄσχητος λόγος
(ἴτους) κη' φαῖφι ἕως
καμινὸθ ἰ'
Γυν', φαρμοθ-
θι ἤε μεσορῆ ἰ'
(δραχμαὶ) Βχγ', γ(ίνεταί) τ(άλαντον) α'.

20

sequitur litteris in contrariam partem currentibus:

Ἰκπάλωι.

Witk., ἀτήη, ὡς Letr. 18 ἀποδοῦ . . ἰ (ἀποδοῦ σοί? an ἀτήη ἀποδοῦναι?) Witk., lectio ἕνα ἀποδοῦ . . ἰ Wilckeno dubia videtur (p. litt.), ἀποδοῦ ἢ Letr. 16 Σαρακιῆν Witk., ἰ ex alia litt. corr., Σαρακιῆν Letr. falso 18 ἕως Witk., ἤως Letr. falso 28 Ἰκπάλωι Witk., ἰων Letr., qui litteras in contrariam partem hic currere non vidit ideoque lectionem eruere non potuit.

14 Femina, quae vaccam vendebat, pignus mille drachmarum accepit. De pignore (ἀραβῶν) v. Deißmann, Bibelstud. 104 sq., de orthographia vocis ἀρ. Deißmann, Neue Bibelstud. 11 et Blass, Gramm. d. neutest. Gr. 12.

17 Ἄσχητος cf. adn. ad P. Par. 32, 16 (= Nr. 28).

20 sqq. Rationes hae sunt:
3450 dr.

2650 „

6100 dr. = 1 Tal. 100 dr:
(papyrus habet τ(άλαντον) α'
pro: τ(άλαντον) α' (δραχμαὶ) ρ').

36. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 44. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2367). Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. (= a. 29. Philometoris mense 11. die 8). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 44 (cum imagine).

Epistula haec ex nomo Heracleopolite missa est (cf. l. 2 sq.).
Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίω τῷ πατρὶ χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι,
 ἔρρωμαι δὲ καὐτός,
 εἰς ἄν, ὡς βούλομαι, καὶ τὰ ἕλλα σοι καὶ τὰ λό[γ]ον
 ἀπαντᾶ. γίνωσκέ με πεπορευθῆσαι εἰς Ἡρα-
 κλέους πόλιν ὑπὲρ τῆς οἰκίας. τοὺς χαλκοὺς, οὓς
 κέχηρας Πετροσίριος καὶ Σμφοθῆται, κερκόμω-
 <μ>αι Σαρακίωνι>. τὰς μὲν (δραχμὰς) Α', ἃς δέδω-
 κας Πτενηθῆι χῆνα ἀγοράζει, τί καλεῖς[ι]ς ὑπὲρ
 τούτων; ἀπόστειλόν μοι ἐπισ-
 5 τόλιον ἔχων<τα> Πολυδευκην ταχὺ καὶ ἡ ἑταρον
 θέλις λέγειν, λέγς, ἐγὼ γὰρ ἐνύπνια
 ὀρθῶ κονηρά. βλέπω Μενέδημον κατατρέχοντά με .
 [διασάφη]σόν μοι τὰ περὶ Ἀπολλώνιον

1 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. falso 2 εἰς Witk. Prodr., εἰη
 Letr. falso | καὐτῷ Witk. Prodr., κατὰ Letr. 3 sq. Σμφοθῆται
 Witk., Σμφοθ καὶ Letr. falso | κερκόμω | μ>αι Σ. Witk., κερκόμω |
 [μαι] καὶ Σ. Wilck. (p. litt.), κερκόμω[α | καὶ Letr., sed post με
 non est * 4 Σαρακίωνι, i. fin. ex α corr. vid. (Witk.) | Α'
 Wilck. (p. litt.); Γ' Letr. | τούτων, ω ex ο corr. (Witk.)
 5 ἔχων<τα> Witk. Prodr., ἔχοντα Letr. | λέγς Witk. (confirmat
 Wilck. p. litt.), [έμ]έ Letr. 6 [διασάφη]σόν μοι Witk. (cf.

2 εἰς = εἰη.

καὐτῷ lapsu pro κατὰ
 (repetivit praecedens καὶ τὰ
 vel propter i in σοι).

3 εἰς Ἡρακλέους πόλιν.
 Ptolemaeus oriundus erat ex
 pago nomi Heracleopolitani,
 cuius nomen in P. Par. 38, 6
 intercidit. In pago illo pos-
 sidet domum (l. l. ἐπαρχούσης
 μοι πατρικῆς οἰκίας π[ερὶ
 κ]ῆμην . . . . ω τοῦ Ἡρακλεο-
 πόλιτου).

4 ἀγοράζει = ἀγοράζειν (sic
 et Wilck. p. litt.) vel ἀγοράσειν.

In P. Par. 52, 12 pretium

anseris sunt 2000 drachm., sc.
 aeris (Wilck. p. litt.).

5 ἔχοντα = ἔχοντα.

ταχὺ cf. notam ad P. Par.
 45, 5 (= Nr. 37).

ἡ = εἰ.

Πολυδευκην, probabiliter
 servum. Per eundem epistulam
 sibi mitti vult a praefecto
 Apollonio in P. Par. 45, 6
 (= Nr. 37).

6 Μενέδημον, servus fugi-
 tivus, de quo in epistula eo-
 dem die ad Apollonium, prae-
 fectum Anubiei, missa (P.
 Par. 45, 6 sqq. = Nr. 37) haec

καὶ τὰ περὶ σαυτὸν ἀκριβῶς, δω[ς] ἰδῶ· ἀγωνιῶ γὰρ
περὶ σοῦ. ἔρωσο. (ἔτους) καὶ ἐπιστῆ γ'.

In tergo:

τῷ πατρὶ Πτολεμαίωι.

www.libtool.com.cn

Par. 45, 3 = Nr. 37); post με 7 fere litterae evanidae; (confirmat Wilck. p. litt., qui etiam litterarum δ et φ vestigia dispicit); με . . . . . σρας Letr. 7 ἰδῶ Wilck. (p. litt.), ego δω[ς] s?]ιδῶ videbam, ἔως ἰδῶ Letr. 8 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr.

scribit: ὁρῶ ἐν τῷ θῆνω τὸν
δραπέδην Μενέδημον ἀντικείμενον ἡμῖν. προσέχων, μὴ
εἶδη τι κατὰ σοῦ ἰκῆν, εὐλα-
βοῦμαι τὸν ἐνδίκτην τὰ κίλιστα,
τὰ πράξεις, μὴ ἐπιγίν[οι]το.
In alia epistula (P. Par. 47
= Nr. 39) scribit (L. 14 sqq.):
γίνωσκ<us>, ὅτι κινάσεται ὁ
δραπέ[τη]ς μὴ ἀφίναί ἡμᾶς
ἐ[πὶ] τῶν τόπων ἵναί, χάριν
γὰρ ἡμῶν ἤχημιτοίαι εἰς χαλκοῦ
τ(άλαντα) ἰε'. In eadem epi-
stula sese et fratrem Ptole-
maeum in magno periculo ver-
sari narrat. Alterius Mene-
demi, qui fuit τῶν παρὰ Διο-
νυσίου, τοῦ στρατηγοῦ Mem-
phidis, et τῶν καλλυντῶν, men-
tionem facit Ptolemaeus in
P. Par. 36, 18 sqq.

κατατρέχω 'persequor fugi-
entem, impetum facio, agg-
redior, impugno'. In epistula
ad Apollonium, praefectum
Anubiei, data scribit de eadem
re: (L. 6) ὁρῶ ἐν τῷ θῆνω τὸν
δραπέδην Μενέδημον ἀντι-
κείμενον ἡμῖν. In P. Par.
50, 18 (a. 160 a. Chr.) legi-
mus: ὁμην περιστραφίδ' ἢ δ'
ἐκπέφυγεν ἐκ τῆς χειρὸς μου
καὶ κατατρέχω αὐτὴν λέγων·
ὅς μὴ ἀφῶ αὐτὴν φύγῃν. κατα-
λαμβάνω αὐτὴν κτλ.; P. Par.
23, 7 (a. 165 a. Chr.) ἀ<πο>σκα-
εάμενος τὴν μάχαιραν κατέτρε-
χεν αὐτόν.

τὰ περὶ Ἀπολλώνιον sc. τὸν
ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην Ἀνου-
βισίου, ad quem eodem die
epistulam mittit.

37. EPISTULA APOLLONII, FRATRIS

PTOLEMAEI, AD APOLLONIUM,

ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβισίου.

P. Par. 45. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2368).
Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. (= a. 29. Philometoris mense
11. die 8., i. e. eodem die atque epistula praecedens, P. Par. 44
= Nr. 36). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 45
(cum imagine).

Epistula haec manu Apollonii, Glauciae filii, exarata est. Apollonius, ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης Ἀνουβίου, ad quem haec epistula mittitur, nullo sanguinis vinculo cum Glauciae filiis est coniunctus. Missa est haec epistula ex nomo Heracleopolite (cf. P. Par. 44 = Nr. 36).

Mendis scatur.

www.libtool.com.cn

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίω τῷ ἀδελφῷ χαίρειν. εἰ ἔρ-
 ρωσαι καὶ τὰ ἄλλα σοι κατὰ λόγον
 ἀπαντᾷ, εἴη ἂν, ὡς βούλομαι, καὶ αὐ<τὸς> δ' ὕλαινον.
 καὶ ἀπόντος μου κερρόντικα ὑπὲρ σοῦ. χρησι-
 μα τῶν σῶν πραγμάτων· ἔσ' οὐ δεδύνησμαι διασαφῆσαι
 διὰ τοῦ ἐπιστολίου διὰ
 τὸν ἐφελκόμενον σοι ἐνδίκτην· ἀλ' ὅμως τοῖς θεοῖς
 τὴν ἐπιτροπὴν δίδομαι. ἔνευ
 ε τῶν θεῶν οὐδὲν γίνεται. καὶ αὐτὸς παρέσομαι ταχῶς.
 ἦ τι θέλεις, γράψον ἐπιστόλιον
 Πολυδέκη. ὀρθὸν {{τὸν}} ἐν τῷ ὕπνω τὸν δρακίδην Μενέ-
 δημον ἀντικείμενον
 ἡμῖν· προσέχων, μὴ εἶρη τι κατὰ σοῦ ἰκίην, εὐλαβοῦμαι
 τὸν ἐνδλ-

1 Ἀπολλωνίω Witk. Prodr., Ἀπολλωνίῳ Letr. falso | τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. falso | ἔρρωσαι, α ex o corr. (voluit primum perperam ἔρρωσο) 2 αὐ<τὸς> Witk. Prodr., αὐτὸς Letr. 3 ἔσ' οὐ Witk. Prodr., ἔσ[οι] οὐ Letr. falso | δεδύνησμαι Witk., -ημαι Letr. 4 ἐφελκόμενον, φ ex π corr. vid. | ἀλλὰ σῶς male Witk. Prodr., recte ἀλ ὅμως Letr.; o ex λ corr. 5 οὐδὲν Witk. Prodr., οὐδὲν Letr. falso | κα video in pap., καὶ Letr. | παρ-έσομαι, α syllabae κα ex s corr. vid. 6 post ὀρθὸν 3 litterae a scribente deletae; ni fallor: τὸν (non indicavit Letr.) | τῷ ὕπνω Witk. Prodr., τῷ ὕπνω Letr. falso | in δρακίδην η ex s corr. 7 εἶρη pap. distincte, falso εἶρη Letr. | post ἰκίην comma po-

3 ε' = σοί.

4 ἐφελκόμενοι: 'post terga alicuius curro, sequor alqm.'

ἐνδίκτην cf. l. 7 sq.

5 ταχῶς et ταχέως promiscue

in papyris occurrunt (cf. indicem).

ἦ = εἰ.

6 Μενέδημον cf. P. Par. 44, 6 (= Nr. 36) et notam ad ill. l.

πτην τὰ πλιστα, τὰ πράσις, μὴ ἐπιγίν[οι]το. ἔρωσο.
(ἔτους) καθ' ἐπιση ἡ'.

In tergo:

litteris minutis:

litteris grandioribus:

ἡγεμῶνι

καὶ ἐπιστάται:

Ἀνουβισίου

www.libtopol.com.cn
Ἀπολλωνίωι

10

sui (Letr. puncto distinxit) 8 τὰ Wilck. (p. litt.), ego & videbam, quod et Letr. dedit | πράσις Witk. Prodr., πράσις Letr. falso | ἐπιγίν[οι]το dedi, ἐπιγ[ί]ν[οι]το Wilck. (p. litt.) (at vestigium litterae s post γ in imagine mihi dispicere videor); ego in pap. ἐπιγ[ί]ν[οι]το (minus probabile -τατ) vidi; ἐν . . . ται Letr. 10 ἐπιστάται in pap. probabilius (iam in Prodr.) quam ἐπιστάτη (Letr. ἐπιστάτη).

8 τὰ = ε, cf. Wessely, Stud.
z. Pal. 4, 87.

ἐπιγίνομαι 'de improviso
appareo, aggredior'.

38. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 46. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2869).
Reperta Memphi. A. 153 (= a. 29. Philometoris mense 12. die
26, i. e. 48 diebus post P. Par. 45 = Nr. 37). — Ed. Letronne,
Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 46 (cum imagine).

Epistula haec non tam multa menda exhibet quam reliquae
Apollonii epistolae. Quam ob rem suspicari aliquis possit eam
ab alio quodam Apollonio mitti. Attamen scriptura huius
epistolae est eadem atque epistolae Nr. 39, quam Apollonio,
Glauciae filio, nemo tribuere dubitabit. (Cf. ea, quae epistolae
Nr. 39 praemittuntur.)

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίωι τῷ ἀδελ-
φῶι χαίρειν. εἰ ἔρωσαι καὶ τὰ παρὰ
τῶν θεῶν κατὰ λόγον σοι χρηματί-

1 τῷ ἀδελφῶι Wilck. (p. litt.), monens Apollonium primo
scripsisse τῷδ-, tum α inter ω et δ inseruisse; ego τῷδ- vide-

- ζεται, εἴη ἂν, ὡς βούλομαι, καὶ αὐτὸς
 5 δὲ μετρίως ἐπ[α]ρ[κῶ]. τίνα μὲν
 τρόπον ὁ ἀδελφός σου [Α]πολλ[ώ]ν[ιος]
 ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς ληστῶν
 ἐπιχειμένων ἐγκατελιποῖ με ἀπο-
 δημήσας, [οὔ]χ' ἔτιρόν τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτὸν
 10 μάρτυρα ἐπισπάσῃ . < . ψ > . καὶ νῦν δὲ
 . . . . . μένοις
 παραβέβηκεν < τοὺς ὄρκους >, οὗς συνθήμενοι πρός
 ἑαυτοὺς ὁμωμόκαμεν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἰεροῖς. διὸ καὶ ἡγούμενος
 15 δεῖν ἐκ' ἄλλου μὲν μηθενὸς αὐτῷ διακριθῆναι,
 ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ, γέγραφα σοι, ὅπως αὐτὰ
 Ἀπολλωνίῳ παραγγείλης, καὶ αὐτὸς δέ,
 ὡς ἂν εὐκαιρήσω, παραχρῆμα παρέσομαι πρός σέ.

bam; τῷ ἀδελφῷ Letr. 5 μετρίως Witk., με[τ]ρίως Letr. |
 ἐπ[α]ρ[κῶ] Letr., quod tamen Wilckeni sententia (p. litt.) ad
 vestigia parum quadrat (an ἱερῶμαι? Witk.) 7 ληστῶν Witk.
 Prodr., ληστῶν Letr. falso 9 σὲ αὐτὸν Witk., σεαυτὸν Letr.
 10 ἐπισπάσῃ . < . ψ > Witk., ἐπισπασαίμ < ην > Wilck. p. litt.
 (at ἐπισπασαίμ initio vix scripsisset, tum desideratur ἐν), falso
 ἐπισπασ[άμεν]ον Letr. (non est, quod in Prodr. dedi: -σῃ
 Ἔ < ιον >); cogitabam de ἐπίσπασαγ (= -σον; ω pro o in epi-
 stulis eiusdem Apollonii aliquoties occurrit). < ὄγ > sc. ληστῶν,
 vel de ἐπίσκα . ἴγγ < . >, at utrumque parum probabile
 12 < τοὺς ὄρκους > Witk., suprascripta esse non indicavit Letr.
 15 in μηθενὸς μη ex ου correctum (Prodr) 16 ὅπως αὐτὰ

6 ὁ ἀδελφός σου Ἀπολλέ-
 νιος videtur esse Apollonius,
 ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης Ἀνου-
 βισίου, ad quem P. Par. 45
 (= Nr. 37) mittitur.

13 ἑαυτοῦς = ἑαυτοῦς.

18 ὡς ἂν εὐκαιρήσω 'ubi
 primum . . .'. Similiter ὡς ἂν

c. coni. in enuntiatis tempora-
 libus in N. T. (Paulus I Cor. 11,
 34 ὡς ἂν ἔλθω, Phil. 2, 28 ὡς
 ἂν ἀφίθω, Rom. 15, 24 ὡς ἂν
 πορεύωμαι) et apud LXX; qui
 usus scriptoribus Atticis fere
 ignotus est (Blass, Gramm. d.
 neutest. Gr. 278).

νομίζω γὰρ μάλιστα τῶν ἄλλων παρακολουθή-
σαντά σε τῆσι ἀληθείαισι κικρότερον προσενη-
χθήσεσθ' αὐτῶι. εἰ[πιμ]έλου μὲ καὶ σαντοῦ, 20
ἐν ὑγιαίνης, καὶ, περὶ ἄν ἄν βούληι, γράψα.
ἔρρ(ωσο). (ἔτους) κθ' μεσορῆ κτ'.

www.libtool.com.cn

In targo:

Πτολεμαίωι.

Witk., δω[s | Letr. 19 ἔλλων, α ex alia litt. corr., ut vid.
(Witk.) 21 εἰ[πιμ]έλου Witk., -μ]ελος Letr. 22 ὑγιαίνης Witk.
Prodr., -ης Letr. falso

21 μὲ pro δέ; minus probabile pro μέν exaratum esse.

39. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 47. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2370).
Reperta Memphi. Circa a. 153 a. Chr., id quod servi fugitivi
(procul dubio Menedemi) mentio (l. 15) innuit. Si τὰ ἐνόησια
l. 30 essent somnia, quae in P. Par. 50 aut 51 narrantur, epi-
stula haec circa a. 160 scripta esset, sed ad somnia illa hic
alludi parum est probabile. — Ed. Letronne, Notices et extraits
XVIII, 2 Nr. 47 (cum imagine).

Epistula hac Apollonium contra crimen sese defendere
suspicabatur Brunet de Presle (Lefronne p. 314), quod ei in
P. Par. 46 (= Nr. 38) obicitur. At id quidem falso, in papyro
illa enim, ut ex litterarum formis apparet, ipse idem Apollonius
crimen facit, qui hanc epistulam mittit. In universum omnes
epistulae Parisinae, quae ab Apollonio mittuntur, eadem manu
exaratae sunt, sc. manu Apollonii, Glauciae filii. Brunet de
Presle perperam duos diversos Apollonios distinguit.

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίωι
τῷ πατρὶ χαίρειν. ὀμνύ-

2 τῶ Witk. Prodr., τῷ Letr.

- ο τὸν Σάρακιν, — ἰ μὴ μικρόν
 5 τι ἐντρέπομαι, οὐκ ἔν μὲ
 ἴδης τὸ π<δ>ρωπὸν μου
 πόποτι, — ὅτι ψευδῆ
 πάντα καὶ οἱ παρὰ σέ
 10 θεοὶ ὁμοίως, ὅτι ἐν-
 βέβληκαν ὑμᾶς εἰς ὕλην
 μεγάλην καὶ οὐ δύναμι-
 θα ἀποθανεῖν, κἄν ἴδῃς,
 ὅτι μέλλομεν σωθῆναι,
 τότε βαπτιζώμεθα.
 γίνωσ<νε>, ὅτι κινάσεται
 15 ὁ δραπέ[τη]ς μὴ ἀφίναί

3 ἰ Witk. Prodr., [s]l Letr. falso 5 π<δ>ρωπὸν Witk. Prodr. (prius π ex ρ corr. vid. [τὸν primo?]), πρόσωπον Letr. 6 ψευδῆ Witk. Prodr., ψεῦδη Letr. falso 7 σε ex σοι corr. (Witk. Prodr.) 10 μεγάλην, λ ex γ corr. vid. | οὐ Witk., οὐ Letr. 11 κἄν, ut vid., Witk. (sic etiam Letr. et Wilck. p. litt.); primum scripsit, ut vid.: καὶ δ ἰδ-, tum ια in ρ mutavit, demique ρ parum distinctum supra lin. repetivit | ἴδῃς Witk. Prodr., ἴδῃς Letr. falso 14 γίνωσ<νε> Witk. Prodr., <νε> supraacr. Letr. non indicavit 15 ὁ δραπέ[τη]ς Witk., δ ex

3 ὁμῶς τὸν Σάρακιν acc. dei invocati, apud poetas imprimis usitatus, cf. etiam Herodot. 1, 212 al., Parthen. Nic. 19, 11 (Mayer-G'schrey, Parth. Nic. 81).

4 ἰ (= εἰ) μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι idem fere quod αἰσχρόνομαι, cf. P. Par. 49, 30 (= Nr. 29) γίνεται γὰρ ἐντραπήναι et notam ad illum l.

7 παρὰ σέ idem quod π. σοί.

Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 139.

9 ὁμᾶς pro ἡμᾶς.

10 οὐ 'ubi', cf. P. Par. 85, 8 Ἀσταρτι[σιον], οὐ καὶ ἐν[κα]-τέγομαι, P. Par. 87, 9, P. Par. 41, 11, P. Taur. 8, 54 οὐπερ et Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 62.

15 ὁ δραπέ[τη]ς Menedemus, qui in P. Par. 44 et 45 (= Nr. 36 et 37) commemoratur.

ἡμᾶς ἐ[πι τ]ῶν τόπων
 ἵναι, χάριν γὰρ ἡμῶν
 ἤζημιόται εἰς χαλκοῦ
 τ(άλαντα) εἰς. ὁ στρατηγὸς ἀνα-
 βαλν<ε> αὐριον εἰς τὸ Σαρακι- 20
 ῆν καὶ δύο ἡμέρας ποι-
 εἰ ἐν τῷ Ἀνουβισίαι
 κινῶν. οὐκ ἔστι ἀνακύ-
 ψα<ε με> πόποτι ἐν τῇ Τριχομίαι
 ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἰ καὶ 25
 αὐτοῦδε δεδώκαμεν
 καὶ ἀποπεπτόκαμεν
 κλανόμενοι ὑπὸ τῶν
 θεῶν καὶ πιστεύοντες
 τὰ ἐνύπνια. εὐτύχει. 30

alia litt. corr., δπ[ως] ἀπ[ὸ] [χρ] Letr., at non est δπ[ως] 16 ἐ[πι] Witk., δ[x] Letr. (parum probabile) 19 sq. ἀναβαλν<ε> Witk. Prodr., <ε> suprascr. Letr. non indicavit 22 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. 23 sq. ἀνακύψα<ε με> Witk. Prodr., <ε με> suprascr. Letr. non indicavit 24 πόποτι, π init. ex alia litt. corr. (μ?) | τῇ Witk. Prodr., τῇ Letr. | τριχομίαι pap. distincte Witk. (iam in Prodr.) et Wilck. (p. litt.), τρικυμιά Letr. 28 κλανόμενοι Witk. Prodr., κλανόμενοι Letr.

17 χάριν — ἡμῶν. Apud Atticos χάριν perraro genetivo antepositur, saepissime apud Polybium et posteriores (Goetzler, De Pol. eloc. 24), cf. P. Oxyrh. 743, 29 (= Nr. 57) χάριν τῶν ἑυφορίων.

23 κινῶν = κινῶν.

24 Τριχομίαι = Τριχομίαι nomen pagi (Wilck. p. litt.) (quod et ego suspicabar).

27 ἀποκίπτω 'ex superiore loco cado', hic idem fere atque ἀ. ἐλπίδος 'spe deicior, spe cado'. Cf. κίπτω ταῖς ἐλπίσιν Polyb. 1, 87, 1.

In targo:

litteris minutis:	litteris grandioribus:
πρὸς τοὺς	Πτολς[μ]αl-
τὴν ἀλή-	ωι χαίρ[ε]ν.
θειαν λέγοντας.	

81 sqq. Verba πρὸς — λέγοντας in parte sinistra exarantur, non in dextra, sicut apud Letr.; contra verba Πτ. χαί. in parte dextra | ἀλήθειαν Witk. Prodr. et pap. inspecta, ἀλήθειαν Letr. et Wilck. (p. litt.) (Wilck. dispicit caput litterae ι).

81 sq. Πτολςμαλωι χαίρειν. Gerhard, Untersuchungen p. 43: „Von antiken Adressen mit einem Gruß oder Segenswunsch sind mir bloß zwei Beispiele

erinnerlich, ein griechisches (sc. in hac papyro) — und ein koptisches — Wiener P. 17305 S. 46 bei J. Krall . . .“

88 λέγοντας pro λέγοντας.

c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM.

40. EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM AD DACUTIN IN SARAPEO COMMORANTEM.

P. Par. 48. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2371).
Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 48 (cum imagine).

Mendis scatet.

Μυρουλλᾶς καὶ Χαλβᾶς
Ἄραβας Δακουῦται
τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.

8 τῷ Witk. (certum), falso τῷ Letr.

1 Χαλβᾶς videtur esse nomen Arabicum Chaleb (Brunet de Presle). Χαλβῆς audit Busiris praeco ap. Apollod. bibl. 2, 5.

2 Ἄραβας = Ἄραβες.
3 Dacutis non est frater, in epistula enim fratri missa non addidissent: Ἄραβες.

ἀκούσαντες ἐν Ποιῖ
 τὰ περὶ σοῦ συνβεβη- 5
 κότα, περὶ τῷ ἀνθρώ-
 που τοῦ πρὸς σὲ
 τὴν ἀήθειαν ποιή-
 σαντος, ἤκαμεν εἰς
 τὸ Σαρακιεῖον βολά- 10
 μνοι συνμῆξαι σοι,
 ἀκούσαντες δὲ ἐν τῷ
 μεγάλῳ Σαρακιεῖον
 ὄντα σε ἔγεγον Σα-
 χμὶ τοῦ Αἰτοπολλί- 15
 του. καλῶς οὖν κο-
 ῆσαι παραγίνεσ-
 θαι ἡμῖν εἰς Ποσί,
 ὅτι κατακλιεῖν μέλ-

4 Ποιῖ pap. distincte (Witk.), πόσι Letr. falso 5 συν-
 βεβηκότα Witk. Prodr., συμ- Letr. falso 6 τῷ potius quam
 τοῦ Witk., το[σ] Wilck. (p. litt.) 12 τῷ potius quam τῷ
 (post τῷ pap. laesa) Witk., τῷ Letr. 18 μεγάλῳ (certum) Witk.,
 -λῳ Letr. | Σαρακιεῖον Witk., -οῖ Wilck. (p. litt.), -φ
 Letr. 14 ἔγεγον pap. distincte (Witk.), ἔγειον Wilck., qui
 tamen etiam ἔγεγον legi posse concedit, ἔλεγον Letr. falso
 19 ὅτι, ὅτ plane incertum (an ἔπει = ἐπει?)

5 ἀκούσαντες — τὰ περὶ
 σοῦ συνβεβηκότα ortum ex com-
 mixtione duarum locutionum:
 ἀκούσαντες περὶ σοῦ et ἀκού-
 σαντες τὰ (σοῖ) συνβεβηκότα.

6 τῷ = τοῦ.

9 ἤκαμεν a voce ἤκαω, cf.
 ἤκατε P. Grenf. II 36, 18 (= Nr.
 54) (a. 95 a. Chr.) et ἠμέναι
 (= ἤκαω) P. Par. 35, 30 (a. 163
 a. Chr.). Similes formae in

LXX, N. T., alias. Cf. Blass,
 Gramm. d. neutest. Gr.² 56.

10 βολάμνοι aor.

13 Σαρακιεῖον = -σίωι.

14 ἔγεγον forma barbara,
 fortasse a γίνομαι. Wilcken
 ἔγειον legit, quod pro ἔγειν ἐν
 exaratum esse suspicatur.

19 ὅτι (?) causale, cf. Blass,
 Gramm. d. neutest. Gr.² 279.

20

λομεν πρὸς τὸν βα-
σιλέα, [ἵνα] ἐπίδο-
μεν ἑντευξιν περὶ
-σφῶ τῷ βασιλεῖ.

25

www.litlib.org.gr (ἔτους) καὶ
μίσση κα΄.

In tergo:

Δακτύλι.

21 ἐπίδομεν (certum) With. Prodr., ἐκιδόμεν Letr. falso
22 τῷ (certum) With. Prodr., τῷ Letr.

21 ἐπίδομεν = ἐκιδόμεν.
22 ἑντευξις 'libellus sup-
plex', vox sollemnis; sollemne

etiam ἑντευξιν ἐκιδίδωμι. Cf.
Am. Peyron, Pap. Taur. I 101,
Deißmann, Bibelstud. 117 sq.

D. RELIQUAE EPISTULAE

II. SAECULI

41. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Amherst II 37. Asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. Reperta in Fajtm. Saec. II. a. Chr. pars prior, ut vid. (ut ex litterarum formis Grenfell et Hunt coniciunt); a. 10, qui l. 14 commemoratur, esset igitur a. 10 Epiphaniis = a. 196 vel Philometoris = a. 172 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, The Amherst pap. II nr. 37. Quot litterae in principiis singularum linearum intercederint, ignoratur.

. . . . .

. . . . .]πι[. . . . .

]μένης Νιτητίου καὶ πλοίου

κατ']αλιποῦσα πάντα ἀπελθεῖν

]ς Ἀρσινόην. {{καλ}} ἐγὼ δέ, εἰ μὴ

]μην τὸν πόδα, παραγενομένη

ἀν . καλ]ῶς οὖν ποιήσεις {{α . . . . . υ}}

]αὐτήν καὶ μὴ ἀθύμει

]ε ἐκούομεν δὲ μὴ παραγενομένη-

ναὶ]υσας, ὅτι ἠνώχλησαι, μὴ

4 {{καλ}} voluerat καλῶς, quod l. 6 sequitur 6]ας et ποιήσεις in rasura, ut vid. 9 ἀκούεσας? Witk.

4 Ἀρσινόη secundum Grenf. et Huntium potius nomen personae quam loci. Si est nomen loci, designat pagum aliquem, non caput nomi Arsinoitici, quia hoc Arsinoae nomen multo serius accepit.

8 ἐκούομεν pro ἀκούομεν? (Gf.-H.)

- 10] ἀθύρει, ἀλλ' ἄφες αὐτὸν χαίρειν.
 ]ομαι συντόμως καὶ ἀπε-
 ]ν, κομίζει δέ σοι ῥοὰς ἰ'
 ]ιωσι ἐπὶ τὸν πόδα.
 ] ἔρωσο. (ἔτους) ἰ' φαῶφι α'.
- 15] ἀποστέλλαι διὰ τὸ μὴ εἰδέναι,
 ] ἔχεις.

10 αὐτὸν in <σ>αὐτὸν emendat Wilcken. Arch. f. P. 2 (1902), 128, vix recte 11 παραγενῆ]ομαι Gf.-H. | ἀπέ[[σταλμα Gf.-H. 16 πᾶς —] Gf.-H.

10 ἄφες, ex qua forma et 309 adn. Blass, Gramm. d. neogr. ἔς (Hatzidakis, Einl. 16 neutest. Gr.² 218).

42. EPISTULA POLYCRATIS AD PHILOXENUM

P. Goodspeed 4. Asservatur in museo Caireno (nr. inv. 10248). Ubi sit reperta, ignoratur. Saec. II. a. Chr. med., ut vid., — anno 29. alicuius regis, secundum Goodspeed Philometoris vel Energetis II, ergo a. 152 vel 141. Litterae cursivae. — Ed. Goodspeed, Greek pap. in the Cairo Mus. p. 8 (nr. 4).

Hae epistula Glaucias tabellarius commendatur, est igitur ἐπιστολή συστατική.

- Πολ[υ]κράτης Φ[ιλ]οξένωι
 χαίρειν. εἰ ἔρωσοι καὶ
 τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν,
 εἴη ἄν, ὡς αἰρούμεθα, καὶ
 5 αὐτοὶ δ' ὑγιαίνομεν.
 ὑπὲρ ὧν ἠβουλόμεθα,
 ἀπεστάλακμεν πρὸς σὲ
 Γλαυκίαν, ὄντα ἡμῶν
 ἴδιον, κοινολογησόμενόν σοι.

9 ἴδιον, cf. P. Par. 41, 14 ἴδιον (= μου) Πτολεμαίου. — Sic μετὰ τοῦ κρησφύτερον ἀδελφοῦ saepe ἴδιος idem fere quod

χαρισί οὖν ἀκούσας
αὐτοῦ καί, περὶ ὧν παρα-
γένουεν, ὑποδείξας,
μάλιστα δὲ σαντοῦ ἐπι-
μειόμενος, ἴν' ὑγιαίνης.
ἔρωσο. (ἔτους) καθ' ἡμενῶ(θ) ἡ'. 15

In targo:

Φιλοξένωι.

pronomen possess. LXX, N. T., Philo, Iosephus, Dion. Hal., Plut. (Deißmann, Bibelstud. 120 sq., Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 172 sq.).

κοινωνοῦμαι exstat antiquiore aetate ap. Herod. VI 23, ap. Thuc. VII 86, Aristot. Polit. II 8, in tit. Arch.-ep. Mitt. VIII 96 B, 16 (Eumen. II.). Sub-

stantivum κοινωνολογία 'colloquium de aliquo negotio componendo' ante Polybium non occurrit nisi apud Hippocra-tem et apud LXX (Glaser, De ratione 46 et 63, Goetzeler, De Pol. eloc. 16).

12 ὑποδείκνυμι 'doceo' LXX, Aristaeus, Polyb., cf P. Tebt. 59, 6 (= Nr. 52).

43. EPISTULA ESTHLADAE AD PATREM.

P. Revill. Mém. p. 295. Asservatur Parisiis in museo Louvre (nr. inv. 10594). Reperta Pathyri in Aegypto superiore, prope Thebas. A. 181/0 a. Chr. — Ed. primum Revillout, Mélanges p. 295, post eum correctis nonnullis Strack, Die Dynastie der Ptolemäer p. 46 not. 3, tertium papyro denuo collata Seymour de Ricci, Papyrus de Pathyris au musée du Louvre in Arch. f. P. 2 (1908) p. 517 sq.

Ἐσθλάδας τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ χαί(ρ)ειν
καὶ ἔρωσθαι. ἐπεὶ πλευνάκις σοι γρά-

1—2 scripserat primum πατρὶ χαί(ρ)ειν καὶ τῇ μητρὶ χαί(ρ)ειν | ἐρω., tum vocibus χαί(ρ)ειν καὶ erasis post πατρὶ verba καὶ τῇ μητρὶ χαί(ρ)ειν exaravit et initio l. 2 in margine καὶ addidit (Wilck. p. litt.) 2 πλευνάκις video in pap., non πλειονάκις, sicut editores omnes; πλειονάκις legit etiam Wilck. (p. litt.)

φω περί τοῦ διανδραγαθήσαντα
 5 σαντοῦ ἐπιμέλεισθαι μέχρι τοῦ
 τὰ πράγματ' ἀποκαταστήναι,
 ἔτι καί νῦν καλῶς ποιήσεις παρα-
 καλῶν σαντῶν καί τοῦσ' ἀποκαταστήσῃς.
 10 προσπέπτωκεν <γάρ> Παῶν ἀνα-
 κλισιν ἐν τῷ τῦβι <μηνι> μετὰ δυνατῶν
 ἱκανῶν πρός τὸ καταστῆσαι τοῦσ'
 ἐν Ἑρμώνθει ὄχλους, χρήσασθαι δ' αὐτοῖς
 (αὐτοῖς) ὡς ἀποστάταις. ἐπισκοποῦ <δ[δ]>

5 πράγματ' ἀπο- pap. potius quam πράγματα ἐπο- (Witk.) |
 ἀποκατεῖναι in rasura; -αι per compend. scriptum 8 γάρ
 Παῶν coniecit Strack, confirmaverunt ex pap. Seymour de Ricci
 et Witk. 9 supra lin. μ = μ(ηνι) additum (Wilck. p. litt.) |
 δυνατῶν pap. potius (Witk.) quam δυνάμων (edd.) 11 ὄχλους
 in ras. 12 <δ[δ]> Wilck. (p. litt.)

3 διανδραγαθίω, simplex
 ἀνδραγαθίω 'praesto me virum'
 non ante Pol.

5 ἀποκαθίστημι 'in pristi-
 num statum restituo', τὴν
 πατρίων πολιτείαν Dem. In
 Aegypto superiore erant tum
 temporis motus exortia.

6 παρακαλίω τινά 'animum
 facio alicui, consolor' (cf. Plut.
 Otho 16).

7 ἡμῶν pro ὁμῶν opinione
 Seymour de Ricci, sed fortasse
 re vera ἡμῶν voluit, sunt enim
 οἱ παρ' ἡμῶν 'nostri, propin-
 qui, familiares, amici' (hic de
 matre et sororibus, cf. l. 13).
 Cf. P. Grenf. II 86, 9 (= Nr. 64)
 et ὁ παρὰ σοῦ P. Tebt. 55, 5

(= Nr. 44). Sic saepe papyri,
 LXX et N. T. (Blass, Gramm.
 d. neutest. Gr.² 189).

8 προσπίπτει μοι (sc. λόγος,
 φήμη) 'alqd. ad aures meas
 venit, comperio' (papyri, Pol.,
 Plut., Luc.), cf. P. Par. 39, 9 et
 P. Par. 63, 80; sine dat., ut hoc
 loco, Pol. προσπίπτει παραγνεύ-
 σθαι τοῦσ' ἀποστατάταις ('nun-
 tiatum est . . .') et saepius. Cf.
 Glaser, De ratione 88.

Παῶς; gen. Παῶτος in P.
 Tebt. 58, 9 et 18 (= Nr. 47).

10 ἱκανῶν, cf. P. Taur. 11,
 19 τῶν ἐπιπέλων, ὄντων ἱκανῶν
 'suppellectilis haud mediocris'.

καθίστημι 'reprimo, com-
 primo'.

καὶ τὰς ἀδελφὰς {{ἀδ}} καὶ Πέλοπα
καὶ Στάχυν καὶ Συναθύριν.

ἔρωσο. (ἴου) μ' ἄλαχ γγ'.

15

In tergo:

ἀπόδος [s] ἰς

Παθύρι(ν)

www.libtool.τῶν πατρῶν.

18 inter ἀδελφὰς et καὶ ἀδ deletum (Wilck. p. litt.)
15 ἄλαχ Witk. (certum), ἄλαχ edd.

44. EPISTULA MUSAEI AD FRATREM MENCHEN.

P. Tebtynis 55. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis Americana, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni (hodie Ümm el Baragât), prope Fajûm. Saec. II. a. Chr. pars posterior. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 55.

Μουσαῖος [Μεγχ]εῖ τῶν ἀδελφῶν
χαίρειν κα[ὶ ἐ]ρωθῶσθαι. ἐπεὶ δὲ γινώσκω
ἐξοδύειν ε[ἰ]ς Τεβτύνιν τῆν ἡ',
ἔκρινα γράψαι. κεκόμικε δὲ μοι
ὁ παρὰ σοῦ ἄμιος (ἀρτάβην) α'.
χαρῖσι οὖν ἐκπέμψας ἡμῖν
φακοῦ (ἀρτάβας) β',
τήλεως (ἀρτάβας) β',

5

3 ἐξοδύειν frequens apud Polybium et posteriores.

4 κρινῶ 'constituo', sic frequenter apud Pol. et in titulis hellenisticis (Glaser, De ratione p. 38); cf. P. Amh. II 39, 15 (= Nr. 48) διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημεῖναι.

5 ὁ παρὰ σοῦ cf. notam ad P. Revill. I 7 (= Nr. 48).

ἄμι (ammi Copticum). Plin. n. h. 20, 15, 58: 'est cumino simillimum, quod Graeci vocant ami . . .; similis autem et huic usus, namque et panibus Alexandrinis subicitur et condimentis interponitur' (Gf.-H.-Sm.).

8 τήλις (gen. τήλεως et τήλιδος) telis Plin. n. h. 24, 184 ('Trigonella foenum graecum, L.; Bockskraut, Fönkraut?').

10

τὰ δὲ ἄ[λλα] ἐ[πι]μέλου σαυτοῦ,
 ἐν' ὀγιάνης.

ἴσσωσο.

In tergo:

www.libtool.com *Meγχι.*

45. EPISTULA PETESUCHI AD MARRETEM.

P. Tebtynis 56. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. Saec. II. a. Chr. pars posterior (ca. a. 120—121, cf. Gf.-H.-Sm. p. 166 et 537). — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 56.

Mendis haud vacua.

5

Πετσοῦχος Μαρρήους γ[ωρ]γός
 τῶν ἐκ Κερκεσηφίως {[ω]ς)

Μαρρήτι Πετσοσίριως τῶ[.]

[. . . . .]

καὶ ἀδελφῶι χαίρειν. γελν[ωσ]κε δὲ
 περὶ τοῦ κατακεκλῦσθαι τὸ κεδλιον

ὑμῶν καὶ οὐκ ἔχομεν ἕως τῆς

τροφῆς τῶν κτηνῶν ἡμῶν.

καλῶς οὖν ποιήσης εὐχαριστήσαι

10

πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον

δὲ σῶσαι ψυχὰς πολλὰς, ζητή[σ]α[ς]

8 τῶν corr. ex υμῶν?

2 Κερκεσηφίως nomen pagi, cf. Wessely, Topographie des Faijûm p. 88.

7 ὑμῶν pro ἡμῶν, ut videtur. ἕως τῆς τροφῆς Gf.-H.-Sm. vertunt: 'we have not so much as food for our cattle'; usus

memorabilis; cf. LXX 1 [3] Esra 6, 20 ἕως εἰς πάντας ('fortasse hebraismus' Deißmann), 1 Paral. 5, 10 cod. A ἕως πάντες (Deißmann, Bibelstud. 137).

8 τὰ κτήνη greges pecorum seu boum, LXX.

μοι περί τὴν κόμην σου εἰς τὴν
 τροφήν ἡμῶν γῆς ἀρούρας πέ[ν-
 τε, ὡς ἔξομεν ἐξ αὐτῶν τῆ[ν
 τροφήν ἡμῶν. τοῦτο δὲ ποιήσας
 ἔσθι μοι κεχαρισμένος εἰς τὸν
 ἅπαντα χρόν[ον].

15

ἔρρωσο.

In tergo aliquot lineae oblitteratae.

16 ἔσθι κεχαρισμένος cf. P. FL P. II 13 (19), 13 (= Nr. 8)
 ἔσθαι πεφροντισμένον.

46. EPISTULA PETENEPHIETIS AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Tebtynis 57. Papyrus haec, cuius possessor est Uni-
 versitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P.
 Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 114 a. Chr. — Edd.
 Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 57.

Πετενεφίης . . [. . . . .
 χαίρειν καὶ ἐρρωσθαι. τοῦς
 ἡνεχυρασμένους ὑπὸ σοῦ
 σαυρήτας ὡς δάσοντας
 ἕκαστον κυρῶν (ἀρτάβας) β'
 μηδέποτε αὐτῶν τοῦτο

5

1 Petenephius fuit proba-
 biliter sacerdos dei crocodi-
 lorum (Sobk) (Gf.-H.-Sm.).

4 σαυρήται vigiles sacro-
 rum crocodilorum vel alius
 generis sacrarum lacertarum.

σαύρα notione vocis κροκόδιλος
 alias non occurrit, sed cum
 κροκόδιλος proprie lacertam
 significet (Hdt. II 69), accipi
 potest, vocem σαύρα hoc loco
 crocodilum designare (Gf.-H.-
 Sm.).

10

κεπραχότων [καλῶς
 ποιήσεις ἀπ[ολύων
 τὰ τε ἡνεχ[υρασμένα
 ἀποδιδούς, [ἵνα] ἀνεμπόδιστ[ο]ι
 ἐπάροχοντι[ς] δύνωνται
 τὰς τῶν ἱερῶν ζώων σιταγω-
 γίας ἐκπληρωθῶσι.

ἔρωσο. (ἔτους) γ' ἐκείη ιβ'.

In tergo:

15

. . . . πμγ[

7 [καλῶς οὖν et 8 ἀπ[ολύσας ἀπὸς Gf.-H.-Sm., at οὖν l. 7, ἀπὸς l. 8 suppleri non est necesse (l. 9 habet 16, l. 5 14 litteras) | ἀπ[ολύων Witk., ἀπ[ολύσας Gf.-H.-Sm.

10 ἀνεμπόδιτος 'sine ullo obstaculo', 'remoto omni obstaculo', cf. P. Taur. 5, 23 ἴσ' ἀνεμπόδιτοι ἐπάροχοντες γαινώμεθα πρὸς τοῖς καθ' ἑαυτοῦς. Occurrit apud Aristot., Polyb., alios.

12 σιταγωγία 'frumentatio' (Luc.).

15 nomen eius, ad quem epistula mittitur, partim obliteratum.

47. EPISTULA PUBLICANI AD SOCIUM.

P. Tebtynis 58. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, asservatur ad tempus apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 111 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 58. De aliquot locis egit Crönert (W. f. kl. Ph. 1903, 460). Epistula in duobus foliis exarata erat. Servata est tantummodo altera papyrus, posteriorem epistolae partem continens; prior intercidit. Epistula scripta erat et in antica et in postica papyrorum parte. Pars antica in superiore papyri margine continuatur.

Menda exhibet haud pauca.

In parte antica:

προσεδρευκόςτος 1
 οὖν οὖν τῷ βα(σιλικῷ) γρ(αμματεῖ) (ἕως)
 <ἐν τῷ Μάγα ἕως>
 τῆς κς' καὶ οὐδαμῶς
 προσκεκλήμεθα. 5
 εὐρήκαμεν δὲ τὸν
 ἐπιδεδωκότα τὸ ὑπόμνη(μα).
 ἔστιν Ἀκουσίλαος
 ὁ τοῦ Παύτου, τοῦ
 Θηβαίου γεωμέτρον. 10
 τῆι οὖν κδ' ἦλθον
 εἰς τὸ ὑπομνημα-
 τογρ(αφειον) καὶ δοῦς {{σ'}} χα(λκοῦ) σ'
 ἐπεσκεψάμην.
 εὐρον τὸ ὑπόμνη(μα) {{κα}} 15
 ἐπιδεδομένον παρὰ

4 x vocis καὶ ex o correctum (voluerat οὐδαμῶς) 15 {{κα}},
 voluerat παρὰ

1 προσεδρευκόςτος, expectabant τὸν διάλογον, ut videtur; vox sollemnis. πρ. fortasse = προσεδρευκόςτες (Wilck. p. litt.).

3 ἐν τῷ Μάγα sc. οἰκῶι vel sim. (de loco, quo magistratus munus obibat).

3 sq. ἕως τῆς κς' sc. ἡμέρας.

5 προσκεκλήμεθα a magistratu.

12 sq. γραφειον est archivum.

14 ἐπισκέπτομαι 'inspicio';

'facultatem inspiciendi impetro' (sic hic Gf.-H.); de magistratibus: 'in rem inquirō', ut P. Taur. 3, 41 δπως — δι' Ἀντιφάνου φρουροῦ εἰσκέπτονται, ἐν', ἐάν ἦ, οἷα προφέρωμαι, κελίωσι, P. Par. 25, 17 cett. (v. indicem Le-tronnii).

16 παρὰ pro ἐπό; cf. Acta ap. 22, 30 κατηγορεῖσθαι παρὰ in nonnullis codd. (ceteri ἐπό). (Blass, Gramm. d. neutest. Gr. 2 139).

Μετασύντομος τοῦ
 Πάπτος πραγματικοῦ,
 ὑποσχνούμενος
 20 προσάξιν ἀπὸ παντὸς
 εἰδους (κυροῦ) ὅ' καὶ ἐπι-
 οὖ παραγέγονεν ἐπὶ τὸν
 διάλ(λ)ογον τοῦ ε' (ἔτους) καὶ
 τοῦ ε' (ἔτους), οὗτος οὖν
 25 θεωρήσας με ὥς
 προσεδρεύοντα κα-
 θ' ἡμέραν ὥσει δεδί-
 λανται. βεβουλεύμεθα
 ἐκσπάσαι τὸ ἐπίδεδο-

24 supra (ἔτους) vox η̄ς erasa 25—26 in rasura 29 prius
 ε vocis ε̄κσπασαι ex δ correctum

18 πραγματικὸς in titulo Aegyptio Strack, Dynastie der Ptolemäer Nr. 103c est idem quod πραγματευόμενος 'magistratus', στρατηγοὶ καὶ ἐπιστάται καὶ Θηβάρχει — καὶ οἱ ἄλλοι πρα[γ]ματικοὶ πάντες. Cf. Am. Peyron, Pap. Taur. II p. 59. Gf.-H.-Sm. Mestastumin Acusilai fratrem fuisse coniciunt.

19 ὑποσχνούμενος pro ὑ-
 σχνούμενου vel ὑπισχνούμενον
 exaratum esse videtur.

20 sq. προσάξιν ἀπὸ παντὸς
 εἰδους (κυροῦ) ὅ' 'collecturum
 se ex omni genere tritici 400
 artabas amplius' (Gf.-H.-Sm.);
 cf. P. Tebt. 19, 6 τοῦ δὲ Ἰε-
 κληκιάδου ἐπιτετακέντος τὰ

πράγματα καὶ προσαγαίωχτος
 ἐκτός τῶν ὑποκειμένων ἄλλας
 (κυροῦ) (ἀρτάβας) Α'; P. Tebt.
 72, 217 ἀνταιρουμένων δὲ τῶν
 ἐν τῷ μζ' [(ἔτι) — πρ]οσηγ-
 μένων τοῖς ἀπαιτησίμοις οὔ'.

22 sq. οὐ παραγέγονεν ἐπὶ
 τὸν διάλογον Gf.-H.-Sm.: 'in
 actione non adfuit'. Opinione
 Crönerti διάλογος hic et ll. 31
 et 59 est idem ac διαλογισμός,
 'rationum relatio' (W. f. kl.
 Ph. 1903, 460); cf. διαλογή P.
 Alex. 4, 13 (= Nr. 24) et adn.

27 δεδίλανται pro δεδύλαν-
 ται 'timore affectus est' (δει-
 λαινω Aristot.).

29 ἐκσπᾶσαι 'abstract' Gf.-
 H.-Sm.

μένον ὑπόμνη(μα), μή ποτε
ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασ-
θῶμεν. ἐπηγγέλματα
τῶι ὑπομνη(ματο)γράφῳ(ι) ἀργυ(ροῦ) (δραχμᾶς) εἰβ'

80

in margine superiore partis canticæ additur:

καὶ οὐκ οἶ συννεχώρημεν,
ὅστ' ἂν σὺν τοῖς θεοῖς κατασ-
τοχήσαμεν αὐτοῦ. τὰπίλοιπα
ὀκείσωι.

85

85 sq. : vocis καταστοχήσαμεν correctum.

81 χειμάζω pass. apud Atticos est 'urgeor, premor, vexor'.

82 ἐπηγγέλματα lapsu pro -μεθα.

83 ὑπομνηματογράφος videtur esse libellorum (ὑπομνήματα) custos, magistratus inferioris classis (Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.).

84 οὐκ οἶ Gf.-H.-Sm. pro οὐκ lapsu exaratum esse suspicantur (id quod Crönert W. f. kl. Ph. 1903, 460 probat). At οὐκ οἶ retineri potest, si συννεχώρημεν impersonaliter usurpatum esse accipimus, i. a. 'contigit (nobis)', sicut apud Xen. συγχωρεῖ est 'fieri potest, ut'; cf. συμβαίνει 'contingit, evenit', 'licet' Xen. Hell. 6, 2, 28 συμβαίνει γὰρ τοῖς μὲν πρώτοις — καθ' ἡσυχίαν ἅπαντα ποιεῖν et notam ad γίνεσθαι P. Par. 49, 29 (= Nr. 29).

85 καταστοχήσαμεν pro καταστοχήμεν (vel pro indic.) καταστοχήμεν τινός oppos. ἀστοχήμεν τινός, cf. P. Par. 35, 27 ἀστοχήμενος τοῦ καλῶς ἔχοντος (a. 163 a. Chr.). (Gf.-H.-Sm. pro καταστοχάσαμεν scriptum esse opinantur, a καταστοχάζομαι [Pol., Diod., Athen.] 'ictu rem destinatum ferio', quod vix credo.) Aliter Crönert (l. l.): 'Das Wort καταστ. = καταστοχήσαμεν, dies aber ist ein verstärktes ἡστοχήμεν, über dessen Bedeutung ὁ γὰρ ἀλέκτωρ ἡστόχησέν μιν 'ist mir entlaufen' P. Oxy. II 219, 21 (frühere Kaiserzeit)'. Idem vertit: 'so daß wir mit der Götter Beistand ihm (nämlich dem Gegner) entkommen sind'. At tum desideratur vox, quae adversarium designet.

87 ὀκείσω 'in parte aversa (papyri)'. Cf. P. Tebt. 178 τὰ λοιπὰ ὀκείσω; P. redituum (Rev. laws) 41, 13 ἔξω δρα.

In parte postica:

- γέγραπται ὁ μερισμὸς
 τῶν $\overset{\alpha}{\text{M}}\overset{\beta}{\text{C}}\overset{\gamma}{\text{D}}$ καὶ δέδωκαν
 40 τῷ $\overset{\alpha}{\text{M}}\overset{\beta}{\text{C}}\overset{\gamma}{\text{D}}$ καὶ ἐπιβέβη(σαν)
 ἡμῖν (κυροῦ) οἱ β', ἐν οἷς
 εἰσιν οἱ διὰ τοῦ νομοῦ
 κω(μο)γορ(αμματῆς). τῇ οὖν κα' ἐν<ε>τευχαν
 οἱ γ' κωμογορ(αμματῆς) οἱ κατακλεῦ-
 45 σαντες ἐν τῷ μεγεῖο τῷ
 διοικη(τῇ) καὶ παρεπιγέρο(ρ)(αφεν)
 ἀπολύσαι αὐτοὺς (ἡ),
 τοὺς δὲ λοιποὺς κω(μο)γορ(αμματῆς)
 προᾶξαι τὰς $\overset{\alpha}{\text{M}}\overset{\beta}{\text{C}}\overset{\gamma}{\text{D}}$.
 50 γράψας, ὅπως εἰδήσῃς, καὶ σὺ

40 ἐπιβέβη(σαν) Witk. cll. 39 δέδωκαν et 43 ἐν<ε>τευχαν, idem Crönert (W. f. kl. Ph. 1906, 460), Gf.-H.-Sm. ἐπιβέβη(κασι) 43 ἐν<ε>τευχαν pap., in ἐν<ε>τευχαν corrigendum putat Crönert (l. l.) 44 posterius ol in ras.

38 μερισμὸς 'divisio', quam vocem, hucusque tantummodo ex papyris aetatis Romanae notam (Wilcken, Gr. Ostr. I 256 sq.), nunc et in papyris Ptolemaeorum deprehendimus. Designat divisionem summae universae alicuius redditus inter singulos publicanos.

39 $\overset{\alpha}{\text{M}}\overset{\beta}{\text{C}}\overset{\gamma}{\text{D}}$ = 16 000 artabae (Gf.-H.-Sm. lapsu: 1600 art.).

40 ἐπιβέβη 'assignor'. Gf.-H.-Sm. ἐπιβέβη fortasse pro ἐπιβέβη(σαν) exaratum esse suspicantur.

41 οἱ β' = 73 $\frac{2}{3}$.

41 sq. ἐν οἷς εἰσιν 'in quo numero comprehenduntur'.

43 ἐν<ε>τευχάνω τιμὴ 'adeo per libellum, libellum offero'. Cf. notam ad P. Par. 48, 22 (= Nr. 40).

46 παρεπιγέροφω 'in margine (libelli supplicis) adscribo', i. e. 'praecipio, iubeo'. P. Par. 33, 9 πρὸς] ἦν (sc. ἀναφορὰν) παρεπιγέροφω [ὅτος σου ο]δῶτος, [δῶτος (de hypodioeceta).

49 $\overset{\alpha}{\text{M}}\overset{\beta}{\text{C}}\overset{\gamma}{\text{D}}$ = 15 000 artabae. Onere vectigalis 1000 artabae colligendi a se suscepto tredecim illi vici scribae liberati sunt.

ἀναγωνίατος ἰσθεῖ.
 πάλιν προσεντέλλο-
 μαί σοι προσεδρεύσαι
 καὶ προσπαρακαλέσαι Νίκωνα
 περὶ τῆς λογῆς <ι> ας. ἴαν
 δεῖ σε συνπεσὶν τῷ
 Ἀνικίτῳ, σύνπεσαι.

55

ὄν τοις θεοῖς σχεδὸν
 ἔσται ὁ διάλογος ἕως
 τῆς λ' τοῦ καχών.

60

ἔρωσο. (ἔτους) ε' καχ(ών) κς'.
 ἐπειμένου τοῖς
 ἐν οἴκῳ.

51 is vocis ἰσθεῖ sup. s . . . crasa.

51 ἀναγωνίατος ἰσθεῖ 'securus esto', 'noli timere'.

58 προσεδρεύσαι Gf.-H.-Sm.: 'may here mean „persevere“, sc. in the collection of the tax; cf. P. Tebt. 61 (b) 375.' Potius de expectatione τοῦ προσκληθῆναι, cf. ll. 1 et 5; l. 26.

55 de λογία cf. Deißmann, Bibelstud. 139 sqq. et Wilcken, Gr. Ostr. I 268 sqq. Cf. P. Grenf. II 38, 15 sqq. (= Nr. 55).

ἴαν c. ind., cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.³ 219.

56 συμπίτω 'convenio aliquid', cf. P. Par. 49, 10 (= Nr. 29).

57 σύνπεσαι pro σύνπεσαι.

58 σχεδόν 'circa'.

59 διάλογος, quem expectare (προσεδρεύσαι) se dicit l. 1 sqq.

62 ἐπειμένου pro ἐπιμέλου; memorabilis constructio cum dativo casu, cf. P. Oxyrh. (IV) 744, 6 (= Nr. 58) ἐπιμελήθητι τῷ παιδίῳ et P. Oxyrh. (IV) 743, 43 (= Nr. 57) ἐπισκοπ(οῦ) τοῦς σοῦς πάντας(s).

48. EPISTULA PORTIDIS, TRIBUNI MILITUM, AD PATETEM, PACHRATEM, CETEROS.

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30). Reperta in Gebelên in vetusta Thebaide. P. Amh. II 39 asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. P. Grenf.

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski.

I 30 asservatur in Museo Britannico (nr. 626). A. 108 a. Chr. Litterae, quas cursivas vocamus. — Edd. primum: Papyrus Amherst (= l. 1—10 et ea, quae in tergo leguntur sive l. 22 sq.) Grenfell-Hunt, The Amherst pap. II nr. 39 (cum imagine phototypica), Papyrus Grenfell I 30 (= l. 11—21) iam antea Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 30. Papyrus Grenfell I 30 esse posteriorem partem Papyri Amherst II 39 Grenfell postea vidit. Utramque partem coniunctam edidit Seymour de Ricci Arch. f. P. 2, 517. Cf. de hac papyro Wilcken, Arch. f. P. 2, 123.

P. Amh.
II 39

Πόρτεις ἡ[γ]εμῶν τῶν ἐν προχειρισ-
 μῶι καὶ οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι
 Πατήτι [καὶ] Παχράτη καὶ τοῖς ἄλλοις
 [στ]ρ[α]τιῶται[ς] πᾶσι χαίρειν καὶ ἐρω-
 μῆναι δι[ὰ] κα[ν]τὸς εὐημερεῖν, ὕγιαλο-
 μιν δὲ κα[ν]τὸς μεταλαβόντες τοὺς συν-
 τεταλεσμέν[ο]υς πρὸς τοὺς τρεῖς Ἑρμοῦ-
 [θ]ίτας ἀγῶνας μεγάλως ἐχάρημεν.
 [ἐ]πι οὖν προχειρισάμεν προστάτην
 [. . . .]τιστ[ε]. . . . .] Νεχθηράτιος Βεμμερῶν
 δια[. . . . .]
 στρατιωτῶ[ν], οἱ ἀποδώσουσιν ὑμῖν ταύτην

10

P. Grenf.
I 30

7 τρεῖς vel μετρεῖς Gf.-H., σεβεις Wilck. Arch. f. P. 2, 123
 11 an nonnulla inter l. 10 et l. 11 interciderunt? 12 ἀπο-
 δέσουσιν suppl. Witk. cll. e. g. P. Passal. 2 sq. = Nr. 25 (potest

1 Portis, 'captain of a cho-
 sen band of youths' Gf.-H.

προχειρισμός, vox, quae
 lexicis deest; cf. l. 9 προχειρίζω
 et notam ad vocem φιλοβασι-
 λισταί (l. 23).

4 ἐρωμῆναι pro -μῆνοις
 (Wilck. p. litt. et Witk.) potius
 quam pro -μῆνας (Gf.-H.).

5 εὐημερεῖω 'bene me habeo,
 bene valeo' Soph. El. 643,
 Aristot. (saepe de animalibus).

Cf. εὐημερία P. Par. 30, 29
 (= Leid. D.).

6 μεταλαμβάνω 'resciso,
 accipio, comperio' c. acc. P.
 Taurin. I p. 2, 2 et p. 6, 34
 (cf. Peyron p. 91), Aristaeas 11
 et 317 (cf. Wendlandi index),
 Maccab. II, III passim.

8 ἀγῶνας, cf. notam ad l. 23.

9 προχειρισάμεν pro προ-
 χειρίζαμεν. — προχειρίζω
 'eligo, designo'. Att. -ομαι.
 Cf. l. 1 τῶν ἐν προχειρισμῶι.

τὴν ἐπιστο[λὴν ἀνακλέο]ντες· οἷς καὶ ἐν-
 τετάλμεθ[α] ἀσπάσασθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν
 φιλοφρόνως καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν 15
 σημεῖναι. εἰ[ν] οἷς ἂν οὖν ὑμῶν προσδέωνται,
 ἀντιλαμβανόμενοι καὶ ὑμῖν δὲ γράφοντας,
 ὑπερ ὧν αἰρε[ῖς]θε, ὡς πᾶν π[ρ]οθυμότερον τειλω-
 [θ]ησόμενον, ἐπιμελό[μενο]ι δὲ καὶ ἐαυτῶν,
 ἔν' ὄντιν ἔστε, 20
 ἔρωσθε. (ἔτους) ἰδ' [το]ῦ καὶ ἰα' καῖνι ἰε'.

In tergo:

[. . .] . . . τᾶ[ ] Παιτήτι καὶ Π[α]χράτη 2
 φιλοβασιλισταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις στρατιώ[ταις]. P. Amb. II 29

poni etiam perfectum vel praesens), κομοδοσι Gerhard, cuius sunt reliqua in ll. 12 et 13 supplementa (κατότην in hac formula addi non solet) 16 σημεῖναι Grenf., σεμῖναι de Ricci errore? | εἰ[ν] οἷς Witk. cll. P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52) (ἐν οἷς ἴαν προσδέησθε μου), εἰ[ν] οἷς Gf.-H. 18 αἰρε[ῖς]θε suppl. Gerhard | τειλω[θ]ησόμενον Kenyon (p. litt.) et Wilck. (p. litt.), perperam μειλω[θ]ησόμενον Grenf.

15 sq. ἐκρίναμεν σημεῖναι sc. τὸ ἀπό, cf. P. Berol. 1009, 8 (= Nr. 51). — De ἐκρίνα 'constitui' cf. notam ad P. Tebt. 55, 4 (= Nr. 44).

17 ὑμῖν pro ἡμῖν.

γράφοντας pro -τες.

23 φιλοβασιλισταῖς nobis ex P. Par. 15, 1, 4 (aet. Energ. II.) noti sunt. Opinione Gf.-H. est titulus militaris aulicus, honoris causa conferri solitus; philobasilistas iidem viri docti nexu aliquo cum persona regis vel reginae coniunctos fuisse, digni-

tate tamen τοῖς σωματοφύλαξι cessisse suspicantur. Lumbrosium (Recherches p. 106 et 227 sqq.) secuti Ziebarth (Griech. Vereinswesen 62) et Wilcken (l. l.) βασ. sodalicium aliquod militare fuisse opinantur. Dittenberger (Or. Gr. iss. 130, 9, ubi v. plura) eos sodalitatem cultorum regis et reginae domus esse putat. φιλοβ. sunt tum fortasse fautores sodalitatis (cf. τεχνικαὶ et φιλοτεχνικαὶ et Ziebarth, B. ph. W. 1904, 1190 sq.).

49. EPISTULA MENONIS(?) AD FRATREM
HERMOCRATEM.

P. Grenf. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 689).
Reperta in Thebaide. Saec. II. a. Chr. — Ed. Grenfell, Alex.
erot. fr. nr. 48. www.libtool.com.cn

Μ]ένων Ἐρμοκράτει ταίδελφῶι χαίρειν.

εἰ] ἔρρωσαι, ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ (καὶ)

Ἀ]φροδισία καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ παιδίσκη καὶ ἡ
θ]υγάτηρ αὐτῆς. Ἐγραψας ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ [ἡγορα-

8 κ]ῆναι ἡμῖν τὴν ἔκκον καὶ παρ' Ἰουδαίου
. . .]σθαι αὐτήν, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοοῦμ(εν).

α]ὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μ[η-
δ]ὲ ἔκκον μηδὲ τὴν πορείαν αὐτῆς ἐκ[ι-
δ]ε]δωκότος ἐγράψαμέν σοι, ὅπως οὖν εἰδῆ[ις.

10

ἔρρω[σο.

καλῶς οὖν ποιήσεις ἀγοράσας ἐμοὶ τε πορφ[ύρας
σ]τατήρας δύο καὶ Ἀφροδισίαι δύο.

In tergo:

Ἐρμοκράτει.

4 Ἐγραψας (pro Ἐγραψα Grenfellii) coniecerunt Wessely
(W. f. kl. Ph. 1896, 1140) et Wilam. (Grenf.-H., New class. fr.
216), in pap. exstare vidit Wilck. (p. litt.), qui praeterea primus
ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ eruit et supplavit 4—5 [ἡγορα]κ]ῆναι Hunt
(Grenf.-H., New class. fr. 216) 6 ἄγ]σθαι? Witk.; ἔγ]σθαι
Hunt ib., ἔστα]σθαι Wessely (l. l.) | ἀγνοοῦμ(εν) Wilck. (p. litt.)
pro eo, quod falso legerat Grenf. ἀγνοοῦλο[ς.

8 Ἀφροδισία vix est Meno-
nis uxor, cf. l. 11 sq.; potius
uxor Hermocratis aut utrius-
que soror.

ἡ παιδίσκη 'serva'. Cf. Wil-
cken, Gr. Ostr. I 686.

8 καὶ pro καί.

8 πορεία an 'syngraphus
itineris'? Cf. P. Par. 51, 46 ἐκ-
πορεύομαι κτλ. — ἔδωκέ μοι
τὴν ὁδόν.

ἐκιδίδωμι 'trado' (e. g. τὴν
ἐντευξίν, τὴν ἐπιστολήν).

50. FRAGMENTUM EPISTULAE MATRIS AD FILIUM.

P. Lond. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 43). Locus, quo reperta sit, Kenyoni ignotus. (Pap. haec comparata est a Museo a. 1835 a successoribus legati Salt.). Saec. II. a. Chr., ut ex litterarum formis Kenyon conicit. Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 43.

Epistula potius est matris ad filium quam uxoris ad maritum.

(initium deest)

κυνθανομένη μανθά-
 νειν σε Αιγύπτια
 γράμματα συνεχάρην σοι
 και έμαντῆι, ὅτι
 νῦν γε παραγεγόμενος
 εἰς τὴν πόλιν διδάξεις
 παρὰ Φαλου . . ἦτι <λατροκλύστη> τὰ
 παιδάρια και ἔξεις
 ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας.

(cetera desunt.)

7 *λατροκλύστη* Wilck. (p. litt.) pro eo, quod antea (G. g. A. 1894 p. 725) legerat *λατροκαύστη* (*λατροκλήστη* Keny.).

<p>7 διδάξεις παρὰ Φαλου . . ἦτι designatur ludus, in quo filius docebit; cf. ὁρῶ — διδύμας ἐν τῷ διδασκαλίῳ Τοῦθ[τος] P. Par. 51, 10 (a. 160 a. Chr.). Vix recte alii liberos Phalu . .</p>	<p>etis educaturum eum suspicantur (cf. l. 9 εἰς τὸ γῆρας). Φαλου . . ἦτι cf. Φαλοῦς (gen. — ὀστος) P. Tebt. 81, 20, Σουλῶτος τοῦ Φαλοῦτος P. Fl. P. I 21, 16.</p>
---	---

51. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM.

P. Berol. 1009. Asservatur in museo regio Berolinensi (nr. inv. 9745). Quo loco reperta sit, ignoratur. Saec. II. a. Chr. Scriptura, quam hodie cursivam vocamus. — Ed. Schubart

in libro Aegypt. Urkunden aus d. Kgl. Museen zu Berl. III, nr. 1009. Nonnullos locos supplevit Gerhard in Arch. f. P. 2, 389 sq.

.....] τῷ ἀδελφῷ χαίρειν καὶ ἐροῦσθαι.
 εἰ ὄγλαινεῖς, κατὸς δ' ὄγλαινον. Μ[...]ος <ὁ> ἀνα-
 κλέ[ω] www.libtool.com.cn
 πρὸς σὲ ἀσπάζεται] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως, τὸ δ'
 αὐτὸ
 καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρ]ίνα ποιῆσαι. περὶ μὲν [ο]ῦν
 τῶν ἄλλων
 οὐ σοι γέγραφα, Μ... ο]ς γὰρ σοι σημα[ν]εῖ ἐκαστα.
 οὐ οὔν -

caetera desunt.

Si l. 2 ante κατὸς voces εἰ δ' ἔχοι supplementur, tum l. 3 post πρὸς εἰ et l. 4 ante καὶ nescio quae verba (l. 4 τοῦτο?), l. 5 ante οὐ vox γραμμάτων intercederunt.

2 [εἰ ὄγλαινεῖς, κατὸς δ' ἔχοι, κατὸς δ' ὄγλαινον Gerhard (l. l.) | Μ[...]ος <ὁ> Witk. 3 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 14 (= P. Grenf. I 30, 14) (= Nr. 48) ἀσπάζεσθαι ἑμὲ παρ' ἡμῶν φιλοφρόνως; Gerhard suppl.: Μ[...]ος ἀνακλέ[ο]ν | [τος ἐπιτελεῖσθαι αὐτῷ ἀσπάζεσθαι] σε 4 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 15 (= Nr. 48) καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημεῖναι; Gerhard in lacuna suppl. ἐπέλεσε 5 suppl. Witk.; Μόσχο]ς vel αὐτῷ]ς Witk.; Gerhard suppl.: [οὐκ ἀνάγκη κλεῖω (γράφειν vel sim.), ...]ς 6 [μὴ ἀμελήσεις κτλ. Gerhard. Idem iam P. Grenf. I 30 (= P. Amh. II 39 = Nr. 48) in comparationem vocavit.

E. EPISTULAE I. SAECULI.

52. EPISTULA POSIDONII AD SACERDOTES TEBTYNIENSES.

P. Tebtynis 59. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 99 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 59.

Ποσειδώνιος τοῖς ἐν Τεβτύνει
ἰερῶσι χαίρειν καὶ ἐρῶσθαι, ὑγλαῖνον
δὲ καὶ αὐτός. κατανήσαντος γὰρ
εἰς τὴν πόλιν Σοκονώφωος
καὶ Ῥιπείως τῶν ἐξ ὑμῶν
καὶ ὑποδεικνυ^{όντ}ων, ἣν ἔχετε
πρὸς ἡμᾶς ἄνωθεν πατρικὴν
φιλλαν, ἐν οἷς ἐὰν προσδέσθῃ

5

1 Posidonius magistratus aliquis superioris ordinis fuisse videtur (Gf.-H.-Sm.).

Τεβτύνις est forma nominis aetate Lagidarum usitata; aetate Romana crebrior fit forma Τεπτύνις (Gf.-H.-Sm.).

3 κατανῆσθαι 'venio', εἰς τόπον τινα (occurrit et πρὸς, ἐπὶ c. acc.) (Polyb., Diod., alii).

5 οἱ ἐξ ὑμῶν 'viri vestri collegii' (Gf.-H.-Sm.).

6 ὑποδεικνύω, cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

7 et 10 ἄνωθεν 'iam dudum, antiquitus'. Cf. P. Taur. 5, 16 τὰ ἐκάνωθεν ὑπὸ τῶν — βασιλέων προσηταγμένα.

8 οἷς ἐὰν = οἷς ἄν. — ἐὰν loco ἄν occurrit apud LXX et in papyris iam 2. saec. a. Chr. Cf. Moulton, Class. Rev. 15 (1901), Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 64 et 221. De ἐὰν pro ἄν in enuntiatis relativis cf. Deißmann, Neue Bibelstud. 30—33.

10

μου, ἐπιτάσσοντές μοι προθυ-
 μότερον διὰ τὸ ἀνωθεν φοβείσθαι
 καὶ σέβασθαι τὸ ἱερόν,
 ἔρωσθ(ε). (ἔτους) 15' φαῶφι θ'.

In tergo:

παρά τοῖς ἐν Τε<κ>τύναι ἱερῶσι.
 Ποσειδά(ν)λου

12 17', quod pro 15' legi possit, aliam ob causam (Gf.-H.-Sm. p. 172) non est verisimile.

9 coniunge: ἐπιτάσσοντες — lissimum erat templum Soc-
 ἱερῶσθε. nebtuneos (Gf.-H.-Sm.).

11 τὸ ἱερόν. Tebtyni nobi-

53. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM (?).

P. Leid. K. (= nr. cat. 402). Asservatur Lugduni Bata-
 vorum in museo antiquario publico. Reperta Memphi. Circa
 a. 99 a. Chr. — Ed. Leemans, Pap. gr. I, p. 52, at cum ple-
 raque falso legit, tum multa non enodavit, quae enodari
 possunt (Wilck. p. litt.). Cum meliorem textum mihi com-
 parare non potuissem, Leemansii textum recipere coactus sum.

Petesis fuit archentaphiastes boum sacrorum Osorapidis
 et Osoromnevidis in Anubieo prope Memphin.

Ad Petesidem illum papyri Bat. G, H, J spectant.

Numerus punctorum in hac papyro numerum litterarum
 non designat.

Ἄν . . . . . Πετεήσιος τοῦ
 [Χενούφιος . . . . . ἀρχενταφ]ιαστοῦ τοῦ Ὀσοράκιος
 . . . . . ξ]ωνι τ[ῶι] ἀδελφῶι πολλὰ χαίρειν.
 . . . . . ἐν τῇ πόλει Ἀρρετιῆ' . . . (?)
 5 αὐτοῦς . . . . . νημα αὐτῶν

2 De entaphiastarum collegio cf. Deißmann, Bibelstud. 117.

μένον ὑπόμνη(μα), μή ποτε
ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασ-
θῶμεν. ἐπηγγέλματα
τῶν ὑπομνη(ματο)γρ(άφω)ν ἀργυ(ρίου) (δραχμᾶς) ἑβ'

80

in margine superiore partis anticae additur:

καὶ οὐκ οὐκ συννεχώρηκεν,
ὅστ' ἂν σὺν τοῖς θεοῖς κατασ-
τοχήσαμεν αὐτοῦ. τὰ πύλλοιπα
ὀπίσω.

85

85 sq. = vocis καταστοχήσαμεν correctum.

81 χειμάξω pass. apud Atticos est 'urgeor, premor, ve-
xor'.

82 ἐπηγγέλματα lapsu pro-
-μεθα.

83 ὑπομνηματογράφος vide-
tur esse libellorum (ὑπομνή-
ματα) custos, magistratus in-
ferioris classis (Strack, Arch.
f. P. 2, 556 sq.).

84 οὐκ οὐκ Gf.-H.-Sm. pro
οὐκ lapsu exaratum esse sus-
picantur (id quod Crönert
W. f. kl. Ph. 1903, 460 probat).
At οὐκ οὐκ retineri potest, si
συννεχώρηκεν impersonaliter
usurpatum esse accipimus, i. e.
'contigit (nobis)', sicut apud
Xen. συγχωρεῖ est 'fieri potest,
ut'; cf. συμβαίνει 'contingit,
evenit', 'licet' Xen. Hell. 6, 2,
28 συνέβαινε γὰρ τοῖς μὲν πρώ-
τοις — καθ' ἡσυχίαν ἀπαντα
ποιεῖν et notam ad γίνεσθαι
P. Par. 49, 29 (= Nr. 29).

85 καταστοχήσαμεν pro κα-
ταστοχήσαμεν (vel pro indic).
καταστοχῆσαι τινός oppos. ἀστο-
χῆσαι τινός, cf. P. Par. 85, 27
ἀστοχῆσαντος τοῦ καλῶς ἔχον-
τος (a. 163 a. Chr.). (Gf.-H.-
Sm. pro καταστοχάσαμεν scrip-
tum esse opinantur, a κατα-
στοχάζομαι [Pol., Diod., Athen.]
'ictu rem destinatam ferio',
quod vix credo.) Aliter Crönert
(l. l.): 'Das Wort καταστ. =
κατηστοχήσαμεν, dies aber ist
ein verstärktes ἡστοχῆσαμεν,
über dessen Bedeutung ὁ γὰρ
ἀλέκτωρ ἡστοχῆσάς μου 'ist mir
entlaufen' P. Oxy. II 219, 21
(frühere Kaiserzeit)'. Idem
vertit: 'so daß wir mit der
Götter Beistand ihm (nämlich
dem Gegner) entkommen sind'.
At tum desideratur vox, quae
adversarium designet.

87 ὀπίσω 'in parte aversa
(papyri)'. Cf. P. Tebt. 178 τὰ
λοιπὰ ὀπίσω; P. redituum (Rev.
laws) 41, 13 ἔξω δρα.

In parte postica:

- γέγραπται ὁ μερισμὸς
 τῶν Μ᾽ς' καὶ δέδωκαν
 40 τῷ Μέλανι καὶ ἐπιβέβη(καν)
 ἡμῖν (κυροῦ) οἱ β', ἐν οἷς
 εἰσιν οἱ διὰ τοῦ νομοῦ
 κω(μο)γγρ(αμματεις). τῆι οὖν κς' ἐν<ε>τευχαν
 οἱ ιγ' κωμογγρ(αμματεις) οἱ κατακλυ-
 45 σαντες ἐν τῷ μεγεῖρ τῷ
 διοικη(τῆι) καὶ παρεπιγέγγρ(αφεν)
 ἀπολύσαι αὐτοὺς {{η}},
 τοὺς δὲ λοιποὺς κω(μο)γγρ(αμματεις)
 πρᾶξαι τὰς Μ᾽Ε'.
 50 γράψας, ὅπως εἰδήεις, καὶ σὺ

40 ἐπιβέβη(καν) Witk. cll. 39 δέδωκαν et 43 ἐν<ε>τευχαν, idem Crönert (W. f. kl. Ph. 1906, 460), Gf.-H.-Sm. ἐπιβέβη(κασι) 43 ἐν<ε>τευχαν pap., in ἐν<ε>τευχαν corrigendum putat Crönert (l. l.) 44 posterius et in ras.

38 μερισμὸς 'divisio', quam vocem, hucusque tantummodo ex papyris aetatis Romanae notam (Wilcken, Gr. Ostr. I. 256 sq.), nunc et in papyris Ptolemaeorum deprehendimus. Designat divisionem summae universae alicuius reditus inter singulos publicanos.

39 Μ᾽ς' = 16 000 artabae (Gf.-H.-Sm. lapsu: 1600 art.).

40 ἐπιβαίνω 'assignor'. Gf.-H.-Sm. ἐπιβέβη fortasse pro ἐπιβέβλη(καν) exaratum esse suspicantur.

41 οἱ β' = 73 1/2.

41 sq. ἐν οἷς εἰσιν 'in quo numero comprehenduntur'.

43 ἐν<ε>τευχάνω τιμί 'adeo per libellum, libellum offero'. Cf. notam ad P. Par. 48, 22 (= Nr. 40).

46 παρεπιγράφω 'in margine (libelli supplicis) adscribo', i. e. 'praecipio, iubeo'. P. Par. 38, 9 κρὸς] ἦν (sc. ἀναφορῶν) παρεπιγράφ[ότος σου] ὅτως, [ἄσως (de hypodieceta).

49 Μ᾽Ε' = 15 000 artabae. Onere vectigalis 1000 artabae colligendi a se suscepto tredecim illi vici scribae liberati sunt.

ἀναγωνίατος ἰσθεῖ.
 πάλιν προσεντέλλο-
 μαί σοι προσεδρεύσαι
 καὶ προσπαρηκαλίσει Νίωνα
 περὶ τῆς λογι<τ>ας. ἔάν
 δαί σε συνπεσὶν τῷ
 Ἀνικῆται, σύνπεσαι.

55

σὺν τοῖς θεοῖς σχεδὸν
 ἴσται ὁ διάλογος ἕως
 τῆς λ' τοῦ παχῶν.

60

ἔρρωσο. (ἔτους) ε' παχ(ῶν) κς'.
 ἐπιμέμενον τοῖς
 ἐν οἴκῳ.

51 *εσ vocis ισθεῖ sup. ε . . . crasa.*

51 ἀναγωνίατος ἰσθεῖ 'securus esto', 'noli timere'.

53 προσεδρεύσαι Gf.-H.-Sm.: 'may here mean „persevere“, sc. in the collection of the tax; cf. P. Tebt. 61 (b) 375.' Potius de expectatione τοῦ προσκλήθηναι, cf. ll. 1 et 5; l. 26.

55 de λογία cf. Deißmann, Bibelstud. 139 sqq. et Wilcken, Gr. Ostr. I 253 sqq. Cf. P. Grenf. II 38, 15 sqq. (= Nr. 55).

ἔάν c. ind., cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 219.

56 συμπίτω 'convenio alqm.', cf. P. Par. 49, 10 (= Nr. 29).

57 σύνπεσαι pro σύνπεσε.

58 σχεδὸν 'circa'.

59 διάλογος, quem expectare (προσεδρεύσειν) se dicit l. 1 sqq.

62 ἐπιμέμενον pro ἐπιμέλου; memorabilis constructio cum dativo casu, cf. P. Oxyrh. (IV) 744, 6 (= Nr. 58) ἐπιμελήθητι τῷ παιδίῳ et P. Oxyrh. (IV) 743, 43 (= Nr. 57) ἐπισκοπ(εῖ) τοῦς σοῦς πάντας(s).

48. EPISTULA PORTIDIS, TRIBUNI MILITUM, AD PATETEM, PACHRATEM, CETEROS.

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30). Reperta in Gebelên in vetusta Thebaide. P. Amh. II 39 asservatur in Diddlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. P. Grenf.

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski.

I 30 asservatur in Museo Britannico (nr. 626). A. 103 a. Chr. Litterae, quas cursivas vocamus. — Edd. primum: Papyrus Amherst (= l. 1—10 et ea, quae in tergo leguntur sive l. 22 sq.) Grenfell-Hunt, The Amherst pap. II nr. 39 (cum imagine phototypica), Papyrus Grenfell I 30 (= l. 11—21) iam antea Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 30. Papyrus Grenfell I 30 esse posteriorem partem Papyri Amherst II 39 Grenfell postea vidit. Utramque partem coniunctam edidit Seymour de Ricci Arch. f. P. 2, 517. Cf. de hac papyro Wilcken, Arch. f. P. 2, 123.

P. Amh.
II 39

Πόρτις ἡ[γ]εμῶν τῶν ἐν προχειρισ-
 μῶι καὶ οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι
 Πατήτι [καὶ] Παχράτη καὶ τοῖς ἄλλοις
 [στ]ρ[α]τιῶται[ς] πᾶσι χαιρεῖν καὶ ἐρω-
 μέναι δι[ὰ] π[α]ντὸς εὐημερεῖν, ὑγιαίνο-
 μεν δὲ κα[ὶ] οὐκ μεταλαβόντες τοὺς συν-
 τελεσμέν[ο]υς πρὸς τοὺς ἑβδαίμους Ἑρμων-
 [θ]ίτας ἀγῶνας μεγάλως ἐχάρημεν.

5

[ἐ]πει οὖν προχειρισάμεν προστάτην
 [. . . .]τιστ[. . . .] Νεχθηράτιος Βεμῆρων
 δια[. . . . .]
 στρατιωτῶν, οἱ ἀποδώσουσιν ὑμῖν ταύτην

10

P. Grenf.
I 30

7 ἑβδαίμους vel ἑβδαίμους Gf.-H., ἑβδαίμους Wilck. Arch. f. P. 2, 123
 11 an nonnulla inter l. 10 et l. 11 interciderunt? 12 ἀπο-
 δώσουσιν suppl. Witk. coll. e. g. P. Passal. 2 sq. = Nr. 25 (potest

1 Portis, 'captain of a cho-
 sen band of youths' Gf.-H.

προχειρισμός, vox, quae
 lexicis deest; cf. l. 9 προχειρίζω
 et notam ad vocem φιλοβασι-
 λισταί (l. 28).

4 ἐρωμέναι pro -μέναι
 (Wilck. p. litt. et Witk.) potius
 quam pro -μένως (Gf.-H.).

5 εὐημερεῖν 'bene me habeo,
 bene valeo' Soph. El. 643,
 Aristot. (saepe de animalibus).

Cf. εὐημερία P. Par. 30, 29
 (= Leid. D.).

6 μεταλαμβάνω 'rescisco,
 accipio, comperio' c. acc. P.
 Taurin. I p. 2, 2 et p. 6, 34
 (cf. Peyron p. 91), Aristaeas 11
 et 317 (cf. Wendlandi index),
 Maccab. II, III passim.

8 ἀγῶνας, cf. notam ad l. 28.

9 προχειρισάμεν pro προ-
 χειρίζαμεν. — προχειρίζω
 'eligo, designo'. Att. -ομαι.
 Cf. l. 1 τῶν ἐν προχειρισμῶι.

τὴν ἐπιστο[λὴν ἀνακλέο]ντες· οἷς καὶ ἐν-
 τετάλμεθ[α] ἀσπάσασθαι ὑμᾶς κατ' ἡμῶν
 φιλοφρόνως καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν 15
 σημήναι. ἐ[ν] οἷς ἂν οὖν ὑμῶν προσδέωνται,
 ἀντιλαμβανόμενοι καὶ ὑμῖν, δὲ γράφοντας,
 ὑπὲρ ὧν αἰρε[ῖς]θε, ὡς πᾶν π[ρ]οθυμότερον τελω-
 [θ]ῆσομενον, ἐπιμελό[μενο]ι δὲ καὶ ἐαυτῶν,
 ἴν' ὑγιαίνητε, 20
 ἔρωσθε. (ἔτους) ἰδ' [το]ῦ καὶ ἰα' καῖνι ἰε'.

In tergo:

[. . .] . . . τᾶ[ ] Παιήτι καὶ Π[α]χράτη P. Amh.
 φιλοβασιλισταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις στρατιώ[ταις]. II 89

poni etiam perfectum vel praesens), κομοδοι Gerhard, cuius sunt reliqua in ll. 12 et 13 supplementa (καύτην in hac formula addi non solet) 16 σημήναι Grenf., σμηναί de Ricci errore? | ἐ[ν] οἷς Witk. cll. P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52) (ἐν οἷς ἐάν προσδέσθαι μου), ἐ[φ'] οἷς Gf.-H. 18 αἰρε[ῖς]θε suppl. Gerhard | τελω[θ]ῆσομενον Kenyon (p. litt.) et Wilck. (p. litt.), perperam μελω[θ]ῆσομενον Grenf.

15 sq. ἐκρίναμεν σημήναι sc. τὸ ἀπό, cf. P. Berol. 1009, 8 (= Nr. 51). — De ἔκριναι 'constitui' cf. notam ad P. Tebt. 55, 4 (= Nr. 44).

17 ὑμῖν pro ἡμῖν.

γράφοντας pro -τες.

28 φιλοβασιλισταῖς nobis ex P. Par. 15, 1, 4 (aet. Energ. II.) noti sunt. Opinione Gf.-H. est titulus militaris aulicus, honoris causa conferri solitus; philobasiliastae idem viri docti nexu aliquo cum persona regis vel reginae coniunctos fuisse, digni-

tate tamen τοῖς σωματοφύλαξιν cessisse suspicantur. Lumbrosium (Recherches p. 106 et 227 sqq.) secuti Ziebarth (Griech. Vereinswesen 62) et Wilcken (l. l.) βασ. sodalicium aliquod militare fuisse opinantur. Dittenberger (Or. Gr. iss. 130, 9, ubi v. plura) eos sodalitatem cultorum regis et reginae domus esse putat. φιλοβ. sunt tum fortasse fautores sodalitatis (cf. τεχνῖται et φιλοτεχνῖται et Ziebarth, B. ph. W. 1904, 1190 sq.).

49. EPISTULA MENONIS(?) AD FRATREM
HERMOCRATEM.

P. Grenf. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 639).
Reperta in Thebaide. Saec. II. a. Chr. — Ed. Grenfell, Alex.
erot. fr. nr. 43. www.libtool.com.cn

Μ]ένων Ἐρμοκράτῃ τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.
 εἰ] ἔρωσαι, ἐρωσάμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ (καὶ)
 Ἀ]φροδισία καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ παιδίσκη καὶ ἡ
 θυγάτηρ αὐτῆς. Ἐγραψας ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ [ἡγορα-
 5 κ]ῆναι ἡμῖν τὴν ἔκπον καὶ παρ' Ἰουδαίου
 . . .]σθαι αὐτήν, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνωοῦμ(εν).
 α]ὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μ[η-
 δ]ὲ ἔκπον μηδὲ τὴν πορσίαν αὐτῆς ἐπ[ι-
 δε]δωκότος ἔγραψαμέν σοι, ὅπως οὖν εἰδῆ[ις].
 10 ἔρω[ωσο].
 καλῶς οὖν ποιήσεις ἀγοράσας ἐμοὶ τὴν πορφ[ύρας
 σ]τατήρας δύο καὶ Ἀφροδισίας δύο.

In tergo:

Ἐρμοκράτῃ.

4 Ἐγραψας (pro Ἐγραψα Grenfellii) coniecerunt Wessely
 (W. f. kl. Ph. 1896, 1140) et Wilam. (Grenf.-H., New class. fr.
 216), in pap. exstare vidit Wilck. (p. litt.), qui praeterea primus
 ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ eruit et supplevit 4—5 [ἡγορα]κ]ῆναι Hunt
 (Grenf.-H., New class. fr. 216) 6 ἀγ[νο]σθαι? Witk.; ἔγ[νο]σθαι
 Hunt ib., ἔσ[τα]σθαι Wessely (l. l.) | ἀγνωοῦμ(εν) Wilck. (p. litt.)
 pro eo, quod falso legerat Grenf. ἀγνωοῦμ[ε]ς.

3 Ἀφροδισία vix est Meno-
 nis uxor, cf. l. 11 sq.; potius
 uxor Hermocratis aut utrius-
 que soror.

ἡ παιδίσκη 'serva'. Cf. Wil-
 cken, Gr. Ostr. I 686.

δ καὶ pro καί.

8 πορσία an 'syngraphus
 itineris'? Cf. P. Par. 51, 46 ἐκ-
 πορσίομαι κτλ. — ἰδανὲ μοι
 τὴν ὁδόν.

ἐπιδώσει 'trado' (e. g. τὴν
 ἔντευξιν, τὴν ἐπιστολήν).

50. FRAGMENTUM EPISTULAE MATRIS AD FILIUM.

P. Lond. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 43). Locus, quo reperta sit, Kenyon ignotus. (Pap. haec comparata est a Museo a. 1835 a successoribus legati Salt.). Saec. II. a. Chr., ut ex litterarum formis Kenyon conicit. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 48.

Epistula potius est matris ad filium quam uxoris ad maritum.

(initium deest)

κινθανομένη μανθά-
 νειν σε Διγύπτια
 γράμματα συνεχάρην σοι
 και ἐμαντήι, δι
 νῶγ γε παραγεγόμενος
 εις τὴν πόλιν διδάξεις
 παρὰ Φαλου . . ἦτι <λατροκλύστη> τὰ
 παιδάρια και ἔξεις
 ἐφόδιον εις τὸ γῆρας.

5

(cetera desunt.)

7 *λατροκλύστη* Wilck. (p. litt.) pro eo, quod antea (G. g. A. 1894 p. 725) legerat *λατροκαύστη* (*λατροκλήτη* Keny.).

<p>7 διδάξεις παρὰ Φαλου . . ἦτι designatur ludus, in quo filius docebit; cf. δρῶ — διδύμας ἐν τῷ διδασκαλίῳ Τοθη[τος] P. Par. 51, 10 (a. 160 a. Chr.). Vix recte alii liberos Phalu . .</p>	<p>etis educaturum eum sus- picantur (cf. l. 9 εις τὸ γῆ- ρας). Φαλου . . ἦτι cf. Φαλοῦς (gen. — οὔτος) P. Tebt. 81, 20, Συλάτος τοῦ Φαλοῦτος P. Fl. P. I 21, 16.</p>
---	--

51. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM.

P. Berol. 1009. Asservatur in museo regio Berolinensi (nr. inv. 9745). Quo loco reperta sit, ignoratur. Saec. II. a. Chr. Scriptura, quam hodie cursivam vocamus. — Ed. Schubart

in libro Aegypt. Urkunden aus d. Kgl. Museen zu Berl. III, nr. 1009. Nonnullos locos supplavit Gerhard in Arch. f. P. 2, 389 sq.

.....] τῷ ἀδελφῷ χαίρειν καὶ ἐροῦσθαι.
 εἰ ὄγλαινεῖς, κατὸς δ' ὄγλαινον. Μ[...]ος ἐὸ ἀνα-
 κλῆ[ο]ν www.libtool.com.cn
 πρὸς σὲ ἀσπάζεται] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως, τὸ δ'
 αὐτὸ
 καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρ]ινα ποιῆσαι. περὶ μὲν [ο]ῦν
 τῶν ἄλλων
 εἰ οὐ σοὶ γέγραφα, Μ... ο]ς γὰρ σοὶ σημα[ν]εῖ ἐκαστα.
 σὸ οὐγ -

cetera desunt.

Si l. 2 ante κατὸς voces εὸ ἂν ἔχοι supplentur, tum l. 3 post πρὸς εἰ et l. 4 ante καὶ nescio quae verba (l. 4 τοῦτο?), l. 5 ante οὐ vox πραγμάτων interociderunt.

2 [εἰ ὄγλαινεῖς, κατὸς ἂν ἔχοι, κατὸς δ' ὄγλαινον Gerhard (l. l.) | Μ[όσχ]ος ἐὸ Witk. 3 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 14 (= P. Grenf. I 30, 14) (= Nr. 48) ἀσπάζεσθαι ἑμὲ παρ' ἡμῶν φιλοφρόνως; Gerhard suppl.: Μ[...]ος ἀνακλῆ[ο]ν [τος ἐντεταλέμην αὐτῷ ἀσπάζεσθαι] σε 4 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 15 (= Nr. 48) καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρ]ιναμὲν σημεῖναι; Gerhard in lacuna suppl. ἐκρίνεα 5 suppl. Witk.; Μόσχο]ς vel αὐτῷ]ς Witk.; Gerhard suppl.: [οὐκ ἀνάγκη κλισίω (γράφειν vel sim.), ...]ς 6 [μὴ ἀμαλῆσις κτλ. Gerhard. Idem iam P. Grenf. I 30 (= P. Amh. II 39 = Nr. 48) in comparationem vocavit.

E. EPISTULAE I. SAECULI.

52. EPISTULA POSIDONII AD SACERDOTES TEBTYNIENSES.

P. Tebtynis 59. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 99 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 59.

Ποσειδώνιος τοῖς ἐν Τεβτύνει
 ἱερεῦσι χαίρειν καὶ ἐρρωσθαι, ὑγίαινον
 δὲ καὶ αὐτός. κατανήσαντος γὰρ
 εἰς τὴν πόλιν Σοκονάφειως
 καὶ Ὀμισως τῶν ἐξ ὑμῶν
 καὶ ὑποδεικνυ<όντ>ων, ἣν ἔχετε
 πρὸς ἡμᾶς ἄνωθεν πατρικὴν
 φιλλαν, ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθῆ

5

1 Posidonius magistratus aliquis superioris ordinis fuisse videtur (Gf.-H.-Sm.).

Τεβτύνις est forma nominis aetate Lagidarum usitata; aetate Romana crebrior fit forma Τεπτύνις (Gf.-H.-Sm.).

3 κατανῆσθαι 'venio', εἰς τόπον τινα (occurrit et πρὸς, ἐπὶ c. acc.) (Polyb., Diod., alii).

5 οἱ ἐξ ὑμῶν 'viri vestri collegii' (Gf.-H.-Sm.).

6 ὑποδεικνύω, cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

7 et 10 ἄνωθεν 'iam dudum, antiquitus'. Cf. P. Taur. 5, 16 τὰ ἐπάνωθεν ὑπὸ τῶν — βασιλέων προσηταγμένα.

8 οἷς ἐὰν — οἷς ἄν. — ἐὰν loco ἄν occurrit apud LXX et in papyris iam 2. saec. a. Chr. Cf. Moulton, Class. Rev. 15 (1901), Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 64 et 221. De ἐὰν pro ἄν in enuntiatis relativis cf. Deißmann, Neue Bibelstud. 30—33.

10

μου, ἐπιτάσσοντές μοι προθυ-
 μότερον διὰ τὸ ἀνωθεν φοβείσθαι
 καὶ σέβεισθαι τὸ ἱερόν,
 ἔρωσθε(ς). (ἔτους) ις' φαῶφι θ'.

In tergo:
 www.libtool.com.cn
 παρὰ τοῖς ἐν Τε<κ>τύνι ἱερῶσι.
 Ποσειδων(ίου)

12 ιγ', quod pro ις' legi possit, aliam ob causam (Gf.-H.-Sm. p. 172) non est verisimile.

9 coniunge: ἐπιτάσσοντες — liissimum erat templum Soc-
 ἱερῶσθε. nebtuncos (Gf.-H.-Sm.).
 11 τὸ ἱερόν. Tebtyni nobi-

53. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM (?).

P. Leid. K. (= nr. cat. 402). Asservatur Lugduni Bata-
 vorum in museo antiquario publico. Reperta Memphi. Circa
 a. 99 a. Chr. — Ed. Leemans, Pap. gr. I, p. 52, at cum ple-
 raque falso legit, tum multa non enodavit, quae enodari
 possunt (Wilck. p. litt.). Cum meliorem textum mihi com-
 parare non potuissem, Leemansii textum recipere coactus sum.

Petesis fuit archentaphiastes boum sacrorum Osorapidis
 et Osoromnevidis in Anubieo prope Memphin.

Ad Petesidem illum papyri Bat. G, H, J spectant.

Numerus punctorum in hac papyro numerum litterarum
 non designat.

Ἄν . . . . . Πιτήσιος τοῦ
 [Χεινούφιος . . . . . ἀρχενταφ]ιαστοῦ τοῦ Ὀσοράκιος
 . . . . . ἔωνι τ[ῶ]ι ἀδελφῶι πολλὰ χαίρειν.
 . . . . . ἐν τῆι πόλει Ἀρρετιῆς . . (?)
 δ αὐτοῦς . . . . . νημα αὐτῶν

2 De entaphiastarum collegio cf. Deißmann, Bibelstud. 117.

.....
 ..... εν ..... αὐτοῦ (nota anni) . . . νο . . . . .
 30 ..... ἦσαντος . . . . .
 ..... βασις εἰς <αὐ>τὴν *[[οἰκίαν μου]]* του . . . . .
 cetera desunt.

81 primo scriptum fuit εἰς τὴν οἰκίαν μου, tum vocibus οἰκίαν μου deletis is, qui scribebat, ante τὴν addidit αὐ.

54. EPISTULA PETOSUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ET ALIQUOT AMICOS.

P. Grenf. II 36. Asservatur in Museo Britannico (nr. 680).
 Reperta in Thebaide. A. 96 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt,
 New class. fragm. nr. 36.

Πετοσοῦχος Πανβεχούνιος Πετσαρσεμθεῖ
 καὶ Παγάνει Πανβεχούνιος καὶ
 Παθήμει, κατὰ καὶ Πετσαρσεμθεῖ
 Ἀρσενούφ[ι]ος καὶ Πετσαρσεμθεῖ
 6 Φεννήσι[ο]ς καὶ Ὁρωι Πατήτος χαίρειν
 καὶ ἐρρωσθαι· ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτὸς
 καὶ Ἑσθλύτις καὶ Πατοῦς καὶ Ἀλμύνης
 καὶ Φίβις καὶ Φενοσίρις καὶ Φάφρις

7 Ἑσθλύτις Gf.-H., idem aut Ἑσθλύτις pap. insp. Wilck.
 (p. litt.).

1 Petearsemtheus et Paganis Petosuchi fratres sunt, quamvis vox τοῖς ἀδελφοῖς desit. Nomini Πετοσοῦχος nomen patris contra morem additur (l. 1), sine dubio eam ob causam, quod plures Petosuchi

in illo loco, quo epistula datur, erant. [cf. Add.]

8 κατὰ καὶ 'una et'. Cf. ἐν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα Parthen. Nic. 35, 8; de μετὰ καὶ Deißmann, Neue Bibelstud. 98. Frequens est ἐν καὶ.

καὶ οἱ παρ' ἡμῶν πάντες. μὴ λυ-
 πσιθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι. ὑπε-
 λαμβάνουσαν φονευθήσεσθαι. οὐθὲν
 ἡμῖν κακὸν ἐπέησεν, ἀλλ' ἐκ τῶν
 ἐναντίων ἐπιμετέλλεται.

10

περὶ ὧν ἐὰν αἰρήσῃς, γράψατέ
 μοι. ἠκούσαμεν τὸν μῦθον κατα-
 βεβρωκέναι τὸν σπόρον. καλῶς
 ἡμῖν ᾄδε ἢ ἐν Διοσπόλει ἐὰν
 αἰρήσῃς πυρὸν ἀγοράσαι, ἤματα.
 τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθ' ἐαυτῶν ἐπι-
 μελούμενοι, ἐν' ὕγιαίνητε.

15

20

12 memorabilem formam ἐπέησεν ex pap. eruit Wilck.
 (p. litt.); ἐποίησεν Gf.-H. 16 fortasse post καλῶς interpun-
 gendum (minus probabile post ἡμῖν).

9 οἱ παρ' ἡμῶν cf. notam
 ad P. Revill. l. 7 (= Nr. 48).

10 ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι 'ob
 eos, qui discesserunt'. De
 χωρίζομαι 'discedo', frequenti
 in papyris et apud scriptores
 posteriores, cf. Glaser, De rati-
 one 38.

12 ἡμῖν κακὸν ἐπέησεν
 (= ἐποίησεν). N. T.: καλῶς
 ποιεῖτε τοῖς — et sō π. cum
 dat. (Blass, Gramm. d. neutest.
 Gr. 92).

ἐν τῶν ἐναντίων = ἐναντίον
 'contra' (Pol.).

14 ὧν ἐὰν = ὧν ἄν, cf.
 notam ad P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52).

αἰρήσῃς barbarismus pro αἰ-
 ρήσῃς 'quaecunque desideratis'
 (sc. ut vobis faciamus), cf. l. 18,
 praeterea P. Grenf. I 30, 17 sq.

(= Nr. 48) καὶ ὅμιν δὲ γρά-
 φοντας, ἕπερ ὧν αἰρε[ῖ]θε,
 ὧς πᾶν κτλ., P. Oxyrh. (IV)
 743, 39 sq. (= Nr. 57) ἕπερ ὧν
 ἐὰν θέλητε, γράψατε μοι καὶ
 ἀνόκως ποιῶ, P. Par. 46, 22
 (= Nr. 38) περὶ ὧν ἄν βούλη,
 γράψατε Cf. P. Berol. 405, 10
 (a. 348 p. Chr.), κἀγὼ μόνη τὸν
 λίθον ἤρα καὶ πέτρανα εἰς τὸ
 σρον μοι μέρος, ubi editor
 σρον = αἰροῦν pro αἰρούμενον
 dictum accipit. (Wilcken monet
 eorum, quae Arch. f. P. 1, 157
 et a Buechelero in Rh. M. 56,
 324 congesta sunt.) (Cf. Her-
 werden, Lex. gr. suppl. s. v.
 αἰρέω.)

17 ἡμῖν pro ὅμιν, ut videtur.

18 ἤματα a voce ἤμα, cf.
 ἤκαμεν P. Par. 48, 9 (= Nr. 40)
 (a. 158 a. Chr.) et notam ad ill. l.

ἔρρωται Ὄρος καὶ Πτοσίρις.

ἔρρωσθα. (ἔτους) ἰθ' παχὼν η'.

In tergo:

παρὰ

Πατταρσεμθεὶ Ναβχοῦνιος.

Πτοσοῦχου

τοῦ Ναβχοῦνιος

25

21 an interrogatio? 24 Πτοσοῦχου pap. insp. Wilck.
(p. litt.), Πτασοῦχου Gf.-H.

25 Νίβχοῦνιος idem ac l. 1 Παναβχοῦνιος.

55. EPISTULA PASIONIS AD PATREM NICONEM.

P. Grenf. II 38. Asservatur in Museo Britannico (nr. 697).
Reperta in Fajūm. Saeculo I. a. Chr. medio litterarum formis
nisi tribuunt Grenfell et Hunt, The Tebt. pap. I 448 et 529
(a. 56 a. Chr.?) — Edd. Grenfell et Hunt, New class. fr. nr. 38.
Mendis barbaris scatenis.

Πασίων Νικ[ωνι] τ]θι πατρὶ πολλὰ
χαίρειν καὶ [διὰ παντὸς ἐρρ]ωμένων
διστυχεῖ[ν. καλῶς οὖ]ν ποιήσεις
μη ἀμελήσ[α]ς α[. . ἀγο]ράσαι . . υ-
ρα ἃ γράφω· [χαρ]τία δώμου χάρ[του]
δέκα καὶ [. . .]ρα δώμ[ο]υ χάρτου
πέντε καὶ [κα]λάμων γραφικῶν

5

2 [διὰ παντὸς ἐρρ]ωμένων (= -νον vel -νωι) Witk. cll. P.
Amh. II 39, 4 sq. (= Nr. 48) (saec. II poster.) (haec linea fit
28 litterarum; l. 17 habet 29, l. 18 30 litteras), [ἐρρωσθαι]
. . μένων Gf.-H.,]ωμένων Keny. (p. litt.), vestigium litterae ρ
nullum apparet, ρ finale distincte.

2 ἐρρ]ωμένων errore pro
ἐρρωμένων vel ἐρρωμένωι.

3 διστυχεῖα Demosth.,
Theop., alii.

5 et 6 δώμου videtur =
τόμου (parum recte τομοῦ
Gf.-H.).

7 κάλαμος γραφικός LXX.

δεκάπεντε καὶ μ[ε]λ[ο]ν στατή-
 ρου ὀκτώ καὶ θην στατήρου
 πέντε καὶ εἰ[ς]ίτος α' ἡ[α]λ[ο] . α . . α 10
 ἑπτὰ καὶ χιλωθηρου α' καὶ μάρ-
 σ[ι]πον μεγάλου α' καὶ τῶν νεωτέ-
 ρων δύο καὶ κηροῦ στατήρου
 πέντε. καὶ γράφωμαι σε περὶ τῆς
 λογίας, ἢ λογεύσω ἢ [. .] ε' γράφον μοι 15
 περὶ τοῦ μὴ λογεύειν, ἕως καταβῆις,
 ἢ λογεύσει καὶ ἀναννάσει με Ὀνησίμωι
 ἀγοράσ[α]ι κριθῆς τοῖς πορτέοις αὐτῶι
 καμμοσμερ[ο] . [. .] ἀρταβῶ(ν) ἢ (ἡμισυ),
 (ἀρταβῶν) [ἢ] (ἡμισυ). 20
 ἔρωσο. ἔτους β' τοῦ καὶ α' (ἔτους)
 φαρ[μο]ύ(θ)ι ἢ.

10 an εἰςίτος pro εἰσικίδος a voce ἢ εἰσικίς (Gal.) 'farina
 hordacea crassior (Witk.)? 15 ἢ (= εἰ) Witk., ἢ Gf.-H.
 19 καμμοσ vel καψοσ vel -σοσ; inter s et o fuit fortasse ε.
 Linea 19 in rasura exarata esse videtur (Gf.-H.) 20 compen-
 dium vocis ἀρταβῶν fortasse erasum est (Gf.-H.) 22 v fortasse
 est compendii nota; minus probabile est φαδφι vel φαμνῶθ
 (Gf.-H.).

8 sq., 9, 13 στατήρου vide-
 tur pro στατήρουσ = στατήρας
 exaratum esse.

9 θην an = θεῖον 'sulfur'
 (Θήιον Odyss.)? (acc. ut μέλαν
 l. 8).

11 χιλωθηρου = ?, fortasse
 genus arcae (ἢ χηλός) (minus
 probabile: 'pabulum' [ὃ χι-
 λός]).

12 sq. τῶν νεωτέρων videtur
 'formae novae, quae hodie pro
 eleganti habetur'.

14 γράφωμαι σε pro γρά-

φωμαι σοι, cf. P. Oxyrh. 744, 8
 (= Nr. 58).

15 De λογία et λογεύειν
 v. Wilcken, Gr. Ostr. I 253 sqq.,
 Deißmann, Bibelstud. 189 sqq.
 Cf. P. Tebt. 58, 55 (= Nr. 47).

ἢ = εἰ, ut videtur (Gf.-H. ἦ).

17 λογεύσει καὶ ἀναννάσει
 pro λογεύσει καὶ ἀναγκάσει,
 ut videtur.

Ὀνησίμωι pro Ὀνήσιμος.

18 τὰ πορτέα 'iumenta', ut
 videtur (cameli?).

21 ἔτους β' τοῦ καὶ α'

In tergo:

παρὰ Πασίωνι

Ν[ι]κων[ο]ς χρη(ματιστοῦ?)

Νικωνι.

spectant ad coniunctum reg-
num duorum regentium; Gren-
fell et Hunt coniunctum reg-
num Berenices III. et Ptole-

maei Alexandri II. ceteris pro-
babilius esse ostendunt.

23 παρὰ Πασίωνι pro π.
Πασίωνος.

56. EPISTULA ANTATIS AD FAUSTUM.

P. Oxyrh. 742. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell.
Reperta Oxyrhynchi. A. 2 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt;
The Oxyrhynchus. pap. IV nr. 742.

Sermo vulgaris.

Ἀντᾶς Φ[αύ]στῳ πλεῖστα χαίρειν.

παράλαβε παρὰ Πόθου τὸν κάλα-

μ[ο]ν πανα[ρ]χίδῳ καὶ ἀπόστειλόν

μ[ο]ι, πόσας δέσμας παρέληφες,

5 καὶ θ[ε]ς αὐτὰς εἰς τόπον ἀσ-
φαλῶς, ἵνα τῆι ἀναβάσει αὐτὰς

ἔξωμεν. παραδος δέ τινι

τῶν φίλων ἀριθμῶι αὐτὰς, ἵνα

πάλιν φ[ι]λος ἡμῖν παραδοί

10 ἀσφ[αλῶς], καὶ ἐάν τι δύνῃ

σὺ ἐ[...]ναί μοι, δὸς ἐργασί-

4 παρέληφες sic pap. 11 Wilck. σφ[...]ναί in pap.
existere suspicatur. σφ[ε]σαι, de quo cogitabam, spatio haud

6 sq. ἵνα — ἔξωμεν 'ut eos,
cum revertemur, nobiscum
auferamus'. Coni. fut., a ser-
mone vulgari haud alienus;
minus probab. ind. fut.; cf.
index s. ἐάν c. ind. Aliter
Wilcken (p. litt.), qui ε. ab
ἐγνομε ducit et de calamo

tempore, quo Nilus accrescet
(τῆι ἀναβάσει), ad nescio quae
opera infringendo cogitat.

8 ἀριθμῶι 'accurate dinu-
meratos' (sic etiam Wilck. p.
litt.) (parum recte Gf.-H.:
'numerum quendam').

11 δὸς ἐργασίαν 'curam

α[ν . . . . .]σα ἐμὲ ἠγορακέναι
 παρ[ὰ . . . ο]ν τὴν χιλίαν δέσμην
 (δραχμῶν) ὄ[κακ]εῖς. μὴ ἀμελήσης.
 ἔρωσο.

15

(ἔτους) κη' [Κα]ίσαρος καὶ νι α'.

In targo:

Φαύστωι [. . . . .]εῖςιν . ( ) εἰς Νέκλη.

sufficit (an εὐ ε[υστη]ναι?) 18 παρ[ὰ Πόθο]υ? Gf.-H.

habeas' ('give your attention to it' Gf.-H.); sic in N. T., velut Luc. 12, 58.

18 τὴν χιλίαν δέσμην =
 ἐκάστην τὴν χιλιάδα δεσμῶν;
 non mille fasces emit Antas,
 sed pretium singulorum milium

indicatur (ut P. Fl. P. II 14
 pretium myriadis laterum)
 (Wilck. p. litt.).

17 εἰς Νέκλη sc. ἀπόδος,
 cf. P. Revill. M61. p. 295 l. 16 sq.
 (= Nr 48) ἀπόδος [s]εἰς Πα-
 θῆρ(ε).

57. FRAGMENTUM EPISTULAE.

P. Oxyrh. 743. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell.
 Reperta Oxyrhynchi. A. 2. a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt,
 The Oxyrhynchus pap. IV nr. 743.
 Mendis scatet.

Col. 1.

Lineae 1—16 fere prorsus interciderunt.

]θέλω δὲ σὲ καὶ τὸν Καίσαρος 17
 ]ἀναγνωθῆναι, δεῖ γάρ σε,

Col. 2.

σε καὶ π[ρ]ὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα,
 βοηθὸν αὐτοῦ γ[s]νέσθαι διὰ ἣν 20
 ἔχομε(ν) πρὸς ἑαυτοὺς φίλλαν. καὶ

18 οἰκονόμων?] Gf.-H. 20 v vocis ἦν corr.

γὰρ ἐγὼ ὄλος διακον[ο]ῦμαι, εἰ Ἑλε-
 νος χαλκοῦς ἀπόλε[σ]εν, παραγενομ(ένου)
 γὰρ Δαμᾶτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἤλ-
 25 θαμεν ἐπὶ Ἑκαφρόδειτον καὶ εὐρέ-
 θη μήτε εἰληφῶς μήτε δεδωκῶ(ς).
 ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γεινώσκουσιν,
 ὅτι ἐγὼ αὐτῷ διαστολὰς δεδώκω
 τὸ βαδίσαι εἰς Τακόνα χάριν τῶν ἐκ-
 30 φορίων καὶ τὰ νῦν ἐκκειπέκομπα
 αὐτὸν πάντα συνλέξαι καὶ περὶ πάν-
 των αὐτῷ τὴν ἐπιτροπὴν δέδωκα.
 ἐν οἷς ἐὰν σοῦ προσδέηται, συμπροσ-
 γενέσθαι αὐτῷ ὡς ἀνθομολογη(σομένωι)
 35 ὑπὲρ σοῦ οὕτως ὡς ὑπ(ὲρ) μου. ἐν τῷ δέ
 με περισπᾶσθαι οὐκ ἠδυνάσθη
 συντυχεῖν Ἀπολλῶ(νίωι) τῷ Διβικῷ, ἵνα
 αὐτῷ αὐτὰ ταῦτα ὑποδῆξω. καὶ σὺ

22 ὄλος = ὄλος (Gf.-H.).

διακονοῦμαι idem quod frequentius ἀγωνιά, μή (v. Ind. vocab.).

27 ὥστ' ἂν — σε θέλω γεινώσκουσιν, cf. P. Tebt. 58, 35 (= Nr. 47) *συνηζώρησαν, ὥστ' ἂν* — καταστοχηλαμεν (sic).

28 διαστολὰς δίδωμι (pro voce διαστῆλλω) 'impero, praecipio', τινὲ περὶ τινος Diod.; διαστολή 'explanatio' Polyb.

29 χάριν τῶν ἐκφορίων, de praepositione χάριν genetivo anteposita v. notam ad P. Par. 47, 17 (= Nr. 39).

ἐκφόριον 'vectigal, reditus' ('the rents' Gf.-H.).

32 τὴν ἐπιτροπὴν δίδωμι hellenist. = ἐπιτρέπω, cf. P. Par. 45, 4 (= Nr. 37).

33 οἷς ἐὰν = οἷς ἂν, cf. notam ad P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52).

34 ἀνθομολογοῦμαι 'convenire inter se, consentire inter se', sic l. 40; hic potius 'compono, conficio negotium' (Gf.-H. 'as he will agree in everything for you just as for me'). Cf. P. Tebt. 21, 6 et P. Par. 42, 7.

35 ἐν τῷ — περισπᾶσθαι = διὰ τὸ — περισπᾶσθαι.

36 περισπᾶω cf. notam ad P. Lond. 42, 31 (= Nr. 26).

38 ἐποδείκνυμι cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

δὲ, ὑπερ ὃν ἐὰν θέλῃς, γράψι μοι καὶ ἀνό-
κως ποιήσω, Δαμᾶς γάρ μοι ἀνθωμολ(ογήσατο) 40
πάντα. καλῶς δὲ γέγονεν τὸ ταχὺ
αὐτὸν εἰλθεῖν, ὑφηγησεται γάρ σοι.
[σ]σατο(ῦ) ἐπιμέ(λου), ἔν' ὄγι(αληγῆς). ἐπισκοπ(οῦ)
τοὺς σοὺς πάντες(ς).
ἔρω[σο]. (ἔτους) κθ' Καίσαρος φαῶ(φι) ε'.

48 [σ]σατο(ῦ) sic pap.

39 ἀνόκως 'sine haesitatione', atticum est ἀόκως.

40 ἀνθωμολ(ογήσατο) cf. notam ad l. 34.

43 ἐπισκοποῦμαι cf. P. Re-
vill. Mél. p. 295, 12 (= Nr. 43)
et ἐπαιμένου (= ἐπιμέλου) τοῖς
ἐν οἴκῳ P. Tebt. 58, 62 (= Nr. 47).

58. EPISTULA HILARIONIS AD UXOREM ALITEM.

P. Oxyrh. 744. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell.
Reperta Oxyrhynchi. A. 1. a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt,
The Oxyrhynchus pap. IV nr. 744.

Sermo vulgaris. Papyrus mendis scattet.

Ἰλαρίων (α) Ἄλιτι τῆι ἀδελφῆι πλεῖστα χαί-
ρειν καὶ Βεροῦτι τῆι κυρίαι μου καὶ Ἀπολλω-
νάριν. γίνωσκς, ὡς ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἀλεξαν-
δρε<ι> αὶ <ε>σμέν· μὴ ἀγωνιάις, ἐὰν δλως εἰς-
πορευόνται, ἐγὼ ἐν Ἀλεξανδρε<ι> αὶ μένω. 5
ἔρωτῶ σε καὶ παρακαλῶ σε, ἐπιμελή-

4 sq. an ἀγωνιάις· — μενῶ?

1 Alis fuit Hilarionis soror
et, ut videtur, etiam uxor
(sic et Gf.-H.).

2 sq. Ἀπολλωνάριον = Ἀπολ-
λωνάριος.

4 sq. εἰσπορευόμεναι 'revertor'
(Gf.-H.). An 'aves con-
scendent'?

6 ἐρωτῶ 'oro, rogo', LXX,
N. T. Sic et l. 18.

παρακαλῶ 'oro, precor', cf.
P. Leid. K, 9 (= Nr. 58).

ἐπιμέλομαι c. dat., cf. P.
Tebt. 58, 62 sq. (= Nr. 47)
ἐπαιμένου (= ἐπιμέλου) τοῖς ἐν
οἴκῳ.

- θ<ητ>ι τῷ παιδίῳ καί, ἐὰν εὐθὺς ἐψώνι-
 ον λάβωμεν, ἀποστειλῶ σε ἄνω. ἐὰν
 10 κολλαπολλῶν τέκης, ἐὰν ἦν ἄρσε-
 νον, ἄφες, ἐὰν ἦν θήλια, ἐβαλε.
 εἰρηκας <δὲ> Ἀφροδισιάτι, ὅτι μὴ με
 ἐκιλᾶθης· πῶς δύνamai σε ἐπι-
 λαθεῖν; ἐρωτῶ σε οὖν, ἵνα μὴ ἀγω-
 νιάσης.
 15 (ἔτους) κθ' Καίσαρος παῦνι κγ'.

In tergo:

Ἰλαρίων. Ἄλιτι ἀπόδος.

7 ἐὰν εὐθὺς 'ubi primum'.
 ἐψώνιον 'cibaria, alimenta,
 pecunia alimentorum loco
 data' (Polon. 'strawne') Polyb.,
 N. T.

8 σε = σοι, cf. P. Grenf. II
 38, 14 (= Nr. 55).

9 κολλαπολλῶν 'quod bene
 vertat', verbum boni ominis

profert. (Aliter, at parum
 recte Gf.-H.). Similiter augetur
 κολός genetivo eiusdem pronomi-
 nis in Aristoph. equit. 822
 κολοῦ κολός.

ἄρσεων forma barbara.

12 ἐκιλανθάνω forma bar-
 bara.

13 ἐρωτῶ cf. notam ad l. 6.

APPENDIX.

53b. EPISTULA PETESUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ALIQUOTQUE AMICOS.

P. Lips. 104. Asservatur in bibliotheca universitatis Lipsiensis (nr. inv. 511). Reperta videtur esse in nomo Pathyrite, ubi Petesuchum habitare aliae papyri docent. Saec. II.—I. a. Chr., ut ex litterarum formis conici potest (a. 96/95 a. Chr., ut vid.). Scriptura, quam cursivam vocamus. — Ed. Mitteis, Griech. Urkunden der Papyrussammlung zu Leipzig. T. I (Lipsiae 1906) nr. 104 (p. 305 sq.). Posteriorem papyri partem rectius enodavit Wilcken (Arch. f. Pap. 3, 568). Cf. Add. ad P. Grenf. II 36 (= Nr. 54). Aliquot locos a me rogatus inspexit Ericus Schröter, qui collectionis papyrorum Lipsiensis curam habet.

Παισοῦχος Πανεβχούνιος
 Πταιρσεμθαί και Παγάνας
 < Πανεβχούνι, Καρούρι >
 και Ὁρωι και Πταιρσεμθαί
 < Πανεβχούνιος >
 Ἐρινοῦφιος και Πανεβχού-
 νει Νεχούτου και
 τῶι νίδι Πεκύσε[ι χ]αι Ὁρωι
 Πόρτιτος και [ ] Πακοίβ-
 (ισ)ει Πο^{αση}([ρι])τος και τοῖς
 παιδίοις χαίρειν και
 ἔρωσθαι ἔρωμαι δὲ
 καὐτὸς και τὰ παιδία
 και οἱ ἐν οἰκῶι πάντες.
 περὶ ὧν ἂν αἰρησθε, γρά-
 φτε μοι. χάριν σοι ἔχω,
 ἐφ' αἷς γράφεις ἐπι[σ]τολαῖς.
 ὅταν ἡμῖν γ[ρ]άψῃς,
 ἐνψυχὸν τι λαμβάνω.
 ἐπισκοπεῖτ[α]ι ὑμᾶς

6

10

15

7 scripsit Πακοίβις, tum correxit in Πακοίβει, sed ις de-
 lere neglexit (Mitteis) 8 Πόρτιτος correxit in Πατήτος (Ποα-
 τήτος) 16 sq. γ[ρ]άψῃς, ἐνψυχὸν τι λαμβάνω Wilck., γ[ρ]ά-
 ψῃς ἐμψυχότατα(ς) ἀν[α]βάλ<λ>σεθῃς Mitt. 18 Ἐπισκοπε-
 τ[α]ι ὑμᾶς dubitanter Wilck. (qui comparat Dem. in Neaer.
 p. 1364, 12; cf. ind. huius libelli); ἐπισκοπεῖται fere certum esse
 confirmat Schröter; idem ἀσκάβεται nullo pacto legi posse

De personis huius papyri
 cf. quae ad Nr. 54 et in Ad-
 dendis ad Nr. 54 observa-
 vimus.

2 Petearsemtheus et Paga-
 nis sunt fratres Petesuchi, filii
 vero Panebchunios. Πανεβ-
 χούνιος, quod Petesuchus for-

tasse errore inter l. 3 et 4
 inseruit, hic potius erat in-
 serendum.

7 Πακοίβις Πατοῦτος oc-
 currit in pluribus papyris
 eiusdem aetatis in Thebaide
 repertis (Grenf. I 36, Grenf. II
 34, II 35).

- 20 Ἀλμύντις, Ψευδοσίρις,
 Φίβις, Πατούς[,] Φάρις,
 Ἐσθλότης κα[ὶ ο]ἱ παρ' ἡ-
 μῶν πάντες. κρ[ο]σταται
 ἡμῶν μεγάλως Πτο-
 25 λίων ὁ στρατηγὸς καὶ χαρισί
 αὐτῶι μεγάλως. ἔχομεν
 .....ων Διοσκου-
 ρίδης ποιῆσι(?). ἄλλοιποι
 γίνεσθε περὶ ἔμοῦ,
 εἰ καὶ ἐφ' ἄλλ. . η βαδίζετε.
 30 ἔρωσθε. (ἔτους) ἰθ' καὶ(νι) ἡ'.

In tergo:

παρὰ Πτοσοῦχου	Πτεταρσεμθαι
τοῦ Πανερβχού-	Πανερβχούνιος.
νιος.	

docet; ἐπιστολ[ά]ς. Ἐστ. [. . .]αι ὁμᾶς Mitt., qui asp[er]at[ur] ai
 dispicere se non posse addit 19 Ἀλμύντις Wilck., Ἀλμύντης
 Mitt.; cf. Nr. 54 l. 7 21 Ἐσθλότης Wilck., Ἐσθλότης (aut
 Ἐσθλότης) Mitt.; cf. notam ad Nr. 54 l. 7 22 κρ[ο]σταται
 coniecta; κρ[ο]σταται Mitt. et Wilck.; utrumque legi posse
 docet Schr. 23 μεγάλως dubitanter Wilck., μεγάλως, quod
 ego conieci, confirmavit ex pap. Schr.; μετὰ τῶν Mitt. 23 sqq.
 Πτο|λίων ὁ στρατηγὸς καὶ χαρισί | αὐτῶι μεγάλως. Wilck.,
 Πτο|λίονος Πατήτος καὶ, χαρισί | αὐτῶι, μετὰ τῶν Mitt.
 25 sq. ἔχομεν | διπλῆ ἡμῶν (?) ὅν Διοσκου|ρίδης ποιῆσι Wilck.,
 ἔχομεν confirmat Schr., qui διπλῆ ἡμῶν plane incertum esse
 docet, ποιῆσι vero fere nullo pacto legi posse addit; Σαχθ-
 . . .|θρς. Μὴ μόνον Διοσκουρίδης ἀνίσι Mitt. 27 sq. Ἄλλοι-
 ποι | γίνεσθε περὶ ἔμοῦ Wilck., Ἄλλὰ παρ[α-?] | γίνεσθε περὶ (?)
 ἔμοῦ Mitt. 29 ἀλλαγᾶς, quod dubitanter Mitt. legit, perperam
 erutum esse Wilck. docet; ἐφ' ἄλλ. . η legit Schr.; fortasse
 nomen geogr. latet 30 ἡ' Wilck., κγ' Mitt.

21 Ἐσθλότης 'deo Thoth di-
 catus' Wilck.

22 προσεται, cf. καλῶς σου

προστατῆσαι P. Fl. P. II 13, 19,
 7 [= Nr. 8].

27 ἄλλοιποι = ἄλλοι (Wilck.).

INDICES.

www.libtool.com.cn

COMPENDIA.

ep. — epistula.
f. — fere.
ind. — index.
s. — sermo; sub.
scr. — scriptum.

I. OBSERVATIONES GRAMMATICAE.

A. SONI.

1. VOCALES.

- σ : η confunduntur. a) σ pro η: *σλεφον* (?) Alex. 4, 15 [24]; *σς* Par. 44, 2 [36] (an anal.?).
b) η pro σ: *ηάν* Par. 58, 11 [35]; *ήζημίλοται* Par. 47, 18 [39]. V. *ής* pro *εως* s. Contr. voc.
έκοόουεν v. σ pro α.
- ο : ω confund. a) ω pro ο: *προσωφείλε* (?) P. Fl. P. II 16, 12 [4]; *έξουεν* (?) Alex. 4, 14 [24]; *ηγώρακα* Par. 59, 6 [32], *άγωράξαι* Par. 44, 4 [36]; *έχων* <τα> Par. 44, 5 [36]; *ηγυμάωνι* Par. 45, 9 [37]; *βακτιζώμεθα* Par. 47, 13 [39]; *γραφωμαι* Gf. II 38, 14 [55].
b) ο pro ω: *άνηλομα* Par. 59, 9 [32]; *δίδουσι* Par. 45, 4 [37]; *δυνόο* Par. 47, 2 [39]; *πόποτι* ib. 6, ib. 24; *ήζημίλοται* ib. 18; *Τοικομίαι* ib. 24; *πλανόμενοι* ib. 28; *ενα έπι-δουεν* Par. 48, 21 [40]; *ελος* ut vid. — *ελωσ* Oxyrh. 743, 22 [57]; *άπόλεσεν* ib. 23.
- ο : ου confund. (ο pro ου): *εαντός* Par. 46, 13 [38] (s. vulg.); *βολάμενοι* Par. 48, 10 [40] (ep. Arab.).
- ω (αι) : ου confund. a) ω pro ου: *τφ άνθρώπου* Par. 48, 6 [40] (ep. Arab.); — b) ου pro ω (?) : *ενα άποδοθ* (?) Par. 58, 13 [35] (s. vulg.);

- ο ου pro οι: *Σαρακισίον* Par. 48, 18 [40] (sp. Arab.).
 — (οι pro ου parum probab. in *αὐτάς* Gf. II 38, 18 [55], hic enim potius casus confund., ut saepius in hac pap. vulg.).
- αι : α confund. a) α pro αι: *ἡ ἡρεία* (dat.) Par. 59, 10 [32]; *ἀφανῆ* Par. 44, 2 [36], Par. 45, 2 [37]. — b) αι pro α: *Συμφόθης* (gen.) Par. 44, 3 [36].
- η : η confund. a) η pro ηι: *προαίη* P. Fl. P. III 53 q, 2 [17]; *κατα[π]λή* Par. 32, 19 [28]; *ἀποσταλή* Par. 32, 26 [28]; *τελέη* Par. 49, 22 [29]; *ἡγεύονται* ib. 25; *εἴη* Par. 59, 10 [32], Par. 47, 24 [39]; *αἴη* Par. 58, 7 [35], ib. 12; *θῆλη* Par. 58, 11 [35]; *εἶρη* Par. 45, 7 [37]; *θυγαῖτης* Par. 46, 22 [38]; *ἰθῆς* Par. 47, 11 [39]; *ἐκιδάθης* Oxyrh. 744, 12 [58]; — in media voce: *λησάν* Par. 46, 7 [38]. — b) ηι pro η: *εἴη* Lond. 42, 3 [26], Vat. A, 3 [27]; *μισορή* Par. 32, 34 [28]; *ψευθῆ* Par. 47, 6 [39]; *συναχόρηται* Tebt. 58, 34 [47]; *καταστοχῆσαι* ib. 35.
- ω : ω confund. a) ω pro ωι: *Πτολεμαίω* Par. 32, 35 [28]; *τῶ* Par. 49, 5 [29]; *τῶ* Lond. 28, 3 [30], Par. 59, 1 [32], ib. 10, Par. 60, 3 [33], Par. 48, 3 [34], Par. 44, 1 [36], ib. 8, Par. 45, 1 [37], Par. 47, 2 [39], ib. 22, Par. 48, 3 [40], ib. 23; *Ἀπολλωνίω* Par. 59, 17 [32], Par. 43, 1 [34], Par. 46, 1 [38]; *τῶ* *ἔκνω* Par. 45, 6 [37]; *τῶ* *μαγάλω* Par. 48, 12 sq. [40]; — b) ωι pro ω: *οὐκω* Tebt. 58, 34 [47]; *ὀκίσω* ib. 37.
- αι pro ι: *ἐνετίλασθαι* (= -θαι) Par. 32, 9 [28]; *ἐρρωσθαι* (= -θαι) Par. 43, 1 [34]; *εἰδῆται* (= -ται) ib. 4; *σόνκσαι* (= -σαι) Tebt. 58, 57 [47].
- αι : η confund. a) η pro αι: *ποιήσης* (= -σεις) Lond. 28, 4 [30]; *ῆ* (= εἶ) Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5 [37], Gf. II 38, 15 [55]; — b) αι pro η: *καταστῆσαι* Revill. Mém. p. 295, 10 [43].
- αι : ηι confund. a) αι pro ηι: *ἐπιστάται* Par. 45, 10 [37]. — b) ηι pro αι: *ποιήσης* Tebt. 58, 9 [45].
- αι : α a) ι pro αι: *ποιήσεις* (= -σεις) Lond. 33 b, 10 [31], Gf. II 38, 3 [55]; *ἀπόστειλον* Par. 60, 4 [33], Par. 44, 4 [36]; *ισάγειν* Par. 43, 2 [34]; *χαίρειν* Par. 58, 2 [35]; *θῆλις* Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5 [37]; *ἰθῶ* Par. 44, 7 [36]; *ἐνδλικτην* Par. 45, 4 [37], ib. 7; *ἰκίη* ib. 7; *κλίσα* ib. 8; *ι* (= εἶ) Par. 47, 3 [39], ib. 25; *ἰδῆς* ib. 5; *ἰθῆς* ib. 11; *κιάσεται* ib. 14; *ἀφίται* ib. 15; *ἰται* ib. 17; *κινῶν* ib. 23; *συνμῆται* Par. 48, 11 [40]; *προσάξειν* Tebt. 58, 20 [47]; *δεδλιανται* ib. 27; *συνκασίη* ib. 56; *λογεῖν* Gf. II 38, 16 [55]; *λογεῖται* ib. 17; *ἀνανάσει* ib. 17; *θοποδέξω* Oxyrh. 743, 38 [57].
 b) αι pro α a) αι pro ι: *ἡμῖν* (= οἰμῖν) Par. 43, 4 [34]; *ῆμῖν* Oxyrh. 742, 9 [56]; *γῆμῖν* Tebt. 58, 5 [45], -σι Oxyrh. 743, 27 [57]; *εἰταγώγλας* Tebt. 57, 12 [46]; *Ἐκαφροδίτων* Oxyrh. 743, 25 [57]. — β) αι pro ι: *τῶ*

μέλει Par. 32, 15 [28]; πατρει Par. 59, 1 [32]; ἐρσιον ib. 8; Ἀρμάτις ib. 17; Ἀνάγκιος (gen.) Par. 58, 17 [35]; Πόρτις Amh. II 39, 1 [48]; δίδομαι Par. 45, 4 [37]; ἐκκειδόμενον Tebt. 58, 16 [47]; παρεπιγύρη(αφον) ib. 46; Γεθαι ib. 51; ἐκκειδόμενον ib. 62; ἐκκειδόμενον Oxyrh. 743, 30 [57].

Scriptura memorabilis: ἐμάντιον Par. 59, 4 [32].

ε pro η: ἐμάντιον Par. 43, 3 [34] (a. 154 a. Chr., s. vulg.). κολήης (= κολήεις; an κολήεις?) Lond. 28, 4 [30] (c. a. 163) (s. vulg.). V. η : υ.

υ : ε v. Assimil. voc.

η : υ confund. a) υ pro η: ἑμάντις (= ἑμάντις) Par. 47, 9 [39] (c. a. 153); ἑμάντι (= ἑμάντι) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48]; ut vid. ἑμάντι (= ἑμάντι) Tebt. 56, 7 [45]; — b) η pro υ (υ): ἑμάντι Rev. Mól. p. 295, 7 [48]; ἑμάντι Gf. II 36, 17 [54].

οι : υ confund.: ἐμάντιον Gf. II 36, 17 [54] (a. 95).

α pro αι ante voc.: κα ἀντίος Par. 45, 5 [37]; ante cons.: κα παρ' Gf. I 43, 5 [49].

ε pro ει ante voc.: v. ind. s. ἀλήθεια (et -σια), χρεία (et -σια), πόρσιον, θήλια, τεισιώ (sed τεισιώσις); λογίσις Gf. II 38, 16 [55] et λογίσις Tebt. 58, 55 [47]; Ἀλεξανδρος <ι> αι Oxyrh. 744, 3 [58], ib. 5; cf. ind. s. κληνάσις.

(s: pro σ: ὠφειλήσις (= ὠφειλή-) Alex. 4, 10 [24] aliter explanatur).

ο pro οι ante voc.: ποιήσις (et ποιήσις) v. ind.; ἰσοπολιαν P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2]; Ποσι Par. 48, 18 [40] (Ποσι ib. 4).

α pro αυ: εσατοῦ Oxyrh. 743, 43 [57].

ε pro ευ: Πολυδάτην Par. 45, 6 [37].

ευ pro εο: Θεόδωρον P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; κληνάσις Rev. Mól. p. 295, 2 [48].

Assimilatio vocalium:

υ : ε a) υ pro ε: ἑμάντιον (v. ind.); b) ε pro υ: ἐμάντι (= ἑμάντι) Par. 43, 4 [34]; Λιβικῶν Oxyrh. 743, 37 [57].

ε pro α:]ε ἐκκειδόμενον Amh. II 37, 8 [41], pro ἀν-?; minus probab. pro ἡν-. (De formis ut ἐμωμῶμενον v. s. Terminat. verb.)

Menda:

α pro ε: ἐπηγγέλιαθα (= -μεθα) Tebt. 58, 32 [47].

αι pro α in σοι κατὰ (= κατὰ) λόγον Par. 44, 2 [36] ε suum syllabae praeced. debet.

προσειδρενικότος (= -τις?) Tebt. 58, 1 [47] v. not.

κάσαι pro κάσι Lond. 33 b, 7 [31]; — Θε <ο> Ις P. Fl. P. I 29, 2 [18].

Contractio vocalium:

χαλινοῦς, ἀθροῦς, χροῦς, Λώνικος (ex Λώνικος, ut vid.) v. ind.

ἤς pro ἕως Par. 58, 21 [35].

Σαρκιστῆν v. s. Formae.

Cf. Ἀλεξανδρῆλαι <ῆ> σμῆν Oxyrh. 744, 4 [58].

Crasis:

εἴλλα v. ind. s. ἔλλος. — κἀγώ P. Fl. P. III 58 n, 3 [18], Par. 49, 34 [29]; ~~τάκλινα~~ Tebt. 58, 36 [47]; — κᾶν (= καὶ εἰς) Par. 47, 11 [39]; κατός Par. 32, 5 [38], Par. 43, 2 [34] (scr. κατόν), Par. 44, 1 [36], κα[ῖν]οί Amh. II 39, 6 [48]; αἰτός v. ind.; τατό P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; — τᾶδελφῶν (= τῶν ἀδ-) Par. 46, 1 [38], Gf. I 43, 1 [49].

Elisio:

τὰ πράγματ' ἀκουαταστήναι Rev. Mém. p. 295, 5 [43]; προσεναχθήσεθ' αὐτῶν Par. 46, 21 [38]; ε' οὐ (= σοὶ οὐ) Par. 45, 8 [37].

2. CONSONANTES.

γ (= j): ὄγ[γ]γαῖων P. Fl. P. III 58 r, 5 [19].

Liquidae et nasales.

λλ pro λ: καλλῶς P. Fl. P. II 13, 19, 6 [8]; διᾶλλογον Tebt. 58, 23 [47].

λ pro λλ: ἀλ' ὄμως (= ἀλλ' ὄ.) Par. 45, 4 [37].

ρ pro ρρ: ἀραβῶνα Par. 58, 14 [35].

ρρ pro ρ: παρακειμήριον(ων) Tebt. 58, 46 [47].

σ pro λ: ἐκμύνον Tebt. 58, 62 [47].

σ fin. deest (?): στατήρον (= -ιστῶν) Gf. II 38, 8 [55] (sequ. ὀκτώ), ib. 9 (πέντε), ib. 13 (πέντε).

τ pro στ: φορτίαι Lond. 28, 5 [30].

Spirantes.

σσ (non στ): ἀκαλλάσσω, σσντάσσω, ἐπιτάσσω, v. ind.

σ pro σσ: πράσις Par. 45, 8 [37].

σ fin. deest (?): στατήρον (= -ιστῶν) Gf. II 38, 8 [55] (sequ. ὀκτώ), ib. 9 (πέντε), ib. 13 (πέντε).

Explosivae.

π pro κκ: μάρικον Gf. II 38, 11 [55].

Confunduntur

a) tenues et mediae: (β pro κ) Καβάνον Par. 32, 18 [28], Καβατόνον ib. 21.

(τ pro δ) Καβάνον Par. 32, 18 [28], Καβατόνον ib. 21.

(δ pro τ) δραπέδην (= -έτην) Par. 45, 6 [37]; δάμον (= τόμον) Gf. II 38, 5 [55], ib. 6.

b) tenues et aspiratae: *καμνώθ* Par. 58, 19 [85] (reliquis locis φαμ-).

Aspiratio deest: *ἀκ-έστηα* Par. 59, 2 [82].

μ pro δ(τ): *μέ* pro *δέ*, ut vid., Par. 46, 21 [88].

Metathesis:

κ<δ>*ρεσπον* Par. 47, 5 [89].

Assimilatio consonarum:

νημ πρόσ P. Fl. P. III 58k, 6 [20]; *νθγ γε* Lond. 42, 18 [26], Vat. A, 14 [27], Lond. I 43, 5 [50]; *έγ μεγάλων* Vat. A, 7 [27]; *έγδέδεται* Alex. 4, 11 [24].

Cons. non assim.:

νκ pro *γκ*: *ένόκταις* Alex. 4, 1 [24]; *ένκαταλειόλαι* Par. 46, 8 [88]; *συνκωχόρηκεν* Tebt. 58, 34 [47]; *άνανκάσι* (= -σι) Gl. II 38, 17 [55].

νγ pro *γγ*: *άνήγγλλον* P. Fl. P. III 42 H 8f, 7 [6], *άπανγγίλιον* P. Fl. P. II 2, 3, 5 [11]. (Sed cf. *έπαγγιλλόμενον* P. Fl. P. I 29, 12 [18], *άπηγγιλιότος* Lond. 42, 26 [26], *σγγέγραμμαι* Par. 48, 2 [84].)

νχ pro *γχ*: *άόχησις* Par. 58, 17 [85].

νκ et *νθ*: *ένπροσθεν* P. Fl. P. I 30, 1, 2 [1]; *συνκασιν* Tebt. 58, 56 [47]; *συνπροσγενέσθαι* Oxyrh. 743, 31 [57]; — *ένβιβλησθαι* Lond. 42, 21 [26]; *ένβέβλησαν* Par. 47, 8 [39]; *συνβιβηκότα* Par. 48, 5 [40].

νρ et *νλ*: *συνμίζαι* Par. 48, 11 [40]; *συνλέξαι* Oxyrh. 743, 31 [57].

Divisio vocabulorum:

άπόσ|ταλον P. Fl. P. III 58k, 2 [20], Par. 32, 22 [28]; *έπισ|τολήν* Pass. 3 [25]; *κατασ|τοχήσαμεν* Tebt. 58, 35 [47]; *έσ|χολακίνας* Par. 32, 7 [28]; *έντελλας|θαι* ib. 9; *άσυν|τά|κτως* ib. 28; *άσπ|πασόμεθα* ib. 32; *κα|ε' έμοσ* Par. 49, 18 [29]; *κα|θ' ήμέραν* Tebt. 58, 26 [47].

B. FORMAE.

NOMINA.

Άπολλωνάριον (= -ιον) Oxyrh. 744, 2 [58]; *Σαρακηνήν* (= -σιν) Par. 32, 35 [28], Par. 58, 16 [35], Par. 47, 20 [39].

πεντακίχου (gen.) v. ind.; *Δόνωσις* (gen.) simm., v. ind. nominum pr. Aeg.

Διογίνι, *Διοφάντι*, *Σωσιφάντι* simm., sic semper dat., v. ind. *Παγκράτην* P. Fl. P. III 58k, 7 [20]; — acc. masc. *μίζω* P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6].

Άραβας (nom.) Par. 48, 2 [40]; *γράφοντας* (nom.) Amh. II 39 (= Gl. I 30), 17 [48].

τοῖς — λέγοντες (acc.) Par. 47, 33 [39]; τοῖς σοῖς πάντες Oxyrh. 743, 43 [57].

ἔρπον (neutr.) Oxyrh. 744, 9 [58] (ep. Aeg.).

Comparativus. ἐρπότερον Par. 49, 20 [29].

PRONOMINA.

αὐτόν (pro αὐτό) Vat. A, 13 [27].

NUMERALIA.

δέο quater (semel δέο in ep. barb.), v. ind.

δουάκοντα Gf. II 38, 8 [56], δ[εκάκ]οντα Oxyrh. 742, 14 [56].

πρώτου καὶ εἰκοστού P. Fl. P. II 16, 8 [4].

VERBA.

Terminationes.

2. sg. med. praes. (fut.) a) η: προαιρη P. Fl. P. III 53q, 2 [17]; ἔση Tebt. 56, 16 [45]; b) ει: χαριστ Lond. 42, 31 [26], Goodsp. 4, 10 [42], Tebt. 55, 6 [44].

3. pl. impf.: ἐπιλαμβάνουσαν Gf. II 36, 10 [54].

3. pl. perf. -αν: ἐβέβηκον Par. 47, 8 [39]; δέδωκαν Tebt. 58, 39 [47]; ἐν<ε>τευχαν ib. 43.

Perf. s pro α (anal.): παρελήφες Oxyrh. 742, 4 [56]; εἰρηνης (= -πες, ut vid.) Par. 32, 16 [28]; δρωόμενον Par. 46, 13 [38]. — Plsq. 1. sg. δεδάκων Oxyrh. 743, 28 [57].

Augmentum.

ἠβουλόμην, ἠδυσάσθην, ἠμῆλλον v. ind.

Impf. εὐχαρίστου Lond. 42, 11 [26], ἐκνευχαρίστου Vat. A, 8 [27].

Plsq. ἐνεκατελεόικαι Par. 46, 8 [38]; deest: δεδάκων (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]; ἐρρώμην P. Fl. P. III 53q, 4 [17].

Reduplicatio.

ἀκονομημίτων P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2], δῶικηται P. Fl. P. II 16, 8 [4]; ἠνάχλησαι Amh. II 37, 9 [41]; — deest: προσεδουκότος Tebt. 58, 1 [47]. — memorabilis: ἐν<ε>τευχαν ib. 43.

Tempora.

Praes. Verba in -ουι cedunt formis in -ω: δυνώ (= -ώω) Par. 47, 2 [39]; ἐποδεικνυ<ον>ων Tebt. 59, 6 [52]. — Alia: ὀπισθοούμενος (= ὀπισθ-) Tebt. 58, 19 [47]. — γίνομαι et γινώσκω constanter.

Fut. λήψεσθαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; — κομοίωμεν P. Fl. P. III 53k, 5 [20]; χαριστ Lond. 42, 31 [26], Goodsp. 4, 10 [42], Tebt. 55, 6 [44]. — Coni. fut. (ut vid.) ἔνα

ἔξωμεν Oxyrh. 742, 7 [56]. — Fut. periphrasticum: ἵστανι κερροντισμένον P. Fl. P. II 18, 19, 18 [8]; ἵστη κερροντισμένον Tebt. 56, 16 [45].

- Aor. act. εἶπα et εἶπον v. ind. s. v.; ἦλθα et ἦλθον v. ind. s. εἶρχομαι et ἀπέρχομαι; ἤνεγκα et ἤνεγκον v. ind. s. φέρω, ἀποφέρω, καταφέρω; — ἐγενόμην et ἐγενήθην v. ind. s. γίνομαι et παραγίνομαι — συμμίσξαι v. ind. s. v. — ἀναγνοῦμαι Oxyrh. 743, 18 [57]. — Opt. παραδοί Oxyrh. 742, 9 [56], coni. ἀποδοῖ (?) Par. 58, 13 [35]. — ἦκαμεν (ab ἦκα, aor. ut vid.) Par. 48, 9 [40] (in ep. Arabia), ἦκατε Gf. II 36, 18 [54]; — βολάμενοι (βολόμαι, aor. ut vid.) Par. 48, 10 [40] (ep. Arabia); — ἔγγον (aor. a γίνομαι?) ib. 14. — Imperat. σύνεσαι (pronunt. -σε) Tebt. 58, 57 [47].
- Aor. pass. (dep.) ἠδονάσθη Oxyrh. 743, 36 [57] — ἐζάρημεν Amh. II 39, 8 [48], ἐνεζάρη Lond. I 43, 3 [50], ἐζάρην Leid. K, 8 [53].
- Perf. ἐνβεβλώσθαι (-βλέπω) Lond. 42, 21 [26]. — κερραχόταν Tebt. 57, 7 [46]. — ἐκίλισγμένοι εἰσίν P. Fl. P. II 40a, 16 [16]. — ἐκείθαικα Par. 49, 4 [29]. — οἰδασιν Goodsp. 3, 7 [21]. — δεδόνησαι Par. 45, 3 [37].
- Plsq. δεδάκειν (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]. — ἐναυτελαλοῖσσι Par. 46, 8 [38].

C. SYNTAXIS.

Congruentia personarum: ἕκαστος — φασι P. Fl. P. I 29, 14 [18].
 Syntaxis laxior: φαίνεσθε — ἀσχοληθεῖς ἤσχησθε συμμίσξαι Par. 49, 24 [29]. — ὅμιν δὲ γράφοντας (pro -τες) —, ὡς πᾶν προθυμότερον τελωθησόμενον, — ἐρρωσθε Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48].

NOMEN.

Casus.

- Acc. οἱ θεοὶ σε οἰδασιν Goodsp. 3, 7 [21]. — Acc. sine praep. post verbum motus: ἔγγον Σαμί τοῦ Ἀητοπόλιτου Par. 48, 14 [40] (in ep. Arabia), si recte ἔγγον a γίνομαι duco. — διαστολᾶς δεδάκειν (= δίσταλλα) τὸ βαδίσαι Oxyrh. 743, 28 [57]. — ἐκίλανθάνομαι (ἐκίλανθάνω) c. acc. v. ind. — οὐδὲν ἡμῖν κερκὸν ἐποίησεν (= ἐποίησεν) v. dat. — τὰ δ' ἄλλα χαρίζεσθε Gf. II 36, 19 [54]; — κολλᾶ χαίρειν v. ind. s. κολλῶ. — Acc. neutr. pro adv. v. Adverb.
- Gen. εἰς γεωμέτρον κερροντισμένον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]. — ἐκίλανθάνομαι c. acc. v. ind. — ἐκίμελομαι τινι v. dat.
- Dat. pro acc.: οὐδὲν ἡμῖν κερκὸν ἐποίησεν (= ἐποίησεν) Gf. II 36, 12 [54]. — pro gen.: ἐκίμαλήθητι τῷ παιδίω Oxyrh.

744, 6 [58], ἐπιμένον τοῖς ἐν οἴκῳ (ut vid. pro ἐπιμένῳ).
— ἡμῖν ἐπιόπτεις καλὰ Alex. 4, 1 [24].

Casus confunduntur a parum eruditis: a) Dat. cum acc.: γράφωμαι *es* (= σοι) περὶ τῆς λογίας Gf. II 38, 14 [55] (s. vulg.); ἀποστείλῃ *es* (= σοι) Oxyrh. 744, 8 [58] (s. vulg.). — b) Gen. cum dat.: παρὰ Πασίωνι (= -νος) (sc. ἐπιστολῇ) Gf. II 38, 23 [55] (s. vulg.); τοῖς πορείοις ἀτάκῃ ib. 18 (pro ἀτάκῃ) (potius confusione casuum quam pronuntiatione ortum, cf. l. 23 παρὰ Πασίωνι pro -νος). — c) Nom. cum dat.: Βερεῦτι τῆς κυρίας μου καὶ Ἀπολλωνάριον (= -ρίων) Oxyrh. 744, 2 [58] (s. vulg.).

Adiect. et adverb.

Comparativus pro positivo: ὀρθρότερον Par. 49, 20 [29]; ἐπιτάσσοντίς μοι προθυμότερον (= -θύμως) Tebt. 59, 9 [52]; πιρρότερον Par. 46, 20 [38]; — cf. ἀναγκαιότερον Lond. 42, 31 [26] et Vat. A, 21 [27]; — cf. καινότερος NT.

PRONOMEN.

ἑαυτοῦ cett. pro σεαυτοῦ cett., pro ἡμῶν ἀτάκῃ cett., pro ἡμῶν ἀτάκῃ cett. v. ind. s. ἑαυτοῦ, ἀτάκῃ.
εἰ pro & Par. 45, 8 [37].

VERBUM.

1. GENERA VERBI.

μη—ἐπιλάθης Oxyrh. 744, 12 [58] (s. vulg.), ἐπιλάθειν ib. 12; αἰρῶ 'volo' barbarismus pro αἰροῦμαι, v. ind.; τὸ δέξαι (?) Goodsp. 3, 1 [21].

2. TEMPORA.

Praes. pro aor.: κειράσομαι—καταγίνεσθαι (= -γενέσθαι) P. Fl. P. II 16, 2 [4]; κειράται—ταχίως καταγίνεσθαι καὶ ἀεπάξασθαι Vat. A, 18 [27] (cf. l. 21); καταγίνεσθαι Par. 49, 17 [29]; ἰσάγειν Par. 43, 2 [34]; διέγνωκα ἐξοδεύειν εἰς Τεβένιον Tebt. 55, 8 [44]; — ut vid. ἔάν τι τῶν κατ' ἀνθρώπων γίνηται P. Fl. P. II 18, 19, 5 [8].

Perf. pro aor. fere: ἀπέσταλται P. Fl. P. III 53n, 6 [18].

3. MODI.

Enuntiata primaria v. Imperat.

Enuntiata secundaria:

Ind. pro coni.: ἔάν δεῖ Tebt. 58, 55 sq. [47]; ἔάν—εἰσπορευθῶνται Oxyrh. 744, 4 [58]; ἔάν ἦν ib. 9; ib. 10; ζητήσας—γῆς

ἀρόφρας —, *ὡς* (= *ἵνα*) *ἔξομεν* Tebt. 56, 14 [45]; *ἀγωνιά*,
μὴ ποτε—*ἀρρωστέι* Par. 49, 31 [29].

Coni. pro opt. post praeterita v. ind. s. *ἵνα* et *ὅπως*.

Opt. pro coni.: *ἐβλαβόθηναι* —, *μὴ ἐπιγγίγ[οι]τε* Par. 45, 8 [37];
v. ind. s. *ἵνα*.

Post vv. timendi: *οὐ* (*οὐδαίς*, *οὐδέτε*) —, *μὴ* c. coni. P. Fl. P. II
13, 19, 13 [8], Alex. 4, 9 [24], Par. 49, 35 [29]. — *δια-*
πονοῦμαι, *εἰ* *ἕλενος* *χαλκοῦς* *ἀπόλλεσεν* (= *μὴ* c. coni.)
Oxyrh. 743, 22 [57]. V. supra ind. pro coni. — *Μὴ* *οὐ*
c. coni. Par. 32, 17 [28]. — Alia enuntiata: *ὅταν* *εὐθὺς* 'ubi
primum' c. coni. Oxyrh. 744, 7 [58]. — *ὡς* *ἂν* c. coni.
(tempor.) 'ubi primum' P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12], Par. 46,
18 [38]; *ὡς* *ἂν*—*λάβωμεν* finale (temp.?) P. Fl. P. I 30,
1, 3 [1]. — Consec.: (*ὡς*' *ἂν*): *συνισχῶρημεν*, *ὡς*' *ἂν* —
καταστοχῆσαμεν Tebt. 58, 35 [47]; *ὡς*' *ἂν* *τοῦτό* *σε* *θίλα*
γενώσκειν Oxyrh. 743, 27 [57]. — Fin. pro inf. *ἰρωτῶ* *σε*
(*oro*, *rogo*) —, *ἵνα* *μὴ* *ἀγωνιάσῃς* Oxyrh. 744, 13 [58].

Imperativus.

μὴ c. coni. praes. 2. sg. *μὴ ἀγωνιάς* Oxyrh. 744, 4 [58]. — Inf.
pro imperat. *συναπογενέσθαι* Oxyrh. 743, 33 [57]. — Opt.
ἴερε pro imperat. *εὐ* *δ'* *ἄλλα* *χαρίζοισθ'* Gf. II 36, 19 [54].

4. INFINITIVUS.

γίνεσθαι c. inf. (= *συμβαλεῖ* c. inf., ut vid.) Par. 49, 29 [29]. —
καλῶς *ποιήσεις* c. inf. (pro ptc.) tantummodo in sermone
barbarorum: *κ. κ. παραγίνεσθαι* Par. 48, 17 [40] (ep.
Arab.), *κ. κ. εὐχαριστήσαι* Tebt. 56, 9 [45] (ep. Aeg.). —
V. supra *ἰρωτῶ* *σε*, *ἵνα* *μὴ* et Imperat.

5. PARTICIPIUM.

Gen. abs. eodem subiecto ac verbum finitum: *ἀπόντος* *μου* *κ-*
φρόντια Par. 45, 2 [37]; *παραγενομένου*—*ἐπίτιχέν* *μοι*
(pro nom. -νος) P. Fl. P. III 53 q, 8 [17].

ADVERBIUM.

Acc. neutr. vice adv.: *ταχέ* (= -*ίως*) Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5
[37], *τὸ* *ταχέ* Oxyrh. 743, 41 [57]. Cf. ind. s. *εὐθὺς* (et *εὐθιώς*).
εὐ *ὅν* v. ind.

καρὰ 'una': *Παθήμει*, *καρὰ* *καὶ* *Πενταρσεμει* Gf. II 36, 3 [54].

PRAEPOSITIONES.

ἐν = *διά* c. acc.: *ἐν* *τῷ*—*με* *περισπᾶσθαι* *ὄν* *ἡδονάσθην* Oxyrh.
743, 35 [57].

- ἔως*. οὐκ ἔχομεν ἔ. τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 7 [45].
- παρά*. π. = ἄπό c. gen. (coniunctum cum pass.) ἠπόρημα ἐκπαιδευόμενον παρά Μασσαίτης Tebt. 58, 16 [47]; ut vid. παρ' Ἰουδαίου [...] εἶσαι αὐτήν Gf. I 48, 5 [49]. — οἱ παρά εὐ (= π. σοί) θεοί Par. 47, 7 [39] (s. vulg.). — Παρά vice adv. v. Adv.
- παρά*. τὰ π. σοῦ (= σοί) συνβεβηκότα Par. 48, 5 [40] (sp. Arabia). — γίνεσθαι — π. τοῦ κατακλιθεῖν Tebt. 56, 6 [45] (sp. Aeg.). — τὰ π. τῆν ἀναδενδράδα (= ἡ ἀναδενδράς) P. Fl. P. I 29, 7 [18].
- πρός*. τοῦ π. εἰ (= σοί) τῆν ἀγῆθειαν ποιήσαντος Par. 48, 7 [40] (sp. Arab.).
- χάριν* (anteponitur). βαδίσει εἰς Τακίονα χ. τῶν ἐκφορίων Oxyrh. 743, 29 [57]; — χ. = διὰ c. acc.: χ. ἡμῶν ἡζημίεται Par. 47, 17 [39].

PARTICULAE.

ἴαν pro ἔν v. ind. s. ἴαν.

ἄπηρία' ἔν Vat. A, 17 [27].

μή εἰσι γε 'nudem' Lond. 42, 23 [26]. — ὡσεὶ Tebt. 58, 27 [47]. — οὐ μὴν; οὐ μὴν ἀλλά v. ind. s. μὴν. — μὴν οὖν v. ind. s. μὴν. — εἰ δ' ἄρα P. Fl. P. II 18, 19, 9 [8].

D. FORMATIO VOCABULORUM.

Verba in -ίαι desinentia:

ἀγνοῦν, ἀδικῶ, ἀδυναῶ, αἰρῶ (εἰ -ομαι), ἀμειβῶ, ἀναστῆναι, ἀναπλῆναι, ἀνθρωπολογεῖν, ἀποδημῶ, ἀρρωστῆναι, ἀσχολῶ, διακτραγαθῶ, διακονεῖν, διασαφῶ, διατελῶ, διατυχεῖν, διοικῶ, δοκῶ, ἐνδημῶ, ἐνθυμολογεῖν, ἐνοικῶ (?), ἐνοχῶ, ἐπακολουθεῖν, ἐπαρῶ (?), ἐπιδίδωμι, ἐπισκοπεῖν, ἐπιτιμῶ, ἐπιχειρῶ, εὔθυμῶ, εὐκαιρῶ, εὐλαβηθῆναι, εὐτυχεῖν, εὐχαριστῆναι, ζητῶ, ἡγοῦμαι, θιγεῖν, κελῶ, κατακλῆναι, καταστοχεῖν, κοινολογεῖν, λυκοῦμαι, οἰκονομῶ, ὀλιγοφνεῖν, παρακαλῶ, παρακολουθεῖν, παρεπιδημῶ, ποιῶ, πολυμῶ, προαιροῦμαι, προσείδωμαι, προσκαλῶ, προσκυνῶ, προσπαρακαλῶ, προστάτῶ, συζητῶ, συντελῶ, ἐπισχενοῦμαι, ἐφηγοῦμαι, φιλοτιμοῦμαι, φοβοῦμαι, χορηγῶ, χερῶ, ἄφελῶ.

Substantiva in -μα:

ἀντήλομα, ἀξίωμα (?), δαμα, πεδῆμα, τρίμμα, ἠπόρημα.

Adiectiva in -ικός:

βασιλικός, γραφικός, πατριός, πραγματικός.

II. INDICES.

A. INDEX NOMINUM.

a) NOMINA MENSIIUM.

Menses Macedonici:
ἀπελλαιος P. Fl. P. II 2, 3, 8 [11].

Menses Aegyptii:
ἑπερίφ Lond. 42, 38 [26]; Vat. A, 24 [27]; Par. 43, 5 [34]; Par. 44, 7 [36]; Par. 45, 8 [37]; Tebt. 57, 14 [46].

Θαῦθ Par. 60, 11 [33].
μεσορή Par. 32, 34 [38] (scr. -ή); Par. 43, 3 [34] *ἐν τῷ μ. μηνί*; Par. 58, 21 [35]; Par. 46, 28 [38]; Par. 48, 25 [40].

μερίφ Par. 49, 11 [29]; Tebt. 58, 45 [47] *ἐν τῷ μ.*; P. Fl. P. II 16, 11 [4] *μερίφ*.

καμινώθ v. *φαμινώθ*.
καῖνι P. Fl. P. II 40b, 4 [15]; ib. 10; Par. 59, 18 [32]; Amh. II 39 (= Gf. I 30), 20 [48];

Oxyrh. 742, 16 [56]; Oxyrh. 744, 16 [58].

καχών Tebt. 58, 60 [47] *τῆς 2' τοῦ π.*; ib. 61; Gf. II 36, 22 [54].

ἐν τῷ τῶθι <μ(ηνί)> Rev. Mél. p. 295 l. 9 [43].

φαμινώθ P. Fl. P. II 2, 3, 7 [11]; Par. 59, 16 [32]; Goodsp. 4, 15 [42]; — *καμινώθ* Par. 58, 19 [35].

φαρμοῦθι P. Fl. P. I 30, 1, 6 [1]; P. Fl. P. II 2, 3, 8 [11]; Par. 58, 20 [35]; Gf. II 38, 22 [55].

φαῶφι Par. 58, 18 [35]; Amh. II 37, 14 [41]; Tebt. 59, 12 [52]; *φαῶ(φι)* Oxyrh. 742, 44 [57]; *φαῶ[φ]ι* *ιδ'* P. Fl. P. II 40a, 31 [16] (cert.).

ζολαζ Rev. Mél. p. 295 l. 16 [43].

b) DIES FESTI.

τὰ Ἄρσινόσια P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; P. Fl. P. II 16, 7 [4].

c) NOMINA GEOGRAPHICA

(nomorum, urbium, vicorum).

Ἀλεξάνδρσιαν P. Fl. P. III 58n, 7 [18]; Oxyrh. 743, 24 [57]; *ἐν Ἀλεξανδρ<τ>αι* Oxyrh. 744, 3 [58]; ib. 5.

Ἄρσιν<τ>ιξ . . (?) Leid. K, 4 [53].]ς *Ἄρσινόσην* (oppidum?) Amh. II 37, 4 [41].

Βαρσιν<τ>η (oppidum) P. Fl. P. II 40a, 22 [16].

ἐν Διοσπόλει Gf. II 36, 17 [54]. *ἐν Ἐρμῶνθι* Rev. Mél. p. 295 l. 11 [43].

Ἡρακλῆους πόλις Par. 44, 2 [36]. *Ἡρώων πόλις* P. Fl. P. II 40a, 20 [16].

Θερμοῦθιος (gen.) Goodsp. 3, 18 [21].

ἐκ Κερκισήφωτος Tebt. 56, 2 [45].

- τὸς Ἀγροκαλίτες (sc. νεμεῖ) Par. 48, 15 [40].
 τῆς Αἰ[μῆς] (regio Fajûm) P. Fl. P. III 42 H 8f, 8 [6].
 ἐν Μίμωε P. Fl. P. I 30, 1, 4 [1]; Lond. 42, 10 [36]; Par. 49, 21 [29]; ib. 22.
 εἰς Νέκλη Oxyrh. 742, 17 [58].
 εἰς Παθῶν(ω) Rev. M&L p. 295 l. 17 [43].
 Πουί Par. 48, 4 [40]; Ποεί ib. 18.
- κέλις v. ind. vocab.
 Σαχρὶ τὸς Ἀγροκαλίτες Par. 48, 14 [40].
 εἰς Ταυῖρα Oxyrh. 743, 29 [57].
 τῶς Ταυίτης (sc. νεμεῖ) P. Fl. P. III 42 H 7, 6 [5].
 Τεβρῶν Tebt. 55, 3 [44]; ἐν Τεβρῶνι Tebt. 59, 1 [52]; ib. 13.
 ἐν τῇ Τερονίαι Par. 47, 24 [39].

d) NOMINA TEMPLORUM.

- τὸς Ἀρουβίλων Par. 45, 11 [37]; -αι Par. 47, 22 [39].
 τῶς Ἀκυληκισίαι P. Fl. P. I 30, 1, 5 [1].
 τὸς Ἀφροδίσαι P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5].
 τῶς Ἡρακλείαι Par. 46, 13 [38].
- τὸς Ἡρακισίων Leid. K, 13 [53].
 τὸς Σαρακισίων Lond. 42, 9 [26] (τὸ ἐν Μίμωε); Par. 48, 10 [40]; ib. 13 ἐν τῷ μεγάλῳ Σαρακισίῳ; — τὸ Σαρακισίῳ Par. 32, 35 [28]; Par. 58, 16 [35]; Par. 47, 20 [39].

e) NOMINA DEORUM.

- τὸς Ὀσοράκιος Leid. K, 2 [53].
 ἄνθρωπος τῶν Σάρακισ Par. 47, 3 [39]; Σάρακ . . . Leid. K, 19 [53]; Σάρακισ (ino.) Par. 49, 6 [29].
 Σοθζου Gf. II 14d, 2 [22].

f) NOMINA GENTIUM

(subst. et adi.).

- Ἀγόντια γράμματα Lond. I 43, 2 [50].
 Ἀραβας (nom. pl.) Par. 48, 2 [40].
 τῶς — Ἐρηνοθίτας Amh. II 39, 7 [48].
- Θηβαίον (adi.) Tebt. 58, 10 [47].
 Ἰουδαίον Gf. I 43, 5 [49].
 Καβάρουον (= Κακκαδου-) Par. 32, 18 [28]; -ον ib. 21.
 (Ἀκollανίαι) τῶς Διφινῆ Oxyrh. 743, 37 [57].

g) NOMINA PERSONARUM.

- Ἄ . . . ἰνα (dat.) P. Fl. P. II 40a, 2 [15].
 Ἀνουλλάος Tebt. 58, 8 [47].
 Ἄλαι (dat., fem.) Oxyrh. 744, 1 [53]; ib. 16.
- Ἄλαιος P. Fl. P. I 39, 1 [18].
 Ἄμῶνης Gf. II 26, 7 [54].
 Ἄμα . . . αι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 2 [15].
 Ἀμμῶνιος P. Fl. P. III 53n, 1 [18].

- τῆς Ἀνικητῆς* Tebt. 58, 57 [47].
Ἀνικῆς Oxyrh. 742, 1 [56].
Ἀνικητῆρος P. Fl. P. III 58q, 1 [17].
Ἀπολλῶδα [ρος P. Fl. P. III 42 H 8e, 3 [7].
Ἀπολλωνάειον (= -ίας) Oxyrh. 744, 2 [58].
Ἀπολλώνιος P. Fl. P. III 53n, 1 [18]; Par. 32, 2 [28]; Lond. 28, 1 [30]; Lond. 33b, 1 [31]; Par. 59, 1 [32]; ib. 17; Par. 60, 1 [33]; Par. 43, 1 [34]; ib. 6; ib. 8; Par. 44, 1 [36]; ib. 6; Par. 45, 1 [37] (bis); ib. 10; Par. 46, 1 [38]; ib. 6; ib. 17; Par. 47, 1 [39]; Oxyrh. 743, 37 [57].
Ἀριστο . . . Alex. 3, 1 [23].
Ἀριστοτέλους P. Fl. P. III 42 H 8f, 28 [6].
Ἀρμάκτις Par. 59, 17 [32].
Ἀρσενόφιος (gen.) Gf. II 36, 4 [54].
Ἀρσινόη (persona?) Amh. II 37, 4 [41].
Ἀσκληπιάδης P. Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; ib. 7; ib. 9/11.
Ἀτίβη (dat.) P. Fl. P. II 40a, 1 [16].
Ἀφροδίσια Gf. I 43, 3 [49]; ib. 12.
Ἀφροδισιάτι (dat.) Oxyrh. 744, 11 [58].
Ἀχιλλεῖ Goodsp. 3, 2 [21].
Ἀόγγη (dat.) Par. 32, 16 [28];
Ἀόγγιος (gen.) Par. 58, 17 [35].
Ἄων? [. . . P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Βαμπερων (?) Amh. II 39, 10 [48].
Βερωνί [x . . (?) P. Fl. P. II 40a, 5 [16].
Βερωνίη Lond. 33b, 4 [31].
Βερωνίῃ τῆς κυρίας Oxyrh. 744, 2 [58].
Γλαυκίαν Goodsp. 4, 8 [42].
Δακούται (dat.) Par. 48, 2 [40]; ib. 26.
Δαμάς Oxyrh. 743, 40 [57]; gen. *Δαμάτος* ib. 23.
Διορόσιος Vat. A, 1 [27]; Par. 49, 1 [29].
Διονυσόδωρον P. Fl. P. II 16, 5 [4].
Διοσκουρίδης P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11]; ib. 9; P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].
Δι [ο]σίμωι (?) P. Fl. P. III 53k, 1 [20].
Διοφάντι P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11]; ib. 7; ib. 10 (suppl. cert.).
Δόντις P. Fl. P. I 29, 9 [13]; -ως ib. 10.
Δωρόθεος P. Fl. P. II 40b, 1 [15].
Ἐλενος Oxyrh. 743, 22 [57].
Ἐκαφρόδευτον Oxyrh. 743, 25 [57].
Ἐριδῆ (dat.) P. Fl. P. II 40a, 3 [16].
Ἐρμοκράτι Gf. I 43, 1 [49]; ib. 13.
Ἐσθλάδας Rev. Mál. p. 295 l. 1 [43].
Ἐσθλότις Gf. II 36, 7 [54].
Ἐσπίρον Par. 43, 2 [34].
Ἐβδαιμονίς Vat. A, 4 [27].
Ζανί [. .] (dat.) P. Fl. P. II 40a, 5 [16].
Ἡρασιώνων Lond. 42, 1 [26]; ib. 34; Vat. A, 1 [27]; ib. 25.
Θεόδωρος P. Fl. P. II 40b, 1 [15]; -ωι ib. 11. V. *Θεόδωρος*.
Θεόδωρον P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8].
Παρίων Oxyrh. 744, 1 [58]; ib. 16.
Ἰκναλος Par. 32, 27 [28]; Lond. 33b, 2 [31]; Par. 58, 2 [35]; ib. 23.
Ἰκωνί Par. 59, 6 [32].

- ΐσις* Lond. 42, 1 [26]; Vat. A, 4 [27]; ib. 11.
Καίσαρος (gen.) Oxyrh. 742, 16 [56]; Oxyrh. 743, 17 [57]; ib. 44; Oxyrh. 744, 15 [58].
Κλίαν P. Fl. P. III 42 H 7, 11 [5]; P. Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1; P. Fl. P. II 42b, 1 [9]; -ωνι P. Fl. P. III 42 G 9, 1 [10].
Κόνων Vat. A, 10 [27].
Κότταβος Par. 60, 8 [33].
Λουίμαχος Par. 32, 1 [28].
Λύσιδος (gen.) Passal. 6 [25].
Λύσικος P. Fl. P. I 29, 3 [13].
Μ[...]ος Berol. (III) 1009, 2 [51].
Μ[...]ς Passal. 2 [25].
Μάγα (gen.) Tebt. 58, 3 [47].
Μάντης P. Fl. P. II 40a, 1 [16].
 V. *Μαργήθους*.
Μαργήθους (gen.) Tebt. 56, 1 [45]; -ητι (dat.) ib. 3. V. *Μάντης*.
Μαγχαί (dat.) Tebt. 55, 1 [44]; ib. 12.
τὰι Μέλανι Tebt. 58, 40 [47].
Μανίδημος Par. 44, 6 [36]; Par. 45, 6 [37].
Μήνων Gf. I 48, 1 [49].
Μεταστέμμιος (gen., masc.) Tebt. 58, 17 [47].
Μητροδόρα P. Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1.
Μοσχίανι Passal. 1 [25]; ib. 18.
Μόσχος (?) Passal. 2 [25]; (?) *Μ[...]ος* Berol. 1009, 2 [51].
Μουκαλος Tebt. 55, 1 [44].
Μυροούλλας Par. 48, 1 [40].
Νεβχοόβιος (gen.) Gf. II 36, 23 [54]; ib. 25.
Νευάνιβι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 1 [16].
Νεχθηράτιος Amh. II 39, 10 [48].
Νίκων Tebt. 58, 54 [47]; Gf. II 38, 1 [55]; ib. 24 (bis).
Νερητίος (gen., ut vid.) Amh. II 37, 2 [41].
Όνηλιμοι Gf. II 38, 17 [55].
Παγάβι (dat.) Gf. II 36, 2 [54].
Παγκράτην P. Fl. P. III 53k, 7 [20].
Παθήμι (dat.) Gf. II 36, 3 [54].
Παλονι P. Fl. P. II 42b, 1 [9].
Παναβχοόβιος (gen.) Gf. II 36, 1 [54]; ib. 2.
Πάσιτι (?) (dat.) P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Πασιών Gf. II 38, 1 [55]; -ωνι ib. 23.
Πατήρος (gen.) Gf. II 36, 5 [54]; -τι (dat.) Amh. II 39, 3 [48]; ib. 22.
Πατοδς Gf. II 36, 7 [54].
Παχράτη Amh. II 39, 3 [48]; ib. 22.
Παθων (acc.) Rev. Mém. p. 295 l. 8 [48]; *Παθρος* (gen.) Tebt. 58, 9 [47]; gen. ib. 18.
Πε... Alex. 3, 2 [23].
Πήλοκα (acc.) Rev. Mém. p. 295 l. 13 [48].
Περ[...] P. Fl. P. II 40a, 3 [16].
Πεταρενδάτος (gen.) Leid. K, 12 [53]; ib. 14.
Πεταρεσμηδί (dat.) Gf. II 36, 1 [54]; ib. 3; ib. 4; ib. 23.
Πετανφιής Tebt. 57, 1 [46].
Πετανήθι (dat.) Par. 44, 4 [36].
Πετασοδχος Tebt. 56, 1 [45].
 V. *Πετοσοδχος*.
Πετυσοράπιος Par. 60, 5 [33].
Πεταχάρι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Πετήσιος (gen.) Par. 59, 7 [32]; Leid. K, 1 [53]; -σι... (casus?) ib. 17.
Πετο[...] P. Fl. P. II 40a, 1 [15].

- Πετροθεῖον* (acc.) Passal. 12 [25].
- Πετροσίς* Gf. II 36, 21 [54];
-σίσις (gen.) Par. 44, 3 [36]; -σίσις Tebt. 56, 3 [45].
- Πετροσθός* Gf. II 36, 1 [54];
-ου ib. 24. V. *Πετροσθός*.
- Πετῶν* P. Fl. P. III 53n, 4 [18].
- Πόθον* (gen.) Oxyrh. 742, 2 [56].
- Πολυδέκη* Par. 44, 5 [36];
-δέκη Par. 45, 6 [37].
- Πολυκράτης* P. Fl. P. II 11, 2, 1 [2]; P. Fl. P. II 11, 1, 1 [3]; P. Fl. P. II 16, 11 [4]; Goodsp. 4, 1 [42].
- Πόρταις* (= -τις) Amh. II 39, 1 [48].
- Πουιδάνιος* Tebt. 59, 1 [52];
-ιον ib. 14.
- Πρωτάρχον* Par. 49, 36 [29].
- Πτολεμαῖος* Goodsp. 3, 2 [21];
-ου ib. 15; — Glauciae filius, Macedo: -ου Par. 32, 1 [28]; ib. 25; Par. 49, 1 [29]; ib. 37; Lond. 28, 7 [30]; Par. 59, 1 [32]; ib. 15; Par. 60, 2 [33]; ib. 13; Par. 43, 1 [34]; ib. 7; Par. 58, 1 [35] -ος; -ου Par. 44, 1 [36]; ib. 8; Par. 46, 1 [38]; ib. 24; Par. 47, 1 [39]; ib. 31.
- Πύρρον* Lond. 33b, 5 [31].
- Σαραπίων* Lond. 28, 2 [30]; Lond. 33b, 3 [31]; Par. 59, 8 [32]; -ων Par. 43, 1 [34]; -ων; Par. 44, 4 [36].
- Σαυφθῆαι* (gen.) Par. 44, 3 [36].
- Συναδῶν* (acc.) Rev. Mém. p. 295 l. 14 [48].
- Σουινάφωας* (gen.) Tebt. 59, 4 [52].
- Στάχον* (acc.) Rev. Mém. p. 295 l. 14 [48].
- Στορέης* Alex. 4, 12 [24].
- Σωσιφάνης* P. Fl. P. I 29, 1 [18]; P. Fl. P. III 53o, 1 [14].
- Ταύχιος* (gen., fem.) Goodsp. 3, 13 [21].
- Ταυήτος* (gen.) Goodsp. 3, 14 [21].
- Τεταμοόθιος* (gen., fem.) Goodsp. 3, 13 [21].
- Τετρ[ε]* (dat.) P. Fl. P. II 40a, 2 [15].
- Τιμόλενος* Passal. 1 [25].
- Φαλον . . ητι* (dat.) Lond. I 43, 7 [50].
- Φαύσαι* Oxyrh. 742, 1 [56];
ib. 17.
- Φάρις* Gf. II 36, 8 [54].
- Φίβης* Gf. II 36, 8 [54].
- Φιλοξέναι* Goodsp. 4, 1 [42];
ib. 16.
- Φιλωνίδης* P. Fl. P. I 30, 1, 1 [1]; P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; P. Fl. P. II 16, 6 [4]; ib. 11; suppl. cert. P. Fl. P. III 42 H 7, 1 [5]; P. Fl. P. III p. 113 [5a].
- Φίλωνος* (gen.) Passal. 4 [25];
Φίλων P. Fl. P. III 42 G 9, 1 [10].
- Χαλβῆς* Par. 48, 1 [40].
- [Χερσοφίος]* (gen.) Leid. K, 2 [53].
- Χερσοσνός* Par. 60, 10 [33].
- Ψενήσιος* (gen.) Gf. II 36, 5 [54].
- Ψενοσίς* Gf. II 36, 8 [54].
- Ψικτωσ* (gen.) Tebt. 59, 5 [52].
- Ψωρος* P. Fl. P. II 40a, 2 [16];
ib. 5; Lond. 42, 8 [26];
ib. 25; Gf. II 36, 5 [54];
ib. 21.

B. INDEX VOCABULORUM.

- (ἀγαθός): comp. βελ[τι... P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6].
- ἀγροσίς P. Fl. P. III 53n, 4 [18]; -σίς P. Fl. P. III 53r, 6 [19]; -σίς Alex. 3, 4 [23]; -οῦμ(ον) Gf. I 43, 6 [49].
- ἡγόρανα Par. 59, 6 [32]; ἀγοράζεις (= -ειν) Par. 44, 4 [36]; [ἡγοραζ]έναι (?) Gf. I 43, 4 [49]; ἀγοράζεις ib. 11; -άσαι Gf. II 36, 18 [54]; α[... ἀγο]ράζεις (simpl.?) Gf. II 38, 4 [55]; -άσαι ib. 18; ἡγοραζέναι Oxyrh. 742, 12 [56].
- (ἀγα)ἄξωμεν Oxyrh. 742, 7 [56].
- ἀγένας Amh. II 39, 8 [48].
- (ἀγωνία 'metuo'): -ιδμεν P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3] (absol.); -ίς Par. 49, 31 [29] (, μῆ); -ίς Par. 44, 7 [36] (περὶ σοῦ); μὴ ἀγωνιάς Oxyrh. 744, 4 [58]; ἔρωτά σε, ἵνα μὴ ἀγωνιάσῃς ib. 13.
- τὰς ἀδελφάς Rev. Mél. p. 295 l. 18 [48].
- ἀδελφός P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11] (fere cert.); ib. 11; P. Fl. P. III 53r, 2 [19]; Passal. 5 [25]; Lond. 42, 1 [26]; Vat. A, 1 [27]; Par. 22, 27 [28]; Par. 49, 5 [29]; ib. 10; ib. 16; Lond. 28, 3 [30]; Par. 43, 1 [34]; Tebt. 56, 1 [44]; Par. 56, 5 [45]; Gf. I 43, 1 [49]; Berol. (III) 1009, 1 [51]; Leid. K, 3 [53]. — Non est frater: Par. 22, 3 [28]; Par. 45, 1 [37]; Par. 48, 3 [40]; ut vid. etiam: Par. 46, 1 [38] et ib. 6.
- ἀδελφῆ: Passal. 8 [25].
- ἀφείδων Par. 48, 3 [40].
- ἀηδίζομαι 'aegre fero' Lond. 42, 14 [26] (ἐπι τῷ —); ib. 27 (abs.).
- ἄθροον (neutr., 'totus') P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3].
- (ἄθρομῶ): ἀθροῖς Amh. II 37, 7 [41]; ib. 10.
- Ἀλυόπιος (adi.) v. Ind. nom.
- Ἀλυόπιον Goodsp. 3, 7 [21].
- (αἰσῶ, αἰσῶμαι 'volo'): αἰσῆται Gf. II 36, 14 [54] (ep. Aeg.); — αἰσούμεθα Goodsp. 4, 4 [42]; αἰσ[ῆ]τα Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48]; -ρήσθαι Gf. II 36, 18 [54].
- αἰσῶνης Par. 47, 25 [39].
- (αἰσῶνομαι): ἡσῶνται Par. 49, 25 [29]; αἰσῶνται ib. 28.
- αἰσῶν P. Fl. P. III 53n, 7 [18] (v. πρὸς c. acc.); -ία Par. 49, 27 [29].
- ἀκούσαντες Par. 48, 4 [40]; ib. 12;]ε ἀκούομεν (?) Amh. II 37, 8 [41]; ἀκούσας αὐτοῦ Goodsp. 4, 10 [42]; ἡκούσαμεν Gf. II, 36, 15 [54].
- ἀκριβῶς εἰδήσις Goodsp. 3, 9 [21]; [διασάφη]σον — ἀ. Par. 44, 7 [36]; -ίσταρον (adv.) P. Fl. P. II 16, 13 [4].
- ἀληθείαι Par. 46, 20 [38]; -θεαν Par. 47, 32 [39].
- ἀλλὰ passim. — οὐ μὴν ἀλλὰ v. μῆν.
- ἄλλος passim. — τὰ δ' ἄλλα χαρίζοιθ' Gf. II 36, 19 [54]. — τῆλλα (contr.) P. Fl. P. III 53o, 4 [14]; P. Fl. P. III 53n, 2 [18]; Alex. 3, 2 [23]; Lond. 42, 2 [26]; Vat. A, 2 [27]; Goodsp. 4, 3 [42]; — τὰ ἄλλα passim. — ἄλλοις ἰκανῶ[P. Fl. P. III 53q, 7 [17].

ἄλοπος P. Fl. P. II 13, 19, 14 [8].
ἄλοπος P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].
ἀμυλήσας Gf. II 38, 4 [55]; **μη ἀμυλήσας** Oxyrh. 742, 14 [56].
(τὸ ἄμι nomen plantae): ἄμιος (gen.) Tebt. 55, 5 [44].
ἡ ἀμυλός P. Fl. P. I 29, 4 [18]; **ib.** 15.
ἀμφοτέρως P. Fl. P. II 16, 2 [4].
ἄν passim. V. **ἄς**, **ἀπηνίκα**, **ῶς**, **ὡς**, **ἄς**; v. etiam **ἴάν** (= **ἄν**).
ἄν = **ἴάν** ut vid. Par. 32, 19 [28]. V. **ἄν**.
(ἀναβαίνω Memphide in Sarepeum): **-βῆναι** Par. 49, 32 [29]; **-βῶ** **ib.** 34; **-βαίνει** Par. 47, 19 [39].
τῆς ἀναβάσει Oxyrh. 742, 6 [56].
ἀναγγέλλουσι P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2]; **-ῆγγαλλον** P. Fl. P. III 42 H 8f, 7 [8].
ἀναγνοῦσαι Oxyrh. 743, 18 [57].
ἀναγνα [P. Fl. P. III 42 H 7, 10 [6].
ἀναγκάσι (= **-εσι**) Gf. II 38, 17 [55].
ἀναγκαῖος P. Fl. P. II 16, 2 [4]; **εἰπερ μὴ ἀναγκαιότερόν ἐς περιεπέαι** Lond. 42, 31 [26]; **εἰπερ μὴ καὶ σὲ ἀναγκαιότερόν τι περιεπέαι** Vat. A, 21 [27]; **ἐν τοῖς ἀναγκαιότατοις καιροῖς** Par. 46, 7 [38].
ἀναγκασίαντες **ἔσθαι** (= **-σι**) Tebt. 58, 51 [47].
τῆς ἀναδενδράδα P. Fl. P. I 29, 7 [18].
ἀνακόψαι — **ἐν τῇ Τριχομῖαι** Par. 47, 28 [39].
ἀναλλοίαν Par. 49, 19 [29].
(ἀναπλῶ): τοιοῦτους καιροὺς ἀνηπληνοῖα Vat. A, 14 [27].

ἀνακλίαν P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; **-κλίαν** Rev. Mēl. p. 295 l. 8 [43]; **-έοντες** (s. cert.) Amb. II 39 (= Gf. I 30), 13 [48]; **-έων** Berol. 1009, 2 [61].
ἀνα[χῶ]ρησιν τοῦ ποταμοῦ (Nili) P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8].
ἀναφυγῆς ("requies") Lond. 42, 19 [26]; Vat. A, 15 [27].
ἀνδροπέδης P. Fl. P. II 40a, 13 [16].
ἀνεμκόδοισι Tebt. 57, 10 [46].
ἄνω P. Fl. P. III 42 H 8f, 20 [6]; Par. 45, 4 [37].
ἀνήλομα (sic) Par. 59, 9 [32].
ἀνθομολογη(σομένης) ὄπλο Oxyrh. 743, 34 [57]; **μοι ἀνθωμολ(ογήσατο) πάντα** **ib.** 40.
ἀνθρακος passim.
ἀνόνως ποιῆσω Oxyrh. 743, 39 [57].
ἀντικείμενον ἡμῖν Par. 45, 6 [37].
ἀντιλαβανόμενοι Amb. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48].
ἄνω Oxyrh. 744, 8 [58].
ἄνωθεν iam dudum, anti-quitus' Tebt. 59, 7 [52]; **ib.** 10.
ἀξιόλογος P. Fl. P. II 16, 7 [4].
(ἀξιῶ 'oro, postulo): ἡξίον P. Fl. P. III 58q, 10 [10]; **-έαντος** Par. 49, 12 [29]; **-όν** **ib.** 16; **-ῶσι** Leid. K, 15 [53].
ἄξιωμα (?) Leid. K, 15 [53].
ἄξιως P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; **ib.** 5.
ἀπαγγέλλω P. Fl. P. II 2, 3, 5 [11]; **-ῆγγαλῶτος ὄπλο** τοῦ — Lond. 42, 26 [26].
(ἀπάγω?): ἀπηγα . . Alex. 3, 5 [28].
ἀπαλλάσσω 'vitam ago' P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].

- ἀπαντα 'obtingit' Lond. 42, 3 [26]; Vat. A, 2 [27]; -τα Par. 44, 2 [26]; Par. 45, 2 [27].
- (ἀπας): εις τὸν ἀπαντα χρόνον Tebt. 56, 17 [45].
- (ἀπειμι 'absuim'): ἀπόστος Par. 45, 2 [27].
- ἀπειλόστος P. Fl. P. II 13, 19, 7 [8]; -ελήλυθα Par. 32, 7 [28]; -ελεύσει Amh. II 37, 3 [41].
- ἀπέχω (τι παρὰ τινος) 'accepi' (de pecunia) Par. 32, 20 [28]; -ει δραχμᾶς Par. 58, 6 [25].
- ἀπό: ἀ. τοῦτου τὸ — ἤμυεν — ὁπλικόμην P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; ἀππεριεσθην ἀπὸ φροῦ P. Fl. P. III 53r, 7 [19]; ἀπ' ὁμῶν ἀπελήλυθα Par. 32, 6 [28]; ἔχει — ἀ. ποίου χρόνου Par. 60, 6 [23]; προσάξειν (= -ειν) ἀ. παντός εἶδους προφῶ Tebt. 58, 20 [47]; — ἀπ' οὗ 'ex quo' (de temp.) P. Fl. P. II 40a, 26 [16]; Par. 32, 6 [28]; Par. 49, 8 [29].
- ἀποβήσεται — ἡμῖν P. Fl. P. III 42 H 3f, 5 [6]; ἀπέβη ib. 12.
- ἀπέργων [P. Fl. P. II 11, 2, 6 [2].
- (ἀποργάζομαι 'profiteor rem vectigalem me possidere'): ἀποργάζομαι τὸ οἰκόπεδον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
- ἀποδεικνύμεν σε Alex. 4, 6 [24].
- ἀποδημαίν P. Fl. P. II 42b, 5 [9]; -ήσας Par. 46, 8 [28].
- ἀποδοῦναι P. Fl. P. III 42 H 7, 6 [5]; -δῶ Par. 32, 17 [28]; ἀπόδος Par. 58, 7 [25]; -δου . . . ib. 18; -διδούς Tebt. 57, 10 [46]; -δεδωκός Gf. I 43, 7 [49]; — τὴν ἐπιστολήν (additur aut mente suppletur): -δεδωκός P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; -διδούς Passal. 2 [25]; -δδοθη τὰδ' (= ἡ ἐπιστολή) ib. 14; -δος Rev. Mél. p. 295 l. 16 [43]; Oxyrh. 744, 16 [58]; suppl. cert. P. Fl. P. II 2, 4, 4 [12]; suppl. Amh. II 39 (= Gf. I 30), 12 [48].
- ἀποθανεῖν Par. 47, 11 [29].
- ἀποκαταστήναι Rev. Mél. p. 295 l. 5 [43] τὰ πράγματ'.
- (ἀπολαμβάνω 'recludo'): -ελημμένων Lond. 42, 13 [26]; -ελημμένον Vat. A, 10 [27].
- ἀπ-όλυσεν (sic) Oxyrh. 743, 23 [57].
- ἀπολογίζεσθαι P. Fl. P. III 53n, 7 [18] (ὅπερ τῆς αἰτίας).
- (ἀπολύω): 1. 'libero', τινός 're, quam aliquis faciendam suscepit'; -λυθῶ P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3] τῆς — σχολῆς; ἀπ[ολύω]ν (s. cert.) Tebt. 57, 8 [46]; -λυσαι Tebt. 58, 47 [47]. — med. et pass. 'exeo, discedo': ἀπολυέσθαι ἐκ τῆς κατοχῆς Lond. 42, 26 [26]. — 2. 'dimitto': -λύσει Par. 49, 19 [29].
- (ἀποκίπτω 'spe deicior' ut vid.): -πεκίπταμεν Par. 47, 27 [29].
- ἀποστάταις Rev. Mél. p. 295 l. 12 [43].
- (ἀποστέλλω): 1. 'mitto' ἀπ[ό-σαι]λον P. Fl. P. II 42b, 1 [9]; ἀποσ(ταλέντος) (?) P. Fl. P. II 2, 3, 11 [11]; -στείλας P. Fl. P. II 40b, 5 [15]; -ίσταλαι P. Fl. P. III 53n, 6 [18]; -στείλων P. Fl. P. III 53k, 2 [20]; -στείλας Par. 32, 20 [28] ('mitto' ut vid.); -στείλων ib. 22 ('mitto' ut vid.); -σταλή ib. 26; -στείλων

Par. 49, 29 [29]; -στειλαι
 Par. 48, 3 [34]; -στειλον Par.
 44, 4 [36]; -σετάλαμεν
 Goodsp. 4, 7 [42]; -σετάλῃ
 Oxyrh. 744, 8 [58]. 2. 're-
 scribe': ut vid. -στειλαι P.
 Fl. P. III 53 q. 6 [17]; ut
 vid. -σεταλικός Lond. 42,
 24 [26]; -στειλόν μοι Par.
 60, 4 [38]; -στειλον Oxyrh.
 742, 3 [56]. 3. dubia signif.:
 -σετάλῃ P. Fl. P. II 16, 1 [4];
 P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5];
 -δέταλα P. Fl. P. III 42 G 9,
 3 [10]; -σεταλαι Amh. II
 37, 15 [41]. 4. dubia vox:
 ]ισαποσταλ[P. Fl. P. III 42
 H 7, 9 [5].
 ἀ]πεσλίσθη ἀπό εἰς P. Fl. P.
 III 53 r, 7 [19].
 ἀπεινεγαίνε Par. 49, 24 [29]
 σῆμαμον — εἰς τὴν πόλιν.
 ἄρα: εἰ δ' ἄρα P. Fl. P. II 13,
 19, 9 [8].
 ἀραβῶνα (acc.) Par. 58, 14 [35].
 ἀργυρίον Par. 59, 3 [32]; Tebt.
 58, 33 [47].
 ἀριθμόν P. Fl. P. II 16, 13 [4];
 παράδος — ἀριθμῶν ἀτάξ
 Oxyrh. 742, 8 [58].
 ἀρόρας (acc. pl.) Tebt. 56, 13
 [45] γῆς.
 ἀραβῶν v. ἀραβῶν.
 ἀραστοδοῦνα P. Fl. P. I 30, 1,
 4 [1]; -σι Par. 49, 31 [29].
 ἀρανον (neutr.) (s. barb.) Oxyrh.
 744, 9 [58].
 (ἀραβῆ): -ας P. Fl. P. I 29,
 10 [13]; ἀραβῶ(ν) Gf. II 38,
 19 [55]; — compendio scrip-
 tum: Par. 59, 6 [32]; ib. 7;
 Tebt. 55, 5 [44]; ib. 7; ib. 8;
 Tebt. 57, 5 [46]; Gf. II 38,
 20 [55].
 ἀραγονταφ]ιαστοῦ Leid. K, 2
 [58].

ἀσπάξασθαι Vat. A, 19 [27];
 ἀσπασώμεθα Par. 32, 32
 [28]; ἀσπασεσθαι Amh. II
 39 (= Gf. I 30), 14 [48]; —
 [ἀσπασεσθαι] εἰς παρ' ἑμοῦ
 φιλοφρόνως Berol. 1009, 3
 [51] (f. cert.).
 ἀσπασίως κατέκλειυες Par. 32,
 28 [28].
 ἀσφαλῶς Oxyrh. 742, 5 [56];
 ib. 10.
 ἀσχοληθεῖς Par. 49, 25 [29].
 ἀσῆι Par. 49, 17 [29].
 ἀσθιον Par. 47, 20 [39].
 ἀστός passim. — ἀστόν, ubi
 ἀστό expectatur, Vat. A,
 13 [27]. ἀστέ ταῦτα Oxyrh.
 743, 38 [57]. ταῦτό P. Fl.
 P. II 13, 19, 11 [8].
 ἀστός δεδάκαμεν Par. 47, 26
 [39] (= ἡμᾶς ἀστός). V.
 εἰαντοῦ.
 (ἀσθημι): -σθῆναι P. Fl. P. II
 13, 19, 8 [8]; ἄσως ἀτόν
 χαίρειν Amh. II 37, 10 [41];
 'permitto': ἀπῆνας Par. 47,
 15 [39]; ἄσως 'permittite, ut
 vivat' (de infante; opp. ἐκ-
 βαλε) Oxyrh. 744, 10 [58].
 (ἀπίστημι): ἀπίστημα (sic)
 δραχμᾶς κτλ. 'solutum ac-
 cepi' ut vid. Par. 59, 2 [32];
 ἀπιστα[P. Fl. P. III 42 H 8 f,
 27 [6].
 βαδίσαι εἰς Τακίονα Oxyrh. 743,
 29 [57].
 (βάλλω simpl.?):] . . . βεβλη-
 νῆνας P. Fl. P. III 42 H 8 f,
 9 [6].
 βανασίαν Par. 49, 3 [29].
 βακτιζώμεθα Par. 47, 13 [39].
 βαρῆως ἔχουσα Lond. 42, 29 [26].
 βασιλεύς passim.
 βασιλικῶν γε(αρμαστ) Tebt. 58,
 2 [47].

Βασιλευσαν Leid. K, 11 [58]
(suppl. cert.).

πρὸς βίαν (= βίαι) *ἔχεται* P.
Fl. P. III 53n, 8 [18].

βίος P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8].

βλέπω Par. 44, 6 [36].

βοηθόν Oxyrh. 743, 20 [57].

βεβουλόμεθα ἐσκάσαι Tebt.
58, 28 [47].

βούλομαι P. Fl. P. III 53n, 3
[18]; Vat. A. 3 [27]; Par.
44, 2 [36]; Par. 45, 2 [37];

Par. 46, 4 [38]; — *βούλη*
Par. 46, 22 [38]; — *ἡβου-*

λόμη P. Fl. P. III 53q, 5
[17]; Vat. A. 9 [27]; *ἡβού-*

λου P. Fl. P. III 43 G 9, 5
[10]; *ἡβουλόμεθα* Goodsp. 4,

6 [42]; *βολάμενοι* (aor., ut
vid.) Par. 48, 10 [40].

τῆν βόην Par. 58, 4 [35].

γάρ passim. — *καὶ γάρ* Passal.
9 [25]; Oxyrh. 743, 21 [57].

γὰ: ἀπέτην γ[σ τή]ν ἀναχά-
ρησιν P. Fl. P. II 13, 19, 9
[8]; *τ[ὸ]τ[ό]ν γε τὸν χρόνον*

ib. 11; *πῶς γε* Lond. 42, 18
[26]; Vat. A. 14 [27]; Lond.

I 43, 5 [50]. — *μὴ δεῖ γε*
v. μή.

γεωμέτρον P. Fl. P. II 11, 2, 3
[2]; Tebt. 58, 10 [47].

γ[σωρ]γός Tebt. 56, 1 [45].

γῆν P. Fl. P. III 42 H 8f, 14
[6]; — *ἔς* Tebt. 56, 13 [45].

γῆρας Lond. I 43, 9 [50].

γίνομαι (sic constanter) passim.

— Aor. occurrit locis hisce:

ἐγένετο P. Fl. P. II 40a, 25
[16]; *γένοντο* P. Fl. P. III 42

H 8f, 16 [6]; *γενέσθαι* P.
Fl. P. III 42 H 7, 3 [5]; P.

Fl. P. II 13, 19, 14 [8];
Oxyrh. 743, 20 [57]; —

γενεθῆ P. Fl. P. II 13, 19,
13 [8]. — Perf. *καλῶς—γέ-*

γονον Oxyrh. 743, 41 [57];
γεγονεν . . . Leid. K, 7 [58];

[*τὰ γεγενημέ]να* (?) P. Fl. P.
III 42 H 8f, 7 [6]. — *ἔγεγον*

Par. 48, 14 [40] forma bar-
bara *α γίνομαι*? — *τοῦ γίνο-*

μένου σοι γλεόκου P. Fl. P.
II 40b, 7 [15]. — *γίνεσαι*

et *γίνονται* in rationibus de
summa universa (compendio

exaratur) Par. 59, 5 [32];
ib. 11; ib. 14; ib. 18; Par.

58, 22 [35]. — *γίνεσαι* c.
inf. 'accidit, contingit' *ἐν-*

τραπήναι Par. 49, 29 [29].

(*γινώσκω* 'scio', sic constanter):

γινώσκεις P. Fl. P. II 11, 2, 2
[2]; P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3];

P. Fl. P. I 29, 13 [18]; P.
Fl. P. II 40b, 2 [15]; Par.

49, 38 [29]; Par. 44, 2 [36];
Par. 47, 14 [39]; Oxyrh.

744, 3 [58]; *γινώσκεις* —
καρὶ τοῦ — Tebt. 56, 5

[45]; *γινώσκετε* Par. 32, 5
[28]; *γινώσκουσιν* Oxyrh. 743,

27 [57].

τοῦ γλεόκου ('mustum') P. Fl.

P. I 40b, 8 [15].

τῶ γραφῆ Par. 59, 10 [32].

γνώμη v. κατά.

γνώσιν τῆν κατὰ τῶν χρημα-
τιστῶν P. Fl. P. III 42 H 7,

8 [5]; *γνώσιν* P. Fl. P. II 16,
3 [4].

γράμματα P. Fl. P. II 11, 2, 6
[2]; *διὰ γ—ων* Amh. II 39

(= Gf. I 30), 15 [48]; *Ἀγρόπ-*
τια γ. Lond. I 43, 3 [50];

[*διὰ γραμμάτων* (?) *ἐκρ]ῖνα*
ποιῆσαι Berol. 1009, 4 [51].

γραμματικῆς Par. 49, 14 [29];
βα(σιλικῆς) γραμματικῆς Tebt.
58, 2 [47].

γραφικῶν Gf. II 38, 7 [55]
καλάμων.

γράφω passim. — γράφωμαι
σε (= γράφω σοι) Gf. II 38,
14 [55]. — Perf. occurrit
his locis: γέγραφα P. Fl. P.
II 11, 1, 2 [3]; Par. 46, 16
[38]; γέγραψα Par. 48, 4
[34]; γέγραπται Tebt. 58, 38
[47].

γυνή passim.

δάμιον P. Fl. P. II 11, 1, 6 [3].

δέ passim. — καί—δέ v. καί.

δαί P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5];
Vat. A, 15 [27]; Oxyrh. 743,
18 [57]; εἰς δαί Tebt. 58,
58 [47]; δαί P. Fl. P. I 29,
16 [18]; Par. 46, 15 [38].

δαδιλανται (= δαδελανται) Tebt.
58, 27 [47].

δάνα (vox integra perscr.) Gf.
II 38, 6 [55].

δακάπεντε (vox integra perscr.)
Gf. II 38, 8 [55]; Oxyrh. 742,
14 [56].

τά δέοντα 'res ad vitam ne-
cessariae' ut vid. P. Fl. P.
II 11, 1, 6 [3].

δάσμας (sc. καλάμων) Oxyrh.
742, 4 [56]; -ης ib. 18.

δευτερόντα Passal. 13 [25].

δέυτερον Tebt. 56, 10 [45].
(δέγομαι): μετὰ τὸ δέξαι (?)
Goodsp. 3, 1 [21].

διά 1. c. gen. διασαφῆσαι δ.
τοῦ ἐπιστολλῶν Par. 45, 3
[37]; δ. γραμμάτων—σημῆ-
ναι Amh. II 39 (= Gf. I 30),
15 [48]; [δ. γραμμάτων (?)
ἐκ]εῖνα ποιῆσαι (s. cert.)
Berol. 1009, 4 [51]; οἱ διὰ
τοῦ νομοῦ κωμογραμματαίς
Tebt. 58, 42 [47]; διὰ τέλους
P. Fl. P. II 18, 19, 8 [8];
διὰ παντός 'semper' Lond.

42, 6 [26]; Amh. II 39, 5
[48]; suppl. (?) Gf. II 38, 2
[55]. 2. c. acc. passim (e.
g.: Lond. 42, 17 [26]; Par.
32, 10 [28]; Par. 49, 6 [29];
ib. 23; cett.); — δι' ἡμᾶς
(= ἡμῶν ἐνεκα) P. Fl. P. II
2, 4, 7 [12]; καὶ διὰ ταύτην
καὶ δι' ἡμᾶς (= καὶ ταύτης
ἐνεκα καὶ ἡμῶν ἐνεκα) Lond.
42, 29 sq. [26].

διγγῶνα Tebt. 55, 2 [44].

διαδοχή P. Fl. P. II 40a, 15
[16].

διακυβερνητικία Lond. 42, 16
[26].

διακριθῆναι Par. 46, 15 [38]
αὐτίκα.

διάλιθος P. Fl. P. II 16, 7 [4].

διαλογῆν Alex. 4, 13 [24].

διάλογον ('actio') Tebt. 58, 23
[47]; -ου ib. 31; -ος ib. 59.

διανθραγαθήσαντα Rev. Mém.
p. 295 l. 3 [48].

(διάνοια): ἔγχε τῆς δια[νοίας]
P. Fl. P. II 18, 19, 12 [8].

διακονοῦμαι Oxyrh. 743, 22
[57].

διασαφῆσαι Goodsp. 3, 5 [21];
Par. 45, 3 [37]; -σαφῆς

Lond. 42, 8 [26]; Vat. A, 6
[27]; [διασαφῆ]σον (f. cert.)

— τὰ πρὸς κτλ. Par. 44, 6
[36].

διαστολὰς δεδάμιν 'praecipi'
Oxyrh. 743, 28 [57].

διασωσῶσθαι Vat. A, 6 [27];
-σωστικία ib. 12; -σῶθη
ib. 18.

διατελῶ c. pto. Lond. 42, 4
[26]; suppl. P. Fl. P. II 2, 3,
2 [11].

διδάξις — τὰ παιδάκια Lond.
I 43, 6 [50].

ταῖς διδύμαις Par. 32, 2 [28];
ib. 36.

- (*δίδομι*): 1. Formae: praes. *δίδωμι* Par. 49, 18 [29]; — fut. *δώσω* Tebt. 57, 4 [46]; — aor. act. *έδωκα* Leid. K, 9 [58]; *έδω* Par. 58, 12 [35]; Oxyrh. 742, 11 [56]; *έδω* Tebt. 58, 18 [47]; *έδω* P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; Par. 32, 14 [28]; Par. 49, 28 [29]; aor. pass. [*έδωθη* P. Fl. P. II 16, 4 [4]; — perf. *έδωκα* Lond. 28, 6 [30]; Oxyrh. 743, 32 [57]; — *κας* Par. 44, 4 [36]; — *κων* P. Fl. P. I 29, 8 [13]; — *κων* Par. 47, 26 [39]; — *κων* Tebt. 58, 39 [47]; — *κως* Oxyrh. 743, 26 [57]; — plaq. *δέδωκων* (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]. — 2. Signif.: *αποδοσ* *δέδωκα* Par. 47, 26 [39]; 'permitto' *έδω* *αύτη*, *έγγα* Par. 58, 12 [35]; 'fero' *τό έλαιον δέδωκων χοός* P. Fl. P. I 29, 8 [13]; — *έδω* *έργασίαν* 'curam habeas' ut vid., Oxyrh. 742, 11 [56]; *δίδωμι την επιτροπήν* v. *επιτροπή*; *δίδωμι διαστολάς* v. *διαστολή*. *διωνυχις* Gf. II 38, 3 [55]. *διώ και* Par. 46, 14 [38]. *διοικεις* P. Fl. P. II 16, 14 [4]; — *άικηται* ib. 8. *τάει διοικητής* Tebt. 58, 46 [47]. *διορθωθή* P. Fl. P. III 53 K, 4 [20]. *δουεις* [P. Fl. P. III 42 H 8 b, 3 [7]; *δοκοθεα* Lond. 42, 18 [26]; *έδο* *έξ* [*μο*] (cert.) Goodsp. 3, 4 [21]; *δέξαντα* *άδελφόν* *απότο* *έν* *τη* *αθήη* *είναι* Par. 49, 16 [29]. *έδραπέ* [*τη*] Par. 47, 15 [39]; *έδραπέθη* Par. 45, 6 [37]. *έδραπέ* (compend.) passim. (*δόναι*): *δυναμι* [P. Fl. P. III 53 q, 12 [17]; *δυνασθαι* Par. 32, 14 [28]; *δεδόνησθαι* Par. 45, 3 [37]; *δυνασθαι* Par. 47, 10 [39]; *δόνωνται* Tebt. 57, 11 [46]; *δόνη* (coni.) Oxyrh. 742, 10 [56]; *ήδυνασθη* Oxyrh. 743, 36 [57]; *δόναι* Oxyrh. 744, 12 [58]. *δυνατός* P. Fl. P. II 11, 1, 3 [8]; P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; *μετά δυνατών* (probabilis quam *δυναμίων*) Rev. Mél. p. 295 l. 9 [43]. *δω* (vox integra perscr.) Par. 47, 21 [39]; Gf I 43, 12 [49] (bis); *δω* Gf. II 38, 13 [55] (ep. barb.). *δωμος* v. *τόμος*. *έδρα* (?) P. Fl. P. II 16, 7 [4]. *έάν* 1. conjunctio. a) c. coni. P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; P. Fl. P. II 13, 19, 5 [8]; P. Fl. P. III 42 G 9, 7 [10] *έάν*; Par. 49, 12 [29]; ib. 34; Par. 58, 11 [35] *έάν*; Gf. II 36, 17 [54]; Oxyrh. 742, 10 [56]; Oxyrh. 744, 8 [58]; *έάν* *εόθως* ('ubi primum') — *λάβωμεν* Oxyrh. 744, 7 [58]; — *έάν* (= *και* *έάν*) Par. 47, 11 [39]. — b) c. ind. *έάν* *δει* Tebt. 58, 55 [47]; *έάν* — *είσπορεύονται* Oxyrh. 744, 4 [58]; *έάν* *ήν* ib. 9; ib. 10. — V. *έν*. 2. — *έν*: *έν* *οίς* *έάν* Tebt. 59, 8 [52]; *περί* *έν* *έάν* (= *έν* ut vid.) Gf. II 36, 14 [54]. (*δαντός* cett.): 1. *συνθήμνοι* *πρός* *έαντός* (sic) [= *ήμας* *απότός*] *δωμώμενοι* (sic)

Par. 46, 13 [38]; ἢν ἔχομεν
πρὸς ἑαυτοῦς [= ἡμᾶς αὐτοῦς]
φιλίαν Oxyrh. 743, 21 [57];
2. ἐπιμαλόμενοι δὲ καὶ ἑαν-
των [= ὁμῶν αὐτῶν] Amh.
II 39 (= Gf. I 30), 19 [48];
ἑαυτῶν [= ὁμῶν αὐτῶν] ἐπι-
μαλόμενοι Gf. II 36, 19 [54].
— V. αὐτοῦ.

ἐγδέχομαι v. ἐκδέχομαι.

(ἐγκυαταλίσκω): ἐγκυαταλίσκομαι
μς Par. 46, 8 [38].

(ἐγκόπτω): ἡμῖν ἐνκόπτεις καλὰ
Alex. 4, 1 [24].

εἴη ἐγγύσει P. Fl. P. II 40b, 7
[15].

εἴω passim.

εἴ ἑ. ἠερία (dat. sg. fem.) Par.
59, 10 [32].

εἴ passim. V. ἡ.

εἴδους (gen.) πυροῦ Tebt. 58,
21 [47].

ἡ εἰκοστή (vectigal) P. Fl. P.
II 11, 2; 4 [2].

εἰκοστοῦ P. Fl. P. II 16, 9 [4];
ib. 12. V. πρώτου καὶ εἰ-
κοστοῦ.

εἰμάτιον Par. 59, 4 [32].

εἰμί passim. εἰς (= εἴη) Par.
44, 2 [36]. ἴσηι Tebt. 56,
16 [45]. — ἴσιν (= ἔξισιν)

P. Fl. P. II 16, 6 [4]; οὐκ
ἴσιν ἀνακόψαι μς Par. 47,
23 [39]. — ἴσαι (= ἔξισται):

P. Fl. P. II 18, 19, 2 [8]
([ἴσαι] εὐχαῖν f. cert.); ib.

10. — εἰμί — πρὸς τῶν ἀπο-
δημῶν P. Fl. P. II 42b, 5

[9]; εἰμί περὶ τινα Passal. 11
[25].

εἰπερ ὄν Par. 49, 26 [29];

εἰπερ μὴ Lond. 42, 30 [26];

εἰπερ μὴ καὶ Vat. A, 20
[27].

(εἰπὼν non occurrit); εἰπα (ante
voc.) Par. 49, 15 [29]; εἰπας

(ptc.) ib. 20; — ἑπν (in
pausa) Par. 46, 7 [37].

εἰρηκας Oxyrh. 744, 11 [58];

εἰρηκης (= -ας?) Par. 32, 16
[28].

(εἰς): ἔν. Goodsp. 3, 11 [21];
ib. 13.

εἰς passim; locos, quibus cum
verbis motus coniungitur,

non enotavi; nunquam εἰς.
εἰς γεωμέτρον πορευόμενον

P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2];
εἰς — τὰ Πρωτάρχου κατα-

λύσω Par. 49, 35 [29]; κατα-
αυτήσαντος εἰς τὴν πόλιν

Tebt. 59, 4 [52]; εἰς πᾶν τι
ἐλληνοθῦτα Lond. 42, 16 [26];

εἰς τὰ ἔσχατα ἐλληνοθῶτος
Vat. A, 12 [27]; εἰς πᾶν τό-

σοι χρῆσιμον ἑμᾶντων ἐπι-
διδόνα Par. 49, 8 [29]; εἰς

μείζω φόβον P. Fl. P. III 42
H 8f, 16 [6] (verbum non

servatur); ἐνβεβλομέναι εἰς
τὴν — περίστασιν Lond. 42,

21 [26]; — εἰς τὰ δέοντα
ὀκλεικώμην P. Fl. P. II 11,

1, 6 [3]; εἰς τὸ δάνειον κατ-
έβαλον ib.; ἐξέκειτο — εἰς

[.]ρα P. Fl. P. II 16, 4 [4];
ἠζημιόται εἰς χαλκοῦ τ(ά-
λαντα) ις' Par. 47, 18 [39];

ἔχειν σε εἰς τὴν διαλογὴν
Alex. 4, 18 [24]; ἐπηθέας —

εἰς τὴν τροφήν — γῆς ἀροῦ-
ρας Tebt. 56, 12 [45]; —

εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον Tebt.
56, 16 [45]; εἰς τὸ λοιπὸν

P. Fl. P. III 42 G 9, 6 [10];
ἔξεις ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας

Lond. I 43, 9 [50]; παρα-
γενομένον — εἰς τὴν ἡμέραν

Par. 43, 5 [34]; ἕως τοῦ ὄν
εἰς [μεγα]λε γ' P. Fl. P. II

16, 11 [4]; — dubia signif.:
Leid. K, 31 [53].

αἰάγειν 'nubere' Par. 43, 2 [34].
]αἰσάποντα [(?) P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].
αἰεῖναι P. Fl. P. II 16, 6 [4].
(αἰσέρομαι): *πρὸς εὐδὸν μὴ εἰσέλθω* Par. 49, 35 [29]; *-ῆλθεν* Leid. K, 12 [53].
αἰσχρομίαι P. Fl. P. II 42b, 4 [9] *τὸν χόστον*.
αἰσῶδιον P. Fl. P. II 16, 4 [4].
αἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4 [58].
ἐκ (δέ) P. Fl. P. II 40a, 19 [16]; Goodsp. 3, 12 [21]; Tebt. 56, 2 [45]; *ἀποκλιθεῖσθαι ἐκ τῆς κατοχῆς* Lond. 42, 27 [26]; *διασφῶ ἐκ (ἐγ)* Vat. A, 7 [27]; *ib.* 18; *δ. ἐκ παντός τρόπου* *ib.* 13; *ἐκ—καιροῦ διακευβαρηγυῖα* Lond. 42, 14 [26]; *ἔξομαν ἐξ ἀπάντων τὴν τροφήν* Tebt. 56, 14 [45]; *ἐκ τοσοῦτον φέρωμεν τὴν εἰκοστήν* P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; *ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν ἄρσινοισιν* P. Fl. P. II 16, 13 [4]; — *οἱ ἐξ ὁμῶν 'viri vestri collegii'* Tebt. 59, 5 [52]; *οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι* Amh. II 39, 2 [48]; — *ἐκ τῶν ἐναντίων 'contra'* Gf. II 36, 12 [54].
ἔαστος passim; *ἔαστα (= πάντα)* Berol. 1009, 5 [51].
ἐκβαλε (infantem) Oxyrh. 744, 10 [58].
(ἐκδέχομαι 'comperio'): *ἐγδέσθεται* Alex. 4, 11 [24].
ἐναλ (?) P. Fl. P. III 42 H 8f, 17 [6].
ἐναίνος P. Fl. P. III 42 H 8f, 16 [6]; *ib.* 17 (?); *τὴν ἡμέραν ἐναίησιν* Par. 49, 25 [29].
(ἐναίμαι): *ἐξέναίτο—εἰς [.]ρα* P. Fl. P. II 16, 4 [4].

ἐκπέμφας Tebt. 55, 6 [44].
ἐκκληρῶσαι Tebt. 57, 13 [46] *τὰς σιταγωγίας*.
ἐκπᾶσαι τὸ ἐκπιδεδομένον ὀνόμνημα Tebt. 58, 29 [47].
(ἐκτίθημι 'ostendo'): *ἐκτίθειαι* Par. 49, 4 [29]. V. *ἐκκειμαι*.
ἐκφόριον 'vectigal, reditus' (g. pl.) Oxyrh. 743, 29 [57].
ἐλαιον P. Fl. P. I 29, 7 [13]; — *ον* Par. 48, 4 [34].
ἐλευθερ [Par. 49, 3 [29].
ἐλευθερίαν Par. 49, 7 [29].
ἡ ἐλεφαντηγός P. Fl. P. II 40a, 22 [16]; *ib.* 26.
ἐμαντοῦ Par. 49, 2 [29]; — *ὄν ἐκιδιδόναι* *ib.* 9; — *ῆν* Lond. 42, 15 [26]; — *ῆι* Lond. I 43, 4 [50].
(ἐμβάλλω): *ἐμβέβληκαν* Par. 47, 8 [39].
(ἐμβλέπω): *ἐμβλεφόμεναι εἰς τὴν—περιστασίαν* Lond. 42, 21 [26].
ἐμπροσθεν P. Fl. P. I 30, 1, 2 [1] (scr. *ἔμπρ*—).
ἐν passim. *ἔνα εἰδάμεν, ἐν οἷς εἰ* P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; *ἡμῖν ἐνκόπτεις καλὰ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς* Alex. 4, 2 [24]; *ἐν οἷς εἰσιν 'in quorum numero sunt'* Tebt. 58, 41 [47]; *οἱ ἐν προχειρισμῶι* Amh. II 39, 1 [48]; — *ἐν = διά c. acc.*: *ἐν τῶι δέ με περιεπάσθαι ὅτι ἡδονάσθην συντοχῶν* Oxyrh. 743, 35 [57].
(ἐναντίος): *ἐκ τῶν ἐναντίων 'contra'* Gf. II 36, 13 [54].
(ἐνδείκτης): *ἐνδείκτην* Par. 45, 4 [37]; *ib.* 7.
ἐνεδήμει P. Fl. P. III 53q, 8 [17].
ἐνεκα τοῦ — Lond. 42, 14 [26].
ἐνεκεν (ante voc.) P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11].

(ἐνεχυράζω): *ἠνεχυρασμένους* Tebt. 57, 3 [46]; *τά τε ἠνεχυρασμένα* ib. 9.
 (ἐνθουσιασμός): *ἐνθουσιασθεῖσαι τοῦ παραγενέσθαι* Lond. 42, 20 [26].
 ἐν[οίκιο]ν (?) P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2].
 (ἐνοικῶ (?)): *τοῖς ἐνοικῶ = ἐνοικοῦσθε*? Lond. 33b, 6 [31].
ἐνοχλῆται P. Fl. P. II 16, 10 [4]; *ἠνοχλῆσαι* Amh. II 37, 9 [41].
ἐνπροσθεν v. *ἔμπροσθεν*.
ἐνταῦθα Passal. 11 [25].
ἐνταῖνεσθε P. Fl. P. II 40a, 28 [16] *περὶ ὁμῶν*.
 (ἐντέλλομαι): *ἐντέλλασθαι (= -εσθε)* Par. 32, 9 [28]; *ἐντετάμεθα* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 13 [48].
 (ἐντευξίς 'libellus supplex'): *ἐπίδομεν ἐντευξίν* Par. 48, 22 [40].
 (ἐντρέπομαι = ἀλεξόνομαι): *ἐντραπήναι* Par. 49, 30 [29]; *ὃ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι* Par. 47, 4 [39].
 (ἐντυγχάνω τι 'libellum offero'): *ἐντέυχέν μοι* P. Fl. P. III 53q, 9 [17]; *ἐν<4>-τευχαν* Tebt. 58, 43 [47].
ἐνόκνια Par. 44, 5 [36]; Par. 47, 30 [39].
ἐξοδεύειν Tebt. 55, 3 [44].
ἔξω (?) P. Fl. P. II 16, 8 [4].
 (ἐπαγγέλλομαι 'offero'): -*μένον* P. Fl. P. I 29, 12 [13]; -*ηγγέλιμαθα* (pro -*μεθα*) Tebt. 58, 32 [47].
ἐπακολουθήσει (fut.) P. Fl. P. II 40b, 6 [15].
ἐπαράγοντα Vat. A, 15 [27] *στεινῶς*.
ἐπ[α]ρ[χῆ] (non satis certum) Par. 46, 5 [38] *μετρίως*.

ἐπί caus. Lond. 42, 28 [26]; Rev. Mél. p. 295 l. 2 [43]; Tebt. 55, 2 [44]; Tebt. 58, 21 [47]; *ἐπί οὐδ* Amh. II 39, 9 [48].
ἐπισυαρίστου Vat. A, 8 [27] *τοῖς θεοῖς*.
ἐπί 1. c. gen. 'coram' *ἐπ' ἄλλον μὲν μηθάνος — διακριθῆναι, ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ* Par. 46, 15 sq. [38]; *μὴ — ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασθῶμεν 'in actione'* Tebt. 58, 31 [47]; 'in' {*ἐπὶ τῶν τόπων ἵνα* (f. cert.) Par. 47, 16 [39]; *ἐπὶ τοῦ Ἡφαιστιαίου* Leid. K, 13 [53]; — *ἐπὶ τοῦ παρόντος 'nunc'* P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]. — 2. c. dat. de causa: *ἐπὶ τῷ ἐρῶσθαι ἀγαρίστου* Lond. 42, 10 [26]; *ἐ. τ. ἐ. ἐπισυαρίστου* Vat. A, 8 [27]; *ἐπὶ τῷ μὴ παραγίνεσθαι — ἀηδίζομαι* Lond. 42, 12 [26]; *μὴ λυπεσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθείσι* Gf. II 36, 10 [54]; — signif. ? *ἐφ' οἷς* [P. Fl. P. III 42 H 8f, 12 [6]. — 3. c. acc. *παραγίγοντες ἐπὶ τὸν διάλογον* Tebt. 58, 22 [47]; *ἦλθαμεν ἐπὶ Ἐκαφρόδειτον* Oxyrh. 743, 25 [57]; *ἀπογέγραμμαι ἐπὶ τελώνιον* P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]; *ἐπὶ τὸν κόδα* Amh. II 37, 13 [41].
 (ἐπιβαίνω 'assignor'): -*βέβηκαν* Tebt. 58, 40 [47].
 (ἐπιγίνομαι): *τοσαύτου χρόνου ἐπιγεγονότος* Lond. 42, 23 [26].
ἐπιδειξάν 'demonstrare se innocentem esse' P. Fl. P. III 53n, 8 [18].
ἐπιδεόμεν Lond. 42, 22 [26] *πάντων*.

(ἐπιδίδωμι): de libello [ἴνα] ἐπίδομα ἐννεύειν τῷ βασιλεῖ Par. 48, 22 [40]; - δαδωκότα τὸ ἐκόμενον Tebt. 58, 7 [47]; τὸ ἐκόμενον ἐπιδιδόμενον (sic) ib. 29; τὴν πορσίαν αὐτῆς (sc. τῆς ἴκτου) ἐπιδιδωκότος Gf. I 43w 8 [49].
 alia signif.: εἰς πᾶν τὸ σοι χρήσιμον ἐμαυτὸν ἐπιδιδόναι Par. 49, 9 [29] (cf. ad Aristeam ind. Wendl.).

(ἐπίκειμαι): ληστῶν ἐπικειμένων Par. 46, 8 [38].

(ἐπιλανθάνομαι et barb. -νω): ἐπιλήσθαι τὰ μέτρα Par. 32, 11 [28]; — μή μὲ ἐπιλάθῃς Oxyrh. 744, 12 [58]; σε ἐπιλαθῆναι ib. 12.

ἐπιλεγμένοι P. Fl. P. II 40a, 16 [16].

(ἐπίλοιπος): τὸν ἐπίλοιπον βίον P. Fl. P. II 18, 19, 4 [8]; τὰν ἐπίλοιπα Tebt. 58, 36 [47].

ἐπιμέλομαι (nunquam ἐπιμελομαι): -μελόμενος P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; P. Fl. P. III 53o, 7 [14] -μελό|[μενος; Vat. A, 22 [27]; Goodsp. 4, 18 [42]; -όμενος Amh. II 39 (= Gf. I 30), 19 [48]; Gf. II 36, 19 [54]; -[λό]μενος Lond. 42, 32 [26]; -μέλεισθαι Rev. Mél. p. 295 l. 4 [43]; -μέλου P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; Par. 32, 30 [28]; Par. 46, 21 [38]; Tebt. 55, 9 [44]; Oxyrh. 743, 43 [57] -μέ(λου); ἐπιμένον τοῖς ἐν οἴκῳ errore Tebt. 58, 62 [47]; -μελήθ<η> τῷ παιδίῳ Oxyrh. 744, 6 [58]; -μεμήληται Gf. II 36, 18 [54].

ἐπιμένον (scr. ἐπιμένον) pro ἐπιμέλων v. ἐπιμέλομαι.

ἐπιπέπομα Oxyrh. 743, 30 [57].

ἐπεσφάμην Tebt. 58, 14 [47].

ἐπισκοποῦ τὰς ἀδελφάς Rev. Mél. p. 295 l. 12 [43]; -σκοπ(οῦ) τοὺς σοὺς πάντας Oxyrh. 743, 43 [57].

ἐπισπάσθω Par. 46, 10 [38]

ἐπιστάται (dat., -η) Ἄνουβιου Par. 45, 10 [37].

(ἐπιστέλλω 'epistulam mitto'): ἐπιστέλλω P. Fl. P. III 42 G 9, 8 [10]; ἐπιστέ|[λλων] (?) P. Fl. P. III 53o, 8 [14].

ἐπιστολή passim.

ἐπιστόλιον Goodsp. 3, 11 [21]; Par. 44, 4 [36]; Par. 45, 3 [37]; ib. 5.

ἐπιστολογράφον Passal. 6 [25].

(ἐπιτάσσω): ἐπέταξας P. Fl. P. III 53q, 7 [17]; ἐπιτάσσουν τῆς μοι προθυμότερον Tebt. 59, 9 [52].

ἐπιτηρῶ Par. 32, 18 [28].

τὴν ἐπιτροπήν δίδωμι (= δίδωμι) Par. 45, 4 [37]; τ. ἐ. δέδωκα Oxyrh. 743, 32 [57].

ἐπιχειροῖ P. Fl. P. II 16, 9 [4].

ἐπίτα (vox integra perscr.) Gf. II 38, 11 [55].

(ἐργασία): δὸς ἐργασίαν 'curam habeas' ut vid., Oxyrh. 742, 11 [56].

ἔργον P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3].

(ἔριον): ἐρίον Par. 59, 8 [32].

ἔρρωμαι passim (imprimis formae: -σαι, -μεθα, -σο (in exitu ep.), -σθε, -μίνος, ἔρρωσθαι); -ται Gf. II 36, 21 [54]; -μίνωι Lond. 42, 2 [26]; Vat. A, 2 [27]. plsq. ἔρρωμένην P. Fl. P. III 53q, 4 [17].

ἔρρωμένος (?) Amh. II 39, 5 [48] ex coniectura Gf.-H. parum probabili.

ἔρχομαι passim. (Formae aor.: **ἦλθον** ante voc. P. Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6], Tebt. 58, 11 [47]; **ἦλθεις** ante voc. P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; in pausa: Par. 49, 20 [29]; Oxyrh. 743, 42 [57]; -**ης** P. Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; — **ἦλθαμεν** Oxyrh. 743, 24 [57]; — **ἠηλοθότος** et -**θολία** v. **σις**). **εἰς πᾶν τι ἔ., εἰς τὰ ἔσχατα ἔ. v. εἰς.**
ἔρωτῶ 'oro, rogo' Oxyrh. 744, 6 [58]; **ἔ. σε, ἔνα** — ib. 18.
(ἔσχατος): εἰς τὰ ἔσχατα ἔρχομαι v. εἰς.
(ἔσραος): = ἄλλος: ἡ (= σι) ἔσραος θάλλει λόγειν, λέγει Par. 44, 5 [36]; **οὐχ ἔσραος τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτόν** Par. 46, 9 [58].
ἔτι Lond. 42, 22 [26]; **ἔτι δὲ καὶ** 'praeterea' ib. 25; Vat. A, 13 [27]; Par. 32, 11 [28]; **ἔτι καὶ ἔθν** Rev. Mél. p. 295 l. 6 [43]; Oxyrh. 744, 3 [58]; **ἔτι δὲ καὶ ἔθν** Alex. 4, 7 [24].
(ἔτοιμάζω): -ζεται P. Fl. P. II 40a, 14 [16]; **ἤτοιμαυτός** Par. 32, 30 [28].
ἔτος passim.
εὐ passim (imprimis in locutione: **εὐ ἂν ἔχοι**).
εὐήμερον Amh. II 39, 5 [48].
εὐθέως (adv.) Lond. 42, 11 [26]; v. **εὐθός**.
εὐθός (adv.) P. Fl. P. I 29, 18 [13]; **ἐὰν εὐθός** ('ubi primum') — **λάβωμεν** Oxyrh. 744, 7 [58].
εὐίλατος (= **ἔλωσ**) P. Fl. P. II 18, 19, 3 [8] (gen. ag. masc.).
(εὐκαιρῶ): ὡς ἂν εὐκαιρήσω Par. 46, 18 [38].
εὐλαβοῦμαι Par. 45, 7 [37].

(εὐρίσκω): εὐρη (coni.) Par. 45, 7 [37]; **εὐρήκαμεν** Tebt. 58, 6 [47]; **εὐρον** ib. 15; **εὐρέθη** Oxyrh. 743, 25 [57].
εὐτόχει (in exitu ep.) P. Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; Lond. 28, 8 [30]; Par. 59, 12 [32]; Par. 47, 30 [39]; **εὐτόχει** (cert.) P. Fl. P. III 42 H 7, 10 [5].
εὐχαριστήσιος 'gratus eris' P. Fl. P. II 2, 4, 6 [12]; **τοῖς θεοῖς εὐχαριστοῦν** 'gratias agebam' Lond. 42, 11 [26]; -**ησαι** — **τοῖς θεοῖς** Tebt. 56, 9 [45].
(εὐχομαι): τοῖς θεοῖς εὐχόμεν[ος διατελῶ] P. Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; τ. Θ. **εὐχουμένη διατελῶ** Lond. 42, 3 [26]; τ. Θ. **εὐχόμεθα** suppl. cert. P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].
εὐχερηστον (acc. masc.) P. Fl. P. III 53n, 5 [18].
εὐεικδυμένον σοι ἐνδίκην Par. 45, 4 [37].
εὐφώδιον εἰς τὸ γήρας Lond. I 43, 9 [50].
ἔχω (fut. **ἔξω**: -**ωμεν** Alex. 4, 14 [24]; ὡς **ἔξομεν** Tebt. 56, 14 [45]; **ἔξεις** Lond. I 43, 8 [50]) signif. 'habeo' passim; **ἔχε τῆς δια[νοίας]** P. Fl. P. II 18, 19, 12 [8]; — 'accepi' (e. g. pecuniam) P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; Par. 60, 5 [33]; (**ἔλαιον**) P. Fl. P. I 29, 9 [13]; ut vid. Lond. 28, 8 [30]; — intr. **καλῶς ἔχω, εὐ ἂν ἔχοι** passim. — pass. 'in vinculis teneor' P. Fl. P. III 53n, 9 [18]. — Intr. **ικανῶς ἔχω v. ικανῶς; βαρῶς ἔχω v. βαρῶς; trans. πράγμα ἔ., σχολήν ἔ., τίλος ἔ., χρεῖαν ἔ. v. πράγμα, σχολή, τίλος, χρεῖα.**

ἕως praep. ἔ. τοῦ ἔθν P. Fl. P. II 16, 11 [4]; προσμένειν ἕως τοῦ πορίσαι Vat. A, 16 [27]; ἔ. παρενάθ Par. 58, 19 [35]; ἔ. τῆς κς' Tebt. 58, 8 (et 2 errore) [47]; ἔ. τῆς λ' ib. 59; ἤς (= ἕως) μεσορή Par. 58, 21 [35]; memorab.: οὐκ ἔχομεν ἔ. τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 7 [45].
 ἕως coniunctio. 1. c. coni. καταβῆς Gf. II 38, 16 [55]; 2. c. ἐν et coni. ἴδωμεν P. Fl. P. II 40a, 28 [16].

(ἔρημῶ): ἔρημιται εἰς χαλκοῦ τάλαντα ι' Par. 47, 18 [39].

ἐπηΐσας Tebt. 56, 11 [45].

(ἔσ): ἔστος P. Fl. P. II 18, 19, 7 [8].

ἔσιον P. Fl. P. III 42 H 7, 4 [5]; -ων Tebt. 57, 12 [46].

ἦ 'quam' P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8].

ἦ 'vel' P. Fl. P. II 40b, 8 [15]; Gf. II 36, 17 [54]; ἦ [...]s (?) Gf. II 38, 16 [55].

ἦ pro et Par. 44, 5 [36]; Par. 45, 5 [37]; ut vid. Gf. II 38, 16 [55].

ἦν v. ἔαν.

ἦγμῶνι (sic) Par. 45, 9 [37]; -ών 'tribunus militum' Amh. II 39, 1 [48].

ἦγοῦμενος Par. 46, 14 [38].

ἦθη P. Fl. P. II 16, 4 [4].

ἦτοι Par. 49, 27 [29]; ἦταμεν Par. 48, 9 [40]; ἦτατε Gf. II 36, 18 [54].

ἦταις cett. passim.

ἦτασαν Par. 49, 26 [29]; Par. 48, 5 [34]; Tebt. 58, 27 [47]; -ας (acc. pl.) P. Fl. P. III 42 H 8f, 21 [8]; Par. 47, 21 [39].

ἦμῆτος p
 ἦμους v. ἦ
 ἦμίχων (ἦ
 ἦλου P
 ἦμους (sic)
 P. Fl. P.
 58, 5 [3
 dio scrib
 II 11, 2,
 8 [32] (ἦ
 [55]; ib.
 ἦμῶν ἀνάτων
 ἦνικα c. in
 8, 9 [21]
 ἦς (= ἕως)

θανμαξ[P
 2 [7].

θάλω (quin
 post con
 [57]; θάλω
 [36]; Pa
 Oxyrh. 7.

58, 11 [8
 11, 2, 6 [1
 θάλω [P. I
 [5]; —
 42 H 8
 Oxyrh. 7.

θεός passim
 θόντος P
 [8].

θ[30]σ[π]ά
 K, 13 [5]

θιωρήσας μ
 θηβατος (α
 θήλα (fem
 [58].

θην (signif.
 θυγάτηρ πα
 τὸ θυγάτηρ
 8 [19].

ἱατρολύστη
 (ἴδιος): ἀπε
 κίαν, ὄντα

4, 9 [42]; ἐμοῦ ἰδίου Leid. K, 18 [53].
 (ἱερός): -ῶν Gf. II 14d, 1 [22]; -εῖς Tebt. 59, 2 [52]; ib. 13.
 τὸ ἱερόν 'templum' Tebt. 59, 11 [52]; -οῖς Par. 46, 14 [38].
 ἱεροποία P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2].
 (ἱερός): ἱερῶν ζώων Tebt. 57, 12 [46].
 (ἱκανός): μετὰ δυνατῶν ἱκανῶν Rev. Mél. p. 295 l. 10 [43].
 ἱκανῶ (= -ῶν? -ῶς?) P. Fl. P. III 53q, 7 [17].
 ἱκανῶς εἰδόν (intr.) P. Fl. P. III 53n, 3 [18].
 ἱμᾶτιον v. σιμᾶτιον.
 ἱμίζου v. ἡμίζου.
 ἴνα 1. c. coni. P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; Lond. 42, 32 [26]; Vat. A, 23 [27]; Par. 43, 4 [34]; Par. 46, 22 [38]; Par. 48, 21 [40] ([ἴνα] ἐπίδομεν); Goodsp. 4, 14 [42]; Tebt. 55, 10 [44]; Tebt. 57, 10 [46] [ἴνα] (cert.); Amh. II 39 (= Gf. I 30), 20 [48]; Gf. II 36, 20 [54]; Oxyrh. 742, 6 [56] ἴνα—ἔξωμεν (coni. fut.?). Oxyrh. 743, 43 [57] ἐπιμύ(λου), ἐν' ὄγι(αί-νης); Oxyrh. 744, 13 [58] ἐρωτῶ σε ('oro te') —, ἔ. μὴ ἀγωνιάσεις; Par. 58, 12 [35] ἴνα (inc.) ἀποδόν... ἀραβᾶνα; — bis coni. post praet. (ind. aor.): P. Fl. P. II 16, 14 [4]; Oxyrh. 743, 37 [57]. — 2. c. opt. παράδος —, ἔ. παραδοῖ Oxyrh. 742, 9 [56] (s. vulg.). — 3. c. modo? P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]. — 4. ἴνα (inc.) P. Fl. P. III 42 H 8f, 19 [6].

τῆν ἔκρον Gf. I 43, 5 [49]; ib. 8.

ἰσάγειν v. σισάγειν.

καθάπερ 'quemadmodum' P. Fl. P. III 42 G 9, 2 [10]; Vat. A, 10 [27].

ἐνάθητο P. Fl. P. III 42 H 8f, 21 [6].

(καθίστημι 'reprimo, com-primo'): καταστῆσαι τοῦς δόλους Rev. Mél. p. 295 l. 10 [43].

καί (uno loco καί) passim. καί ἄν δέ P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; Par. 46, 10 [38]; κάγω δ' P. Fl. P. III 53n, 3 [18]; καί ἐν δέ Oxyrh. 743, 38 [57]; καί ἑμῖν δέ Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48]; καί αὐτοῦ δ' (δέ) Vat. A, 3 [27]; Par. 45, 2 [37]; Par. 46, 4 [38]; ib. 17; καὶ τοῦ δ' Par. 32, 5 [28]; καί αὐτῆ δ' Lond. 42, 4 [26]; καί αὐτοῖ δ' Goodsp. 4, 4 [42]. — τε καί v. τέ; καί γάρ v. γάρ; ἔτι δὲ καί v. ἔτι.

(καιρός): ἐκ τοῦ το[ιού]του καιροῦ — διακεκυβαρηνηκία Lond. 42, 15 [26]; τοσοῦτου χρόνου ἐπιγεγονότος καί τοιοῦτων καιρῶν ib. 24; τοιοῦτους καιροῦς ἀνηστέληκία Vat. A, 14 [27]; ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς Par. 46, 7 [38].

(κακός): οὐθὲν ἡμῖν κακὸν ἐπέησεν (sic) Gf. II 36, 12 [54].

κάλαιων γραφικῶν Gf. II 38, 7 [55]; τῶν κάλαμων Oxyrh. 742, 2 [56].

καλός P. Fl. P. II 13, 19, 6 [8]; ἡμῖν ἐνκόπτεις καλά Alex. 4, 2 [24].

- (καλῶ simpl.?):]καλῶσα P.
Fl. P. Π 42 H 8f, 10 [6].
καλῶς passim. (frequens: κ.
ἄν ἔχοι, κ. ποιῆς). καλλῶς
(sic) — προστατῆσαι P. Fl. P.
Π 13, 19, 7 [8].
κᾶν (= καλ ἄν) Par. 47, 11
[39].
κατά 1. c. gen. κ. σοῦ κίτη
Par. 45, 7 [37]; 2. c. acc.:
de tempore καθ' ὃν χρόνον
P. Fl. P. Π 13, 19, 10 [8];
'κατ' — τὴν ἀναχώρησιν
τοῦ ποταμοῦ ib. 9; distrib.:
κ. μικρόν P. Fl. P. Π 11, 1,
7 [3]; καθ' ἡμέραν Tebt.
58, 26 [47]; 'secundum': κ.
γνώμην P. Fl. P. Π 11, 2, 1
[2]; Π 11, 1, 1 [3]; P. Fl.
P. III 53o, 4 [14]; P. Fl. P.
III 53q, 3 [17]; κ. λόγον P.
Fl. P. III 53n, 2 [18]; Alex.
3, 2 [23]; Lond. 42, 2 [26];
Lond. 38b, 9 [31]; Par. 44,
2 [36]; Par. 45, 1 [37]; Par.
46, 3 [39]; Goodsp. 4, 3 [42];
pro adi. τῶν κ. ἄνθρωπον
P. Fl. P. Π 13, 19, 5 [8].
καταβῆς Gf. II 38, 16 [55].
κατέβαλον P. Fl. P. Π 11, 1, 6
[3]; -βαλοῦμεν P. Fl. P. Π
16, 10 [4].
καταβεβραμέναι τὸν σπόρον Gf.
II 36, 15 [54].
κατακεκλυθεῖαι Tebt. 56, 6
[45].
καταλιπεθέντα P. Fl. P. Π 13,
19, 11 [8]; κατ' αἰκοθεῖα
Amh. II 37, 3 [41].
(καταλῶ 'divertor'): εἰς τὰ
Πρωτάργον καταλῶσα Par.
49, 36 [39].
καταπέσαντος — εἰς τὴν πόλιν
Tebt. 59, 3 [52].
(κατακλίω): κατα[κ]λίη (?) Par.
32, 19 [28]; -κλίσεις ib. 29;
- κλίτην Par. 48, 19 [40];
-κλίσαντες Tebt. 58, 44
[47].
κατεποντίσθη P. Fl. P. Π 40a,
26 [16].
(καταστοχῶ τινος): δεῖτ' ἄν —
καταστοχῆσαμεν αὐτοῦ Tebt.
58, 35 [47].
(κατατρέχω τινά): -τρέχοντα
Par. 44, 6 [36].
κατενεγκλίτην Vat. A, 16 [27].
κατοχῆ Lond. 42, 9 [26]; -ῆς
ib. 27; -ῆι Vat. A, 7 [27].
κλιούσις Par. 44, 4 [36].
κηροῦ Gf. II 38, 13 [35].
κίβδονος P. Fl. P. Π 13, 19,
10 [8]; -ων Vat. A, 7 [27];
ib. 18.
(κίχρημι 'mutuor', τινός): χαλ-
κοῦς, οὗς κίχρηκας Πιστο-
σίριος Par. 44, 3 [36].
κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [21].
κοινολογησόμενόν σοι Goodsp.
4, 9 [42].
(κομίζω 'porto'): -σι Amh. II
37, 12 [41]; κομόμικε —
ἄμιος ἀρετάβην Tebt. 55, 4 [44];
τὸν χρόνον — κομισθῆναι P.
Fl. P. Π 42b, 4 [9]; κομι-
οῦμεν — τὴν ἐπιστολήν P. Fl.
P. III 53k, 5 [20]. — (Med.
κομίζομαι 'accipio'): κομι-
σάμενη — τὴν ἐπιστολήν
Lond. 42, 7 [26]; -σάμενος
τ. ἐπιστ. Vat. A, 5 [27]; τοῦς
χαλκοῦς — κομόμικ[ε]ται Par.
44, 3 [36].
κρηθῆς (gen.) Gf. II. 18, 38 [55].
κρηθοπύρων (gen.) P. Fl. P. I 29,
11 [13].
(κρίνω 'constituo'): ἐκρίνω Tebt.
55, 4 [44]; ἐκρίνω (f. cert.)
Berol. 1009, 4 [51]; -αμεν
Gf. I 30 (= Amh. II 39), 15 [48].
κρονοδιεταπίον Gf. II 14d, 3
[22].

- (*κτήνη, τὰ*): τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 8 [45].
κυνήγοι P. Fl. P. III 42 H 8f, 6 [6]; P. Fl. P. II 40a, 16 [16].
τῆ κυρία μου Oxyrh. 744, 2 [58].
καλόει P. Fl. P. II 11, 13 [8].
κάμην Tebt. 56, 12 [45].
οἱ κωμογο(αμματαις) Tebt. 58, 48 [47]; ib. 44; τὸς κωμογο(αμματαις) ib. 48.
- λαβών* Par. 49, 21 [29]; — 'accipio': λάβωμεν P. Fl. P. I 80, 1, 8 [1]; λαμβάνειν P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; εἰλεψεν Alex. 4, 15 [24]; λαβὴ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν Par. 59, 16 [32]; εἰληφός Oxyrh. 743, 26 [57]; ὄφρατιον λάβωμεν Oxyrh. 744, 8 [58]; — sensu? ἔλαβεν P. Fl. P. II 16, 9 [4]; λήμψασθαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; — incertum λαμ[βάνειν] Par. 32, 10 [28].
- λέγειν* Par. 44, 5 [36]; λέγε ib.; -οντες Par. 47, 38 [39].
λείπεται vel *λείπονται* in rationibus: Par. 59, 11 [32]; ib. 14.
- λεπτόν* P. Fl. P. III 42 H 8f, 28 [6] ἄκρος.
(ληκ)στής: ληστῶν Par. 46, 7 [38].
λογίας (gen.) Tebt. 58, 55 [47]; *λογίας* (gen.) Gf. II 38, 15 [55].
λογέσω Gf. II 38, 15 [55]; -εῖν (= -εῖσαι) ib. 16; -εῖσι (= -εῖσαι) ib. 17.
(λόγος): 1. 'rationes' τῶν λόγων τῶν χαλκῶν Par. 59, 2 [32]; ib. 16; *λόγους λόγος* Par. 58, 17 [35]. — 2. κατὰ λόγον v. κατά.
λοιπός passim. — εἰς τὸ λοιπὸν P. Fl. P. III 42 G 9, 6 [10].
- λοπήρον* (neutr.) P. Fl. P. II 18, 19, 18 [8].
(λοπομαι): μή λοπεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρεθείσιν Gf. II 36, 9 [54]; — simpl. an comp.?]λοπομαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6].
- μέλινα* P. Fl. P. II 18, 19, 7 [8]; suppl. (cert.) P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; Par. 49, 5 [29]; Par. 46, 19 [38] τῶν ἄλλων; Goodsp. 4, 13 [42].
- μανθάνειν* Lond. I 43, 1 [50].
μάριπον Gf. II 38, 11 [55].
μάστρα επισκάω Par. 46, 10 [38].
μαγάλως ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [48].
- μάγας* passim. — compar. εἰς μείζω φόβ[ον] P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6]; μ[ε]ζον P. Fl. P. II 18, 19, 4 [8]; — superl. passim.
- τὸ μέλαν* Gf. II 38, 8 [55].
μέλι (scr. μέλαι) Par. 32, 15 [28].
μέλλοντες παραγενέσθαι P. Fl. P. II 40a, 17 [16]; ἡμῶν κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [31]; μέλλω ἰσάγειν Par. 43, 2 [34]; μέλλομεν σωθῆναι Par. 47, 12 [39]; κατακτείνω μέλλομεν Par. 43, 19 [40].
- μέν* passim; — *μέν* (scr. μέ) — καὶ (pro δε) Par. 46, 21 [38]; — *μέν* ὄν P. Fl. P. II 18, 19, 8 [8]; Berol. 1009, 4 [51].
μένω Oxyrh. 744, 5 [58].
μερισμός Tebt. 58, 38 [47].
- μετά* 1) c. gen., tantummodo personae: τοῦ στρατηγῶδ P. Fl. P. II 40a, 18 [16]; *δυνατῶν* Rev. Mēl. p. 295l. 9 [43]; οἱ μετ' ἐμοῦ P. Fl. P. III 58q, 5 [17]; τοῦ μετὰ Δείδωδ Passal. 5 [25]; μετ' ὄν προαιρη P. Fl. P. III 58q,

2 [17]; — 2) c. acc.: *μετά τινά χρόνον* P. Fl. P. III 53 q, 9 [17]; *μετά τὸ δεῖλαι* (Γ) Goodsp. 3, 1 [21]; *μετά τὸ γράφαι* ib. 3.
μεταλάβωσι *αὐτάς* — *τοὺς ζηματισμούς* Par. 49, 13 [29]; *comperio* *μεταλαβόντες* Amh. II 39, 6 [48].
μετρίαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 5 [6] (φόβω).
μετρίως ἐπ[α]ρ[χῶ] Par. 46, 5 [88].
μέτρα Par. 32, 12 [28]; ib. 23.
μέτροι *τοῦ* — *ἀκουαταστήναι* Rev. M6l. p. 295 l. 4 [43].
μή 1) in enunt. fin.: *ἔνα* — *μή* P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; *ἔνα* — [*μή*] P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2]; *βεβουλεῖσθε* *ἐκαστάς* — *μή ποτε* — *γυμνασθῆμεν* Tebt. 58, 30 [47]; post vv. timendi: c. ind. *ἀγωνιά* — *μή ποτε ἀφρωσται* Par. 49, 31 [29]; c. opt. *ἐπλάσθωμαι* — *μή* — *ἐπιγέγ[ο]ντο* Par. 45, 8 [37]; c. coni. *προσίγων*, *μή εὐρη* Par. 45, 7 [37]; — 2) in enunt. condic.: *εἰ* — *μή ὀρέαις* P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; *εἰ μή* — *συνάξεις* Alex. 4, 7 [24]; *εἰπερ μή* — *περισπᾶι* Lond. 42, 30 [26]; Vat. A, 20 [27]; *ἤαν μή θλίη* Par. 58, 11 [35]; *ἰ μή* — *ἐντρέπομαι* Par. 47, 3 [39]; *εἰ μή* — [ ] *μην* Amh. II 37, 4 [41]; 3) *μή* c. ptc. (= enunt. cond.): *μή ἀμείψας* Gf. II 38, 4 [55]; 4) *μή* c. imperat. (coni. aor.): imperat. praes. *μή ἀθόμει* Amh. II 37, 7 [41]; ? ib. 9; *μή λυκαίσθε* Gf. II 36, 9 [54]; coni. aor.: *μή ἐλυγοψηγήσεται* P. Fl. P. II 40a, 12 [16]; *μή ἀμείψης* Oxyrh. 742, 14 [56];

μή — *ἐπιλάθης* Oxyrh. 744, 11 [58]; coni. praes. *μή ἀγωνιάς* Oxyrh. 744, 4 [58]; 5) *μή* c. inf.: *διὰ τὸ μή* — *λαμβάνειν* P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; *διὰ τὸ μή εἰδέναι* Amh. II 37, 15 [41]; *πρὸς τὸ μή γίνεσθαι* Alex. 4, 3 [24]; *ἐπὶ τῷ μή παραγίνεσθαι* Lond. 42, 12 [26]; *γράφον* — *περὶ τοῦ μή λογιῶν* Gf. II 38, 16 [55]; *εἶπα* *αὐτάς* *μή ἐμὲ ἀξιοῦν* Par. 49, 15 [29]; *πράσσειται* — *μή ἀφίνας* Par. 47, 15 [39]; *γινώσκειται* (impt., ut vid.) — *μή ἐσχολακῆναι* *με* Par. 32, 7 [28]; *μή δόνασθαι* (pendet ab eodem *γινώσκειται*) ib. 14; *ἐκούμεν* — *μή παραγεγονέσθαι* Amh. II 37, 8 [41]; pro inf. occurrit *ἔνα μή* c. coni.: *ἔρωτά σε* — *ἔνα μή ἀγωνιάσῃς* Oxyrh. 744, 18 [58]; 6) *μή* *ὅτι γε* Lond. 42, 23 [26]; — 7) *μή* *ὅσα ἀποδᾶ σοι* Par. 32, 17 [28]; — 8) *ὁ μή* (ὁδῶς *μή*) c. coni.: *γίνωσκαι* — *ὅτι* — *ὁ μή εἰδέσθω* Par. 49, 35 [29]; — *ὁδῶς μή* c. coni.: *ἔχε τῆς δια[νοίας]*, *ὅτι οὐθὲν* — *μή γενηθῆι* P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; *ὁδῶς* — *μή ὠφειλήσῃ* Alex. 4, 9 sq. [24]. — V. *ὅπως μή*.
μηδέ: Lond. 42, 20 et 21 [26] *ὅς δὲ μηδ' ἐνταυθήμεσθαι* — *μηδ' ἐμβαβλοφῆναι*; Gf. I 48, 7 [49] (bis) et 8: *ἀτόσο δὲ μηδ' ἀποδιδωκέντος ἡμῖν μηδὲ ἔκποιον μηδὲ τῆν κορσίαν ἀντήης ἐκιδεσθῆνός*; Par. 49, 19 [29] *μηθὲν δίδοναι γράφωιν μηδὲ ἀναλίσειν χαλκοῦς*.
μηδέποτε — *πεπραχότων* Tebt. 57, 6 [46].

(μηθαις): μηθάν P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; Lond. 42, 24 [26]; Par. 49, 18 [29]; -ός Par. 46, 15 [38]; μηθάν (cert.) P. Fl. P. II 16, 10 [4].

τὴν μήμωνα Alex. 4, 8 [24].

(μῆν): 1) οὐ μῆν P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8]. 2) οὐ μῆν ἄλλα P. Fl. P. II 16, 13 [4]; Lond. 42, 28 [26].

(μῆν 'mensis'): ἐν τῷ μесоρῇ μηνί Par. 43, 3 [34]; ἐν τῷ τῶβι <μηνι> Rev. M6l. p. 295 l. 9 [43].

μήτε: εδορέθη μήτε ελληφώς μήτε δεδακώς Oxyrh. 743, 26 [57].

μήτηρ passim.

(μικρός): ἰ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι Par. 47, 3 [39].

(μυρία): σοῦ — μυρίων ποιούμενοι Lond. 42, 6 [26].

μορογράφους Par. 49, 18 [29].

(μορφή): ἔκως δῶσειν ἀποτὸς χάριν καὶ μορφήν πρὸς τὸν βασιλέα Leid. K, 10 [53].

τὸν μὲν Gf. II 36, 15 [54].

ναυτίλοι Amh. II 39, 2 [48].

ναυτίλων Gf. II 38, 12 [55].

νομίζω Par. 46, 19 [38].

νομῶ P. Fl. P. III 53n, 6 [18]; -ὸς Tebt. 58, 42 [47].

νῦν passim. — τὰ νῦν Oxyrh.

743, 30 [57]. V. καί; ἔτι; νυνί.

νυνί P. Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6].

δ, ἡ, τό passim. — τὰ Πρωτάργου

(= τὸ Πρ. κατάλυμα 'P. taberna') Par. 49, 36 [29]; ἐν

τῷ Μάγα (sc. οἴκω?) Tebt.

58, 3 [47]; — ὁ μετὰ Δόσιδος

Passal. 5 [25]; οἱ ἐν προ-

χειρισμῶι Amh. II 39, 1 [48];

οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου ναυτίλοι

ib. 2; τῶν ἐξ ὁμῶν 'virorum

vestri collegii' Tebt. 59, 5

[52]; τὰ πρὸς Ἀπολλώνιον

Par. 44, 6 [36]; ib. 7; —

(ἔτους) ἰδ' [το] 5 καὶ ια' Amh.

II 39 (= Gf. I 80), 21 [48];

ἔτους β' τοῦ καὶ α' Gf. II 38,

21 [55]. — V. νῦν; παρά.

(ἴδα): τὰδ' (= ἦδε ἡ ἐπιστολή)

Passal. 14 [25].

ἴδονιον P. Fl. P. I 30, 1, 3 [1];

Par. 59, 4 [32]; -ων Par. 32,

13 [28]; ib. 24.

(οἶδα): οἱ θεοὶ σε οἶδασιν

Goodsp. 3, 7 [21]; — ἰδῶ (ut

vid. = εἰδῶ) Par. 44, 7 [36];

εἰδήεις P. Fl. P. II 16, 14 [4];

Goodsp. 3, 6 [21]; Tebt. 58,

50 [47]; Gf. I 43, 9 [49];

εἰδῶμεν P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3];

εἰδήται (= -τε) Par. 43, 4 [34];

εἰδέναι Amh. II 37, 15 [41].

οἰκίας (gen.) Par. 44, 3 [36];

-αν Leid. K, 31 [53].

(οἰκονομή): τὴν ἱεροκόταν ὡ-

κονομημέ[νον] P. Fl. P. II 11,

2, 2 [2].

? οἰκονομοῖσθε P. Fl. P. III

42 H 8f, 23 [6].

οἰκόπεδον P. Fl. P. II 11, 2,

3 [2]; P. Fl. P. II 16, 10 [4].

(οἶκος): οἱ ἐν οἴκῳ Lond. 42,

5 [26]; Vat. A, 5 [27]. τοῖς

ἐν οἴκῳ Tebt. 58, 63 [47];

? τοῖς σοικο (= τ. ἐν οἴκῳ?)

Lond. 33 b, 6 [31].

οἶμαι P. Fl. P. III 53r, 6 [19].

ὀντά (vox integra perscr.) Gf.

II 38, 9 [55].

ὀλίγος P. Fl. P. II 40a, 13 [16].

ὀλιγοψοχῆσθε P. Fl. P. II 40a,

13 [16].

ὄλος (= -ως?) διακονοῦμαι

Oxyrh. 743, 22 [57]; ὄλος

εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4

[58].

(ὄμνημι): ὄμνηο τὸν Σάρακιον

(1. sg.) Par. 47, 2 [39];

δρωόμενον (sic) Par. 46, 18 [38].
 ὁμοίως Par. 47, 8 [39]; ὁ καὶ Par. 60, 8 [33]; ib. 9.
 (δρως): ἀλ' (sic) δρως Par. 45, 4 [37].
 ὄνομα Gf. I 43, 6 [49].
 τὴν ὄνον P. Fl. P. II 42 b, 2 [9].
 ὀπηνί' ἄν — διασωθή Vat. A, 17 [27].
 ὀπίσω (scr. -σι-) 'in aversa parte (papyri)' Tebt. 58, 37 [47].
 (ὀπίσσω): ὀπίσσωται μοι Par. 49, 33 [29].
 ὄπως (= ἔνα) c. coni. post tempora praesentia: P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; ib. 8; P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; P. Fl. P. III 53 k, 4 [20]; Par. 32, 25 [28]; ib. 31; Par. 44, 7 [36]; Par. 46, 16 [38]; Leid. K, 9 [53]; — c. coni. post praeterita: Goodsp. 3, 6 [21]; ib. 8; Par. 49, 20 [29]; Gf. I 43, 9 [49]; post ἠβουλόμην c. inf. pf. Vat. A, 11 [27] (ὀ[πως] cert.); post gen. abs. (τοῦ ἀδελφοῦ) ἀξιόσπουτος Par. 49, 13 [29]; post γράφας Tebt. 58, 50 [47]; — ὄπως μὴ P. Fl. P. III 42 H 8f, 24 [6]; Passal. 8 [25]; — ὄπως ἄν (= ἄν?) c. modo? P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].
 τοῦ ὄραματος Goodsp. 3, 5 [21].
 ὄρθοίτερον ἔλθειν Par. 49, 20 [29].
 (ὄρκος): παραβέβηκεν τοῦς ὄρκους Par. 46, 12 [38].
 ὄρω Par. 44, 6 [36]; Par. 45, 6 [37]; τῶν ὄρων κτλ. P. Fl. P. I 29, 14 [18]; οὐκ ἄν — ἴδης Par. 47, 5 [39]; κἄν ἴδης ib. 11; ἴδωμεν P. Fl. P. II 40a, 29 [16]; ἴδοῦσα Vat. A, 14 [27].

ὄς, ἦ, ὄ passim. — ὄς ἄν (ἔάν): περὶ ὧν ἄν βούληται Par. 46, 22 [38]; ἐν οἷς ἄν Amh. II 39 (= Gf. I 30), 16 [48]; ἐν οἷς ἔάν (= οἷς ἄν) Tebt. 59, 8 [52]; Oxyrh. 743, 33 [57]; ὄπερ ὧν ἔάν θλίψης, γράφει ib. 39; — τὰ pro & Par. 45, 8 [37].

ὄσον ante numerum 'fere', ὄσον πεντακλήχους ζῴων P. Fl. P. III 42 H 7, 4 [5].

ὄσι 1) 'daß', 'ze', post vv. dicendi, sentiendi, affectuum sim.: passim. συναράχου — ὄσι Lond. I 43, 4 [50]; 2) — quia: ὄσι — μύλλουτος Par. 48, 19 [40]; 3) introducitur orationem rectam: εὐλογίας — ὄσι μὴ με ἐπιλάθης Oxyrh. 744, 11 [58]; 4) μὴ ὄσι γὰρ v. μὴ.

ὄσ passim. [ὄσι] κτλ. Par. 46, 9 [38]. — ὄσ μὴ; μὴ ὄσ v. μὴ. ὄσ μὴν; ὄσ μὴν ἀλλὰ v. μὴν.

ὄσ 'ubi' ut vid., Par. 47, 10 [39].
 ὄσδαμῶς Tebt. 58, 4 [47].

ὄσθῆ passim.

ὄσθῆς Alex. 4, 9 [24]. V. ὄσθῆς.
 (ὄσθῆς): ὄσθῆν P. Fl. P. III 42 H 8f, 22 [6]; P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8]; ib. 13; -εἷς ib. 10; -έν Par. 45, 5 [37]; Gf. II 36, 11 [54]. ὄσθῆς μὴ v. μὴ. V. ὄσθῆς.

ὄσκέτι Par. 49, 27 [29].

ὄσν passim. ἐπεὶ ὄσν v. ἐπεὶ; μὲν ὄσν v. μὲν.

ὄσως (scr. -κωι) Tebt. 58, 34 [47].

ὄσως P. Fl. P. III 53 r, 6 [19].

ὄσως passim. ἀτὰρ ταῦτα v. ἀτόως.

ὄσως ante cons. P. Fl. P. II 13, 19, 2 [8]; ὄσως ante voc. (P. Fl. P. III 42 H 8f, 9 [6]);

ib. 22; cf. infra) et ante cons. (P. Fl. P. II 16, 14 [4]). οὕτως ὡς Oxyrh. 743, 35 [57].

ὄχρετόμενος P. Fl. P. I 29, 17 [13]. τοὺς — ὄχλους Rev. Mém. p. 295 l. 11 [48].

ὄψωνιον Oxyrh. 744, 7 [58].

παιδάριον Par. 49, 31 [29]; -ια Lond. I 43, 8 [50].

παῖδιον Lond. 42, 5 [26]; ib. 15; -ια P. Fl. P. III 53 o, 3 [14]; Oxyrh. 744, 7 [58]; -ια P. Fl. P. II 2, 4, 1 [12]; Vat. A, 4 [27]; ib. 19; -ον ib. 12; -ον ib. 4.

παίδισκη Gf. I 43, 3 [48].

πάλιον προσεντέλλομαι Tebt. 58, 52 [47]; π. — παραδοί Oxyrh. 742, 9 [56].

παναριθμῶ Oxyrh. 742, 3 [56] παράλαβε — τὸν κάλαμον.

παντελῶς ἀηθίζομαι Lond. 42, 27 [26].

(πάντως): οὐ γὰρ π. δεῖ Vat. A, 15 [27].

παντῆρος (acc.) Par. 59, 9 [32]. παρά 1) c. gen. ἔχοντα P. Fl. P.

II 11, 1, 5 [3]; γινόμενον P. Fl. P. II 16, 11 [4]; ἐχρησάμην P. Fl. P. I 29, 10 [13]; sc. ἐπιστολῆ Gf. II 14 d, 1 [22]; εἴλεψεν Alex. 4, 15 [24]; κομισαμένη Lond. 42, 8 [26]; ἀπέχω Par. 32, 21 [28]; λαβῶν Par. 49, 21 [29]; ἔχεις Lond. 28, 8 [30]; Par. 59, 3 [32] (v. locum); ib. 7 (v. locum); ἀσπάσασθαι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 14 [48]; sim. Berol. 1009, 3 [51]; sc. ἐπιστολῆ Tebt. 59, 13 [52]; idem Gf. II 36, 23 [54]; ἡγορακίνας Oxyrh. 742, 13 [56]; παράλαβε ib. 2; — periphr. κομισάμενος (-η) τὴν π. σοῦ ἐπιστολῆ Lond. 42,

7 [26]; Vat. A, 6 [27]; γνώσειν τὴν π. τῶν χρηματιστῶν P. Fl. P. III 42 H 7, 8 [5]; — τὰ π. τῶν θεῶν Par. 46, 2 [38]; οἱ κατ' ἐμοῦ γραμματεῖς Par. 49, 13 [29]; τοὺς κατ' ἡμῶν Rev. Mém. p. 295 l. 7 [43]; οἱ π. ἡ. Gf. II 36, 9 [54]; ὁ π. σοῦ Tebt. 55, 5 [44]. —

παρὰ — ἐπὶ: ἐκτελεσθέντων π. Tebt. 58, 16 [47]; videtur etiam: κατ' Ἰουδαίου [...] εἶσαι ἀπέτην Gf. I 43, 5 [49]. V.

παρὰ c. dat. — 3) c. dat. π. Διογένης P. Fl. P. II 16, 3 [4];

κατ' οὐκ ἐγένετο P. Fl. P. II 40 a, 24 [16]; locus designatur: διδάξεις παρὰ Φάλου... ἦτι — τὰ παιδάρια Lond. I

43, 7 [50]. Pro gen. π. Πασιῶν Gf. II 38, 23 [55]. —

3) c. acc. οἱ παρὰ εἰ θεοί Par. 47, 7 [39] (ep. barb.). —

4) παρὰ adverb. Παγάνει — καὶ Παθήμει, παρὰ καὶ

Πεταροσεμθαί Gf. II 36, 3 [54].

παραβέβηκας τοὺς δροκούς Par. 46, 12 [38].

παραγγίλις Par. 46, 17 [38]. (παραγίνομαι 'advenio'): praes.

παραγίγνεται (cert.) P. Fl. P. II 2, 4, 7 [12]; -γίνομαι μοι Par.

58, 14 [35]; -γίνασθαι P. Fl. P. II 16, 2 [4]; Lond. 42, 12 [26];

Vat. A, 18 [27]; Par. 49, 17 [29]; Par. 48, 17 [40]; aor.

παραγενόμενον Amh. II 37, 5 [41]; παραγίνοι P. Fl. P. II 11,

1, 4 [3]; -γενέσθαι P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; P. Fl. P. II 16, 12

[4]; P. Fl. P. III 42 H 8 f, 3 [6]; P. Fl. P. III 42 H 8 a, 3 [7];

P. Fl. P. II 40 a, 17 [16]; Lond. 42, 20 [26]; Vat. A, 22 [27];

-γενόμενος P. Fl. P. III 42 H 8 f, 11 [6]; Alex. 3, 3 [23];

Lond. I 43, 5 [50]; - *γενομένου*
 P. Fl. P. III 53q, 8 [17]; Lond.
 42, 18 [26]; Par. 43, 5 [34];
 Oxyrh. 743, 23 [57]; - *γενομένοι*
 P. Fl. P. III 42 H 8f, 6 [6];
 - *γενομε[ν]* . . P. Fl. P. II 40a, 9
 [16]; - *γεν[ε]* P. Fl. P. II 16, 1 [4];
 aor. ? - *γεν[ε]* *όμενος* Lond. 42,
 30 [26]; — perf. *παράγγουον*
 Goodsp. 4, 11 [42]; Tebt. 58,
 22 [47]; - *γεγονόται* Vat. A,
 9 [27]; Amh. II 37, 8 [41];
 - *γεγονότων* Lond. 42, 13 [26].
παράδος Oxyrh. 742, 7 [56];
 - *δοτ* ib. 9.
παρκαλιών Rev. Mém. p. 295 l.
 6 [48]; - *λέσας* Par. 49, 28 [29];
 — 'oro, precor': - *λέ* — *τοδς*
θεοδς Leid. K, 9 [53]; Oxyrh.
 744, 6 [58].
παρκαλουθήσαντα *της* *ἀλη-*
θίας Par. 46, 19 [38].
παρκακομιχίος Lond. 42, 25
 [26] (*της* *ἐπιστολής*).
παράλαβε — *τόν* *κάλυμον* Oxyrh.
 742, 2 [56]; - *ελληνας* ib. 4.
παρκαλιποθεα P. Fl. P. III 42 H 8f,
 4 [6].
παρκαμένειν P. Fl. P. II 16, 3 [4].
παρκαρρήμα *παρέσομαι* Par. 46,
 18 [38].
παρέμι (*είναι*) 1) 'adsum' *παρόν-*
τος P. Fl. P. II 16, 15 [4]; Lond.
 42, 22 [26]; 2) 'advenio'
 - *έσομαι* P. Fl. P. II 40a, 19
 [16]; - *έσομαι* Par. 45, 5 [37];
 Par. 46, 18 [38] (*πρός* *εδ*);
 3) *ἐπὶ* *τοῦ* *παρόντος* P. Fl. P.
 II 11, 1, 2 [3].
παρκαμιγέγρη(αφες) (sc. magi-
 stratus in libello supplicii)
 Tebt. 58, 46 [47].
παρκαδιδημής P. Fl. P. II 13, 19,
 12 [8].
πᾶς passim *της* *πᾶσαν* *σπουδήν*
πῶσαι P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8].

πᾶς *τις* *πειράται* Vat. A, 17
 [27]. *εἰς* *πάν* *τι* *ἐλληνοθία* *ν.*
εἰς. *διά* *παντός* *ν.* *διά*. *ἐκ*
παντός *τρόπου* *ν.* *τρόπος*.
πατήρ passim. tituli causa
 additur: Par. 59, 1 [32]; Par.
 60, 3 [33]; Par. 44, 1 [36];
 ib. 8; Par. 47, 2 [39]; ut vid.
 P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].
πατρικῆν *φιλιαν* Tebt. 59, 7 [52].
πεδῖον Tebt. 56, 6 [45].
 (*πείθω*): *πέπεισμαι* persuasum
 habeo' P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3].
π<ε>των Par. 47, 28 [39].
πειράται Vat. A, 17 [27]; *πειράσο-*
μαι P. Fl. P. II 16, 2 [4];
πειράσεται Par. 47, 14 [39];
πειράθητι P. Fl. P. II 11, 1, 4
 [3]; - *αθεις* Vat. A, 21 [27]; *πε-*
πειραμαι Par. 49, 7 [29].
πεντακήχους *ζώιου* P. Fl. P. III
 42 H 7, 4 [5].
πέντε (vox integra perscr.)
 Tebt. 56, 13 [45]; Gf. II 38,
 7 [55]; ib. 10; ib. 14.
περί 1) c. gen. P. Fl. P. II 16, 5 [4]
 [*περ*]! *ών*; ib. 12; P. Fl. P. II 2,
 3, 4 [11]; ib. 7; ib. 9; P. Fl. P.
 II 2, 4, 7 [12] (suppl.); P. Fl. P.
 III 53o, 9 [14] (incert.); P.
 Fl. P. III 53q, 7 [17] (suppl.
 incert.); Goodsp. 3, 3 [21];
 ib. 4; ib. 12; ib. 13; Gf. II
 14d, 2 [22]; Par. 32, 9 [28]
περὶ *ὄν* (fere cert.); Par.
 44, 7 [36] (*ἀγωνιῶ* *π.*); Par.
 46, 22 [38]; Par. 48, 6 [40];
 ib. 22; Goodsp. 4, 11 [42];
 Rev. Mém. p. 295 l. 3 [43];
 Berol. 1009, 4 [51]; Gf. II
 36, 14 [54]; Gf. II 38, 14 [55];
 ib. 16; *ἐπιτροπήν* *δέδοκα*
 Oxyrh. 743, 31 [57]; *π. ὁμῶν* *ἐν-*
ταίεσθε P. Fl. P. II 40a, 27 [16];
π. πάντων [- *κοιού*] *μνος*
 P. Fl. P. II 16, 9 [4]; *τὰ* *π.*

- σοῦ *συμβαθηκότα* (ep. barb.) Par. 48, 5 [40]; *γη[τ]ασ[ε]πε* — *π. τοῦ κτλ.* Tebt. 56, 6 [45]; *προσκαρκαλιῆσαι Νίκωνα π. τῆς λογίας* Tebt. 58, 55 [47].
- 3) c. acc.: de loco *ζητήσας παρὶ τὴν κάμην* Tebt. 56, 12 [45]; — *εἰμι παρὶ τίνα* Passal. 12 [25]; — *τὰ π. τὴν ἀναδενδράδα* P. Fl. P. I 29, 6 [18]; — *διώκειται τὰ π. τὸ οἰκόπεδον* P. Fl. P. II 16, 8 [4]; *τὰ π. Ἀπολλώνιον καὶ τὰ π. σαυτὸν* Par. 44, 6 sq. [36].
- (*περισπῶ*): *ἀναγκαιότερόν σε περισπᾶ* Lond. 42, 31 [26]; *σὲ ἀναγκαιότερόν τι περισπᾶ* Vat. A, 21 [27]; *ἐν τῷ — με περισπᾶσθαι* Oxyrh. 743, 36 [57].
- περιστασιον* Lond. 42, 21 [26] *τὴν ἡμετέραν.*
- πικρῶς* P. Fl. P. III 42 H 8f, 8 [6], v. *χρῶμαι*; *πικρότερον προσενεχθήσεθ'* Par. 46, 20 [38].
- (*πικράσσω*): *πέπρανκα* Par. 59, 4 [32].
- πιστεύοντες τὰ ἐνόπνια* Par. 47, 29 [39].
- πλανόμενοι* (sic) *ἐπὶ τῶν θεῶν* Par. 47, 28 [36].
- πλευνάκις* Rev. M6l. p. 295 l. 2 [48].
- πλοῖον* (gen.) Amh. II 37, 2 [41]. *πόθεν* P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]. *ἀπὸ ποίου χρόνου* Par. 60, 7 [33].
- (*ποιῶ*). 1) Formae: praes. *ποιεῖ* Par. 47, 21 [39]; *ποιεῖς* P. Fl. P. I 30, 1, 1 [1]; P. Fl. P. II 11, 1, 1 [3]; *ποισίν* P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; *ποιῶν* P. Fl. P. III 42 H 8f, 22 [6]; ib. 25; aor. *ποίησας* Tebt. 56, 15 [45]; *ποίησαντος* Par. 48, 8 [40]; *ποιῆσαι* Berol. 1009, 4 [51]; *ποίησαι* P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; *ἐποίησεν* Gf. II 36, 12 [54]; fut. *ποιήσω* Oxyrh. 743, 40 [57]; *ποιήσεις* P. Fl. P. III 42 H 8 c, 3 [7]; P. Fl. P. II 40 b, 5 [15]; Lond. 42, 29, [26]; Par. 43, 3 [34]; Rev. M6l. p. 295 l. 6 [43]; Tebt. 57, 8 [46]; Gf. I 43, 11 [49]; *ποιήσις* (= -σις) Lond. 33 b, 10 [31]; Gf. II 38, 3 [55]; *ποιήσεις* Par. 48, 16 [40]; Amh. II 37, 6 [41]; *ποίησις* (= -σις) Tebt. 56, 9 [45]; *ποίησις* (= *ποιήσεις*) Lond. 28, 4 [30]; *καλῶς* — *π(οιήσεις)? an π(οήσεις)?* P. Fl. P. III 53 n, 9 [18]; *ποιήσαι* ... Leid. K, 19 [53]; *ποιήσομεν* P. Fl. P. III 42 G 9, 9 [10]; *π[ο]ιήσειν* P. Fl. P. III 42 H 7, 5 [5]. — 2) Signif.: 'facio' passim; *οὐθέν ἡμῖν κακὸν ἐποίησεν* Gf. I 36, 12 [54]; 'transigo' *δύο ἡμέρας ποιεῖ ἐν τῷ λουβιλιῶι* *π<ε>νωθῶν* Par. 47, 21 [39]; — med. *τὴν πᾶσαν σπονδὴν πόησαι τοῦ κτλ.* P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; *σοῦ* — *μουίαν ποιοῦμενοι* Lond. 42, 6 [26]. *πόλιν* Lond. 42, 30 [26]; Vat. A, 10 [27]; Par. 49, 23 [29]; Lond. 43, 6 [50]; Tebt. 59, 4 [52]; -σι Leid. K, 4 [53]. ? *πολίταις* P. Fl. P. II 40 a, 6 [16].
- πολλάκις* passim. *πολλαπολλῶν* ut vid. 'quod bene vertat' Oxyrh 744, 9 [58].
- πολύς* passim. *πολλὰ χάλειν* Leid. K, 3 [53]; Gf. II 38, 1 [55]; — *τὰ πλεῖστα* Par. 45, 8 [37]; *κλειετα χάλειν*

Oxyrh. 742, 1 [56]; Oxyrh. 744, 1 [58]; *πλειστη χάρις* P. Fl. P. III 53o, 5 [14].
(κολυμβή): *πεκολυρωμένος* P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12].
πονηρά Par. 44, 6 [36] *ἐνέπνια*.
πόκοις v. *πόκοις*.
πορείαν Gf. I 43, 8 [49].
(πορείων): *τοῖς πορείοις* Gf. II 38, 18 [55].
(πορεύομαι): *πεπορεύεσθαι* Par. 44, 2 [36]; *εἰς γεωμέτρον πορευόμενον* P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
πορίσαι Vat. A, 16 [27].
πόρωσκον Par. 47, 5 [39].
πορφύρας (gen.) Gf. I 43, 11 [49].
πόσον Par. 60, 5 [33]; *πόσας δέσμας* Oxyrh. 742, 4 [56].
ποταμοῦ (de Nilo) P. Fl. P. II 13, 19, 10 [8].
(ποτέ): *ἀγνοῖα, μή ποτε* Par. 49, 31 [29]; *μή ποτε — χειμασθῶμεν* Tebt. 58, 30 [47].
ποτίζομεν P. Fl. P. I 39, 17 [13].
(ποτός): *πόδα* Amh. II 37, 5 [41]; ib. 13.
πράγμασιν P. Fl. P. III 42 H 8f, 2 [6]; *χρήσιμα τῶν εἰρηπραγμάτων* Par. 45, 3 [37]; *τὰ πράγματα ἀποκαταστήναι* Rev. Mél. p. 295 l. 5 [43]; *πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα* Oxyrh. 743, 19 [57].
πραγματικῶς Tebt. 58, 18 [47].
(πράσσω 'facio'): *πράσσεις* (sic) Par. 45, 8 [37]; *πεπραχότων* Tebt. 57, 7 [46].
(πράσσω 'exigo'): *πράξει τὰς ΜΕ'* Tebt. 58, 49 [47].
προαιρή (2. sg. med.) 'vis' P. Fl. P. III 53q, 2 [17].
προθυμότερον τελειωθῆσόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48]; *ἐπιτάσσοντίς μοι π.* Tebt. 59, 9 [52].
πρὸς 1) c. dat. *εἰμί* — π. *ταῖς ἀποδημίαι* P. Fl. P. II 42b,

5 [9]; 2) c. acc. post vv. motus et sim. P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; P. Fl. P. II 16, 6 [4] (suppl. cert.); ib. 12; P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5]; *πρὸς?* ib. 7; P. Fl. P. III 42 H 8a, 3 [7]; P. Fl. P. II 2, 4, 5 [12]; P. Fl. P. III 53k, 3 [20]; ib. 7; Alex. 4, 4 [24]; Par. 49, 27 [29]; ib. 29; ib. 32; ib. 35; Par. 46, 18 [38]; Par. 47, 31 [39]; Par. 48, 20 [40]; Goodsp. 4, 7 [42]; — de consilio: *χράν — ἔχομεν — πρὸς τὸ τὸν χόρτον — εἰσκομῆσαι* P. Fl. P. II 42b, 3 [9]; *ἀνακλειν μετὰ δυνατῶν ἰκανῶν πρὸς τὸ καταστῆσαι* Rev. Mél. p. 295 l. 10 [43]; *ἀπέσταλται — πρὸς αἰτίαν, ὅπερ ἦς ἀπολογίζεται* P. Fl. P. III 53n, 7 [18]; alia: *συνθέμενοι τοῖς θεοῖς πρὸς ἑαυτοῦς* (sic) Par. 46, 12 [38]; *τοῖς συντελεσμένοις πρὸς τοῦς — Ἐρμωνθίτας ἀγῶνας* Amh. II 39, 7 [48]; *ἦν ἔχετε πρὸς ἡμᾶς φιλίαν* Tebt. 59, 7 [52]; *ἦν ἔχομεν πρὸς ἑαυτοῦς φιλίαν* Oxyrh. 743, 21 [57]; *πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα* ib. 19; *ὅπως δῶσιν — χάριν καὶ μορφήν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὴν βασίλισσαν* Leid. K, 10 [53]; — *πρὸς βίαν* (= βίαι) *ἔχεται* P. Fl. P. III 53n, 8 [18]; — *τοῦ πρὸς σὲ τὴν ἀήθειαν ποιήσαντος* Par. 48, 7 [40] (ep. barb.); — *πρὸς c. casu?* P. Fl. P. III 42 H 8f, 19 [6].
(προσάγω 'amplius colligo'): *προσάξιν* (= *-ειν*) Tebt. 58, 20 [47].
(προσδίδομαι): *ἐν οἷς ἂν — ὁμῶν προσδίδονται* Amh. II 39

(= Gf. I 30), 16 [48]; *ἐν οἷς δὲν προσέδησθ' μου* Tebt. 59, 8 [52]; *ἐν οἷς δὲν σου προσδίηται* Oxyrh. 743, 23 [57].
προσεδρευάντος Tebt. 58, 1 [47]; -*εδρεύοντα* ib. 26; -*εδρεύσαι* ib. 58.
προσεντέλλομαι σοι Tebt. 58, 52 [47].
προσέχων Par. 45, 7 [37] (sc. τὸν νοῦν); -*σχον* ... Leid. K, 27 [53].
προσκακλήματα Tebt. 58, 5 [47].
προσκυνῆσαι (de deo) Par. 49, 34 [29].
προσμένειν ἕως τοῦ κτλ. Vat. A, 16 [27] (f. cert.).
προσωφείλει (sic) P. Fl. P. II 16, 12 [4].
προσκαρκαλίσαι Νίκωνα *περὶ τῆς λογίας* Tebt. 58, 54 [47].
προσπέπτακων 'ad aures venit' Rev. Mém. p. 295 l. 8 [48].
προ]σκορεῖται σοι P. Fl. P. II 2, 4, 6 [12].
προστάτην Amh. II 39, 9 [48].
προστατήσαι P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8] σου; ib. 7.
(προσφέρομαι τινι): *πικρότερον προσενυχθήσεσθ' αὐτῶν* Par. 46, 20 [38].
πρόσωπον v. πρόσωπον.
πρότερον 'prius, ante' passim. (*προχειρίζω* 'designo'): *προχειρίζαμεν* (pro -*ρίκαμεν*) *προστάτην* Amh. II 39, 9 [48].
(προχειρισμός): τῶν ἐν *προχειρισμῶν* Amh. II 39, 1 [48].
πρωί P. Fl. P. III 42 H 8f, 6 [6].
(πρώτος): -*α* P. Fl. P. I 29, 18 [13]; *πρωῶν μὲν* —, *δευτέρων δὲ* Tebt. 56, 10 [45].
πρώτου καὶ *εἰκοστοῦ* (= 21) *ἔτους* (integrum perscr.) P. Fl. P. II 16, 8 [4] (cert.).
πυθμένες P. Fl. P. I 29, 5 [13].

πυθναυμένη Lond. I 43, 1 [50]; *ἐπυθνα*[- P. Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6]; *πυθόμεθα* P. Fl. P. II 16, 13 [4].
(πυρός, -οί): *πυρὸν ἀγοράσαι* Gf. II 36, 18 [54]; *παντός εἶδους (πυρός)* Tebt. 58, 21 [47]; *(πυρὸς) οὐ β'* ib. 41; -*ων* P. Fl. P. II 40a, 21 [16]; Tebt. 57, 5 [46].
πάποτα (scr. *πόποτα*) Par. 47, 6 [39]; ib. 24.
πᾶς passim.

φαίδως P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3].
θάκος P. Fl. P. III 42 H 8f, 27 [6].
θοάς (acc., 'mala punica') Amh. II 37, 12 [41].
θυτόν P. Fl. P. III 42 H 7, 3 [5].
θύονομι v. ἔρωμαι.

(σαυρήτης): -*ήτας* Tebt. 57, 4 [46].
σαντοῦ P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; suppl. P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; P. Fl. P. III 53o, 8 [14]; Par. 46, 21 [38]; Goodsp. 4, 13 [42]; Rev. Mém. p. 295 l. 4 [43]; Tebt. 55, 9 [44]; [*σ]αυτο(ς)* (sic) Oxyrh. 743, 48 [57]; *σαντόν* Par. 44, 7 [36]; Rev. Mém. p. 295 l. 7 [43]; — *casus?*] *ων σου*[- P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6].
σαπῶς Par. 49, 34 [29] *γίνωσκε*.
εἰβῆσαι τὸ ἱερὸν Tebt. 59, 11 [52].
(σημαίνω): *σημαίνει* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 16 [48]; -*αντι* Berol. 1009, 5 [51].
(σημεῖον): οἱ ἐκ τοῦ *σημεῖου* *νεανίσκοι* Amh. II 39, 2 [48].
σησάμον Par. 49, 21 [29].
(σειταγωγία): τὰς τῶν *ἱερῶν ζώων* *σειταγωγίας* *ἐκπληρῶσαι* Tebt. 57, 12 [46].

- επιτάριον Lond. 28, 5 [30];
 -ια Par. 32, 10 [28];
 εἶτον (gen.) P. Fl. P. II, 40a,
 25 [16]; Lond. 42, 17 [26];
 Par. 59, 6 [32].'
 (εὐς): τὴν εὐν εἰλυθῆσαν Par.
 49, 6 [29]; τοὺς εὐς πάντες
 Oxyrh. 743, 43 [57].
 (ὁ σπόρος): τὸν μὲν κατα-
 βρωκίαναι τὸν σπόρον Gf. II
 36, 16 [54].
 (εκουδή): τὴν πᾶσαν εκουδήν
 πόησαι P. Fl. P. II 18, 19
 8 [8].
 (ετατήρ): ετατήρας Gf. I 43, 12
 [49]; ut vid. ετατήρον (pro-
 -ήρους = -ήρας) Gf. II 38
 8 [55]; ib. 9; ib. 13.
 στενῶς ἐκανάγοντά ἐς Vat. A,
 15 [27].
 στρατηγός Par. 47, 19 [39]; -ὄς
 P. Fl. P. II 40a, 18 [16];
 -ῶς P. Fl. P. II 2, 3, 10 [11].
 στρατιώταις Amh. II 39, 4 [48];
 ib. 23; -ῶν ib. 12.
 σέ passim.
 συγγέγραμμαι τῆι Ἐσπίρου
 θυγατρὶ 'contractum nuptia-
 lem feci cum' Par. 43, 2 [34].
 (συγχαίρω τινὶ): συσχάρον σοι
 καὶ ἐμαυτῆι Lond. I 43, 3 [50].
 (συγχαρῶσι 'contingit'): συσχ-
 ῶρηκεν (sic), ἄστ' ἂν Tebt.
 58, 34 [47].
 (συλλέγω): συλλέξαι Oxyrh. 743,
 31 [57] πάντα.
 (συμβαίνω): συμβεβηκότα Par.
 48, 5 [40].
 σύμβολον Passal. 15 [25].
 (συμμείγνομαι τινὶ 'convenio
 cum aliquo'): -μείξωμεν P.
 Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; -μείξαι
 μοι Par. 49, 26 [29]; συμμίξαι
 σοι Par. 48, 11 [40].
 (συμπίπτω τινὶ 'convenio ali-
 quem'): συμπεσόντος μοι Par.
 49, 10 [29]; συμπίπτει τῶι
- Ἀνικίτῳ Tebt. 58, 56 [47];
 σύμπεσαι (= -σι) ib. 57.
 (συμπροσγίνομαι τινὶ): συν-
 προσγενέσθαι αὐτῶι Oxyrh.
 743, 38 [57].
 εὐν τῶι — γρ(αμματῶι) Tebt. 58,
 2 [47]; σ. τοῖς θεοῖς ib. 35;
 ib. 58.
 (συνάγω): τὴν μήκανα συνάξεις
 Alex. 4, 8 [24].
 συμβεβηκότα v. συμβαίνω.
 (συνίστημι 'introduco apud ali-
 quem, commendo'): -στήσαι
 P. Fl. P. II 11, 1, 2 [8];
 -σταθήσασθαι ib. 5; συν-
 σταθή P. Fl. P. II 2, 4, 4
 [12]; -σταθῆς μοι' apud me'
 Par. 49, 8 [29].
 συλλέξαι v. συλλέγω.
 συμμίξαι v. συμμείγνομαι.
 συμπίπτειν, σύμπεσαι v. συμ-
 προσγενέσθαι v. συμ-
 (συντάσσω 'iubeo'): -έτ[αξ]ας
 P. Fl. P. II 16, 5 [4]; -τάσσεις
 P. Fl. P. II 40b, 9 [15].
 (συντελέω): τοὺς συντελεσμέ-
 νους ἀγῶνας Amh. II 39, 6
 [48]; — med. (coni.) συντε-
 λέσωμαι P. Fl. P. III 42 H
 7, 7 [5].
 (συντίθεμαι): τοὺς ὄρκους, οὕς
 συντίθεμαι πρὸς ἑαυτὸς (sic)
 Par. 46, 12 [38].
 συντόμως: παρέσσονται — σ. P.
 Fl. P. II 40a, 21 [16]; σ.
 κειραθεὶς παραγενέσθαι Vat.
 A, 21 [27]; ἡβουλόμην σ. ἀπο-
 σταλῆαι P. Fl. P. III 53q, 6
 [17]; σ. ἀποσταλῆ Par. 32,
 25 [28];]ομαι σ. Amh. II,
 37, 11 [41].
 συντοχεῖν Ἀπολλω(σίου) Oxyrh.
 743, 37 [57].
 σχεδὸν ('circa') ἴσται ὁ διάλογος
 ἕως τῆς ἂ Tebt. 58, 58 [47].
 (σχολάζω): ἐσχολαζέσθαι Par. 33,
 7 [28].

- (σχολή): 'occupatio' -ης ἀπολυθῆ
P. Fl. P. II 11, 1, 3 [8];
'otium' οὐκ ἔχει σχολήν Par.
49, 32 [29].
- (σάμα): σάσαι Tebt. 56, 11 [45];
σάθησαι Par. 47, 12 [39].
- σάμα P. Fl. P. II 2, 4, 9 [12];
τοῦ σάματος ἐπιμαλόμενος
Lond. 42, 32 [26]; Vat. A, 22
[27]; ἐπιμάλον — τοῦ σ. Par.
32, 31 [38].
- τά (= ᾶ) v. δε.
τάλαντον Par. 59, 5 [32]; Par.
58, 32 [35]; -τα ib. 8; -των
ib. 4; -τα Par. 47, 19 [39].
- τατό v. ἀτόσ.
ταχίως Vat. A, 18 [27]. ὡς
τάχιστα P. Fl. P. III 42 H 8f,
17 [6]. V. ταχό.
- ταχό (adv.): ἀπόσπιλον τ. Par.
44, 5 [36]; παρῆσομαι τ. Par.
45, 5 [37]; τὸ τ. ἀτόν ἐλθεῖν
Oxyrh. 743, 41 [57]. V.
ταχίως.
- ταχός: τὴν ταχίστην P. Fl. P.
II 42b, 3 [9].
- τῆ (sine καί) Par. 49, 8 [29];
— τῆ καί (non separ.) P. Fl.
P. III 53o, 4 [14]; P. Fl. P.
III 53k, 6 [20]; Lond. 42, 15
[26]; — τῆ — καί (separ.) P.
Fl. P. III 53o, 8 [14]; Par. 49,
6 [29]; Par. 46, 13 [38]; Gf. I
43, 11 [49]; τῆ — [suppl. καί]
P. Fl. P. III 42 H 8f, 5 [6].
- ταβεις (signif. ?) Amh. II 39,
7 [48].
- ταλειώς ποιήσεις P. Fl. P. III
42 H 8c, 3 [7].
- (ταλειώ): ὡς πᾶν προθυμότερον
ταλειωθῆσόμενον Amh. II 39
(= Gf. I 30), 18 [48].
- τέλος ἔχει (= τετέλεσται) P. Fl.
P. II 40a, 23 [16]; διὰ τέλους
P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8].
- τελώνιον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
- τίταρον Par. 49, 22 [29].
- (τήλις): γ. τήλιος Tebt. 55, 8 [44].
- (τίθημι): θῆς Oxyrh. 742, 5 [56].
- (τίκτω): τέκνης Oxyrh. 744, 9 [58].
- τιμή — τοῦ εἶναι 'pretium' P.
Fl. P. II 40a, 25 [16]; τὴν
τοῦ εἶναι -ήν Lond. 42, 17 [26].
- (τιμῶ): τιμήματα τὴν βοθρὸν τα-
λάντων Par. 58, 3 [35].
- τίς (interr.) P. Fl. P. II 40a,
24 [16]; τί Par. 44, 4 [36];
τίνα — τρόπον Par. 46, 5 [38].
- τις (indef.) passim. — πᾶς τις
κίρεται Vat. A, 17 [27];
ἄλλῳ τι — προσωπεῖαι (sic)
P. Fl. P. II 16, 12 [4]; εἰς πᾶν
τι ἐληλυθῆσα Lond. 42, 16
[26]; ἴδεν τι δόνησι ἐθ θ[...]
μοι Oxyrh. 742, 11 [56].
- (τοιότος): τοῦ το[ιού]του (cer-
tum, cf. l. 24) καιροῦ Lond.
42, 14 [26]; τοιοῦτων καιρῶν
(sine art.) ib. l. 24; τοιοῦτους
καιροῦς (sine art.) Vat. A,
13 [27].
- (τόμος ut vid.): δάμων χάριτον
Gf. II 38, 5 [55]; ib. 6.
- τόπον Oxyrh. 742, 5 [56]; -ων
Par. 47, 16 [39].
- τοσοῦτον P. Fl. P. II 11, 2, 4
[2] (sine subst.); τοσοῦτον χρό-
νου (sine art.) Lond. 42, 23
[26]; τοσ[αύ]την (incert.)
ἐμαντοῦ ἐλευθερ[ο] Par. 49, 2
[29].
- τότε P. Fl. P. II 16, 4 [4];
Par. 47, 13 [39].
- τορία (integrum perscr.) Par. 58,
5 [35].
- τριάνοντα (integrum perscr.) P.
Fl. P. II 11, 2, 5 [2].
- τριακόσιοι (integrum perscr.)
P. Fl. P. I 29, 6 [13].
- (τορβῶ): τορβῆ (S. sg. con.) Par.
49, 22 [29].
- τρίμμα Par. 49, 22 [29].
- τρίτομον Par. 49, 13 [29].

τρις Par. 58, 10 [35].
 τριτανίς P. Fl. P. II 16, 7 [4];
 ? τρι[ων] - P. Fl. P. III 42
 H 7, 8 [5]
 (τρόπος): ὃν τρόπον Goodsp. 3,
 6 [21]; τίνα — τρόπον Par.
 46, 6 [38]; — διασσωκίαι ἐκ
 παντός τρόπου Vat. A, 13
 [27]; —] τροπον P. Fl. P. III
 42 H 8b, 2 [7].
 τροφῆς Tebt. 56, 8 [45]; - ἦν
 ib. 18; ib. 15.
 (τρογῶν): τρογῆσοντα P. Fl. P.
 II 40b, 3 [15].
 (τυγχάνω): - c. gen. τυχεῖν ἐβ-
 λᾶτον τοῦ βασιλέως P. Fl.
 P. II 13, 19, 2 [8]; τυχεῖν
 — τῶν καλῶν ib. 6; τυξέ-
 σθαι — ἀναφυγῆς Lond. 42,
 19 [26]; τόχη τινός ἀνα-
 φυγῆς Vat. A, 14 [27]; —
 c. ptc. τυγχάνει βαρέως ἔχου-
 σα Lond. 42, 28 [26]; — c.
 inf. ὁ τυχὼν ἐκιδίξαι P.
 Fl. P. III 53n, 8 [18]. V. ἡ
 τόχη.
 (ἡ τόχη?):] τόχη δοκεῖ P.
 Fl. P. III 42 H 8b, 3 [7]
 (an a τυγχάνω?).
 δαλίην P. Fl. P. III 42 H 7,
 8 [5].
 θυγαίω passim. — θυ[γ]αιων
 (cert.) P. Fl. P. III 53r, 5 [19].
 ἔδω P. Fl. P. I 29, 14 [18];
 Par. 32, 10 [28].
 νίος P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].
 ἔλην ('silva') Par. 47, 9 [39].
 ἑμῶν αὐτῶν v. ἐαυτῶν.
 (ἐπάροχον 'sum'): ἐπάροχον P.
 Fl. P. I 29, 16 [13]; - οὔτως
 Tebt. 57, 11 [46].
 ἐπίε c. gen. πεπορεσθαι — ὁ.
 τῆς οἰκίας Par. 44, 3 [36];
 ἀρθομολογη(σόμενοι) ὁ. σοῦ
 οὔτως ὡς ὁ. μοῦ Oxyrh. 743,
 35 [57]; αἰτίαν, ὁ. ἧς ἀπο-

λογίζεται P. Fl. P. III 53n,
 7 [18]; — pro solo gen.:
 πεπορεστικα ὁ. σοῦ Par. 45, 2
 [37]; — pro περί c. gen.:
 ἀπηγγελκός Lond. 42, 26
 [26]; κλεβείς ὁ. τούτων Par.
 44, 4 [36]; ὁ. ὃν ἠβουλό-
 μεθα, ἀποστάλακται Goodsp.
 4, 6 [42]; γράφοντας, ὁ. ὃν
 αἰρεῖσθε 'vultis' Amh. II 39
 (= Gf. I 30), 18 [48]; ὁ. ὃν
 ἐὰν θέλητε, γράψτε Oxyrh. 743,
 39 [57].
 (ἐπισχνοθεῖν): ἐποσχνοόμενος
 (sic) Tebt. 58, 19 [47].
 ἔπω (dat.) Par. 45, 6 [37].
 ἐπό c. gen. 1) c. verbo pass.
 coniunctum passim. 2) de
 causa: ὁ. τῆς αἰσχρότης Par.
 47, 25 [39].
 ἐπίγραφα 'in aversa papyri
 parte scripta' Goodsp. 3, 8 [21].
 (ἐποδίσκνυμι 'doceo'): - δαίξας
 Goodsp. 4, 12 [42]; ἐποδισκ-
 νύοντων, ἦν ἔχετε — φίλιαν
 Tebt. 59, 6 [52]; αὐτὰ ταῦτα
 ἐποδίσκω Oxyrh. 743, 38 [57].
 ἐπολάμβανει P. Fl. P. II 16, 14
 [4]; ὑπελαμβάνουσαν Gf. II
 36, 10 [54].
 ἐπελεπόμην 'in posterum reli-
 qui, reposui' P. Fl. P. II 11,
 1, 6 [8].
 ἐπόμνη(μα) Tebt. 58, 7 [47];
 ib. 15; ib. 30.
 ἐπομνηματογρ(αφισον) Tebt. 58,
 18 [47].
 τῶι ἐπομνη(ματο)γρ(άφωι) Tebt.
 58, 33 [47]
 ἐποσχνοθεῖν v. ἐπισχνοθεῖν.
 ἐπηγῆσται — σοι Oxyrh. 743,
 42 [57].
 φαίνεται Par. 49, 24 [29].
 (φακός 'lens'): φακός Tebt. 55,
 7 [44].

φαρμάκιον P. Fl. P. III 42 H 8f, 25 [6].
 φέρειν P. Fl. P. III 42 H 8f, 1 [6]; ἤνευγα P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5]; ἐπέγχε Par. 49, 12 [29]. — 'fero fructum, reditum' φέρων P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; — 'solvo' φέρωμεν τὴν εἰκοστὴν ib. 4, (σημλ): φάσειν P. Fl. P. I 29, 16 [13]; ἔφησεν P. Fl. P. III 53q, 11 [17].
 φίλιαν Tebt. 59, 8 [52]; Oxyrh. 743, 21 [57].
 φιλοβασιλισταίς Amh. II 39, 23 [48].
 τὸς φίλους Vat. A, 20 [27]; τῶν φίλων Oxyrh. 742, 8 [56]; φ[ί]λος (subst., sine art.) ib. 9. (φιλότιμος 'studiosus'): -μου ὄντος P. Fl. P. I 29, 12 [13].
 ἐφιλοτιμοῦ P. Fl. P. III 42 H 8f, 8 [6].
 φιλοφρόνας Amh. II 39 (=Gf. I 30), 15 [48] ἀσπάσασθαι; Berol. 1009, 3 [51] [ἀσπάσται] σε παρ' ἐμοῦ φ.
 (φόβος): εἰς μείζω φόβ[ον] P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6]; ἐν φόβῳ ε[λ]μλ οὐ μετρίῳ ib. 5.
 (φοβεῖσθαι): φοβεῖσθαι καὶ σέβασθαι τὸ ἱερόν Tebt. 59, 10 [52].
 φορευθήσεσθαι Gf. II 36, 11 [54].
 (φροντίζω): 1) c. acc.: φροντίζαι μοι σιτάριον Lond. 28, 5 [30]; πᾶν ἔμολ[ισ]ται πεφροντισμένον P. Fl. P. II 18, 19, 18 [8]; 2) c. ἑτέρου τινος: πεφρόντικα ἑτέρου σου Par. 45, 2 [87]; 3) ὅπως (μη) c. coni.: -σον Passal. 7 [25].
 φρενομένην P. Fl. P. I 29, 15 [13] τὴν ἀμπελον; πεφρόνεται ib. 4.
 χάλειν in princ. epist.: passim. ἐχάρην Leid. K, 8 [53];

μαγάλως ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [48]; ἄφως ἀπτόν χάλειν Amh. II 37, 10 [41].
 (χαλκός 'aes'): χαλκοῦ (άλαντα) Par. 47, 18 [39]; χα[λκοῦ] σ' Tebt. 58, 13 [47].
 (ὁ χαλκοῦς): χαλκοῦς (acc.) Par. 49, 19 [29]; Par. 44, 3 [36]; γ. ἀπόλεσεν Oxyrh. 743, 23 [57]; -κῶν Par. 59, 2 [32]; ib. 16.
 (χαρίζομαι): χαρίζομαι Lond. 42, 31 [26]; γ. ἀκούσας Goodsp. 4, 10 [42]; γ. Tebt. 55, 6 [44]; ἔσθη μοι κεχαρισμένος Tebt. 56, 16 [45]; χαρίζοισθ' Gf. II 36, 19 [54].
 χάριον (praep.): γ. — ἡμῶν Par. 47, 17 [39] (s. vulg.); βαδίσαι εἰς Τακόννα γ. τῶν ἐκφορίων Oxyrh. 743, 29 [57].
 χάρις τοῖς θεοῖς κολληή P. Fl. P. I 29, 2 [13]; θεῶν κλισίην γ. P. Fl. P. III 53o, 6 [14]; ὅπως δῶσιν — χάριον καὶ μορφὴν πρὸς τὸν βασιλίαν Leid. K, 10 [53].
 (χάρτης): -ον Gf. II 38, 5 [55]; ib. 6.
 χαρτία (pl.) Gf. II 38, 5 [55] (suppl., sat. cert.).
 (χειμάζω): χειμασθῆμεν Tebt. 58, 31 [47].
 χῆνα (acc.) Par. 44, 4 [36].
 τὴν χίλιαν δέσμην (= χιλιάδα δεσμῶν) Oxyrh. 742, 13 [56].
 χιλοθήρον (gen.) (signif.?) Gf. II 38, 11 [55].
 (χοῖνιξ): -νας Par. 59, 7 [32].
 χορηγεῖν P. Fl. P. III 42 H 7, 5 [6].
 τὸν χόρτον P. Fl. P. II 42b, 3 [9].
 χόδς (acc.) P. Fl. P. I 29, 8 [13].
 χροίαν ἐχρηῖς P. Fl. P. III 42 G 9, 7 [10]; [ἐχρηῖ] P. Fl. P. II 2, 3, 4 [11]; ἐχων P. Fl.

· P. II 2, 4, 5 [12]; δ]· δν
 ἔχης [χρῆσαν sat. cert. P. Fl.
 P. III 53 o, 9 [14]; χρῆσαν
 ἔχομεν P. Fl. P. II 42 b, 2
 [9].

(χηματίζω): τὰ κατὰ τῶν θεῶν
 κατὰ λόγον σοὶ χηματίζεται
 Par. 46, 3 [38].

χηματισμοὺς Par. 49, 15 [29].

χη(ματιστοῦ?) Gf. II 38, 24
 [55]; -τῶν P. Fl. P. III 42
 H 7, 8 [5].

χησίμων Alex. 4, 5 [24]; Par.
 49, 9 [29]; -α τῶν ὄντων πραγ-
 μάτων Par. 45, 2 [37].

χρόνος P. Fl. P. II 40 a, 14
 [16]; -ον P. Fl. P. II 13, 19,
 3 [8]; ib. 10; ib. 12; -ον
 Lond. 42, 23 [26]; Par. 60,
 7 [33]; εἰς τὸν ἅπαντα χρό-
 νον Tebt. 56, 17 [45].

(χρῶμαι): 1) 'utor' χρῆσασθαι
 αὐτοῖς ὡς ἀποστραταῖς Rev.
 Mél. p. 295 l. 11 [43]; μικρῶς
 σοὶ ἐχρήσατο P. Fl. P. III 42
 H 8 f, 8 [6]; 2) 'mutuor, mu-
 tuum sumo' P. Fl. P. I 29,
 9 [13].

(χωρίζομαι 'discedo'): ἐπι τοῖς
 χωρισθεῖται Gf. II 36, 10 [54].

(χωρῶ) κατὰ λόγον (vel εἰς)
 χ]ωρεῖ (= γίνεταί) P. Fl. P.
 II 2, 4, 2 [12].

ψευδῆ (sic, n. pl.) Par. 47, 6
 [39].

ψυχᾶς Tebt. 56, 11 [45].

ᾄδς (de loco) Gf. II 36, 17 [54].
 ὡς 1) = ᾄσκησθαι 'ut' compar. P.
 Fl. P. III 42 H 7, 8 [5]; P.
 Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; P. Fl.
 P. II 2, 4, 2 [12]; P. Fl. P. III

58 n, 3 [18]; Lond. 42, 3
 [26]; Vat. A, 3 [27]; Par. 44,
 2 [36]; Par. 45, 2 [37];
 Par. 46, 4 [38]; Goodsp. 4,
 4 [42]; Rev. Mél. p. 295 l.
 12 [43]; οὕτως ὡς Oxyrh.
 743, 35 [57]; — ὡς c. superl.
 P. Fl. P. III 42 H 8 f, 16
 [6]; 2) = δτι: γίνωσκε, ὡς
 ἐτι — ἐσμέν Oxyrh. 744,
 3 [58]; 3) 'quia' caus.
 Lond. 42, 22 [26]; 4) 'ut'
 finale, c. ind. fut. ζηήσας —,
 ὡς ἔχομεν Tebt. 56, 14 [45];
 ὡς ἔν c. coni. aor. P. Fl. P.
 I 30, 1, 3 [1] (fin. ? an temp. ?);
 5) ὡς ἔν 'ubi primum' temp.:
 ὡς ἔν συμμειξομεν P. Fl. P.
 II 2, 4, 8 [12]; ὡς ἔν εὐ-
 καιρήσω Par. 46, 18 [38];
 v. 4) ὡς fin.; 4) ὡς c. ptc.:
 ἠνεχθραομένους — ὡς δάσω-
 τας Tebt. 57, 4 [46]; θεωρή-
 σας με ὡς προσεδροούσα
 Tebt. 58, 25 [47]; συνερο-
 γησέσθαι αὐτῶν ὡς ἀνδομο-
 λογη(σομένω) Oxyrh. 743, 34
 [57]; γράφοντας — ὡς πᾶν
 προθυμότερον τελεωθησόμε-
 νον Amh. II 39 (= Gf. I 30),
 18 [48].

ᾄσαι δεδύλανται (= δεδύλλανται)
 Tebt. 58, 27 [47].

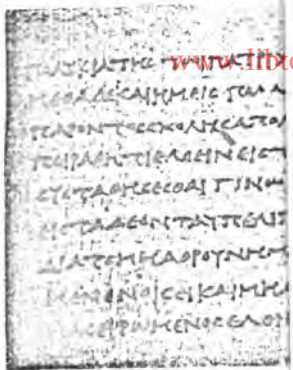
ᾄσκησθ P. Fl. P. III 42 G 9, 5
 [10]; ᾄ]σκη]σθ P. Fl. P. II
 11, 2, 5 [2].

ᾄσθ' ἔν τοῦτό σοι θέλω γινώ-
 σκων Oxyrh. 743, 27 [57];
 συνερογήμεν, ᾄσθ' ἔν —
 καταστοχησάμεν Tebt. 58,
 35 [47].

(ᾄφελῶ): ᾄφελήσθῃ (sic) Alex.
 4, 10 [24].

www.libtool.com.cn

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Flinders Petrie pap. P. II
tab. 16, facta quarta parte minor).

www.libtool.com.cn

(Repetitur ex

Epistula Dorothei

ad Theodorum (= Nr. 16).

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Papyrus Petrie pap. P. II. tab. 16, facta quarta parte minor).

Epistulae privatae graecae

www.libtool.com.cn

111111

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

G 55.9
Epistulae privatae graecae :
Widener Library 001641837

3 2044 085 074 045

www.libtool.com.cn